APPARATUS IN LIBRUM SOHAR

PARS SECUNDA,

CUJUS

CONTENTA EXHIBET VERSA PAGINA.

I

P. Dup^de 4 2

107 3

FLC
11 75

~~2-a-7~~
6-6 = N° 1844

APPARATUS
IN LIBRUM SOHAR
PARS SECUNDA,
CUJUS
CONTENTA EXHIBET
VERSA PAGINA.

Parte hac secundâ Apparatûs in Librum Sohar continentur sequentia:

1. Excerpta ex Epistola quadam Compilatoris, de utilitate Versionis Libri Sohar.
2. Tabulæ duæ Synopticæ Kabbalisticæ, quarum altera est Clavis sublimioris Kabbalæ.
3. Aditus tentatus rationem reddendi Nominum & ordinis decem Sephirotharum in duabus Tabulis Cabbalisticis ex Scriptura, Platonismo, Rationeque liberâ D. Henrici Mori Cantabrigiensis.
4. Tractatus 1. Libri *Druschim*; seu Introductio Metaphysicâ ad Kabbalam autore R. Jizchak Lorja.
5. Quæstiones & Considerationes in Tract. 1. Libri Druschim D. Henrici Mori Cantabrigiensis; cum Ejusdem Epistola.
6. Ad Considerationes & Quæstiones in Tractatum 1. Libri Druschim R. Jisaaci Lorjensis Amica Responsio ad D. Henricum Morum; cum Epistolis huc pertinentibus.
7. Tractatus de Anima autore R. Moscheh Korduero.
8. Theses Cabbalisticæ, quod est compendium Libri Emek ham Melech.
9. Ulterior Disquisitio de rebus in Amica responsione Contentis D. Henrici Mori.
10: Visionis Ezechielis seu Mercavæ Expositio Ejusdem.
11. Fundamenta Philosophiæ seu Cabbalæ Aëto-pædo-melissææ Ejusdem.

Excerpta ex Epistola quadam Compilatoris de utilitate Versionis Libri Cabbalistici Sohar.

CÆterùm, cum tànta Religionum Christianarum divortia non aliunde orta esse suspicarer, quam à tanta Principiorum Philosophicorum, definitionumque Metaphysicarum inter Christianos diversitate, quæ omnia tamen sinistram quasi Theologiæ manum constituunt, cum plerique fateantur, Philosophiam esse Theologiæ famulam: Illicò mentem subiit, illam ipsam indagare Philosophiæ antiquitatem, quæ ipsius etiam Christi & Apostolorum tempore viguit, & è cujus scaturigine quicquid ferè est Sacrorum oraculorum fluxisse videtur. Scrutaturus igitur antiquas illas de Deo, cæterisque quæstionibus Pneumaticis atque Theologicis opiniones, in antiquissimum illum Judæorum librum incidi, quem Sohar, seu splendorem appellant; cujus antiquitatem, quamvis ob recentiorem capitulorum ejus compilationem oppugnari viderem, ipsa tamen capitula atque tradita, quæ fragmenta potiùs dicenda sunt, antiqua satis esse, & antiquissimas explicare opiniones atque hypotheses abundè reperi. Non absterritus igitur incredibili styli ejus difficultate, nec abstrusissimis ænigmatum quibus scatet volucris, viam ingressus sum paucis tritam, à nemine, quod tum, emensam, cæterum tot scrupis, salebris, voraginibus, præcipitiis, tantoque cœno refertam, ut mirum non sit quin plerique inevitabili territi fastidio, eam deseruerint. Insisto tamen, nec hacte-

hactenus itineris tædio succubui, atque adeò paucis Tibi delineabo, quod aurum, quasque gemmas ex his sordibus jamjam eruerim, & quæ me spes ducat ulteriùs.

Primò etenim Theologiæ Judaicæ antiquissimæ campus sese aperit patentissimus, cujus vix primos terminos hactenus scire licuit, cum longè aliter illa decurrat, quam prout illam moderni proferunt istius gentis Magistelli. Nempe insignia mysteria de Deo, ejusque Emanationibus, Nominibus eorumque ordine, Attributis, Personis sensu Judaico acceptis, Oeconomia cœlesti, revelatione & conversatione cum piis in Ecclesia, de divina Anthropopathia, Judiciis, Creatione, &c.

De Angelis bonis, & malis, eorumque vehiculis, ordinibus, officiis, ministerio, sede, inclinatione, &c.

De Anima ejusque Præexistentiâ, Natura, unione cum materia, gradibus, conduplicatione, metempsychosi, &c.

De Peccato originis, seu naturâ corruptâ, ejusque effectibus, pœna, &c.

De Messia ejusque existentiâ moderna, futura revelatione; requisitis, voluptate super adventu ejus, quam spiritualem, non, ut allegoriarum litera sonat, carnalem sperant: nec non de illius Regno, triumphantibus potissimum virtutibus glorioso, victoriis, &c.

De Statu post mortem, adeoque Paradiso & Gehenna, eorumque speciebus, gradibus, occupationibus, &c.

De resurrectione mortuorum.

De virtutibus & vitiis.

Deque cœteris omnibus Locis Theologicis, ad antiquam Religionem Judaicam pertinentibus. Quorum quidem Excerpta quædam Josephus Voisin & Rittangelius ediderunt, sed pauciora.

Secundò Ipse quoque libri stylus mirum quantum conducit ad meliorem multarum Phrasium Novi fœderis intellectum.

Tertiô

Tertiô non parum delectant, & prosunt variæ super historiis sacris, nec non Legibus & Institutis Mosaicis Allegoriæ.

Quartò occurrit usitatus ille orientalibus mos accommodandi sacros textus ad materias diversas, quo & Scriptores Evangelici non rarò utuntur in accommodatione Vaticiniorum veterum ad sui temporis eventus, à recentioribus Judæis plerumque nequitiæ exagitatâ.

Quintò majorem inde lucem capiunt quam plurimæ Antiquitates, explicandis textibus Novi Testamenti tam commodè intervenientes.

Et quæ sunt plura sublimium istorum studiorum Emolumenta, à Reuchlino, Riccio, aliisque prolixiùs exposita: quæ omnia si publicè prostarent, ut à pluribus accuratiùs examinari, & genuina à suppositititiis secerni possent, proh! quanta inde nascerentur commoda. Versione igitur librum Sohar eo minùs judicavi indignum, quod non tantum dignissima solerti ingenio existimem, quæ sunt difficillima, & à vulgari usu remotissima, sed & quod omnino sperem ab ipsius Regni Christi temporibus similia studia non fore aliena. Remque aggressus sum eó libentius, quod non tantum Magistro nunc uti queam in istis studiis versatissimo Judæo hoc sene, qui in Germania sui vix habet similem, sed & Commentarii ad hanc rem mihi suppetant Manuscripti a R. Jizchak Lorja Germano, in Palæstina consarcinati, prolixi quidem & multo ob raritatem ære comparati, sed perspicui satis Ingenio in his studiis versato. Sed hæc omnia tamen horis tantum succisivis tractanda mihi sunt inter strepitus & litigia fori, consiliorum conflictus, aulæque ministeria, sæpè satis defatigato, &c.

Tabula Kabbalistica prima.

Sephirah I.

כתר

Corona, cui tribuitur Nomen

אהיה

Sephirah III.

בינה

Prudentia vel Intellectus, ubi Nomen

יְהֹוִה

Sephirah II.

הכמה

Sapientia, cui tribuitur Nomen

יה

Conciliatrix

דעת

Cognitio vel *Scientia*.

Sephirah V.

גבורה

Severitas, cui Nomen

אלהים

Sephirah IV.

גדולה vel חסד

Magnificentia vel *Benignitas*, ubi Nomen

אל

Sephirah VI.

תפארת

Pulchritudo cui Nomen

יהוה

Sephirah VIII.

הוד

Gloria, cui tribuitur Nomen

אלהים צבאות

Sephirah VII.

נצח

Victoria, seu *Æternitas* Nomen

יהוה צבאות

Sephirah IX.

יסוד

Fundamentum ubi Nomen

אל חי

Sephirah X.

מלכות

Regnum, cui tribuitur Nomen

ארני

Tabula

Tabula Secunda

Clavis sublimioris Kabbalæ, de ordine divinorum Nominum pro resolutione difficiliorum Ænigmatum Libri Sohar.

Vid. Tab. an. 15.

a a a

Prima Sephirah Circulus Arich Anpin i. e. longa facie prædicti (seu Longamini) & Coronæ summæ, quam denotat apex literæ Jod Nominis Tetragrammati: Hæc circa ima emanationis suæ, vocatur Longùs, & Non Ens, circa summa verò Infinitum. In medio habet tria capita, propter quæ dicitur Antiquus dierum.

b Corona Coronæ summæ, Caput *imperceptibile.*

c Sapientia Coronæ summæ, Caput Infiniti.

d Intelligentia ejusdem, Caput Longa facie prædicti.

e Reliquæ Sephiræ, Coronæ summæ, usque ad Regnum.

Cognomina & subordinata hujus Sphiræ sunt: 1. Lux [illegible] אין סוף, Infinitum & אור Lux numeris æquipollent. 2. Causa Causarum. 3. Color niger. 4. Lorum Phylacterii Capitis dextrum. 5. Ehjeh. 6. Fons sine fundo. 7. Misericordiarum Pater. 8. Aleph Magnum. 9. Timor Domini. 10. Lux inaccessibilis. 11. Dies Æternitatis. 12. Privatio. 13. Mens. 14. Tredecim oracula misericordiæ. 15. Huc, ille. 16. Nihil. 17. Oriens. 18. Caput album.

ff Secunda Sphirah: Sapientia, Cujus cognomina & subordinata sunt. 1. Jah. 2. Jod Tetragrammati. 3. Principium. 4. Primogenitura. 5. Voluntas. 6. Terra viventium. 7. Jesch[illegible] seu essentia. 8. Lux primitiva. 9. XXXII. Semitæ Idea-[illegible] 10. LXX. Legis species. 11. Bellum. 12. Judicium. 13. An[illegible] 14. Liber. 15. Sanctum sanctorum. 16. Informe. 17. Pro[illegible]um cogitationis. 18. Cogitatio. 19. Formido. 20. Eden.

Eden. 21. Olei unctionis scaturigo. 22. Vinum asservatum ab orbe condito. 23. Quis? 24. Membrum virile summum. 25. Verbum seu oratio.

g Superior pars vocatur Pater, istique tribuitur Tetragrammaton valoris 72.

h Inferior pars vocatur Israël senex, istique tribuitur Tetragrammaton, valoris 67.

ii. Tertia Sphirah: Prudentia. Cujus cognomina & subordinata sunt: 1. Jehovih. 2. He primum Tetragrammati. 3. Septima à Fundamento, seu Prima ad Fundamentum, atque inde Sabbathum magnum & 4. Jobilæus magnus & proinde Hæreditas Jacob. 5. Dies suprema. 6. Dies Propitiationis. 7. L. Portæ. 8. Vox interior. 9. Tuba magna. 10. Rex sedens in throno miserationum. 11. Fluvius egrediens de Paradiso. 12. Conversio. 13. Mens seu Anima suprema. 14. Votum. 15. Mysterium fidei. 16. Fundamentum spirituum. 17. Lumen mirificum. 18. Aquæ profundæ. 19. Soror mea. 20. Filia patris mei. 21. Formatrix. 22. Redemtio mundi. 23. Seculum veniens seu Vita venientis seculi. 24. Palatium sapientiæ. 25. Matrix literæ Jod. 26. Justitia superior. 27. Gloria. 28. Fons vitæ. 29. Collaudatio. 30. Azyma. 31. מי Quis: item Mah. Quid? seu nomen Dei 45. 32. Facies solis. 33. Ignis ignem consumens.

k Superior ejus pars vocatur Mater, eique tribuitur Tetragrammaton valoris 63.

l Inferior pars vocatur Tbhunah Intelligentia, eique tribuitur Tetragrammaton valoris 62.

mmmnnn Circulus Literæ Vav Tetragrammati, adeoque Seir Anpin seu Brevi facie præditi, quo nomine appellantur septem Sphiroth à Benignitate, sive secundum alios à Sapientia incipiendo.

mmmn Pars superior vocatur Israël Puer eique tribuitur Tetragrammaton Valoris 45.

mnnn Pars inferior vocatur Jacob, cui idem nomen tribuitur.

ooo De-

ooo Denotat Caput Brevi facie præditi, cum triplici cerebro.

ꝑ Cerebrum dextrum Brevi facie præditi, ſapientia, cui convenit Tetragr. valoris 72.

ꝗ Cerebrum ſiniſtrum ejusdem, Prudentia, cui convenit Tetragrammaton valoris 63. item 72. item 52.

r Cerebrum tertium ejusdem, Scientia, quamvis hæc inter Sphiroth propriè locum non habeat.

ſ Sphirah quarta, Magnificentia ſeu benignitas, quæ eſt brachium dextrum Brevi facie præditi. Cujus cognomina & ſubordinata ſunt: 1. El. 2. Abraham. 3. Color Albus. 4. Aqua. 5. Ignis candidus, 6. Veſtes albæ. 7. Argentum. 8. Chaſchmal. 9. Michaël. 10. Auſter. 11. Oriens. 12. Dies tertius. 13. Innocens. 14. Facies leonis.

t Sphirah quinta, Robur Rigor, quæ eſt brachium ſiniſtrum Brevi facie præditi. Cujus cognomina & ſubordinata ſunt: 1. Elohim. 2. Jizchak. 3. Color ruber. 4. Caligo. 5. Ignis ruber & ater. 6. Aurum, divitiæ. 7. Altare aureum. 8. Gabriel. 9. Metatron. 10. Septentrio, 11. Occidens. 12. Nox. 13. Dies quartus. 14. Sanctificatio. 15. Judicium. 16. Præcepta Legis negativa. 17. Timor. 18. Veritas. 19. Meritum.

u Sphirah ſexta: Pulchritudo; quæ eſt corpus Brevi facie præditi, eique tribuitur Tetragramm. valoris 45. item 72. Cognomina & ſubordinata ejus ſunt. 1. Jhovah. 2. Iſraël & Jacob modo ſupra dicto. 3. Color viridis vel flavus. 4. Spiritus. 5. Sol. 6. Ortus ſolis. 7. Sacerdos magnus. 8. Linea media. 9 Lex ſcripta, 10. Pax. 11. Cœlum. 12. Speculum illuminans. 13. Lignum vitæ, 14. Homo ſupernus, Adam cœleſtis. 15. Voluptas. 16. Judicium. Sententia. 17. Pater noſter qui es in cœlis. 18. Species purpurea. 19. LXX. nationes in terra. 20. Mundus [illegible]. 21. Radix arboris. 22. Nun medianum. 23. Me[illegible] ſpinalis. 24. Terribilis. 25. Tu. 26. Maritus Eccleſiæ. 27. [illegible]

w Sphirah ſeptima, Victoria: ſeu æternitas. Quæ eſt femur

dextrum,& pes dexter, Brevi facie prædìti, cui tribuitur nomen Ejeh valoris 161. Ejus cognomina & subordinata sunt. 1. Jhovah Zebaoth. 2. Moscheh. 3. Visio prophetiæ, 4. Columna dextra Jachin. 5. Rota magna. 6. Cœli nubilosi, 7. Locus Consilii. &c.

x Sphirah octava. Gloria seu Decus: quæ est femur sinistrum & pes sinister Brevi facie præditi: Eique tribuitur nomen Ehjeh valori 151. Cognomina & subordinata ejus sunt. 1. Elohim Zebaoth. 2. Aaron & ramus Aaron. 3. Disciplina Domini. 4. Columna sinistra, Booz, 5. Serpens antiquus. 6. Molæ molentes. 7. Filii Regis. 8. Cherub. 9. Conclave Gazith. 10. Seraphin. &c. Ambæ dicuntur Prophetæ veri.

y Sphirah nona: Fundamentum. Membrum fœderis (seu circumcisionis) Brevi facie præditi, cui tribuitur Tetragrammaton valoris 63. Cognomina & subordinata ejus sunt: 1. El Chai, item El Shadai. 2. Angelus redemtor seu Redemtio. 3. Fons piscinarum, seu aquarum viventium. 4. Fundamentum Mundi. 5. Sabbathum integrum. 6. Dies quinquagesima. 7. Arbor scientiæ boni & mali. 8. Mons, item Zion. 9. Recordatio item Medium inter Custodi & memento. 10. Robur. 11. Gloria Domini. 12. Justus. 13. Fœdus Domini. 14. Fœdus circumcisionis. 15. Seculum animarum. 16. Leviathan. 17. Aries. 18. Joseph justus. 19. Noah justus. 20. Salomon. 21. Fundamentum prophetiæ David. 22. Dominus super arcam fœderis. 23. Intellectus bonus. 24. Pax. Columna pacis. 25. Messias filius Joseph. 26. Panis propositionis. 27. Septima à Prudentia. 28. Chok. Statutum. 29. Omne. 30. Tempus. 31. Hoc. 32. Robustus Jacob. 33. Portæ lachrymarum. &c.

*zzz**** Sphirah decima. Regnum. Litera quarta Tetragrammati: adeoque Uxor Brevi facie præditi, quæ pectoretenus junctis tergis ipsi coaluit.

*zzz** Pars superior vocatur Leah uxor Israëlis.

*z**** Pars inferior vocatur Rachel uxor Jacob.

Cogno-

Cognomina & subordinata ejus sunt. 1. Adonai. 2. Elohim. 3. Vita. 4. Speculum non illuminans. 5. Terra. 6. Luna. 7. Posteriora. 8. Finis. 9. Lex oralis. 10. Dominus universæ terræ. 11. Sponsa. 12. Ecclesia Israëlis. 13. Regina cœli. 14. Virgo Israel. 15. Domus David. 16. Hortus David. 17. Cherub secundus. 18. Templum Regis. 19. Janua Dei. 20. Arca fœderis. 21. Duæ Tabulæ. 22. Arca Noæ. 23. Piscina. 24. Mare. 25. Bases. 26. Puteus. 27. Berscheba. 28. Omne. 29. Sapphirus. 30. Domus Sanctuarii. 31. Lapis Capitalis. 32. Schechinah. 33. Tabernaculum Concilii. 34. Justitia. 35. Gradus. 36. Ego. 37. Aquila. 38. Copula. 39. Sic. 40. Arbor scientiæ boni & mali. 41. Terra vitæ. 42. Liber vitæ. 43. Hæc. 44. Et dixit. 45. Ignis consumens. 46. Arida. 47. Pauper. 48. Raphael. 49. Vespera. 50. Quartus pes solii. 51. Domus judicii. &c.

Caput Istius Fœminæ, Regnum propriè dictum, quod continet Sapientiam, Prudentiam & Scientiam; istique tribuitur Tetragrammaton valoris 52.

Benignitas Regni, brachium fœmininum dextrum.

Robur Regni, brachium fœmininum sinistrum.

Pulchritudo Regni, cui tribuitur Tetragrammaton valoris 52.

Victoria Regni Femur fœmininum dextrum, & pes dexter.

Gloria Regni. Femur sinistrum & pes sinister.

Fundamentum Regni. Membrum fœderis fœmininum.

Pedes Fœminini, qui protenduntur usque ad finem mundi materialis; & vestiuntur à Metatrone: Metatron autem est in medio Sandalphonis: Et Sandalphon descendit usque in atmosphæram Corticis Nogah, & operatur phænomena Mundi materialis.

Usus Tabulæ hujus de Ordinibus divinorum Nominum in explicandis Locis Scripturæ S. aliisque dogmatibus difficilioribus.

I.

EXod. 6, 3. Ego Jehovah & apparui Abrahamo Isaaco & Jacobo in El-Shadaï; & nomen meum Jehovah non indicavi eis.

El Schadai est cognomen Fundamenti sub lit. y. num. 1. connotans fœderis divini initia num. 13. circumcisionem, illis patribus traditam Num. 14. Redemtionemque particularem Num. 2. Illis temporibus autem nondum constituta erat Ecclesia Judaica.

Jehovah autem est cognomen Præsidis Ecclesiæ juxta lit. U. num. 26. temporibus Mosis instituendæ, unde quæ sunt officia Mariti erga uxorem, omnia à Deo sperare poterat Ecclesia Israëlis *zzzaaa*. num. 12.

II. Prov. 8, 21. Ut hæriditatem dem iis qui diligunt me, Jesch, id quod Est. Hæc intelligenda sunt de Sapientia vide lit. *ff*. num. 7. quæ summus est futurorum præmiorum gradus & alias etiam denominatur vinum &c. ut n. 23. ib. & Eden n. 21. &c.

III. Jes. 40, 26. Videte Mi, (quis) creavit hæc. Hic per Quis intelligitur Sapientia, vide *ff*. num. 24. Illa enim est principium Creationis ib. num. 3. 25. 26. &c. videatur Job. 38, 29. Ex ventre מי Mi, (quis,) exiit Glacies.

IV. Quod tres Personæ denominentur in divinitate immeritò cavillantur Judæi, quia ipsi plures Personas, Parzuphin dictas in divinitate admittunt, nempe Arich Anpin. lit. *aaa*. Patrem lit. *g*. Matrem lit. *k*. Dseir Anpin. *mmmnnn*. Israëlem. *mmmn*. Jacobum. *mnun*. Uxorem Brevi facie præditi lit. *zzzaaa*. Leam. *zzza*. Rachelem *zaaa*. &c. Si igitur hæ personæ non absurdæ, quare Nostræ absurdæ erunt.

V. Pa-

V. Patrem in divinitate dari negant Judæi: Et ipsi tamen, non Patrem tantum, sed & Matrem exprimunt, imò membra generationis (quamvis debita modestia) eò collocant.

VI. Messiæ animam cum aliquo divinorum modorum unitam esse negant Judæi: cum ipsi tamen Abrahamum Benignitati, Isaacum Robori, Jacobum Pulchritudini, Davidem Regno sic alligent. Si igitur hoc non est absurdum, quare illud?

Hæc festinante calamo: plura suo tempore.

Aditus tentatus rationem reddendi Nominum & Ordinis decem *Sephirotharum* in duabus Tabulis *Cabbaliſticis*, ex Scriptura, *Platoniſmo*, Rationeque libera.

In Primam Tabulam *Kabbaliſticam.*

KEther, *Corona.* Nomen Symbolicum illius, quod primum eſt in Divinitate. Per hunc *Circulum, Annulum, Coronamve* primò ſignificatur Infinitas in *Amplitudine* perinde ac *Duratione*, cum Annulus nec finem habeat nec initium, juxta tritum quoddam Proverbium Anglicanum, quod durabilem Amicitiam *Annulo finem non habenti* comparat. Ac propterea *Kether* Symbolum eſt illius quod vocatur *Arich Anpin* & *Enſoph*, (in ſecunda Tabula) quod *Infinitudinem* denotat.

Cæterum *Kether* porrò à Figuræ *uniformitate*, talis enim *Annulus* eſt ſive *Corona* (quæ *Corona* hic potiùs quam *Annulus* vocatur quippe quod ad ipſum Apicem ſummitatemve Univerſitatis rerum pertineat, ſymbolum etiam eſt *Unitatis*, primæve Hypoſtaſeos Triados *Platonicæ*, quam τὸ ἓν appellitant. Quæ *Unitas* iterum ſignificatur per *Kether* ab ipſa vocis derivatione, à כָּתַר nempe, quod eſt cingere, quod conſtrictionem quandam innuit rerumque continentiam in unum.

Corona autem hæc ſive *Cinctura* Symbolum etiam eſt *Comprehenſionis* perinde ac *Conſtrictionis*, ſignificatque primam Hypoſtaſin omnia ſua plenitudine, prægnantiâ ſive fæcunditate perfectionis *cauſaliter* continere. Nam cum omnia ex ea proproveniant, manifeſtum eſt omnia in ea fuiſſe, vel potius in ea etiamnum eſſe: Quo ſenſu, inter alia cognomina, appellatur *Cauſa Cauſarum*, cujus ex plenitudine ac bonitate omnia ſunt. Quod *Platonicum* proinde neceſſe eſt eſſe Τἀγαθόν. Quemadmodum & Pſalmiſta de Deo argumentatur. Pſal. 119. v. 68. *Bonus es & Benefa-*

Benefaciens. Nescio an & istæ Locutiones huc referendæ sint. Psal. 65. *Coronas annum bonitate tuâ.* & Psal. 103. *Qui coronat te benignitate & miserationibus.*

Præterea, inter Cognomina, vocatur *Lux*, quod Symbolum etiam est hilaris communicationis ac beneficentiæ. Et *Fons sine fundo*, quod alterum symbolum est hujus inexhaustæ Bonitatis: utraque autem conjuncta, *Platonicam* illam Locutionem æquabunt vel adimplebunt quæ occurrit apud *Boëtium*, *Fontem Boni lucidum*. Tam nullum subest dubium, quin *Kether* hæc, *Platonicorum* Τἀγαθὸν sit, quemadmodum suprà ostendi ipsorum ἕν esse.

Ernotatu quidem dignum est, quod *Parmenides* tam profundus Mysteriisque plenus Philosophus DEUM definiverit *Ardoris Lucidi Coronam*: Non dubito quin cum relatione ad hanc ipsam *Kether*. *Tullius* enim eam memorans ait dixisse *Stephanen*, ac si *Parmenides* datâ operâ fœmininam illam terminationem elegisset (nam στέφανος usitatior vox est) ut responderet τῷ *Kether* quæ fœminini itidem generis est. Nec credibile est futurum fuisse, ut vocis *Stephane* omnino fieret mentio, sed vocabuli *Corona* tantùm, si non vox mystica sacraque apud *Parmenidem* fuisset, qui sensum illius optimè callebat, quamvis *Tullius* ignarus illius esset. Unde & factum est, ut *Parmenideam* hanc Dei definitionem parvi penderet. Cæterùm verisimile est *Parmenidem Kether* hanc censuisse αὐτόθεον, (quemadmodum *Arminius* dicitur DEUM Patrem appellasse) eumque perinde definivisse *Coronam ardoris lucidi*, sed sensu Symbolico. Utcunque vero sit, argumentum interim minimè obscurum est antiquitatis hujus Tabulæ *Kabbalisticæ*, cum *Parmenides* 460. fere annis ante natum Christum floruerit.

Jam verò secundam *Sephiram* quod attinet, illius cum secunda *Platonica* Triados Hypostasi convenientia tam manifesta est, ut celari non possit. Illud enim quod hîc *Chochma* (i. e. *Sapientia*) appellatur, ab ipsis etiam appellatur νοῦς, & σοφία, uti

etiam

etiam λόγος. Quæ duo posteriora, nomina etiam sunt secundæ Hypostaseos in Trinitate Christiana. Adeo, ut nihil necesse sit diu his immorari. Cognomina etiam hujus *Sephiræ*, multa eorum valde consona sunt tum *Christianis* tum *Platonicis* Titulis secundæ Hypostaseos, ut *Principium*, *Jesch*, *Ens*, *Essentia*, (ἡ αὐτοσοφία οὐσία, καὶ ἡ ἀληθινὴ οὐσία σοφία, inquit, *Plotinus*) & *Primogenitura*. Philo appellat τὸν πρωτόγονον θεοῦ υἱὸν, *Primogenitum DEI*. Verùm hæc adeo obvia sunt ut nullam prorsus habeant difficultatem.

Res majoris difficultatis meritò videri potest, tertiam *Sephiram* distinguere ab hac secunda, cum altera *Sapientia Chochmah*, altera sit *Binah Prudentia*, quemadmodum in hac Tabula exponitur, veruntamen exponi etiam potest *Intelligentia*, cum relatione ad *Kether* & *Chochmah*, si per *Intelligentiam* intelligamus id ipsum quod Græci νόησιν vocant. Quæ facilis est, recta, promtaque perceptio eorum quæ ab altero dicuntur. Nempe in humanis Colloquiis & sermocinationibus. Hæc verò si fas sit ita loqui, communicatio sive sermocinatio est quam Æternus profert *Logos*, qui inter alia cognomina appellatur *Scaturigo Olei Unctionis*, quique cum in carne esset, de tertia hac Hypostasi, quem *Spiritum* nos Christiani appellamus, dixit, *Ille de meo accipiet & renunciabit vobis*. Johan. 16. v. 14. *Binah* igitur, pulchritudinis omnis, omnisque Sapientiæ ac Bonitatis in *Kether* & *Chochmah*, lætabunda est Perceptio, estque unus purus, immutabilis & infinitus Divini Amoris ardor, ex Divinæ perfectionis *perceptione* ortus.

Hanc Hypostasin *Platonici Psychen*, seu *Animam* appellant, perinde ac *Kabbalistæ*, *Animagradum superiorem*. Quem *Platonici* vocant τὴν θείαν ψυχὴν, quæ *Spiritui Sancto* in Christianitate respondet. Cujus proprius Character est *Amor*, quemadmodum & ipsi *Scholastici* notarunt. Atque etiam hîc inter alia cognomina vocatur *Ignis ignem consumens*. *Plotinus* vero hanc Hypostasin οὐρανίαν Ἀφροδίτην, i. e. cælestem venerem appellat uti etiam ἔρων, παρὰ τοῦ ἐρῶ (ab amore) quam sororem facit uxoremque

remque Jovis ſive Divini intellectus. Atque hîc etiam inter alia cognomina vocatur, *Soror mea*, & *Filia patris mei*, ut prætertam in ſecunda Tabula Kabbaliſtica *Chochmah* appellari Patrem, & *Binah* Matrem, quod parùm profecto abeſt à faciendo *Binah* uxorem perinde ac Sororem *Sephiræ Chochmæ*, quemadmodum Plotinus *Pſychen* facit utramque vicem præſtare *Divino Intellectui*. Sed hæc credo ſufficere poſſe ad evidenter demonſtrandum, quod *Binah* tertiæ Hypoſtaſi reſpondeat in *Platonica* Trinitate.

Et tamen aliquid ſupereſt haud parvi momenti quod eòdem facit. *Platonici* enim ſuæ *Pſyche* immediatam Mundi fabricationem attribuunt ut Scriptura *Spiritui DEI* incubanti aquis. Hic igitur eorum eſt νοῦς δημιουργὸς nempe *Binah*, ut *Chochmah* eorum ὁ νοητὸς, ex eò, quod *Creatio* immediatè hinc profecta ſit. Atque hanc ob cauſam, & quod Divinæ illæ *Emanationes* ſive Effluxus, quibus Mundus regatur, immediatè hinc promanaverint, hæc *Sephirah* aptè appellatur *Prudentia*, & inter alia Cognomina *Formatrix* etiam nominatur. Quò & ipſum nomen *Binah* videri poteſt alludere, cùm ſono proximè abſit à *Binnah*, tanquam ſi tale eſſet vocabulum à בנה extruere, fabricare, innuendo, *Binah* immediatam eſſe rerum omnium conditricem. Tanta ſanè convenientia eſt per omnia, tres primas *Sephiroth* inter & tres Hypoſtaſes *Platonicæ* Trinitatis.

Quod autem *Chochmah* Pater appelletur, ſatis conſentaneum eſt illi loco apud Eſaiam πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. *Pater ſeculi futuri* vel *Mundi futuri*. Erat enim, quando Mundus ab eo exiturus erat, perinde ac Eccleſia. Quorum utrorumque *Binah* etiam mater eſt. Ex eo verò, quod appellatur etiam *Filia patris mei*, manifeſtum eſt, Kabbalam *Kether* etiam appellare *Patrem*. Hæc uſitatiſſima appellatio eſt primæ Hypoſtaſeos apud nos Chriſtianos.

Quamobrem cum hæc conſpicua ſit congruentia inter primam hanc Triadem *Sephirotharum* & tum *Chriſtianam* tum *Pla-*

tonicam Trinitatem, concludere debemus, quanquam haud ita distinctè in hac Tabula indicetur, quod in his æterna Divinitas consistat, quæ quantum ad seipsam semper eadem est sive ulla Creatura existat sive non. Ac proinde hæ rectius *Immanationes* appellari possunt quam *Emanationes*, vel potius Ἐνέργειαι. Prima enim ne *immanatio* quidem proprie est. Omnes verò sunt *Energiæ* in sublimi illo ac nobili sensu, quo *Aristoteles* dicit Deum talem esse οὗ οὐσία ἐστὶν ἐνέργεια, *Cujus ipsa Essentia sit Energia*, nec possit non esse: Quod verissimum est de tribus hisce universis. Quod utique sunt infinita quædam, ac necessaria *Vita* & *Energia*, quæ non potest non esse, ac proinde existunt ab æterno. Unde *Arich Anpin* apellatur *Attik Jomin*, *Antiquus Dierum*, in secunda Tabula. *Antiquitate* illic pro *Æternitate* positâ, ut *Arich*, quæ *larga* productio est sive extensio, pro *Immensitate*.

Tales quidem sunt tres primæ *Sephiroth*. Quæ verò sequuntur, *Divina* sunt *Emanationes* in *Creationem* vel potius septem magis generales sive *Metaphysica* significationes modorum ordinisque earum (quibus & ipsæ continentur in hoc septenario) secundum ipsam rerum naturam. Ut primò, Divina hæc influentia extendi debet super totam Creationem, cum nullus Spiritus, Spiritualisve Operatio *amplitudine* destituatur aut *ubietate*, ut ita loquar, cum *amplitudo* primum & generalissimum Attributum sit cujusque rei, quæ revera sit. Quamobrem prima harum septem *Sephirotharum*, est *Gedulah*: quæ *magnitudinem* significat sive *amplitudinem*. Sit verò quid, quàm voles, amplum, parum tamen valet, sine viribus aut vigore, ac proinde proximè sequi debet *Geburah*, quod est, *Robur*. Sed nec *Amplitudo Vigorque* quicquam proficiunt, sine eo, quod apud *Græcos* vocatur Κόσμος, quod non solum *ornatum*, sed & *aptum ordinem* significat, ac proinde additur *Tiphereth*. Hisce verò tribus conjunctis *Amplitudine*, *Vigore*, *aptoque ordine*, naturalis horum eventus est *Netzach Victoria* sive felix successus. *Victoria* verò fructus *Hod*, i.e. *Gloria*, Triumphus, aut exultabundum Gaudium, ex operum

operum suorum successu. Quod crepitantis flammæ instar si citò extingueretur, res omnino imperfecta esset, & propterea superadditur *Jesod, Fundamentum*, quod *Stabilitatem* innuit, talesque leges *Fundamentales*, quibus gloriosa hæc & victoriosa Influentia Divina certò ac inevitabiliter Creationem regat. Est certè illa *Divina Nemesis* in rebus. Et ex his omnibus simul concinnatis æternum illud DEI Regnum emergit, qui imperat Universis. Ac proinde postremo loco occurrit *Malchuth, Regnum.* Quod est integra illa Potestas Imperialis, quam Deus exercet in totam Creationem. *Jehovah in cælis stabilivit solium suum, & Regnum ipsius dominatur omnibus.*

Atque hæc nominum ordinisque decem *Sephirotharum* brevis est ratio. Superest unicum nomen in hac Tabula proximè sub tribus primis Sephiroth collocatum, & ante septem postremas, estque *Daath*, vocaturque *locus Scientiæ.* Quem tanquam Symbolum considero status talium Animarum, quæ sub Influentia positæ sint, sive Illuminatione *Binah*, participesque fiant Sapientiæ, quæ superiùs est, & illuminatæ sint Spiritu Sancto. Cognomina cujus *Binah* sunt, *Lumen mirificum, vox interior, Facies Solis* &c. De titulo *Chesed* pro *Gedulah* posito, nomine primæ septem *Sephirotharum*, adnotamenta ponemus in Tabula sequenti.

In Secundam Tabulam *Kabbalisticam.*

IN hac secunda Tabula distinctio inter æternam Deitatem & Divinas Emanationes in Creationem profluentes magis est manifesta. Primò, Quia septem sequentes *Sephiroth*, tam conspicuè a tribus primis *circulo* distinguuntur. Et deinde, quia *generalis Divisio* cunctarum decem est in *Arich Anpin* & *Zeir Anpin. Infinitaque* Amplitudo uni attribuitur uti patet inscriptione τῦ En-soph, *Infiniti*, sed *contractio* amplitudinis alteri. Quandoquidem *Arich Anpin Macroprosopum* significat,

ſive hominem vultu longe lateve extenſo, *Dſeir Anpin* autem *Microproſopum*, ſive hominem facie magis contractâ. Quod planè demonſtrat Antiquam hanc Sapientiam *Kabbaliſticam* Mundum concluſiſſe finitum, quemadmodum fieri oportere oſtendi in *Enchirid. Metaphyſ.* cap. 10. Ac proinde cum Divinæ Emanationes Mundo commenſuratæ ſint, eas etiam oportet eſſe *Dſeir Apin*, limitatas ſcilicet ac finitas.

Cum verò *Arich Anpin* infinitus ſit amplitudine, manifeſtum eſt oportere ipſam eſſe *Divinitatem*. Quæ in generali Repræſentatione ſimplicis *Arich Anpin* accuratè reſpondet *Extenſo illi immobili infinito*, quod tam planè demonſtravi in *Enchiridio Methaphyſica* cap. 6. & 7. Et inſinuavi porro, cap. 8. a viginti fere Divinis Attributis quæ ipſi competunt, confuſiorem quandam ac generaliorem eſſe repræſentationem Eſſentiæ ſive Eſſentialis Præſentiæ *Divinæ* quatenus à vita & operationibus præciditur. Et certè cum ſit iſtiusmodi obſcura adumbratio alicujus, quod tamen neceſſariò eſt (ac proinde meritò appellari poteſt *Ehieh*) puto me non temerè amicos ſæpenumerò monuiſſe, quod illud cenſerem talem eſſe Deitatis repræſentationem, qualem *Kabbaliſtæ* etiam fortean obſervaverint, appellaverintque *Aleph tenebroſum*. Divinis verò illis *Energiis*, quæ ſuprà memoratæ ſunt unà conſideratis earumque manifeſtatione per Mundi Creationem, tum demum appellatum fuiſſe *Aleph Lucidum*. Atque hîc ſane, ille *Arich Anpin* ſive prima *Sephira*, inter alia cognomina vocatur *Color niger*, & *Privatio*. Quod admodum aptè reſpondet meæ Notioni, de *Infinito illo Extenſo immobili*. Adeò, ut quod ipſe anxiâ ac ſevera ratione concluſeram, antiqua hac Cabbalâ porrò confirmatum videam. Sed pergo,

Hic *Arich Anpin* ulteriori rurſus ſenſu, quàm ſuprà notaverim, appellari poteſt *Kether*, *Corona*, quippe cum Mundus finitus ſit, hic *Arich Anpin* neceſſariò eum circumcinget & quaſi coronabit, quatenus *Arich Anpin* ſive *Enſoph*. Quantum verò ad alteras

alteras rationes, quare prima hæc *Sephirah* appellanda sit *Kether*, nihil necesse est hic repetere.

Cæterùm *Arich Anpin* sive *Kether* hoc ultimo sensu cum tribus capitibus describitur, *Kether*, *Chochmah* & *Binah*, utpote qui essentialiter sit *Kether*, *causaliter Chochmah* & *Binah*, immo verò omnia quæ existunt. Vide Mysterium Pietatis. lib. 1. cap. 4. sect. 2. Veruntamen *ff* & *ii Chochmah* & *Binah* describuntur etiam distinctis circulis ad utrumque latus τῆ *Arich Anpin* sive *Kether*, quippe quæ sunt, *essentialiter* & *formaliter distinctim* à *Kether*, quanquam necessariò cum eo coexistentes & existentes ab eo, nec tamen ab eo *realiter* differentes. Et *Chochmah* appellatur *Pater* respectu Creationis Mundi & Regenerationis Animarum humanarum, quemadmodum & *Binah* ob easdem causas dicitur *Mater*. Sed ratione habita ad *Kether*, *Chochmah* appellatur *Primogenitura* heic, & πρωτογόνος ὑιὸς θεοῦ apud *Philonem*. Et *Binah* heic *soror mea* & *filia patris mei*, juxta illud de *Psyche* (quæ huic *Binah* respondet) quod occurrit in mea *Psychozoia*. Cant. 2. Enneastich. 1.

Magnam illam primo cantavi carmine Psychen
Antiqui AHuvignatamque, Ontosque sororem.

Et *Binah* itidem juxta hanc Kabbalam Filia *Kether* est, & soror *Chochmah*. Verùm & illa Locutio, *Filia patris mei* apertè agnoscit *Kether* Deum Patrem quemadmodum nos Christiani primam Trinitatis Hypostasin appellamus. Quod & *Primogenitura* etiam planè implicat.

Notabo tantummodò Cognomina quædam sive subordinata τῆς Binah (quæ *Spiritui Sancto* respondet) istiusmodi scilicet quæ seculum illud futurum supponant, quod *Kabbalistæ* vocant *Regnum Spiritûs*, & tunc considerabimus τῆ *Dseir Anpin*. Talia autem sunt: *Sabbathum magnum*, *Jubilæus magnus*, *Hæreditas Jacob. Dies suprema*, *Dies propitiationis*, *Tuba magna*, *Rex sedens in throno miserationis*, *Fluvius egrediens è Paradiso*, *Pœnitentia, conversio*, *Lumen mirificum*, *Redemptio*, *Seculum veniens*,

Vita venientis seculi, *Collaudatio*. Hæc omnia, quantum ego video, digitum intendunt in *Millennium*, sive *Regnum Spiritûs* (qui hîc appellatur *Binah)* tanquam effecta specialis illius influentiæ, operationumve, illis temporibus.

Circulus τȣ̃ *Dseir Anpin mmmnnn* caput complectitur τȣ̃ Dseir Anpin *ooo*, & sex primas præterea septem Sephirotharum. Et *q p r* triplex Cerebrum est hujus capitis videlicet *Sapientia*, *Prudentia* & *Scientia*, & respondet τȣ̃ *Daath*, in priori Tabula; *Loco Scientiæ*, sensu magis generali, cujus rei significationem jam supra declaravi, majusque quippiam est quàm pro meis viribus plures ullius momenti instituere observationes super hisce *Sephiroth*.

Notabo solummodò circa primam harum septem, subsequentium *Sephirotharum* quod duo illius nomina *Gedulah* & *Chesed* talia sint quæ rursus initium arguant secundi generis *Sephirotarum*, quæ sunt *Creaturales*, sive Emanationes in Creationem, quæque distinguendæ sunt a tribus Sephiroth *æternæ Deitatis*, illucque referendæ tanquam effluxus ab eis tribus. Ut: ad *Arich Anpin* cum Inscriptione τȣ̃ *Ensoph*, quæ *infinitam* planè arguit *magnitudinem* referenda est *Gedulah* magnitudo vel *amplitudo creata* sive *finita*. Nullum enim signum *Infinitatis* illi adjungitur. Cæterùm τȣ̃ *Arich Anpin*, quatenus est *Kether*, eo sensu quo *Platonicorum* Τἀγαθὸν includit, (sive æternam & à se natam Bonitatem) *Chesed* manifestò respondet, alterum utique illud nomen hujus primæ septem *Sephirotharum*, quæ est *Benignitas*, sive misericordia. Quæ altera Indicatio est, *Creaturales Sephiroth* hic incipere, hancque esse *illam Misericordiam*, *quæ est in omnibus illius operibus*.

Ad primam etiam *Sephiram Deitatis* referri potest *Geburah Robur* sive Vigor, qui manifestò continetur in *Kether*, quæ non solúm constrictionem & unionem significat, sed, quemadmodum reverà est, *primordialem* vigorem, *prægnantemque vim* ac *plenitudinem* ex qua omnis vita & Essentia promanat, idem ipsum

ipsum quod *Platonicorum* Τἀγαθὸν implicat. Adeò ut *Gedulah* cum *Chesed* & *Geburah*, manifestò referendæ sint ad *Arich Apin* sive *Kether*: primam *Sephiram æternæ Deitatis.*

Tiphereth verò ad *Chochmah Sapientiam*, referenda est, siquidem *Tiphereth*, hoc est, *Pulchritudo* sive Ordo *æterno Logo* sive τῷ νοητῷ, aptè respondet, quem *Platonici* etiam vocant τὸ [illegible], τὸ πρῶτον κάλλος sive Αὐτοκαλόν. Quatuor autem ultimæ *Sephiroth Netzah, Hod, Jesod* & *Malcuth* referendæ sunt ad *Binah Prudentiam*, quippe quum hæ quatuor prosperam, gloriosam, stabilemque rerum administrationem Regni Dei in Creatione innuent. Et certè *Prudentia* proprium est vocabulum, quo illa significatur Peritia, quæ in rebus agundis cernitur.

Nihil superest quod notem ex *Cognominibus* sive *Subordinatis* nisi, quod quæ ad *Tiphereth* spectant videlicet *Jehovah*, *Spiritus*, *Sol*, *Ortus Solis*, *Sacerdos magnus*, *Homo supernus*, *Adam cælestis*, *Maritus Ecclesiæ*, cum istis aliis eòdem spectantibus, nempe *Mundus venturus*, *Judicium*, *Rex* Comparata, subindicare videantur Regnum Christi secundum *Spiritum*, cum *Tiphereth* hoc in sensu sit Divinarum Emanationum in Creaturam omnium pretiosissima, vel Imago DEI Christive in nobis nati, illudque ipsum quo ipse etiam Christus secundum humanam suam naturam gradu præ consortibus uberiori unctus est.

Jesod etiam *cognomina* habet quæ digitum videntur intendere in speciale illud fœdus, quod Prophetæ prædixerunt Deum cum populo icturum esse in Christo, in beatis illis seculis futuris. Quod fœdus futurum est vitæ, Spiritûs, ac virtutis populo suo. Ac proindetalia occurrunt cognomina *Jesod* videlicet *El-chai*, Deus vitæ, *El-schaddai* Deus omnipotens, *Angelus Redemptor*, *Redemptio*, *Fons aquarum viventium* (quod ipsum Christi promissum omnibus in eum credentibus. Johan. 7. 38.) *Robur*, *Dominus per Arcam fœderis*, ut legem nempe cordibus ipsorum inscribat, &c.

Nunc

Nunc verò quod Circulus τοῦ *Dseir Anpin* è septem *Creaturalibus Sephiroth* (si fas sit ita loqui) sex solas contineat, equidem aliquantulum demirarer si non considerarem mentionem fieri coalitionis *Malchutha* , quæ dicitur uxor *Dseir Anpin*, cum ipso *Dseir Anpin*, conjunctis tergis. Mihi verò videtur inveniri debuisse *Malchuth* in *Dseir Anpin*, tanquam *Summam* vel *Aggregatum* omnium *Sephirotharum* , quatenus Emanationes sunt à DEO, quemadmodum intelligendæ videntur in prima Tabula, & tum demum succedere oportuisse Uxorem *Dseir Anpin*, quæ aut Creatio est in genere, aut vera Ecclesia magis particulatim, quam hic *Dseir Anpin* actuet regatque: Quo in sensu vocatur inter cognomina, *Sponsa*, (similiter atque Sponsa Agni in Apocalypsi) *Ecclesia Israëlis*, *virgo Israëlis*, & *Regina Cœli* (quasi *Hiersolyma* illa esset descendens è cœlo) *Domus David*, *Hortus David*, *Templum Regis*, *Arca Noæ*, *Piscina*, *Mare*, *Domus Sanctuarii &c.* In altero verò sensu, *Adonai*, *Elohim*, *Vita*, *Dominus universæ terræ*, *Lapis capitalis*, *Gladius*, Liber vitæ, Terra vitæ, Raphaël. &c.

His præmissis, suppositoq; quod uxor *Dseir Anpin* sive Circulus *zzz* ααα intelligatur tota esse Creatio in genere, Circuli interiores β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. non erunt nisi eædem rursus *Sephiroth* , sed nunc considerandæ non tam a suo *termino a quo* quatenus *Emanationes* sunt ab *Arich Anpin*, quam a *termino ad quem*, ab eo ve in quod fluunt, quæ Uxor est τοῦ *Dseir Anpin* sive Creatio, uti dixi. Atque heic *Malcuth* propriè sic dicta caput est ejus fœminæ, respondetq; τῷ *q. p. r.* in priori circulo, τὸ γ τῷ s, τὸ δ τῷ t, τὸ ε τῷ u, τὸ ζ τῷ w, τὸ η τῷ x, τὸ θ τῷ y. In hac uxore *Dseir Anpin* hæ *Sephiroth* considerantur magis *concretè*, in *Dseir Anpin* ipso magis *abstractè*. Supposito verò tantùm fœminam esse (quæ uno in sensu sit rerum creatarum Universitas, in altero autem sensu Ecclesia) β est caput ejus, γ brachium dextrum, δ brachium sinistrum, ε corpus, ζ femur dextrum & pes dexter, η femur sinistrum & pes sinister, θ membrum fœderis. Quantum verò ad ι κ pedes, qui

qui dicuntur ad extremum Mundi materialis protendi & vestiri à *Metatrone*, ex hoc loco auguror *Metatronem* respondere posse Principio *Hylarchcio* quod voco, vel *Spiritui Naturæ*, qui immediatus est ornator ordinatorque Mundi materialis, *Tiphereth Physica*, sive Tiphereth universi naturalis, estque effluxus proprius *Chochmah*, (quemadmodum suprà notavi) secundæve *Sephiræ* æternæ Deitatis, quæ est νοῦς πατρὸς, *æternus Logos*, & τὸ ὄν, vel potius τὸ ὄντως ὄν appellaturque ὁ ὤν in versibus illis *Sibyllinis*:

Εἰμὶ δ' ἐγὼ ὁ ὢν σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νόησον,
Οὐρανὸν ἐνδέδυμαι &c.

Unde qui æternus ille sit אני, qui per hanc *Physicam Thiphereth* propriam suam Emanationem, Materiam prehendit tenetque ac seipsum *universo* investit; qui magnus sit ille Sacerdos ac æternus *Aaron*, (cujus *Aaron* tantum fuit Typus,) æternus DEI filius, qui Creationem fecit, sustinet & renovat. vide *Appendicem Defensionis Kabbalæ meæ Philosophicæ*. Cap. 5. sect. 2. 3. 4. Et quemadmodum *Abyssus Physicarum Monadum* τῷ *Arich Anpin* respondet & *Spiritus Naturæ* τῷ νοῦς πατρὸς sive *Chochmah*: ita *Anima Mundi* (quæ *Spiritûs Naturæ* pars perceptiva est) τῇ ψυχῇ respondet sive *Binah*, tertiæ *Sephiræ* Deitatis. Verùm hisce non licet immorari.

Interea loci (quod fere oblitus eram) expressa trium primarum *Sephirotharum* a septem reliquis distinctio, idque tali modo ut manifestum sit per tres primas intelligendam esse æternam Deitatem videlicet יהוה. Quæ vox in י.ה.ו.ה tempus futurum, præsens & præteritum complectitur, ac proinde perquam aptè respondet τῷ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, quemadmodum Apocalypsis vocabulum illud Hebraicum יהוה videtur explicare. Expressa, inquam, hæc distinctio facit, ut pronior jam sim, quam unquam, in hanc sententiam, quod septem utique Spiritus Apoc. 1. 4. [Gratia *vobis & pax à Qui est, & Qui erat, & Qui venturus est*, (quæ periphrasis est *Jehovæ* sive trium primarum *Sephirotharum*, sacro sanctæ Trinitatis) *& à septem Spiritibus*.] septem

sint

sint *Sephiroth*, quæ actuent regantque Creationem, vel magis specialiter Ecclesiam DEI. Nec sanè dubito, quin admirabilis ille liber multis in locis valdè sit *Kabbalisticus*. Quod majorem profectò antiquæ *Kabbalæ* conciliare decet reverentiam, quemadmodum nec dubito quin veræ antiquæ *Kabbala* detectio effectura sit, ut ipsa Christiana Religio acceptatior futura sit & optatior apud omnes, & præsertim apud *Judæos*, postquam purgata fuerit ac liberata ab immensa illa mole scoriæ ac ruderis sub qua jam jacet sepulta.

In usum Tabulæ de Ordinibus Divinorum Nominum. &c.

SEct. 4. Inquirendum utrum *Judæi*, quanquam vox illa פרצוף *persona* apud illos in ista significatione reperiatur, revera ipsam vocem applicent τῷ *Arich Anpin*, *Chochmah*, *Binah*, *Dseir Anpin* &c. nec sit nostra tantum Collectio ex eo, quod *Chochmah* Patrem, & *Binah* Matrem appellent &c.

Sect. 5. Quod *Judæi* membra Generationis in ipsa Deitate admittant manifestum est ex eo, quod *Chochmah* vocant Membrum generationis Masculinum & *Binah* Matricem literæ Jod. Quæ quidem Jod Circulus est *Arich Anpin*, qui tamen includit *Chochmah* & *Binah* (adeo ut ista figura trium primarum *Sephirotharum* *a a a*, *ff*, *i i*, & unitatem Deitatis & Trinitatem simul repræsentet:) quemadmodum *Vau* cum sit crassior Jod, circulus est τῷ *Dseir Anpin*, qui circulus est Divinarum Emanationum *abstractè* consideratarum, Malchuth verò sive Uxor Dseir Anpin circulus est literæ ה, quæ litera est magis composita, eoque Divinis Emanationibus in *concreto* convenientior. Unde manifestum est *Judæos* utraque membra Generationis in ipsa Deitate admisisse. Nec veteres quidam Theologi dubitarunt DEUM agnoscere ἀῤῥενόθηλυν. Et *Synesius* expressim,

Σὺ πατὴρ, σὺ δ' ἐσσὶ μάτηρ
Σὺ δ' ἄρσην, σὺ δὲ θῆλυς.

Sicut

Sicut & Kabbala *Chochmah patrem* appellat, *Binah* verò *Matrem*, membrum masculinum attribuens alteri, alteri verò fœmininũ, *Matricem Jod*, facultatem utique percipiendi, ut quæ [illegible] sit, vel concipiendi â *Chochmah* & procreandi etiam totam nempe Creaturam. Tam parum rationis subest, cur *Judæi* cum nobis cavillentur, quod *Patrem* in Divinitate admittamus.

Sect. 6. Hîc considerare oportet an *Modus* apta sit Locutio quæ Logi sive *Sapientiæ*, secundæ Hypostasi in Trinitate possit applicari. Quod si *Judæi Chochmah* Divinum *Modum* appellarent, argumentum adversus ipsos fortius erit, præsertim si agnoscant reliquas septem *Sephiroth* non *Creaturales* esse sed æternos & immutabiles DEI *modos*. Quales fateor me eas minimè esse censere, sed tales, quæ cum Creatione inceperint, & cessante Creatione simul sint cessaturæ, nihilque esse ipsum Deum æternum, præter tres primas *Sephiroth*. Veruntamen si *Abrahamus* agnoscatur apud Judæos uniri cum *Chesed*, *Isaacus* cum *Geburah*, *Jacob* cum *Tiphereth* & *David* cum *Malchuth*, quibus tamen Scriptura nullam attribuit Divinitatem aut ἀποθέωσιν, quatenus attribuit *Messiæ* sive *Christo*, equidem omnino par est, ut is, cui Divinitas attribuitur, uniatur cum una aliqua earum *Sephirarum*, quæ reverà Divinæ sunt, nempe uni alicui ex Divinis Hypostasibus conjungatur. Et cui obsecro congruentiùs, quam secundæ Hypostasi *Chochmah* sive *Logo*, per quem omnia facta sunt, quique proinde maximè est idoneus, qui corrigendis, redimendis, instaurandisque manuum suarum operibus se ipsum immisceret. Adeò ut utracunque ratione Argumentum hoc vim suam obtineat adversus *Judæos*.

Tractatus I. Libri Druschim, seu Introductio Metaphysica ad Cabbalam Autore R. Jizchak Loriense.

Cap. I.

DUas hîc proponemus Quæstiones, circa quas admodum defatigantur Kabbalistæ; quarum primam sæpius tractarunt Sapientes priores & posteriores; nimirum quam ob causam creati sint mundi & quare fuerint necessarii? Re autem accuratè discussa, causa inventa est, hæc, quod DEUS laudatissimus debuerit esse perfectus, in omnibus operibus & nominibus magnificentiæ, celsitudinis & gloriæ suæ. Nisi enim opera sua è potentiis ipso actu produxisset, non potuisset dici perfectus, sive quoad opera, sive quoad nomina atque cognomina sua. Nomen enim Tetragrammaton hanc habet etymologiam, ut Existentiam exprimat perpetuam, præteriti, præsentis atque futuri temporis, ante creationem in statu creationis, & post factam rerum immutationem: Si autem conditi non fuissent mundi, & quod in eis, non verè potuisset designari existentia omnibus temporis articulis continuata, adeoque vanum fuisset hoc nomen Tetragrammaton, ut dictum est. Sic etiam Nominis Adonai etymologia est, ut connotet, aliquos, DEO esse servos quorum ipse sit Dominus; quod si ergò servi quidam ipsi non fuissent creati, certè Nomine Adonai appellari non potuisset. Postquam autē creati sunt mundi, & ipso actu prodierunt opera ejus, è potentia suâ, tum verè perfectus dici potest, juxta omnes facultatū suarum species; adeoq; & perfect⁹ est juxta omnia Nomina & cognomina sua nullo excepto. Atque hæc omnia eleganter dilucidata sunt in libro Sohar, Sectione Pinchas fol. 257. col. 2. his verbis: Præceptum decimum tertium concernit Lectionem Audi; Et sciendum, quod ipse vocetur Sapiens, juxta omnes species Sapientiæ, & Intelligens juxta

juxta omnes species Intelligentiæ, &c. Antequam autem conderetur mundus, sapiens vocabatur juxta omnes sapientiæ species &c. respectu rerum creandarum; quod si enim creaturæ mundanæ non essent; quare vocatus esset misericors, judex: nimirum ratione futurorum ita dictus est, &c. Et sect. Ba. f. 42. col. 2. Quod si non extendisset lumen suum super omnes creaturas, quomodo potuisset cognosci, & quomodo verum esset illud, quod dicitur: *Plena* est omnis terra gloriâ ejus. Quæstio altera non procul abest ab illa quæstione: quid antea fuerit, & quid postea futurum sit, de qua agitur in Mischnâ Tractatu Chagigâ cap. 2. sed valdè tamen subtilis est, & profunda, ut humano intellectu parùm indagari queat. Quamvis igitur Mischna dicat; Illi, qui inquirunt in ea, quæ sunt supra, & quæ sunt infra, & quæ fuerunt antea, & quæ futura sint postmodum, rectius fore si natus non esset; adeò ut prolixi hic esse non possimus; Attamen cum in mundo hoc vix summa rerũ attingamus capita, non erubui illam proponere. Quæstio autem est, Quare mundus hic factus sit illo tempore cujus momento est conditus; & non antea? Sciendum igitur est breviter, Quod Lux suprema omnium & celsissima fine carens, & infiniti Nomine appellata nulla cogitatione nullaque speculatione attingi queat, ejusque fundamentum abstractum planè sit & remotum ab omni intellectu: quodq; fuerit ante omnia Emanatione producta, creata, formata & facta, nullumq; in illâ fuerit tempus, ejusvè caput vel initium; cum semper extiterit & maneat perpetuò, omni principio & fine carens. Ab hoc infinito autem postmodum descendit Existentia Luminis illius magni Emanatione producti, quod vocatur Adam Kadmon, Adam omnibus primis prior; Deinde similiter ab isto descendunt lumina ab ipso dependentia, quæ multa sunt admodum, prodeuntque ab ipso, & splendoris sui radios extra ipsum emittunt. Illorum autem quædam dependent à Cerebro, quædam à Cranio quædam ab oculis, alia ab auribus, à naso alia, alia ab ore, alia [illegible], alia cirumcirca à corpore ejus; circa quæ multa alia sunt

Lumi-

Lumina, ab illis lucentia atque dependentia, quibus nomen est, OlamHannekudim, sive mundus Punctatorum, vid. Gen. 30, 39. Deinceps ab illo dependent quatuor mundi, Emanationis scilicet, Creationis, Formationis, & Factionis, noti satis & latè propositi in Libro Sohar & Tikkunim. Jam verò Emanatio Lucis hujus primæ, & cæteri mundi qui sub ipsâ sunt, principium & finem habent, nec tempore destituuntur quoad existentiam atque emanationem suam, quod ita se non habet in Infinito, supra commemorato. Ab illo igitur tempore, quo cœpit expansio & emissio ista horum luminum, Mundorumque dictorum; dependet existentia creationis, notio scilicet, omnium creatorum, sese invicem ordine subsequentium, usque ad hoc ipsum momentum. Quoniam igitur ordine quodam opus fuit expansioni & emissioni huic, tempore sibi ordine succedenti, non sanè possibile fuit, ut vel citiùs fieret vel tardiùs Creatio Mundi hujus: Quilibet enim Mundus creatus est, post creationem mundi semet superioris; & mundi singuli creati sunt, atque extensi, atque demissi, & procedunt alius sub alio, temporibus diversis; & á se invicem discrepantibus, donec ordo tangeret creationem mundi hujus: atque tunc iste creatus est, tempore sibi debito, creatis prius mundis superioribus. Atque ista sufficiant de hac quæstione; neque enim prolixior de talibus sermo institui potest.

Caput II.

QUæstio porrò insignis est, circa Infinitum ipsum, quomodo nimirum se habeat, circa initium Emanationis mundorum ab ipso effluentium; nec sine controversiâ, cui fermè omnes Kabbalistæ involvuntur. Quidam enim scribunt, decem Sephiroth decem gradibus ordine sibi invicem succedere, aliis superioribus, aliis inferioribus continuò existentibus: Alii scribunt illas exseri columnatim, constitutis seriebus diversis dextrâ scilicet, sinistra, atque mediâ; ita ut Chochmah Sapientia, Chesed Clementia & Nezach Victoria sibi invicem immineant, lineâ dextrâ;

tres

tres autem aliæ, Binah, Intelligentia nimirum; Geburah robur, & Hod Honor, ſibi ſuccedant, lineâ ſiniſtrâ: quatuor autem reliquæ, nimirum Kether Corona, Tiphereth Pulchritudo, Jeſod Fundamentum, & Malchuth Regnum lineâ mediâ una ſupra aliam locentur. Multi porrò ſtatuunt, decem Sephiroth exiſtere ſub figura Circulorum, ſibi invicem incluſorum, & homocentricorum: Et qui perluſtrabit verba R. Simeonis Jochaidæ in libro Sohar, & Tikkunim, nec non Librum Bahir, ibidem multa inveniet capitula admodum diſcrepantia, quorum aliqua in hanc, alia in alteram ſententiam inclinant. Cabbaliſtæ autem poſteriores inprimis occupati ſunt circa evolutionem hujus quæſtionis, nec tamen ad ſcopum perveniunt. Quæſtio enim ardua eſt & difficilis. Si enim Infinitum omnimoda æqualitate, omnium nominum notiones reſpicit, non ſanè decet, ut ipſi tribuatur ſuperius quid, & inferius, anteriusve & poſterius: Cognomina enim omnia lumina ſunt, quibus terminus, limes finisque competit: qualis menſura Luci Infiniti ſupremi tribui non poteſt. Sic etiam notum eſt quod Lux Infiniti permeet & tranſeat omnem Sephirarum Subſtantiam, ſingulasque Sephiras ingrediatur, & iisdem ſeſe immiſceat, & poſt illas extrorſum promicet: ſicut id deducitur in Libro Sohar, Sectione Behar Sinai: Tract. Paſtoris Fidi, fol. 102. his verbis: *Tu es Anima Animæ, &c.* Et Sectione Pinchas f. 225. & 227. Sic quoque in Præfationibus Tikkunim, & initio 5. ubi dicitur: Supremo omnium loco eſt Cauſa omnium, ſupra quam non eſt Deus, ſicut nec ſubter illam, nec verſus quatuor Cardines mundi: Iſta autem adimplet omnes mundos ipſosque undiquaque circumdat &c. Quod ſi ergò omnes decem Sephiroth eâdem æqualitate propinquæ ſunt Infinito, & omnes ab Illo lumen accipiunt, ipſæ per ſe; quænam ergò differentia eſt inter ipſas Sephiras, & quo reſpectu una elevatior altera? cum omnes ipſarum gradus æquè diſtent ſicut dictum. Et quidem ſi dici debet quod res eſt, omnia ſanè hæc aſſerta ſunt, & verba Dei viventis, omnia quoque rectè intelligi poſ-

gi possunt ab iis, quibus data est scientia. Discrepantia porrò duarum illarum opinionum, supra propositarum, utrum scilicet decem Sephiroth ordine continuo sibi invicem succedant, unâ supra aliam, an verò linearum serie consistant, conciliata est suo loco, ubi tractatum est de mundo Punctatorum, quod nimirum ante institutum rerum ordinem alia supra aliam disposita fuerit; post illud momentum autem trium linearum ordine apparuerint. Utrum circulorum an linearum rectarum forma procedant, hoc capite explicabitur. Si igitur animum adhibueris, intelliges, utramque opinionem esse veram, eò quod duæ sunt Notiones Infiniti, una, in respectu ad circulos, & altera in respectu ad tres lineas rectas hominisque figuram, capite, brachiis, corpore, cruribus pedibusque constantem, de quibus nunc & infra agendum.

Scito, quod antequam emanarent emanantia, & creata essent creata, Lux suprema extensa fuerit plenissimè, & impleverit omne Ubi, adeo ut nullus daretur Locus vacuus in Notione Lucis, nullumque spatium inane, sed omnia essent plena Luce illa Infiniti hoc modo extensâ, cui sub omni notione suâ finis non erat, eò, quod nihil esset, nisi extensa illa Lux, quæ unâ quadam & simplici æqualitate ubique sibi erat similis; atque ista vocabatur Or Haensoph Lux Infiniti.

Cùm autem in mentem veniret Extenso huic, quod vellet condere mundos, & emanando producere Emanantia, atque in lucem proferre Perfectionem potentiarum suarum activarum, & Nominum atque Cognominum suorum, quæ erat causa impulsiva creandi mundi, prout supra dictum est, cap. 1. quæst. 1. tum compressa quadantenus Lux ista, à puncto quodam medio circumcirca ad latera recessit; atque sic relictus est Locus quidam vacuus, dictus spatium inane, æquidistans à puncto illo, exactè in medio ejus constituto.

Compressio autem illa undiquaque sibi æqualis fuit circa centrum dictum per omne spatium, adeò ut locus ille vacuus, exactè

idéo esset circularis sub perfectissima æqualitate: nec concipi hic potest ulla quadratura vel angulositas, cum contractio ista Infiniti statuatur undiquaque sibi fuisse æqualis, unde & circularis: cur enim Lux illa, quæ identica quadam æqualitate antehac ubique æqualis erat, inæqualiter sese contraxisset, uni lateri plus, alteri minus tribuendo? Jam verò ex Geometria notum est, nullam figuram plùs participare æqualitatis, quam circularem: quadratum enim angulos habet, sicut & trigonum cum similibus. Apparet igitur Contractionem illam Infiniti statuendam esse circularem: cujus rei causa non est alia, quam in Infinito ipso, sicut dictum est. Videatur etiam Sohar Sectione Pekude fol. 251. ubi dicitur: *Palatia illa, & quæ in ipsis, circularia sunt.* Sic & Sectione Bo. f. 42. *Docuit per circulos, quorum sunt decem.* Datur tamen & alia ratio figuræ istius Sphæricæ, nimirum quod illa, quæ Emanatura erant intra locum istum vacuum, futura erant figura Sphæricâ sicut jam dictum: ista autem quam proximè debebant applicari *Infinito illa* circumdanti, idque ubique æqualiter, æquali namque irradiatione frui debebant ab Infinito ex omni parte; quod fieri non potuisset, si Emanantia figuram habuissent quadratam vel triangularem aut similem; cum tunc anguli quidam extantiores Infinito fuissent propiores, quam reliqua latera, nec æqualis fuisset participatio Infiniti. Capite tertio autem explicabitur Causa, quare ista Contractio fuerit necessaria, & quomodo sese habuerit.

Instituta igitur tali contractione atque compressione, per quam locus quidam vacuus spatiumque in medio Infinito relinqueretur inane; jam sanè Ubi quoddam constitutum erat in quo existerent Emanantia, Creata, Formata & Facta. Produxit igitur Infinitum lineam quandam è Luce Concavi sui, à summis partibus deorsum vergentem, Illamque derivavit atque demisit in spatium modò dictum.

...æ aucta ampliori facie extitit.

Summum autem initium istius lineæ deductum erat ex ipso Infinito, hoc ipsum proximè attingens: Finis verò deorsum pergebat intra spatium illud inane; &, hâc mediante, Emanatione produxit, creavit, formavit, atque fecit omnes mundos: Et linea hæc vicem sustinebat canalis cujusdam, perquem defluerent exundationes Lucis illius supremæ Infinitæ in Mundos intra hoc spatium constitutos. Jamque aliquatenus dilucidata est quæstio illa Kabbalistarum, utrum scilicet initium sit atque finis in Numerationibus?

Quamvis autem Lineæ istius summum initium proximé attingat Lucem Infiniti, in partibus Concavi ejus supremis; finis tamen ejus non protrahitur ad tantam profunditatem, ut ipsam quoque Lucem infiniti subter mundis gyratam attingat, illique adhæreścat; propterea quod finis ipsi tribuendus sit cum initio; quem non haberet, si utrinque influentiæ Lucis Infinitæ particeps esset; cum tum potiùs duo ipsi competerent Initia contrario situ à se invicem contradistincta, quorum utrique notio superioris, non inferioris tribuenda esset; Unde Lucis infinitæ sic influentis nulla pars vel summa vel ima, vel anterior vel posterior, vel orientalis vel occidentalis vel septentrionalis vel meridionalis dici posset. Quod si verò Lux ista Infiniti influere statuatur per modum lineæ cujusdam subtilissimæ, & canalis tenuissimi, tunc notio summi & imi, anterioris & posterioris, cardinis orientalis & occidentalis, &c, hîc inveniri poterit.

Quo posito dicendum, lucem hanc post ingressum non statim via recta pergere deorsum, sed sensim illuc derivari; adeò, ut datis primis cursus rectilinei initiis, mox deflectat ad figuram circularem, orbemque illicò constituat circumcirca tenuem, qui circulus tamen Luci Infinitæ in circuitu suo non usquequaque adhærescat: quippe quod si fieret, res sanè ad pristinum recideret statum, & circulus iste per Lucem Infiniti destrueretur, nec apparere posset orbita ejus, & omnia tantùm Ipsa Lux illa Infinita forent, sicut antea: Unde circulus iste, propinquus quidem erit con-

concavo Infiniti, non tamen adhærebit eidem ullo nexu, adeoque Emanatio Infiniti tantùm sub tenuitate lineæ procedit, quâ via lumen ejus immanans circulo isti infunditur: Infinitum autem undiquaque hunc circulum ambit æquali distantia, cum & illius concavum circulari figura extet; Quod autem influentia hæc Infiniti tantùm fiat per viam lineæ, hinc demonstratur, quod alias, si lumen istis circulis undiquaque afflueret, Emanantia æquè atque ipsum Scaturiens infinita essent, terminoque & mensura atque finibus carerent. Porrò notandum ipsam quoque Lineam hanc admodum esse tenuem, ut nimirum Lux Emanantibus sub certa mensura affluere possit, certoque modo. Quæ una est ex illis causis, quare Emanantia vocentur decem modi, seu mensuræ vel decem Numerationes, ut nempe ostendatur, mensuram ipsis modulumque & terminum competere, numerumque definitum; quæ non inveniuntur in Infinito ipso: Sicut traditur in Libro Sohar Sectione Pinchas fol. 257, col. 2. his verbis: *Praeceptum decimum tertium concernit Lectionem Audi &c.* Non verò quod mensura modusve ipsi competat dicendum, vel notum aliquod Nomen, qualia Numerationibus tribuuntur: Quælibet enim Numeratio Nomen habet definitum, mensuramque & terminum atque limitem. Cum igitur Linea hæc adeo tenuis est, tùm influentia tanta saltem ipsis affunditur, quanta opus est ipsis, in quantum scilicet Emanantia sunt, non verò quasi forent scaturientia. Jamque iste circulus, propinquior Infinito, Coronæ nomine indigitatur.

Postmodum verò hæc linea ulterius adhuc protenditur, paululumque promanans in orbitam agitur ad constituendum circulum alterum intra primi concavum: atque iste circulus Sapientiæ nomen habet.

Porrò quoque protensa deorsum, & circumvoluta in gyrum tertium circulum constituit intra secundi concavum, qui dicitur Circulus Intelligentiæ.

Atque ſic ſimili itinere linea illa provolvitur, continuata ſua extenſione per vices circumgyrata uſque ad Circulum decimum, quem Regni Circulum nominamus.

Et hac ratione doctrina de decem Numerationibus ob oculos poſita eſt, in quantum illæ emanant per modum decem circulorum homocentricorum: idque generatim, repetitâ ſcilicet ſimili planè Emanatione per omnes Mundos. Notum autem atque perſpicuum nobis eſt, quot mundorum ſpecies emanent, creatæ & formatæ atque factæ ſint, millies nempe mille & myriades myriadum; quæ omnes ſimul ſubſiſtunt intra locum hunc vacuum ſupradictum, quippe extra quem nihil eſt horum. Quilibet autem Mundus decem habet Numerationes ſpeciales, & quælibet Numeratio ſpecialis cujuscunque Mundi compoſita eſt è decem Numerationibus ſpecialioribus, quæ omnes figuram habent circulorum homocentricorum, & ſic in Infinitum. Omnia ergò ſe habent ad inſtar ſphærularum cæpariarum, ſibi invicem incluſarum, vel ad inſtar Syſtematis orbium cœleſtium, de quibus in Aſtronomia.

Tota igitur textura omnium iſtorum Circulorum ſimul ſumta, è tenui iſta Linea conſtat, quæ ab infinito protenſa pergit; deſcendensque è circulo in circulum diffunditur, uſque ad extremitatem omnium: Atque hac ſemitâ lineari Lux ipſa affunditur & Influentia neceſſaria tribuitur ſingulis. Et ſic propoſita eſt in materia de Numerationibus Circulorum notio.

Nunc ad alteram Notionem pergendum, quæ decem numerationibus competit, qua nimirum illæ per Lineam Lucemque rectam repræſentantur, & ſub ſpecie trium Linearum, atque figura Hominis ſupremi.

Illa enim Linea à ſummo illo culmine deorſum protenſa à qua procedunt omnes Circuli ſupradicti, ſimul etiam viâ rectâ deorſum pergit ab excelſiſſimo ſummi illius Concavi Epiſtomio usque ad debitam Circulorum depreſſionem, idque per medios illos Circulos omnes, & formâ quidem hominis erecti, ſtaturæ debi-

debitæ, Os cui sit sublimè datum cœlosque tueri jussum; in quo numerari queant 248. membra, dextro sinistroque & medio situ disposita. Atque hâc figurâ omnes insimul quoque Numerationes comprehenduntur tam Generales, quam speciales & specialissimæ.

Ista autem secunda Notio nomine suo Adam Kadmon sive Adam primus vocatur, quem indigitat Scriptura S. his verbis: Et *creavit Deus hominem in imagine sua, in imagine Dei, &c.* Quemadmodum & Liber Sohar & Tikkunim plurimis in locis de secunda hac Notione tantùm loquuntur, prout alibi prolixiùs dictum.

Atque sic duæ illæ supradictæ Sententiæ conciliantur, quod nempe duplici viâ considerari possit Divinitas, quæ una tamen est, & vera utraque verbis Dei viventis æquipollens. Unde non paucæ contradictiones apparentes resolvi possunt circa materiam de ordine situque decem Numerationum. Et hinc simul enodatur quæstio illa, quomodo Initium detur & finis, summumque & imum in decem Numerationibus? Cujus solutio ex utraque Notione desumi potest. Si enim Numerationes sub figura circulari considerantur, extremus sanè circulus, Coronæ scilicet, propinquior est Infinito quam cœteri, unde & omnibus est excellentior. Inter secundum autem circulum, sapientiæ nimirum, & Infinitum, Coronæ circulus interjectus est, unde excellentia ejus tanta non est, quanta Coronæ; & sic consequenter per omnes mundos in spatio isto comprehensos: quicunque enim circulus propior est Infinito, pro superiore & excellentiore habetur, donec inveniamus mundum istum materialem punctum esse medium circulorum & ipsius quoque Spatii Locique vacui supra descripti, adeoque & remotissimum ab Infinito, ratione πρὸς ἡμᾶς sic dicenda præ omnibus mundis reliquis: unde corporeus est & materialis perfectâ corporeitate.

Alia quoque hujus rei est ratio non admodum à priori diversa; Nimirum quod Linea illa ab Infinito promanans pri-

 mum

mum in rectum protendatur, postmodum in circulum abeat, iterumque via rectâ ad ima magis progressa rursus circulum constituat, idque usque ad extremitatem. Circulus ergò existentiæ primæ circa initia Lineæ istius propterea summus est, & excellentissimus omnium, quod lucem hauriat è scaturigine omnium summâ, deque hoc plura capite tertio infra.

Porrò hinc quoque liquet, qua ratione decem Numerationibus etiam circulorum conceptu consideratis Linearum tamen Notiones reverà competant; & figura hominis, nec non dextrum sinistrum atque medium.

Sed quomodo altera illa Notio figuræ rectilineæ staturæque humanæ conceptus superioris & inferioris, anterioris & posterioris exhibeat, hinc apparet: quod quicquid initio Lineæ, propinquum est, Capitis Nomine dici queat, unde, quod paulò inferius sequitur, Corporis, quodque adhuc profundius, Pedum nomine appellabitur; & sic quoque in specialioribus & specialissimis.

Et hæc de conceptu Circulorum, de quibus Sohar Sectione Vajikra fol. 99, & f. 10. Et Sectione Breschith f. 19. col. 2. Sicut de Conceptu formæ humanæ quoque videri potest Sohar Sect. Toledoth Jizchak f. 134. c. 2. Infra autem cap. 4. explicabitur, quomodo omnes etiam Notiones figuræ hujus rectilineæ sibi invicem involvantur, ita, ut Attik Jomin seu Antiquus dierum sit intra Arich Anpin, seu Macroprosopum; Arich Anpin seu Macroposopus intra Abba ve Imma seu Patrem & Matrem, & sic consequenter usque ad finem graduum omnium.

Caput III.

HIc quoque, cum de utraque Divinitatis Notione agimus, in usum veniunt 5, illæ Lumina, sive Nomina Animæ humanæ, qui sunt quinque gradus alter altero superior.

Decem Numerationes enim forma Circulari consideratæ bina semper continent, Oroth seu Lumina nempe, & Kelim seu Vasa:

Vasa: & Lux quælibet subdividitur in Lucem internam, & Lucem ambientem; prout & Vasa singula partes habent tam Externas, quam Internas.

Atque sic etiam in Notione Rectilinea hæc omnia occurrunt.

Differentia autem inter Circulos & Rectilineum hæc est, quod decem Numerationes sub Circulis notionem Lucis habent, quæ vocatur Nephesch seu Psyche; sed decem Numerationes Rectilinei notionem Lucis habent, quæ vocatur Ruach, Spiritus, qui gradus est Psyche superior.

Planum autem est, quod Notio Psyches, priùs emanet, & *postea* Spiritus sequatur, ceu superior; sicut in homine; (de quo videatur Sohar Sect. Mischpatim, quæ applicanda ad hominem superiorem.)

Idque per omnes Mundos sic invenitur.

Differentia tamen est *inter* Vasa Psyches & *inter* Vasa Spiritus: *Hepar enim est sedis Lucis cui Psyche nomen*, Cor Spiritûs, Cerebrum Animæ, de quibus alibi.

His præmissis, ordinem emanantium sic intellige: primum emanant 10. Numerationes Notionis Circularis, & quidem initio decem Vasa, singula partibus suis exterioribus & interioribus constantia; his decem vasis autem vestiuntur ipsæ X. Numerationes, Lumina nempe quæ Nephesch dicuntur seu Psyche: præter quæ adhuc alia decem Lumina inveniuntur, quæ Ambiunt Vasa extrinsecus: quæ quidem & ipsa sunt Nephesch, sive Psyche, sed Ambientium tamen Nomen habent, cœtera autem Interiora Lumina vocantur; & omnia quidem forma circulari.

Postmodum autem emanant X. Numerationes formâ rectilineâ hominis instar, quæ excellentiores sunt circularibus, ceu Spiritus: Suntque decem Vasa sub figurâ hominis, omnia illa continente; Singulis autem vasis partes sunt Interiores & exteriores; illisque vestiuntur ipsæ X. Numerationes, Lumina scilicet quæ vocantur Spiritus: præter quæ tamen & alia sunt Lumina

mina decem Ambientia, ut in circulis; quæ quidem & ipsa sunt Spiritus: & omnia quidem sub formâ hominis; idque per omnes mundos emanantes, creatos, formatos & factos, intra spatium hoc Vacuum de quo supra; ambiente desuper Luce Infiniti.

Et in circulis quidem quicunque interiores sunt, semper viliores habentur, usque ad mundum materialem; In Rectilineo verò res aliter se habet, ubi quicquid interius est, excellentius est quocunque exteriore: Rectilinei enim partes aliæ alias superinvestiunt usque ad extimam omnium, quod probè notandum.

His præmissis intelligere poteris quare necessaria fuerit Compressio Infiniti, intra se Ipsum, in medio scilicet Lucis suæ: ut nimirum relinqueretur Locus vacuus de quo supra; ubi hæc simul fuit Intentio, ut confieret Notio Vasorum. Nam mediante compressione Lucis & diminutione ejus oritur possibilitas vasis ut existere, & detegi queat: sed per augmentationem Lucis destruitur vas, cum diminuatur facultas ejus suscipiendi Lucem tam multam & tam magnam sicut dictum est, cum actum fuit de VII. Regibus Edomiticis, qui appellantur Olam Hannekuddim Mundus Punctatorum, quomodo regnaverint & mortui sint; ubi satis declaratum, quomodo se habeat creatio & essentia vasis.

Primò enim opus est compressione Lucis & diminutione ejus, qua mediante existentia vasis detegitur: quo hoc modo detecto & actu producto Lux iterum in illud immanet: unde permanere potest Vas istud citra destructionem.

Atque sic actum est hîc: Primùm compressit sese Lux, & orta sunt vasa: mox verò iterum affluxit linea illa lucida, ut illa illustraret.

Unde patet ratio, quare Infinitum seipsum hoc modo compresserit, subducta omninò Luce illa vehemente è spatio isto; quo facto eadem reversa est, sed certâ mensura & pondere certo, sub forma lineæ illius: quæ causa est, quod potuerit permanere sub notione Lineæ in loco suo, subtractâ reliqua Luce

magna

magna. Non enim potuissent subsistere vasa, nisi sublato penitus lumine, moxque restituto suo pondere & mensura, & quidem tantâ, quæ sufficeret illis illuminandis & in esse Vasorum citra destructionem conservandis.

Caput IV.

NE existimes autem decem Numerationes, communiter Emanantium cognomine insignitas, primas esse & summas rerum Emanatione productarum; multi enim Mundi ipsis sunt priores, In Libro Sohar autem multorum mundorum nulla facta est mentio nisi ænigmaticè; exemplo sint 3. orationes in libro Tikkunim de Adamo primo inter omnia prima, & in libro Sohar Sect. Breschith f. 23. & in Tikkun. f. 134. It. in Sohar Sect. Noach f. 65. & Sect. Pekude f. 268, & f. 256.

Primùm igitur hic dicendum de Speciali illo, quod totum Spatium continet & amplectitur, & è quo omnes mundi protenduntur, dependentque & procedunt; Huic nomen est Adam primus inter omnia prima. Iste enim prior est omnibus Entibus, ejusque Celsitudo summa, & mundus ejus maximus omnium. In libro Sohar ejus non fit mentio nisi paucis in locis, idque tectè admodum; ita & in Tikkunim, v. g. sub finem Tikk. X. Numerationum f. 41. col. 2. sic & princ. Tikk. 70. fol. 119. & fol. 132.

Scito igitur, quod lumina prima emanatione introducta in Spatium hoc, per modum lineæ rectæ extensæ ab Infinito, & undique circumactæ contineantur sub Notione X. Numerationum, quarum essentia in genere vocatur Adam primus inter omnia prima. Et hæ sunt illæ, quæ primò prodierunt & manifestatæ sunt formâ circulari, sub notione Psyches hujus Adami primi.

Et istis competunt Notiones decem Vasorum Circularium, interioribus & exterioribus suis constantium; quibus singulis inest sua Essentia Lucis internæ, quæ Nephesch sive Psyche di-

F citur

citur cum sua Luce Ambiente, quæ & ipsa ad hanc Notionem Psyches pertinet.

Et hæc omnia circulari forma extant, circulo extimo quam proximè applicito ipsi Infinito, omnia illa extrinsecùs ambienti. Hic autem circulus extremus maximus Corona Adami primi dicitur; sicut alter dicitur circulus Sapientiæ Adami primi, & sic consequenter usque ad circulum Regni Adami primi. Atque isti decem circuli Adami primi ambiunt totum hoc Vacuum intra Infinitum, eidem quam proximi, & ab illo circumdati.

In medio autem decem horum Circulorum Locus vacuus & inane Spatium relinquitur pro reliquis Emanantibus & mundis.

Ne autem existimes velim, quasi in Adamo primo Notio vasorum realiter inveniatur; quia vasorum notio non manifestatur, nisi circa Mundum punctatorum: quod si tamen Vasorum nomen hìc admittitur, id tantum fit respectu majoris vel minoris copiæ lucis mediæ in ipsis repertæ: Vasa autem per se sunt lux tenuissima.

Manifestatis autem his decem Numerationibus Adami primi sub Notione Nephesch seu Psyches forma circulari, mox aliæ prodeunt sub notione Ruach seu Spiritus istius Adami primi formâ rectilineâ ad instar hominis erecti, constantis 248. membris per caput, brachia, manus, corpus & pedes divisis: Atque hic incipit emanare ab Infinito per lineam, & rectà deorsum protenditur sub figura trium linearum, quarum una est dextra, altera sinistra, tertia media, per quas X ipsius Numerationes distribuuntur.

Quamvis autem linea ista figuræ Adami primi initium capiat ab Infinito, & inter omnes circulos scissis ipsorum summitatibus descendat; tamen putandum non est ipsam produci usque ad imum omnium circulorum sub pedibus Adami primi circumvolutorum: nam extensio illius tantum durat usque ad imum concavum circulorum τ· Attik Jomin seu Antiqui dierum, quæ est Notio Personæ competens Coronæ in Mundo Emanationis; adeò

adeò, ut circuli istius Antiqui dierum sub pedibus ejusdem Antiqui proximè circumvolvantur, (quousque & pedes Adami primi pertingunt.)

Atque sic expositum est, quomodo Adam primus superius repleat forma circulari & rectilinea totum illud spatium:

Relictus autem est Locus vacuus inter Lucem Ambientem Rectilinei Vasa, & Lucem Internam ejusdem, in quo constituti & destructi sunt atque emanarunt omnes reliqui mundi, qui omnes pendent, & contenti sunt in hoc Adamo primo, & ab ipso prodeunt. Atque sic declaratum est breviter, quomodo omnes mundi existant in spatio hoc vacuo, quod est inter Lucem ambientem Rectilinei, Adami primi, & inter vasa ejusdem.

Alibi verò latiùs traditur, quomodò in Notione Rectilinea Adami primi prodeant & manifestentur Lumina quam plurima, quæ in genere sunt Lumina findentia: Et prodeunt ex Auribus ejus foras: Sicut & postea prodeunt lumina Nasi; & mox Lumina Oris, quæ 3. dicuntur variegata Akudim: & omnia hæc lumina via recta procedunt tantummodo; nec ulla notio circularis in ipsis invenitur.

Deinde autem prodeunt Lumina Oculorum Adami primi, quæ vocantur Olam Hannekuddim Mundus Punctatorum, quibus duæ competunt Notiones, nempe Circularis & rectilinea: Et locus, quo consistunt & stationem habent, est à foveâ pectoris istius Adami primi deorsum usque ad finem pedum ejus; qui locus generatim vocatur Nezach, Hod, Jesod, Victoria, Honor, Fundamentum, Adami primi. Et hic est ordo illorum: primò prodeunt decem circuli τῶν Nekuddim, & circumgyrantur circa Vasa τῶν Nezach, Hod, Jesod Adami primi, rectilinei, vasis istis autem investitur lux interna ipsorum: Et isti circuli τῶν Nekuddim qui sunt Notio Nephesch seu Psyches, ambiunt vasa, & lucem internam τῶν Nezach, Hod, Jesod rectilinei Adami primi; constant & ipsi Luce Interna, ceu Psyche, & Vasis, & Luce Ambiente Vasa, & hæc in genere vocantur circuli 4. τῶν Nekuddim.

Et ſuper iſtis circulis τῶν Nekuddim conſiſtit Lux ambiens ſub Notione Rectilinea Adami primi, & ſuper Luce ambiente rectilinei Adami primi circumgyrantur decem Circuli Ipſius Adami primi conſtantes Luce Interna & Vaſis, & Luce ambiente: Atque hæc ita fuerunt ab initio. Sed poſtquam deinceps emanarunt etiam X. Numerationes rectilineæ Mundi τῶν Nekuddim, quæ eſt Notio Spiritus huc pertinens, tunc X. illæ Numerationes rectilineæ τῶν Nekuddim conſtantes Luce ſua Interna & Vaſis & Luce ambiente rectilineis ceu veſtis obvolutæ ſunt ſuper Vaſa & Lucem Internam rectilineam τῶν Nezach Hod Jeſod Adami primi: Et ſuper Rectilineum τῶν Nekuddim veſtientium obvoluti ſunt ipſi circuli eorum: & ſuper circulos τῶν Nikuddim Lux ambiens rectilinea Adami primi, & ſuper iſtam Circuli Adami primi ipſi.

Alibique expoſitum eſt, quomodo iſta Nekuddim ſint Notio ſeptem Regum Edomiticorum; qui mortui ſunt, & poſtmodum reſtituti, & poſtquam rectè conſtituti fuerunt, inde facta eſt Notio 4. Mundorum Emanationis, Creationis, Formationis & Factionis, quorum ſinguli conſtant è ſex Parzuphin ſeu Perſonis, quæ ſunt Attik Jomin, Antiquus dierum, Arich Anpin, Macroproſopos, Abba ve Imma, ſeu Pater & mater; & Seir ve Nukbeh ſeu Microproſopos & Uxor ejus.

Atque nunc ut breviter oſtendatur ſtatio locusque iſtorum, incipiemus à ſummis pergendo ad ima. Infinitum ambit decem Circulos Adami primi conſtantes tribus ſuis notionibus Luce internâ ceu Nepheſch, & Vaſis iſtius Nepheſch ſeu Pſyches & Luce Ambiente hanc Nepheſch ſeu Pſyſchen, quæ partes in omnibus ſubſequentibus circulis æqualiter reperiuntur, unde non opus erit iſta toties repetere.

Decem circuli autem Adami primi ambiunt Lucem ambientem Rectilinei ipſius.

Et Lux ambiens Rectilinei Adami primi ambit decem circulos τοῦ Attik Antiqui.

Et

Et decem circuli τȣ Attik, Antiqui, circumdant Lucem ambientem rectilinei τȣ Attik, seu Antiqui ipsius.

Et Lux Ambiens rectilinei τȣ Attik seu Antiqui, ambit 10. Circulos τȣ̃ Arich Anpin seu Macroprosopi.

Decem circuli τȣ̃ Arich Anpin autem seu Macroprosopi circumdant Lucem ambientem rectilinei ipsius Arich Anpin seu Macroprosopi.

Et Lux ambiens rectilinei τȣ̃ Arich Anpin seu Macroprosopi circumdat decem circulos τȣ̃ Abba seu Patris.

Decem circuli τȣ̃ Abba seu Patris autem ambiunt Lucem ambientem Rectilinei τȣ̃ Abba Patris ipsius.

Et Lux ambiens rectilinei τȣ̃ Abba seu Patris ambit decem circulos τῆς Imma seu Matris.

Et decem Circuli Matris circumdant Lucem ambientem Rectilinei Matris ipsius.

Porrò Lux Ambiens *Rectilinei Matris ipsius* circumdat decem circulos τȣ̃ *Seir seu Micropoſopi.*

Et *decem circuli* τȣ̃ Seir circumdant Lucem ambientem *rectilinei* τȣ̃ *Seir:*

Lux ambiens rectilinei Microposopi autem circumdat decem circulos τῆς Nukba seu Uxoris.

Et 10. circuli Uxoris circumdant lucem ambientem Rectilinei Uxoris ipsius.

Et Lux ambiens Rectilinei Uxoris τȣ̃ Seir seu Microprosopi Emanationum circumdant 10. circulos Creationis, qui itidem dispescuntur in omnes partes suas similes *istis.*

Et decem circuli creationis circumdant Lucem ambientem Rectilinei Creationis ipsius.

Lux ambiens Rectilinei Creationis autem circumdat circulos Mundi formationis, in suas partes divisi:

Et circuli Formationis Lucem ambientem ipsius Rectilinei Formationis.

Deinde Lux ambiens Rectilinei Formationis Circulos Mundi Factionis etiam in partes suas divisi.

Et circuli Factionis Lucem ambientem Rectilinei ipsius Factionis.

Atque sic absolvitur ordo generalis omnium circulorum & Luminum ambientium Rectilinea in omnibus mundis.

Ordo Rectilinei autem plane inversus est, in hoc enim, quicquid vilius est desuper, investit partem excellentiorem sibi vicinam hoc modo:

Lux ambiens rectilineum Factionis circumdat Vasa & Lucem internam Rectilinei Factionis;

Et Lux interna rectilinei semper adhæret vasis suis.

Vasa autem & Lux interna Rectilinei Factionis ambiunt Vasa & Lucem internam Rectilinei Formationis.

Et Vasa atque Lux interna Rectilinei Formationis circumdant Vasa & lucem internam rectilinei creationis.

Porro Vasa & Lux interna Creationis ambiunt Vasa & Lucem internam rectilinei Uxoris Microprosopi Emanationis.

Et Vasa atque Lux interna rectilinei Uxoris circumdant Vasa & Lucem internam rectilinei Microprosopi.

Dein Vasa & lux interna rectilinei τȣ̃ Seir Anpin seu Microprosopi ambit Vasa & lucem internam rectilinei matris;

Et hæc vasa & lucem internam rectilinei Patris;

Et hæc easdem Partes Macroprosopi.

Et hæc eadem Antiqui dierum.

Vasa autem & Lux interna Antiqui dierum ambit Vasa & Lucem internam τῶν Nezach Hod Jesod τȣ̃ Adam Kadmon seu hominis primi.

Porrò Vasa & Lux interna τῶν Nezach Hod Jesod Adami primi ambit lucem internam Infiniti, quæ obvelatur intra hæc sub forma lineæ rectæ extensæ à solo Infinito ad illuminandum & vivificandum omnes mundos.

Nunc porrò addendum, quousque pertingant pedes Adami rectilinei, qui omnes mundos pervadit. Recta

Recta linea igitur revera adhæret Infinito ambienti, & ab eo protensa descendit & obvelatur interioribus Adami primi; & protracta extenditur usque ad pedes Adami primi rectilinei, id est usque ad intimum concavum circulorum Antiqui dierum. Hi infra circumdant pedes ejus. Si enim diceretur pedes Adami primi pertingere usque ad finem omnium circulorum, tunc sanè iterum attingerent circulum Infiniti; adeoque Infinitum & ab Inferioribus partibus lucem immitteret, unde obliterare-tur notio Superioris & Inferioris.

Dicendum igitur breviter, quod pedes Adami primi recti-*linei* protendantur usque ad medietatem inferiorem Circulorum *Antiqui* dierum, adeo, ut isti circuli proximè ambiant pedes ejus. *Omnes* autem reliqui pedes rectilinei se habent ut pedes Antiqui, nimirum pedes Arich Anpin seu Macroprosopi & pedes Seir Anpin seu Microprosopi: & pedes Uxoris Microprosopi: omnes isti, inquam, occultantur eadem æqualitate; idque usque ad medietatem *inferiorem* Circulorum Arich Anpin seu Macroprosopi, ita autem circuli isti proximè ambiant inferius pedes hos omnes.

Dantur autem & notiones personarum, quarum statura non est alta, quales sunt Abba ve Imma Pater & mater; quorum statura incipit â gutture τȣ Arich Anpin seu Macroprosopi, usque ad Tibbur ejusdem tantum: sic quoque Persona Leah, quæ est *Daath* seu Scientia τȣ Seir Anpin seu Microprosopi, pertingit saltem usque ad pectus ipsius: Atque harum personarum pedes non pertingunt usque ad pedes Macroprosopi, cum sint brevioris staturæ.

(Alibi tamen dicitur, quod utraque calx Antiqui longius protendatur ultra pedes Macroprosopi, ita ut subintrent limites Mundi Creationis.)

Caput

Caput V.

HIc addenda adhuc specialia quædam. Supra enim dictum est, quod Persona Adami constet 248. membris per decem partes principales distributis; id fit hoc modo.

Kether seu Corona est Cranium.

Chochmah, Sapientia, Binah, Intelligentia, Daath, Scientia sunt tria Cerebra. Chesed, Benignitas, Geburah robur, Tiphereth, Pulchritudo, sunt duo Brachia & corpus.

Nezach Victoria, Hod Honor, Jesod Fundamentum sunt duo femora & membrum generationis.

Malchuth autem seu Regnum est Uxor ejus.

Porrò præter alias divisiones varias, notanda est & illa, quæ est in Notiones Personarum, ubi

Kether seu Corona est una persona è X. Numerationibus & vocatur Arich Anpin seu Macroprosopus.

Chochmah etiam una est persona, & nomen τῶ Abba seu Patris habet.

Binah autem Persona pariter est, & dicitur Imma, Mater.

Dein Tiphereth à Chesed usque ad Jesod, unam, constituit personam quæ vocatur Seir seu Microprosopus.

Decima autem Numeratio, nempe Malchuth una itidem est persona, quæ vocatur Uxor Microprosopi.

Ulterius sciendum, Notionem τῆς Malchuth seu Regni, occurrentem in singulis Personis jam nominatis ita se habere: quod Malchuth competens personæ Masculinæ, quales sunt Pater & Seir ibidem habeat Notionem Attarah seu Corollæ, Justo, id est τῷ Jesod impositæ, vide Sohar Sect. Vajeze f. 162. In Persona Fœminina autem quales sunt Mater & Uxor Microprosopi Malchuth pariter notionem habet Corollæ τῷ Jesod, ibi enim Jesod est Matrix, & Corona ejus denotat notionem Pomi ejus. Sephira autem τῆς Malchuth quæ est Persona per se, vocata Uxor

Uxor Microprosopi, ipsa est perfecta Fœmina ad instar reliquarum personarum.

Addo & hoc: Cum ab Adamo primo omnes mundi tanquam rami propagantur, res ita se habet, ut mundus Emanationis non sit nisi vestis τῶν Nezach Hod Jesod istius Adami primi, quæ tantum sunt Notio Vasorum pedum ejus. Jam autem notum est, quod mundus Factionis correspondeat τῇ Malchuth seu Regno, quæ locum suum habet à tergo τοῦ Seir seu Microprosopi versus τὰ Nezach Hod Jesod ipsius: ita mundus factionis est *Malchuth* Adami primi: Unde solvitur quæstio, an liceat tam alte animari? quod nimirum 3. summa Adami primi saltem prohibita sint, non vero cætera.

Præterea observandum, X. Numerationes cujuslibet munditam in genere quam in Specie sumtas, contineri literis Tetragrammati: ita ut apex literæ Jod Coronam; Ipsum Jod sapientiam, He primum Intelligentiam, Vav Pulchritudinem constantem *6.* Partibus, quæ nobis Seir Anpin seu Microprosopus dicuntur, & He Ultimum Regnum, quæ nobis Uxor Microprosopi dicitur; denotet.

Si autem omnes Numerationes in una Persona proponuntur, tunc Apex literæ Jod seu Corona, est Cranium istius Personæ; Jod vero ipsum & He, seu Chochmah & Binah, sunt duo Cerebra dextrum & sinistrum; Vav denotat sex partes principales illius personæ, & He ultimum est regnum ejusdem, de quo supra.

Iterum notandum, Varias dari Tetragrammati exarationes per literas aliter atque aliter plenè scriptas. e. g.

τῷ Jod, characteri Patris seu Sapientiæ, tribuitur exaratio plena per Jodin, hoc modo:

יוד הי ויו הי

exaratio dicitur τοῦ עב Ab seu septuaginta duo denotans.

τῷ He primo, Characteri matris seu Intelligentiæ, alia tribuitur exaratio plena per Jodin, hoc modo:

יוד הי ואו הי

quæ exaratio dicitur דמילוי סג ſag ſeu 63. denotans.

דו Vav characteri Microproſopi, ſeu ſex numerationum à Cheſed usque ad Jeſod; alia tribuitur exaratio plena per Alephin, hoc modo:

יוד הא ואו הא

quæ dicitur דמילוי מה Mah, ſeu 45. denotans.

דה He ultimo, Characteri Uxoris Microproſopi ſeu Regno, alia tribuitur exaratio plena per Hehin, hoc modo:

יוד הה וו הה

quæ dicitur דמילוי בן Ben, ſeu 52. denotans.

Sic quoque in omnibus particularibus inter perſonas, ſemper Sapientiæ Perſonæ competit עב.

Intelligentiæ Perſonæ סג: Microproſopo Perſonæ מה: & Regno Perſonæ בן.

Et ſicut quælibet Numeratio iterum in decem alias Numerationes diſpeſcitur, & ſic infinitum; ſic & plenæ iſtæ exarationes multiplicantur in infinitum.

In lectione Libri Sohar autem ſedulo videndum, utrum Sermo ſit de Adamo primo ipſo, an de aliquo Luminum ab ipſo prodeuntium ſive ex auribus, ſive è naſo, ſive ex ore, quæ vocantur Akuddim variegata, ſive ex oculis, quæ dicuntur Olam Hañekuddim Mundus punctatorum; quæ eſt notio Mundi Emanationis ante ipſius productionem actualem; ſive è fronte, quæ eſt notio mundi Emanationis, poſt ipſius actualem conſtitutionem. Item utrũ ſermo ſit de mundo creationis, an de mundo Formationis an de mundo factionis, eaq; omnia in genere: Prout & in ſpecie videndum, utrum ſermo ſit de Perſona Antiqui qui in quolibet mundo occurrit; an de Perſona Macroproſopi, an de Patre vel Matre, an de Microproſopo vel Uxore ejus; an de Iſraële ſene, an de Thebunah ſeu Prudentia, an de Jacobo, an de Leah.

Deinde etiam attentione opus eſt, circa ſpecialiſſima, utrum Sermo ſit de X. Numerationibus circulari forma conſideratis, an de

an de rectilineo, utrum de Luce ambiente, an de Interna; an de Vasis.

Præterea status X. Numerationum observandus est, earumque plenitudo & defectus, adeoque numerus utrum Sermo sit de tempore quô emanarunt, an de tempore quô accusatur Luna, an de tempore Creationis hominis primi, an de tempore quo peccavit, quô mutati sunt omnes mundi; an de ætate deserti, an sub domo prima, vel desolatione ejus, an de domo secunda vel desolatione ejus; an die professto, an Sabbatho, an festis diebus, item utrum interdiu an noctu; imò observandæ sunt horarum quoque differentiæ, cum horæ hora non sit similis. Vide Tikun. *11. f. 63.*

Ut plurimum tamen Liber Sohar non tractat de X. Numerationibus sub circulari forma consideratis, sed de rectilineis. Tantum.

Epistola ad Compilatorem.

MUltum jam temporis elapsum est, Vir Clarissime, ex quo tuas accepi, tum priores illas ad me ipsum scriptas, tum eas alteras ad Præstantissimum Virum, Dominum N. quæ ad me tamen potissimum pertinebant. Scripta mea, quæ maxima ex parte te perlegisse dicis, tibi tantopere placere; cùm eo Vir sis judicio, vehementer equidem gaudeo. Speroque demonstrationes meas Principii, quod dicitur, Hylarchici, quas tanta cura ac conatu elaboravi, non relaxaturas esse hominum industriam in rimandis, quæ reverà insunt, rationibus Naturæ Mechanicis, sed excitaturas potiùs eorum vigilantiam, ne præ nimia credulitate se existiment solutiones earum rerum Mechanicas invenisse, quæ earundem sint incapaces. Qua de re Lectorem moneo in Præfat. ad Tractatum Immort. Animæ. Sect. 13. Cæterùm quicquid judicent alii de opere illo Metaphysico, equidem dissimulare non possum, quin mihi ipsi in eo magnopere placuerim, plenèque omni ex parte satisfecerim. Nemòque quod sciam, apparuit hactenus, qui demonstrationes meas ulla in parte enervare potuit. Quanquam haud oscitanter videntur legisse, cùm quidam certè eorum, lapsum notaverint pag. 218. qui me prorsus fugerat, ut qui remissiori, ut videtur, animo eram in Latinè reddendis hisce meis speculationibus, quam in eisdem fueram formandis excogitandisque. Legendum enim est juxta MSS. meum Anglicanum pag. 218. lin. 11. quam dimidium ejus, quod globuli occupant: Et lin. 13. spacium esse dimidium. Quemadmodum & ipse sensus contextus planè postulat, ut Sol quarta pars vorticis fiat. Quæ quidem Solis quantitas cum dicto Experimento, computatis computandis satis convenit. Qua de re tamen non est, ut simus nimis soliciti, quandoquidem quinta tantùm, sexta septimave licet pars vorticis esset, omnia tamen in hoc capite pari ferè firmitudine procederent. Sed credo, te inter legen-

legendum, qua es ingenii promptitudine, hæc tua ſponte notaſſe.

Benignior tua ſententia de Conjecturis meis in Tabulas Cabbaliſticas, cum in illis ſtudiis adeò verſatus ſis, calcar addidit curioſitati perlegendi Tractatum primum Libri Druſchim, quem huc mittendum nuper curaſti. Quid autem de eo ſentiam, ex brevibus quibusdam Annotatis Anglicè ſcriptis percipere potes. Equidem nunquam adduci poſſum, ut credam iſtiusmodi commenta veros eſſe antiquæ Cabbalæ theſauros. Rationes in iſtis Annotatis ſubindicavi. Ita ſanè Autor philoſophatur, ac ſi Sephiroth Numerationes non eſſent, ſed Sephæroth ſive Sphæroth, id eſt Sphæræ. Pæneque Orbes Ariſtotelicos cum ſuis Intelligentiis pro antiquæ Cabbalæ myſteriis reponere videtur. Sed præcipua perſtrinxi in Annotatis illis. Singula notaſſe, eisve animum attendiſſe magno mihi futurum fuiſſet tædio, nec abſimile vitioſarum nucum diffringendarum operæ: quibus nil niſi aridus ingratusque pulviſculus pro laboris pretio in os frangenti excidit. Quò majores profectò tibi gratiæ debentur, qui hunc laborem in publicum commodum tam alacriter devoras, ut quæ ſint opes penuriave Judæorum Philoſophica, & tibi & Chriſtianis pateſcat. Quantum ad me, ego certè credo Sephiroth, ſicut & tu vertis, Numerationes omnino ſignificare, eſſeque nihil aliud, quàm Numeralia quædam Repoſitoria maximorum myſteriorum antiquæ Cabbalæ decadem non excedentia, manuumque decem digitis, ſuper quos res numerari ſolent, reſpondentia: Denariumque Pythagoricum hinc originem ſuam traxiſſe. Varias vero Notiones ſive Nomina ad ſingulos numeros relata fuiſſe: quemadmodum obſervare licet apud Johannem Meurſium in Denario ſuo Pythagorico; tametſi quamquam multa quidem illic notata nomina ſpuria ſint. Modus tamen referendorum ſatis amplum eſt exemplum.

Sephiroth verò ſive Numerationes Cabbaliſticas duum fuiſſe generum puto: Phyſicas & Metaphyſicas. Phyſicas fuiſſe Repoſitoria myſterii Creationis ſive Mundi aſpectabilis præcipuè,

puè, ſubindicatis interim & in viſibilibus ejus incorporeisque principiis. Septem autem primæ Sephiroth huic rei maximè inſerviebant, ſeptem diebus, ſex primis operæ, ſeptimo quietis, applicatæ: & ſic quidem, ut ſinguli numeri imaginem quaſi ferrent rerum, quæ ſingulis diebus appropriantur, ſicut fuſe demonſtravi in Cabbala mea Philoſophica. Nec omninò hîc otiatur decima Sephirah ſive denarius quatenus ad quaternarium referri poteſt tanquam illius potentia. Tot è decem Numeris ſive Sephiroth Mundi aſpectabilis Creationi illuſtrandæ inſerviebant.

Quantum verò ad Numerationes Metaphyſicas, id maximè notatu dignum eſt, eas totum Denarium complecti, & in duas partes dividi, tribus prioribus ipſi Divinitati, ſeptem reliquis Creationi ſpirituali & inviſibili applicatis; ita ut ſeptem poſtremæ Sephiroth Repoſitoria ſint & capſulæ quaſi rerum omnium creatarum ſpiritualium & inviſibilium, (quemadmodum ſeptem primæ rerum corporearum & aſpectabilium) tres verò primæ, quod dixi, Sacroſanctæ Trinitatis. Quæ quidem earum in tres ac ſeptem diviſio mihi ſupponi videtur Apoc. 1, 4. Eſt enim ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος periphraſis Jehovæ, qui Triunus ille Deus eſt, ac proinde tres primas Sephiroth ſive Numerationes occupat, ſeptem autem Spiritus, qui dicuntur ante Thronum illius, reliquas ſeptem. Intelliguntur autem per eos Angeli boni Divinæ Providentiæ miniſtri. Non quòd ſeptem omninò ſint, ſed quod ad ſeptem Sephiroth referantur, quæ univerſalitatem bonorum Angelorum continent (nempe quando prima è ſeptem Sephiroth appellanda eſt Cheſed, ſi verò appelletur Gedulah, ne Angelorum quidem malorum ordines excludit) Quam etiam ob cauſam ſeptenarius appellatur ὁλομέλεια, & magis particulatim φυλακίνη, quippe quòd ſeptem hæ Sephiroth omnes cohortes φυλάκων, vigilum, id eſt Angelorum continent. Ac proinde ubi ſeptem Spiritus dicuntur, id non numeraliter intelligendum eſt, ſed ſymbolicè, aut Univerſalitatem bonorum ſpirituum in ſeptem Sephiroth contentorum, aut indefinitum nume-

numerum notando, nempe aliquos è septem, id est, ex universis. Etenim quin Angeli hîc intelligantur, nullus dubito, ob ea quæ occurrunt cap. 3, 5. *Est igitur* hæc salutatio cap. 1, 4. fausta precatio, ut gratiam sive favorem obtineant apud Deum & Angelos Divinæ Providentiæ ministros. Non certè credo septem postremas Sephiroth universos Angelorum ordines tantum continere, sed omnem omnino Spiritualitatem, quæ à Deo in creaturam emanat, sicut notavi in Conjecturis meis in Tabulas Cabbalisticas, ubi nec Spiritum Naturæ exclusi, nec Gratiam internam in Intellectuales Ordines, Angelos intellige & homines, Divinitus influentem. Quæ hîc nihil opus est repetere.

Hîc tantum inculco decem Sephiroth esse ex se nihil aliud nisi decem aridas Numerationes, non Emanationes Divinas, vacuas capsulas, non aurum margaritàsve illic reponendas. Dumque rebus Methaphysicis inserviunt, tres primas Triunam Divinitatem sibi vendicare. Quippe tria omninò distinctim, quocunque nomine appellaveris æterna, necessaria & immutabilia (non ut transeuntes, alternantesve operationes sive actiones, sed stabiles ἐνεργείας sive Actualitates) in Divino Numine, menti nostræ offerunt. Omnia sanè in Deo ineffabilia sunt. At balbutire juvat, ubi eloqui non licet; Primum illud est essentialis quædam in infinitum fœcunda Bonitas. Alterum Sapientia omniscia; Tertium est infinitum quoddam ex his duobus mutuò intimèque perceptis profluens Gaudium sive Amor. Unde in Denario Pythagorico fortean fit, ut Ternarius appelletur φρόνησις & ὁμόνοια, & tertia Sephirah apud Judæos Binah. Quod autem Unitas illic θεὸς dicitur, id fortassis sic intelligi potest, ut de Deo Patre apud Arminium, ác si esset αὐτόθεος. An verò Binarius Νοῦς illic appelletur, non satis memini.

Quemadmodum verò tres primæ Sephiroth Deum sive Triunam Divinitatem complectuntur, ita septem postremæ, sive quem sex priores in Malchuth desinunt, Mysteriorum Regni Dividentur Repositoria. Nomina autem, quibus insigniuntur,

untur, sunt omnium unversalissima, & quæ Regno Dei interno pariter atque externo illustrando commodissimè inserviunt. Nam Chesed, Geburah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jesod, idest, Bonitas sive Benignitas, Virtus sive Fortitudo, Prudentia sive pulchra ordinatáque de rebus agendis dispositio, & felix inde Operatio, solidumque hinc gaudium & in Deo gloriatio, omniumque tandem horum tenor firmus ac stabilis Regnum illud constituit Dei internum in Spiritibus Hominum ac Angelorum. Atque sanè sex hæ priores Sephiroth in Malchuth omnino desinunt, ut sex Dierum opera in Sabbatismum.

Præter internum autem hoc Regnum Dei est triplex externum, nempe Regnum Naturæ, Regnum Angelicum & Ecclesia. Quorum singulorum mysteria particularia sub singulis illis Nominibus universalissimis inquirenda erant. De extensione sub Gedulah, de viribus sub Geburah, de Legibus, Politia & Ordinibus sub Tiphereth, de pugnis ac victoriis sub Nezach, de Splendore ac Gloria sub Hod, de stabilitate, permanentia ac duratione sub Jesod. Ut de Regno Naturæ sub Gedulah quæri poterat, Quousque se extendat Spiritus Universi, Certosne quosdam ad limites, an in infinitum. Ætherémne atque aërem tantùm permeet, an ipsum globum etiam terrestrem. Animæ brutorum an spirituales sint, & quousque per mundum dissiminatæ. Sub Geburah, Spiritus Mundi quid possit, & qualis sit illius vis Magica? Sub Tiphereth, quænam potissimæ leges sint Spiritus Naturæ in ordinanda Mundi materia. Sub Nezach, Quæ pugnæ illius cum contumaci materia & quæ victoriæ. Sub Hod, An Spiritus Universi capax sit gaudii & gloriationis sensusque grati & ingrati, & quænam illius rei sint indicia. Sub Jesod de constantia operationum Naturæ, in quo fundetur & quamdiu duraturus sit Spiritus Mundanus: &c.

De Regno Angelico. Sub Gedulah, quousque extendatur Regnum Angelicum, & an totus Æther atque aër plenus sit illorum turmis. Sintque qui Igni atque Aquæ præsideant, quique Præfe-

Præfecti sint Gentium ac populorum. Sub Geburah, Qualis Angelorum vis sit in movendis mutandisve Mundi Elementis, in malis averruncandis infligendisve, in cogitationes injiciendo hominibus & Arcana revelando. Sub Tiphereth, quæ sit Politia Angelica, quæ leges. Quot & quinam ordines Angelorum, ubi de Cherubin, Seraphin, Thronis &c. Sub Nezach de præliis eorum & victoriis. Sub Hod de Triumphis, Pompa ac Splendore Regni Angelici. Sub Jesod de firmitudine ac stabilitate Regni Angelici, ubi de Lapsu Luciferi cum sociis, & de confirmatione non lapsorum, &c,

De Ecclesia sive Dei Regno peculiari apud Homines: Sub *Gedulah*, quæ fuerit illius latitudo à principio ad mundi finem. Sub Geburah, quales virtutes emicent in veris illius membris, puta in subdomando veteri homine, in edendis miraculis, in vaticiniis aut effundendis aut interpretandis. Sub Tiphereth, quæ sit illius Politia, Ordinationes & Leges, Quinam præcipui Legislatores, ubi de Mose & de ipso Messia, quoad illius interna officia pariter atque externa. Et an principalis verèque Regia illius Imperii Lex non sit sincerus Dei Amor atque Proximi. Sub Nezach, quæ sint Ecclesiæ prælia, arma ac victoriæ, quibus tandem modis eventurum sit, ut omnia mundi Regna Christi sive Messiæ Regna fiant. Sub Hod, de externo splendore ac ornatu Ecclesiæ per omnes suas Ætates. Sub Jesod, de stabilitate ac perpetuitate Ecclesiæ, quo nitatur fulcro, humani arbitrii libertate an æterno Dei fœdere. &c.

Atque hæc paucula exempla sufficiant ad indicandam aptitudinem horum generalissimorum Nominum præ cæteris ut repositoria fiant præcipuorum Arcanorum antiquæ Cabbalæ, quomodòque potissima Arcana Mosaica his capsulis recondi queant, indeque commodè depromi, non excludendo interim alia nomina: Decemque Sephiroth meras Notas esse Numeri, sicut vulgò dicitur, decem esse prædicamenta, quæ dici possunt Sephiroth Dialecticæ. Sephiroth verò Sphæroth, Or-

bes vel Sphæras fuisse imaginari immane profectò mihi videtur deliramentum, ac novum aliquod recentiorum Rabbinorum figmentum, taleque quod pessimè succedit, quemadmodum demonstravi in Annotatis.

Sephirotharum igitur Cabbalisticarum ejusmodi ferè usum fuisse valde equidem suspicor. An verò ea in re usque quaque rectè ariolatus sim, penes te esto aliosque viros doctos judicium.

Interea loci dissimulare non possum, quantopere illud mihi placeat, quòd te expertū scire profiteris de Judæis, mysteria nempe nostra, terminis ipsorum Cabbalisticis, proposita neutiquam eis videri absurda nullamque fere inter nos restare discrepantiam in Fundamentalibus, nisi super Persona JEsu Christi. Quem sanè illos tandem agnituros spero proclive fore ex Vaticiniis tum Veteris tum Novi Testamenti rectè intellectis: Præsertim ex hebdomadis Danielis. Quarum explicationem satis profectò concinnam absolvisse mihi videtur Vir acerrimo judicio & ingenio Thomas Lydiatus Anglus. De quo opportunum hîc sit dicere, Prophetam honore non carere nisi in propria patria: Ego verò magnas tibi habeo gratias, quòd mihi per literas tuas tam accurati Scriptoris mentionem feceris, illiusque mihi dederis notitiam. Fateor me nihil habere solidi, quod objiciam contra hujus rationes, quibus Epocham illius Vaticinii in annum vicesimum Artaxerxis figendam contendit, nisi quòd Historici plerique omnes in annum septimum defixerint. Sed qui sic fecerunt Passionem Christi, quod tamen caput rei est, ad medium ultimæ septimanæ diem revocare hactenus nesciverunt. Quod quidem si commodè solidéque hîc præstari posset, ea ratio ob suffragiorum multitudinem plausibilior videretur. An verò id pari firmitudine fieri possit atque in rationibus Thomæ Lydiati, nondum satis video. Aliquàm multum temporis interfluxit, ex quo Lydiatum legi, neque hîc est ea de re dicendi locus

locus. Cæterùm præter insigne Danielis Vaticinium de Messia ejusque morte sive Passione eo ipso anno, quo passus est JESUS Nazarenus, multiplices illæ visiones Apocalypticæ, quæ in ipso exordio libri ei inscribuntur (Apocalypsis JEsu Christi &c.) non possunt profectò, ob admirabilem earum claritatem ac veracitatem & singularem JEsu Christi erga Judæos eo in libro præsignificatam benignitatem ac benevolentiam, quin suo tempore Judæos planè convincant eum ipsum JEsum Nazarenum fuisse & etiamnum esse verum ipsorum Messiam, æternumque Regem Israelis.

Quod Judæorum opinionem spectat, qui credunt animas humanas non ob lapsum primò descendere sed ut probentur: Quæri equidem hic potest, an non fiat exploratio sive probatio animarum in Regionibus aëreis vel æthereis, starene an labi velint, lapsæ verò an non hîc iterum probandæ sint, itaque & lapsus & probatio commodè possint conjungi opinioque Judæorum cum Platonicorum opinione quadantenus conciliari? Deinde an omnibus animabus descendendum sit ut probentur? Quod supervacaneum videtur, cùm explorationem jam subierint, quæ dumque fideles se præstiterint in illa exploratione. Præterea voluntaria illa exinanitio in Anima Messiæ, si omnes animæ fatali quadam lege teneantur descendere, quî fieri potest ut non multum obscuretur minuaturque ex hac Hypothesi?

Quantùm verò ad delicatulam istam Judæorum scrupulositatem, qua tametsi Personarum appellationem in sua Trinitate admmittunt, nolunt tamen ullam propriam in ipsis agnoscere subsistentiam, equidem id minimè demiror, cum nec ipsi Scholastici Deum substantiam propriè appellari posse concedant, ut qui omnia prædicamenta transcendit nec substare potest Accidentibus. Cum igitur in ipsa Divina substantia aliquid eximium & singulare & quod vocis substantiæ vim planè excedit agnoscendum sit, quidni idem fiat in Divinis Subsistentiis. Quin

 & ipsi

& ipsi antiqui Patres hærent, ut videre est apud Calvinum, quibus appellanda sint nominibus tria illa in Divinis Numina eminentia distinctèque percepta. Platonici tamen non dubitarunt tres appellare Hypostases, ut constat apud Plotinum. Nec mirum est humana ingenia in tam præfulgida luce cœcutire, nescireque quibus verbis tam ineffabile mysterium enunciari debeat. Tutò autem procul dubio eis Nominibus uti possumus quæ Sacra Scriptura nobis proponit. Quæ tria omninò illa æterna, necessaria & immutabilia quæ à nobis distinctè in Divinitate percipi possunt, Patrem appellat & Filium & Spiritum Sanctum. In quibus Judæos facile nobiscum consensuros credo, cum & Philo Judæus æternum Logon unigenitum Dei Filium nuncupet. Præter modum verò mihi deliciari videntur Judæi, quod à voce subsistentia tantopere abhorreant, cum ipsi Philosophi, Platonicos intelligo, tres in Divinitate Hypostases admiserint. Quas tamen haud credo eos tam pingui sensu intellexisse, quàm si tres subsistentias trium hominum distinctorum innuerent, quippe quod unitati Divinitatis planè repugnaret. Impossibile est ut nomina crassa & ex communi sensu arrepta ineffabili Divinitatis Mysterio propriè & adæquatè conveniant. Sed cautè sunt scienterque ac candidè interpretanda. Quod effecturam esse spero ut fiat, cœlestem illam mutuæ Charitatis Lucem in Intervallo illo Ecclesiæ Philadelphico, quæ omnes hujusmodi obscuritates mira facilitate illustrabit ac dissipabit.

Cæterum vereor, ne diutiùs quàm æquum erat, te his haud ita necessariis speculationibus detinuerim. Libertatem qua usus sum & in hac Epistola & in Annotatis in enormia taxando Judæorum figmenta, ut excuses etiam atque etiam rogo. Quod te facile facturum autumo, cum ipse is sis, qui liberiorem philosophandi rationem juxta mecum approbas. Mitte ad me obsecro cum proximis tuis literis satis distinctas definitiones quatuor generum Mundorum Emanationis, Creationis, Formationis

tionis & Factionis, ut distincte intelligam quomodo differant, dispiciamque quid solidi subesse possit isti distributioni, quidve minus solidi. Ut DEUS Optimus Maximus studia tua omnia ac egregios conatus porrò secundet in sui Nominis gloriam & Ecclesiæ emolumentum animitus precatur.

Tibi addictissius

H. M.

Quæstio-

Quæstiones & Considerationes paucæ brevesque in Tractatum primum Libri Druschim.

Sive

Introductionem Metaphysicam ad Cabbalam Genuinam, Autore R. *Jsaaco Loriensi.*

In Caput I.

I.

MUndum ideo creatum fuisse, ut DEUS perfectus fieri posset in facultatibus suis, operibus & nominibus magnificentiæ, ut *Jehovah* & *Adonai*, minùs videtur accuratè dictum. Durum enim mihi videtur, ut DEUS minus perfectus ante Creationem mundi existimetur quam posteà. Quippe quod, cum Mundus ab æterno non sit creatus, cumque æternitas fuisset, si ita fas sit loqui, antequam ullus Mundus conditus esset, tam diu Deus futurus fuisset imperfectus, quod valdè videtur absurdum. Unde manifestum est, quod Deus æquè perfectus erat ante ullorum Mundorum Creationem, quàm erat posteà. Quodque proinde ex nulla *sui ipsius* ratione habitâ, quatenus *sui ipsius*, factum sit, quod ullos mundos unquam crearet, sed ex mera benignitate propensaque voluntate benefaciendi aliis, non autem magnificandi *seipsum* quatenus *seipsum*, sed ut Creatio Intellectualis magna fieri posset ac beata in contemplanda magnitudine Bonitatis, Sapientiæ ac Potentiæ Divinæ, quæ ex operibus Illius elucescunt.

2. Cæterum ut Deus Mundum crearet, quo statum suum sive conditionem illis nominibus *Jehovah* & *Adonai* adaptaret, magis adhuc videtur, magisque mirandum Paradoxon, quasi illa nomina

nomina haberet ante Mundi Creationem, cum nemo erat qui cum illis nominibus appellaret.

II. Quærendum de *magno* illo *Lumine*, quod appellatur *Kadmon* & *Adam omnibus primis prior*, an non *Kadmon* idem sit quod *Kedem*, & *omnibus primis prior*, idem quod *Reschith*, Prov. 8. 22. Vide *Defensionem Cabbalæ meæ Philosophicæ in Genes.* cap. 1. 1. Et si rectè memini, *Æternus Logos* appellatur ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος, *verus* utique *Adam*, alicubi apud *Philonem*; Et Νοῦς id est, *Intellectus*, ita nuncupatur, alicubi apud *Plotinum*. Et *Logos* videtur nominari *Lux* Johan. 1. *Lux quæ illuminat omnem hominem venientem in Mundum*. Adeo ut *Kadmon* hic, sive *Adamus omnibus primis prior*, idem videatur quod secunda *Sephirah*, *Chochmah* appellata, id est, *Sapientia*. Unde equidem miror *Adamum* non reperiri inter cognomina *Sephiræ Chochmah*, æquè ac inter illa *Sephiræ Tiphereth*.

2. Nunc verò supposito, quod *Kadmon* hic idem sit quod *Chochmah*, quodque *Chochmah* secundæ Hypostasi Triados *Platonicæ*, Trinitatisve *Christianæ* respondeat, incongruum planè videtur, ut ullum habeat principium Temporale.

3. Ut & valde absurdum, ut Deus concipiatur, aliquando non generasse τὸν λόγον, quem *Philo* primogenitum Dei appellat, quasi unquam posset esse, ut Deus esset ἄνευ τοῦ λόγου; Quod [*ab hoc infinito postmodum descendit*] videtur implicare.

4. Et mox prima hæc *Lux* rursus dicitur principium habere ac finem, quod æterno DEI Filio neutiquam competit.

5. Distributio verò hujus veri, primique *Adami*, qui dicitur *omnibus primis prior*, (vocaturque *Reschith*) in Cerebrum, Cranium, Oculos, Aures, Nasum &c. nimio crassior est Imaginatio, quàm ut quenquam ædificet in vera rerum Divinarum notitia. Hæc profectò falsa videtur a recentioribus quibusdam Cabbalistis crassiori ingenii filo, addita appendix, ex antiqua τῆς Chochmah appellatione nata, quam cum *verum Hominem* veteres appellas-

appellassent, illi sane, ne res satis omnibus non compareret, visibili formâ, cum naso reliquisque faciei partibus, finxerunt.

6. Si quam verò Philosophicam præ se ferat veritatem eorum *Olam Hannekuddim*, *Mundus* scilicet *Punctatorum*, equidem verisimillimum videtur, quod sit *Physis*, sive *Spiritus Naturæ*, alludendo ad *seminales* Maculas *centrave Generationis*, quæ inde proveniunt, quemadmodum describitur *Psychozoia*. Cant. 1.

7. Cæterum quod quatuor Mundos attinet, videl. *Emanationis*, *Creationis*, *Formationis*, & *Factionis*, equidem non intelligo aliorum ab aliis distinctionem.

8. Postremò, quantum ad solutionem Problematis, Cur utique Mundus hic nec seriùs nec citiùs creatus sit. Ratio certè, quantum ego intelligo, à scopo multum deficit. Prima enim illa Emanatio, (quippe quæ secundum hanc Philosophiam non erat ab æterno) cur non potuit seriùs esse aut citiùs? ac tum dein Mundorum intermediorum cur non velocius aut tardius esse potuit Creatio, atque sic demum Mundus hic fieri, citius aut serius? Et quantum ad ordinatam Successionem Temporalem, illa quidem talem Creationem probabit non potuisse fieri ab æterno, sola verò nunquam probabit citius aut serius fieri non potuisse. Illud Problema in solam Bonitatem primæ causæ resolvendum est, supponendo Deum Mundum condere voluisse quàm primùm capax esset ut conderetur, nec ante quidem condi potuit quam esset capax.

In Caput II.

I.

TRes illi modi quibus *Cabbalistæ Sephirotharum* Emanationes fieri contendunt, sive cunctæ aliæ super alias componantur in unam struem, sive in tres distinctas Columnas, seu denique in tot orbes alios intra alios disponantur, universi mihi videntur nimis pingvi atque crassi, tanquam si Divinæ Potentiæ non essent, aut Spiritus, sed corpora.

2. Ut

2. Ut taceam absurditatem agnoscendi Primum Ens uno in loco sapiens esse sive emittere *Sephiram Chochmah*, in alio non; in uno *Binah* in alio non &c.

3. Cum fingant omnes *Sephiroth* terminatas, solam verò *Lucem* supremi *Infiniti* interminatam, si intelligatur de ipsarum *natura*, manifestum est rem unamquamque determinatam suam habere naturam, sive nos intelligamus sive non: si verò intelligatur de *amplitudine*, satis quidem constat *Chochmah* & *Binah*, ubicunque est *Kether* sive *Or-Ha-ensoph* ibidem etiam esse, ac proinde æquè illimitatas esse atque est Ipse; Cum hi tres Trinitati respondeant, quemadmodum vulgo notatur ab eis, qui hisce de rebus tractant. Hoc certè necesse est ut sit, propterea quod Trinitas *Platonica* nihil aliud concipitur quam Infinita Bonitas essentialis, ac Sapientia ubique ex hac Bonitate, ac infinitè læta ac amorosa Perceptio utriusque, atque hæ tres cunctæ in una Divina natura, non quidem ut tres mutabiles *Operationes* sed *Hypostases*, *Energiæ*ve *Essentiales*, æternæ, necessariæ & immutabiles, ante & post Creationem eædem, & in perpetuum. Quas in prioribus meis Notis intimavi esse *Kether Chochmah* & *Binah*, integrumque *Arich-Anpin* æternam Dei infinitatem, reliquas *Sephiroth* Emanationes esse in Creaturas.

4. Jam verò cum hic *Or-Haensoph* naturæ sit necessariæ ac immutabilis & ubique sibi similis, quî fieri potest, ut retrahat seipsum a puncto ullo, quo adeò vastam relinquat concavitatem, in qua Mundis creandis sit locus? Quasi Natura Dei crassa esset ac corporea, nec mundi, ubi ipse sit, esse possint. Præterea, Discerpibilitas, sive separatio unius partis ab altera, corporis proprietas est, non Spiritûs. Cumque Deus ubique sibi ipsi sit similis, si potest disjungere essentiam suam à tali puncto, potest profecto à quovis puncto, atque sic fissuram facere per totam suam essentiam, atque sic dividere seipsum in duas partes. Quod etiam demonstrationi esset contra Infinitatem illius. Quemadmodum intelligere est ex *Enchirido* meo *Metaphysico*, Cap. 10. sect. 8.

Postremò, vacuum illud quod imaginantur, postquàm DEUS se a puncto quopiam subtraxerit, non est mera *Non-Entitas* sed substantia incorporea & necessariò existens. (Vide Enchirid. Metaphys. cap. 8.) Unde sequeretur, quod Spiritus sit necessariò existens, & tamen distinctus a Deo, quod est impossibile. Ac proinde manifestum est, verum Deum, quem hic *Or-Haensoph* denotat, non posse subducere se à puncto, ut vacuum fiat, in quo Mundi sint creandi. Et certè cum primum hoc Fundamentum tam manifestò vacillet, indicio est, universam Fabricam, meram esse Imaginationem recentiorum quorundam Judæorum, qui antiquam *Cabbalam* corruperint.

II. Porrò, parum profecto concinnitatis est, quantum ego existimo in ista opinione, de subtili linea ex *Or-Haensoph* in vacuum concavum emissa, ut se possit in tot Orbes concavos formare. Quærendum est, an Orbes hi ex Radiis secundariis hujus Lineæ fiant, an vero ab hac Linea Lux primaria sic procedat, tali utique mensurâ, quæ orbi, talis ambitûs, conveniat. Si prius, quid opus est istâ delicatulâ cautione, ut Orbis primus superficiei concavæ *Or-Haensoph* non sit contiguus, cum satis ab ea distinctus sit, ex eo quod Lux sit secundaria, tametsi ei esset continguus? Quod si ipsa primaria lux sit, est ipse *Or-Haensoph*, & consequenter Deus ipse, hæque Emanationes sive Mundi sunt ipse Deus. Quod absurdum est.

2. Denique, valde incredibile videtur, ut secundarii Radii hujus Lineæ influxum his orbibus suppeditent, nec tamen Concavum τῦ *Or-Haensoph* infinito plus affunderet. Quod planè destruit årgutum hujus Lineæ Inventum tanquam tenuis Canaliculi perquam affabrè facti, qui Lucem tam moderatè derivaret. Nam uberior undequaque influxus τῦ *Or-Haensoph* hoc propositum penitus subverteret. Quod igitur indicio est, tenuem hanc lineam non esse nisi scitum quoddam ac subtile recentiorum Cabbalistarum Imaginamentum. Deus omnia potest in numero & mensura ordinare sine hujusmodi argutis Inven-

Inventiunculis, idque ſe præſentem præbendo hiſce Mundis, non ſubducendo ſe ut vacuum ſpatium faceret quod poſtea implendum ſit exiliſſimo Tubulo Lucis.

3. Nec Creatura ulla ipſa Dei ſubſtantia eſt, ſed ſubſtantia ab eo creata. Et qualis obſecro ille Deus reputandus eſt, qui formari poteſt in Mundos ac Orbes?

III. Quærendum: Annon formatio decem *Sephirotarum* in decem orbes aliis alios involutos, ſpuria ſit Inventio ex antiqua Traditione *Sephirotharum* Numerationes ſignificantium, & ex decem *Sphæris* cum ſuis Intelligentiis apud *Ariſtotelem* celebratis genita, cum *Sephirah* & σφαῖρα ſono quam proximo ſint, tanquam ſi *Sephiroth Sphæras* ſignificarent perinde ac *Numerationes*. Verum hanc opinionem *Ariſtotelicam*, ſatis jam notum eſt, merum eſſe commentum & univerſim ab omnibus Philoſophis explodi.

Pythagoricum vero ſyſtema idem fuiſſe, quod antiquorum *Judæorum*, ſatis manifeſtum eſt ex *Defenſione Cabbalæ* meæ *Philoſophicæ*. Intereà loci obſervare poſſumus quàm abſurdum ſit decem has *Sephiroth* in tot Orbes diſtinctaque ſpacia alia ſub aliis, formare.

2. Nam ut miſſum faciam, nullam bonam ſolidamque cauſam eſſe, cur prima *Sephirah* appelletur *Kether*, cum nec duratione nec amplitudine ſit infinita;

3. Hoc etiam durum eſt, ut *Kether* Sapientiâ deſtituatur, cum hæc ad ſecundum Orbem relegetur: ut *Sapientia* deſtituatur *Intelligentiâ*, cum hæc relegetur ad Orbem tertium. Ut Orbis quartus mera ſit *Magnitudo viribus* deſtituta, cum iſtæ relegantur ad quintum, ut utræque deſtituantur *Ordine* ſeu *Pulchritudine*, cum illa ſexto Orbe claudatur, ut *Victoria* Orbis per diſtinctus ſit, *magnitudine*, *viribus* ac *ordine* deſtitutus. Et alter, quanquam deſtitutus *Victoriâ*. Et *Stabilitas* ſeparatum Orbem compingatur, atque ſic ſinat omnes reliquos fluctuare. Et ut *Regnum* denique ſeorſim in Orbe ſit, ſine *Stabilitate*,

tate, ſine *Amplitudine*, ſine *Viribus*, *Ordine*, *Victoria* aut *Gloria* &c. Hæc certè admodum dura videntur ac abſona, planèque indicant rem Figmentum eſſe, non autem doctrinam antiquæ Sapientiæ *Judæorum*:

4. Sed tres primas *Sephiroth* reſpondere Trinitati *Chriſtianorum* ac *Platonicorum*,

5. Septemque ſequentes non orbes quidem eſſe, ſed Claſſes *Metaphyſicas* Divinarum virtutum, quas Deus in *Creationem* emittit, tales utique ex quibus conſiſtat, aut per quas ordinetur vel regatur, non diſtinctas in Orbes diſtantes, ſed juxta quoſdam modos ac qualificationes, ubique inveniendas. Sunt certe tanquam Prædicamenta ſeptem Cabbbliſtica ad quæ res referendæ ſint, ut *Pythagorei* olim ad Numeros referebant.

IV. Jam veró cum viderimus horum decem Sephirothicorum Orbium vacillantiam in uno hoc Exemplo, minimè neceſſe eſt, ut repetamus, quàm infinitæ ſit ἀδολεσχίας enarrare quod in his multis Mundorum Myriadibus ſinguli hos denos Orbes habeant, & unusquisque iterum Orbis ſuos denos Orbes & ſic in infinitum. Quodque ſic ſe involvant alii alios, ut cœleſtes orbes apud Aſtronomos.

2. Quodque decem hi Orbes, cum ſuos denos orbes habeant ſinguli, eos habere debeant tanquam denos *Epicyclos* alios ab aliis involutos. Quod cum fiat in infinitum, Mundi demum æquè minuti fient atque Atomi. Sed totum commentum videtur omni ratione, concinnitate ac ædificatione deſtitutum.

V. Nec plus ſanè habet aut rationis aut ædificationis, illa inopinata eorum notio, *Kadmon* nempe ſive *Adamus primus* in membra per diſtincta ſpacia extenſus. Quæ profectò utut poſſit aſtum aliquem Politicum ſapere ad retinendos animos infantiorum *Judæorum*, videtur tamen omni ratione ſolidâ ac Philoſophicâ penitus carere.

2. Imaginari vero hanc Fictionem apud *Moſem* inſinuari. Gen. 1. 16. intoleranda certè videtur credulitas & oſcitantia.

Homo

Homo enim ſive *Adamus* ibi creatus in Imagine Dei, creatur poſt volucres, Piſces & Beſtias, & ſuper Terram etiam creatur, cum hic *Kadmon* ſupponatur & ante Terram, & ante omnem in terris Creaturam, creari.

VI. Cum punctum in medio vacui τῦ Or-Haenſoph, *Mundum Materialem ac corporeum perfectâ corporeitate* faciat, quærendum quidem hîc eſt, an non *punctum* hoc ſit *Terra* in medio Mundi ſita? Quod optimè cum hac Hypotheſi convenit, *Sephiroth* nempe *Sphæras* eſſe *Ariſtotelicas*.

1. Et tum dein, an in medio cujusque Decadis *Epicycliorum Sephirotharum* Terra ſit nec ne. Ac denique, an unaquæque particularis *Sephirah* unam tantùm habeat Decadem Epicyclicam *Sephirotharum*. Inde enim diſtantias immane quantum diſproportionatas perinde ac magnitudines terrarum fore &c.

In Caput III.

I.

QUærendum, quomodo *Vaſa* ac *Lumina* Numerationum tam *Circularium* quam *Rectilinearum* diſtinguantur, utrum ut *Lux* & *Diaphaneitas*, vel quonam demum modo. Nam *Vaſa* Numerationum *Adami primi* dicuntur tenuis eſſe Lux. Cap. 4.

Declarari etiam debet, quid ſignificetur per *Nepheſch*, quid per *Ruach*, quibus *Circulares* & *Rectilineæ* Numerationes diſtinguantur, & *ſubſtantiæ*ne per ipſa intelligantur an *Facultates*. Et quando dicitur, quod Jecur ſit ſedes *Nephesh*, Cor *Ruach*, & Cerebrum *Animæ*, quid intelligatur per vocem *Anima*. Si illa Anima ſit quæ eſt ſubſtantia, non eſt niſi una, eaque per totum corpus diffuſa. Et tunc, non eſt ulla alia ſubſtantia incorporea præter ipſam. Adeò ut *Ruach* in corde, melior eâ eſſe non poſſit, quàm ſummum non niſi calor vitalis ac Spiritus. Et quàm

misella res tunc futura est *Nephesh* sive *Psyche* in Jecore, aut quid utilis eruditionis est in toto hoc mysterio?

II. Quid intelligendum sit per *Circulares Emanationes* ipsarumque *vasa*, quodque *Lumen* in his vasis appelletur *Nephesh*, quodque sint alia *vasa* ac *Lumina* (seu Numerationes) quæ sint *Ruach*, utraque in humana Figurâ. Si corporea sunt, quomodo esse possunt in eodem loco? Et quàm inopinatum est, ut sint in omnibus Mundis quantumcunque materialibus? An verò Intimatio Parabolica est, quâ doceamur cœlestes Orbes totumque adeo Mundum Animâ non solum sensitiva & imaginativâ sed rationali etiam informari? Cujus rei vasa & Numerationes *Hominiformes* sint Symbola. Cæterum *Spiritum Mundi*, tametsi vitâ præditus sit (& sensu fortean ac Imaginatione) ratione tamen carere, ex variis Experimentis in *Enchiridio* meo *Methaphysico* occurrentibus, facile esset demonstrare. Adeò ut nihil solidi deprehendere possim in hac Notione circa *Nephesh* & *Ruach*, quæ *vasorum* circularium & Rectilineorum seu Hominiformium *Lumina* constituuntur.

III. Illud etiam mirandum mihi videtur Mysterium, ut *Or-Haensoph* subduceret seipsum ad magnam faciendam vacuitatem, in qua nihil concipiatur relinqui, in eum finem ut vasa Emanationum vel Numerationum ibi primum fiant & appareant, tanquam si rationi non esset magis consentaneum, quod *Præsentia DEI* ad talia vasa creanda magis requisita sit quam ejusdem *Absentia*. Ubi enim nihil est, ibi nullius rei actus aut effectus esse potest. Nec destruit quidem *Divina Præsentia* ullam rem quæ bona sit ritèque comparata, sed corroborat eam, quippe quæ ad æternæ suæ *Sapientiæ* modulum sit concinnata (quæ non potest non ubique esse) & sustentata conservataq; virtute *externi sui Verbi* qui *Spiritus* est *Naturæ*.

2. DEUM verò talem *Lucem* fingere, quæ vasa ab ipso creanda per præsentiam suâ destrueret, idem est atque si eum Lucem materialem faceremus, ignemve vehementem, qui fistulas

me-

metallicas ligneasque consumit. Qua in re apertè se produnt, ostenduntque se non quidem cum ratione Philosophari, sed temerarias impuræ Imaginationis, corporeæve Phantasiæ scenas erigere, in derogationem excellentiæ Divinæ Naturæ, quæ purè est incorporea. Cæterùm haud ita mirum videri debet, quòd Mysterium tam inauspicatò inceptum (quemadmodum ostendi in secundo capite) Deum fingendo tam vastam Lacunam in se excavasse, meliorem non sortiatur exitum.

In Caput IV.

I.

A*Damum omnium primorum primum* quod attinet, in hoc capite memoratum, qui dicitur ante res omnes esse, & a quo Mundi omnes dicuntur dependere ac procedere: Quidnam est hoc? Deus an Creatura? Illudne Creatura esse potest a quo omnes mundi dependent, ab eoque procedunt? Deusve id quod non est æternum? Neque enim erat ante rotundum vacuum factum, cujus partes à centro remotissimas *Adamus hic primus* postea ex decem *circularibus* Emanationibus sive Numerationibus sub notione *Nephesh*, ut & *Rectilineis* seu *Hominiformibus* sub notione *Ruach* constitutus, possedit opplevitque.

2. Verùm quî potest hic *Adamus primus* ad istud spacium relegatus quod Concavo *Or-Haensoph* proximè adjacet, Mundos producere ad tam vastam à seipso distantiam? Quîve eos ordinare potest, cum ipsis minimè sit præsens, et quî porrò fieri potest, ut hic *Adamus primus* Animas Spiritusque hisce Mundis creet, si ipse sit Creatura, finitusve sit amplitudine, si sit Deus.

3. Et postremo. Quænam est hæc Intellectui meo satisfactio? quomodove Creationis Mundi Fides facilior ob hoc commentum mihi evadit, aut confirmatior? Adeò ut nulli facultati gratificetur, nisi quis forte tam infirmo sit ingenio, ut in deliciis habeat commoveri incredibilibus & inauditis Imaginationibus & Narrationibus eisdemque quasi obstupefieri.

In

In Caput V.

I.

HIc rursus inquirendum est, quid intelligi debeat per hanc Personam *Adami*, Deitasne intelligenda sit an Creatura. Ut Deitas cranium sit uno in loco, Cerebrum in altero, corpus brachiaque in alio, in alio crura ac pudenda, equidem admodum est absurdum. Utque *Kether* appelletur *Arich-Anpin*, *Chochmah* Abba, & *Binah* Immah, parum confert ad Christianitatem nisi hic *Adamus* omnium primorum primus ipsa esset Deitas. Decem fuisse *Sephiroth*, *Numerumve Denarium* haud contemnendorum Mysteriorum; tum *Physicorum* tum *Metaphysicorum* apud antiquos *Judæos* fuisse Repositorium, facilè admitto. Quod verò ullæ structuræ super has *Sephiroth*, in his capitibus memoratæ, antiquæ Divinitusque inspiratæ *Cabbalæ* pars sit, equidem animum inducere non possum ut credam. Nullæ Inspirationes à Deo sunt nugatoriæ & inutiles, sed tales, quæ nostram in eo fidem vitæque futuræ confirment. &c.

Ad

Ad Considerationes & Quæstiones in Tractatum I. Libri Druschim R. Isaaci Loriensis.

Amica Responsio ad D. Henricum Morum.

§. 1.

ERranti mihi atque indaganti genuinas antiquæ Philosophiæ Judaicæ hypotheses non immerito, Vir Clarissime, duæ in limine statim proponuntur quæstiones; Una nempè, cui bono, & in quem finem istis difficultatibus me involvam? & altera: quibus conjecturis inducar me illas hac methodo & ex his scriptoribus inventurum?

§. 2. Nimirum quod inutilis sit tota illa disquisitio, non pauca videntur evincere: & primò quidem, quod hic labor jam ab aliis sit susceptus, & hypotheses illæ hodie ab Eruditis non ignorentur: secundò, quod licet fortè clariùs evolverentur, assensum tamen non mereantur; cum Theologia Christiana jam penes omnes Sectas habeatur pro omnibus numeris absoluta, librisque symbolicis & autoritate publica toties sit confirmata: tertiò, quod scriptura sacra sufficienter, quæcunque ad salutem sunt *necessaria*, exhibeat.

§. 3. Quod autem apud Judæos hæc quæ quæruntur, vix reperiri queant, sequentia suadere videntur: primò, quod accuratius nos ducant, quæ ex Antiquitate Philosophiæ Pythagoricæ atq; Platonicæ eruuntur, cum hi Philosophi inter Judæos antiquitus vixerint, & dogmata sua ab illis maximam partem hauserint: secundò, quod scripta Judæorum videantur interpolata esse recentius Hypothesibus è Philosophia Aristotelica petitis: tertiò, quod eadem scripta multis ubique scateant absurditatibus, cumque recta ratione parùm congruant.

K §. 4.

§. 4. Hæc omnia absterrere me potuissent in ipso horum studiorum versantem limine, nisi alia quædam fuissent, quæ, præter iterata Amicorum quorundam monita, id saltem effecerunt, ut ad minimum exsatiandæ curiositatis gratia, in hoc stadio pergerem. Et primùm quidem sæpè, cum de convincendis atque convertendis Judæis meditatus sum, non parvum exinde observavi oboriri impedimentum, quod illi terminos nostros vel non intelligant, vel tanquam insolitos, atque absurdos abhorreant; cum è contrariò postquam ipsorum phrasibus cum ipsis loquerer, patulas semper habuerim aures, occasionemque nactus sim, omnia Christianismi mysteria, quæ tam absurda hactenus ipsis visa fuerant, mollissima interpretatione ipsis proponere: ex quo tempore multorum animos à vero Christianismo non usque adeo persensi alienos. Imo quosdam doctissimorum admiratos audivi, talia à Christianis doceri, quæ hactenus ipsi ne per somnium quidem fuissent suspicati. Unde sæpiùs exoptavi, ut intimior ipsorum Theologia pluribus nostratium innotesceret & studia nostra Rabbinica non in nudis hærerent observationibus Grammaticis, vel si summa fuerint, Antiquitatum profanarum indagatione: quò tandem & scripta nostra illi legere possent & ita pedetentim ad ueritatis iter reducerentur. Secundò, cum animo mecum volvi fore aliquando ut Mosis velum ab oculis hujus gentis tollatur, & gratiosissima illa à piis sperata misellorum conversio tandem contingat; dubiâ aliquoties distractus sum sententia sitne futurum, ut Gens ista eruditique ipsorum Magistri, relicto consueto atque antiquo Philosophiæ suæ Barbaricæ tramite, Philosophiam nostratem, quæ Græcanica atque gentilis, & ab illâ quoad methodum quam diversissima est, suscipiat; an verò Christiani tum usuri sint ancillante antiquâ illa sapientiâ, quâ ministrâ tam Veteris quam Novi Fœderis scriptores divina nobis reliquerunt Eloquia. Illud ut credam induci vix possum, quamdiu inveteratum illud Sophorum hujus gentis odium erga omne id, quod quacunque ratione Gentilismum sapit,

pit, considero; præsertim cum hæc Philosophia Judaica cum libris divinarum scripturarum quoad tractandi modum multò magis conveniat, quam Paganica nostra; & per se obscuritate sua profundissimam ubique reportet venerationem; concordique sua methodo, ab omni distractione in Sectarum periculosa discrimina, cui hæc nostra jam à primis suis succubuit initiis, quam maximè sit aliena. Hoc verò si futurum est, non immerito tandem aliquando ad felicioris illius ævi primordia præparanda nos esse judicavi. Tertiò, quotiescunque detestandam illam Ecclesiarum discordiam dolui, cujus mala potissimum ab ista dissensionum seminatrice Philosophiâ nostrâ Gentili exorta esse, facillimè demonstrari posset; viam quoque mediantibus his studiis inveniri posse quandoque censui ad concordiam Christianam in distractas reducendam Ecclesias; si frequentius illa admitterentur, meliusque innotescerent. Interim Zeteticè potius hactenus quam theticè omnia tractavi; ut historia saltem opinionum atque hypotheseon antiquarum luculentius mihi patesceret: illaque perspectâ tandem omnia probare, quodque bonum foret, tenere possem; à præcoci judicio, præconceptarumque opinionum pernicioso glaucomate quàm enixissimè cavens; cumque timore potius atque tremore tam divinis ubique disquisitionibus invigilans, quàm cum convicio, peregrina hæc ridens; quippe quæ cum magis nobis facta sunt familiaria, suâ etiam alicubi non carere dulcedine sensi.

§. 5. Quod autem in Scriptis Judæorum Cabbalisticis me inventurum sperem, si quid superest Antiquæ Philosophiæ Barbarico-Judaicæ, ista sunt quæ me moverunt: primò, quod omnino hîc supersint fragmenta quædam satis Antiqua, scriptorum eundem priorum, vel coævorum, qualia sunt Liber Sohar, & quæ eo continentur, Liber Bahir, Raia Mehimna, Sithre Thorah, Midrasch haneelam, Tosiphthoth, Siphra de Zeniutha, Idra Rabba, Idra Suta, Hechaloth, item Zohar Chadasch, Tikkunim

Jeschenim, & Tikkunim Chadaschim, &c. quæ cum materiis Theologicis ubique sint plenissima, dialecti tamen proprietate, styli Majestate, & obscuritate, ænigmatum & allegoriarum multitudine, orationum dispositione aliisque characteribus antiquitatem suam satis superque produnt, nemine quasi contradicente; Atque ista quidem ob insignem obscuritatem a Christianis hactenus ferè fuerunt neglecta; imò à Judæis ipsis veneratione potius quam studiis exculta, & pro summo studiorum suorum apice habita. Cum quibus si legantur Scripta R. Mosis Corduera, & R. Isaac Lorja, illa quidem typis expressa, hæc verò MSS. multo pretio conquirenda, quæ illis vicem Commentariorum præbent; tum sanè Sphyngi illi aliquo modo invenitur Oedipus; unde spes mihi non usque adeo nulla, fieri posse, ut ad desideratum tandem hâc viâ quis pervenire queat scopum. Secundò, haud parum moverunt me illa quæ Autoribus Joanne Reuchlino, Joanne Carolo Saraceno, Pico Mirandulano, Archangelo Burgonovensi, Paulo Riccio, collectoreque horum Joanne Pistorio Nidano, deinde Josepho Voisinio, Rittangelio Postello aliisque ante hac jam Lingua latina prodita sunt istorum studiorum specimina vel fragmenta potius; è quibus cum aliqui genuinæ Antiquitatis mihi affulgere viderentur radii, nihil magis in votis habui, quam ut dissipatis omnibus obstantium impedimentorum nubilis Sole ipso atque Luce ejusdem clariore frui mihi liceret; quam aspicere posse vix speravi, nisi ipsorum vestigiis insistens rivulorum horum ductu ipsam persequerer scaturiginem; quam in antiquioribus illis Libris me inventurum adhuc opinor.

§. 6. Objectionibus autem supra memoratis ita satisfieri putavi, si considerem, primò ab Aliis quidem tentatum aliquid esse in isto studiorum genere, nihil autem penitus inveniri absolutum; prout legenti atque conferenti cuilibet, evadet manifestum. Et sane promisit Rittangelius se daturum operam ut Theologiam Judaicam plenè erueret, orbique Christiano communicaret; sed id præstitum ab ipso esse, hactenus non patuit.

Incu-

Incubuit in id quoque Gentius, conquisitis in ipso Oriente libris non exigui pretii; sed nec ab ipso hactenus aliquid editum est. Quæ verò à Voisinio extant pauca sunt. Et profectò cum MSS. R. Isaaci Loriensis è Syria nondum omnino sint Germaniæ communicata, & volumina quæ penes nos habentur paucorum terantur manibus; in illis tamen quasi solis quicquid ænigmaticum est in Zohare, paulo proponatur apertius; fieri vix potuit hactenus, ut hypothesis enuclearetur integra. Unde si dicendum esset messem istorum laborum jam contigisse; spicilegium sanè adhuc superest longè uberrimum. Quod autem assensum pleraque istorum dogmatum non mereantur, á Viro cordato asseri vix poterit, antequam perspecta sit tota Hypothesis: qua in re Jure Consultorum illud axioma meritò sibi locum vendicat, quod incivile esse asserit, non inspecta tota lege, de aliqua ejus particula judicare. Nec obstare poterunt Libri variarum Ecclesiarum Symbolici, quo minus istarum antiquitatum diligentior fiat indagatio; quippe qui intra Cancellos Facultatis suæ Theologicæ consistentes, ad Antiquitatis Philosophicæ historicam inquisitionem sese non extendunt: Unde forte & in Scholis atque Academiis distinctâ Professione utraque hæc studia haud incommode simul propagari possent. Atque utinam pluribus in locis ea Doctioribus concederetur opinandi Latitudo, quam quidam in Anglia vestra obtinuisse dicuntur; ut sicut Platonica Philosophia illis in locis majores exinde habuit progressus quam alibi, sic & Antiquitatibus aliis sua in posterum ne offuscetur dignitas. Scripturæ sacræ vero sufficientia ulterius non objicietur consideranti, quod cæteroquin eadem objectio officere posset & aliis scriptis Theologicis in genere omnibus: quare enim hæc in lucem prodeunt tanto numero, si scriptura sola sufficit? nempe ut explicatius & ordinatius dicatur, quod succinctè ibidem atque generatim & occasionaliter propositum est. Quod fortè beneficio Philosophiæ hujus Barbari-

cæ, à qua Scriptores sacri omnes haud ita fuerunt alieni atque à Gentili nostrate, longe melius aliquando fieri poterit.

§. 7. Quæ autem porrò scriptis Judaicis opponuntur, suo certè non carent pondere: nec abs re est in Philosophia Pythagorica atque Platonica multa occurrere Philosophiæ hujus Barbaricæ vestigia: quæ à Te, in Conjectura Cabbalistica quam felicissimè detecta esse sæpè gavisus sum. Videtur tamen inter utrumque scriptorum genus id esse discriminis, quod Antiquissima illa Judæorum Tradita quæ istius Philosophiæ, quam quærimus, fons sunt atque scaturigo per Doctores suæ gentis ad nos defluxisse videantur tanquam per contectos atque inclusos undique aquæductus atque canales: cum è contrario Pythagoræorum atque Platonicorum Scripta rivulorum habeant rationem publicorum, easdem quidem simul aquas ad nos devehentium, sed aliis subinde rivulis profanarum atque Paganicarum opinionum insigniter adauctorum; suoque simul cœno, discipulorum potissimum vitio, non carentium, quo desiderata veri limpiditas mirum in modum defœdatur. Nec obstat, suspicionem esse corruptionis è Philosophia Aristotelica; duorum enim sunt generum Judæorum Magistri, ævi quoque periodis & locorum varietate, nec non studiorum gradibus satis invicem discreti. Nam qui vastationi Urbis fuerunt propriores, quique in Terra Sancta suas habuere Scholas, & ad Cabbalisticorum dogmatum culmen ascendunt, puriores sunt; & à pollutionis Græcanicæ suspicione liberiores. Postquam autem Saracenorum tempore Aristotelis Philosophia Arabica lingua tradi cœpta est Judæorum quidam ejusdem linguæ periti & inter eos quam maximè R. Moses Maymonides, hæc amplexi sunt studia, unde Maymonides à multis gentis suæ Doctoribus diu habitus est pro hæretico; librique ejus, (quamvis illum quidam Christianorum appellent, primum inter Judæos, qui delirare desierit,) diu inter ipsos fuere controversi, prout notorium est ex Appendice Epistolarum Buxtorffianarum, Epist. 5. 6. 7. & potissimum 10. 13. 17.

13. 17. Ab istis temporibus multi alii Occidentales, præsertim qui sublimitate Cabbalisticâ neglectâ solius Talmudis studiis fuere contenti, Peripatetica dogmata scriptis suis hinc inde, immiscuerunt, quod postremis hisce temporibus Germani quidam, etiam Cabbalam tradituri, sunt ausi, inter quos potissimum est Autor Libri Schepha-Tal, Maymonidæ amore deceptus sed à genuinis Cabbalistis orientalibus nequaquam hoc in puncto receptus. *Ex* quibus omnibus apparet, vestigia Paganicæ hujus *Philosophiæ* in modernis Judæorum Scriptis non adeò esse con*tecta, quin* accuratius intuenti primo quasi intuitu patescant: *antiqu*ioribus Traditis propriâ interim luce semper coruscan*tibus.*

Et quamvis multa horum externo quodam cortice variarum absurditatum videantur obtecta; sanæque rationis Examina rigorosiora omninò fugere: effracta tamen, gustatoque nucleo longè aliter sublimioribus sese offerunt animis; satisque atque insuper ostendunt, Theologos antiquos, ad arcendos saltem profaniores, tot usos undiquaque velaminibus; prout istud jam dudum ab aliis latiùs est demonstratum.

§. 8. His itaque breviter præmissis, ne causæ planè desperatæ videar patronus esse, ad ipsas jam considerationes in Introductionem Loriensem me accingo; non profectò, contendendi animo, nec conviciandi; sed ponderandi saltem quæ trutinæ imposita sunt, citra causæ decisionem; ut penes alios commodius esse queat judicium.

In Caput I.

Consideratio prima.

I.

Hic ponitur: Minus accuratè dici: Mundum propterea creatum, ut Deus esset perfectus, in actum deductis potentiis suis. Ubi considerandum: An hîc non posset reponi: 1. Perfectum aliquid

aliquid dici vel propriè atque intrinsecè perfectione transcendentali: vel impropriè & per externam denominationem? ut fons actu ebulliens: architectus actu ædificans; sol actu splendens. Christus in statu futuræ consummationis.&c.

2. An stylus linguarum orientalium commodè possit examinari juxta ἀκρίβειαν Philosophiæ Scholasticæ?

3. Cum ex asserto Judaico fluat, Mundum conditum necessitate quadam: annon hæc esse posset ratio quare Pythagoræi Decadem seu mundum appellarint ἀνάγκην: & quare Plotinus asserat: mundum esse necessariam Emanationem à Deo? Ennead. 5. lib. 9, c. 12. En. 3. l. 2. c. 3. En. 1. l. 8. c. 9. Confer. Append. Tua ad Apologiam Cabbalæ Philosoph. p. 138. 139.

4. Annon si emanatio statuatur Deo coæterna, illud momentum quo Deus argui posset dicendus esse imperfectus, cessaret?

II. Dicitur: mirè paradoxum esse, Deo tribuere nomina ante Creationem; cum nemo tunc ipsum appellare potuerit. Hic considerandum:

1. Annon Deus, prout se ipsum potuit cognoscere, ita & se ipsum nominare potuerit?

2. Annon sint ideæ tam nominum, quam rerum in Deo?

In Caput I.

Consideratio secunda.

I.

QUæritur: annon Adam Kadmon sit λόγος seu secunda Persona Divinitatis? Respondeo. Ex ista Hypothesi, nisi fiat insignis notionum Confusio, id non posse deduci. Cum nempe juxta Scripturæ verba in divinis omnino retinenda sit appellatio Filii; hæc sanè, si Judæorum vulgo reddi debet tolerabilis, nulli personarum Judaicarum applicari poterit, quam τοῦ

Seir

Seir Anpin, qui secundum generalem Numerationum conceptum reperitur in Tiphereth,& à Cabbalistis propriè atque constanter Filius appellatur; etiam primogenitus sex comprehendens Numerationes à Gedulah usque ad Jesod. Pater vero secundum istam hypothesin estChochmah,cui Binah ad integritatem personæ Androgynæ constituendam annexa est. Clauditque decadem non minus quam triadem Spiritus Sanctus,seu Malchuth. Apposite omnia ad Sensum Cabbalisticum. Corona summa vero explicitè in personarum computum non venit, sed Sapientiæ involvitur. Atque sic Christus in compendium redigisse videtur totam Cabbalam, discipulis suis in pietatis potissimum praxi exercendis, sufficientissimum. Cui usui autem inserviat hæc Adami primi notio,longè à Microprosopo distincta, quamvis eodem prænomine,quod sæpe fit,insignita alio loco disquiri poterit.

II. Incongruum esse dicitur, tribuere Adamo primo temporale quoddam initium. Ubi Considerandum:

(1.) Annon distingui possit inter notionem temporis, è motu & gyratione corporum cœlestium exorti, cujus initium cum effluxu & efformatione materiæ fuit: & inter notionem temporis eminenter ita dicti,purgato nimirum termino ab omni imperfectione,quod applicari posset omnibus antecedaneis æonibus secundum magis & minus.

(2.) Utrum absolutè repugnet purgatissimæ rationi,alicui divinorum modorum qualecunque tribui initium? Cum primò immensæ illæ æternitatis periodi ab humanâ mente neutiquam possint ordinari; deinde in sacris literis quoque expresse id non negetur: imò tertio principium efficiens modis illis omnibus, ambabus manibus concedatur: quartò in Antiquatibus Cabbalisticis tale quid sæpè innuatur. Quinto Logos à Philone saltem dicatur primogenitus,non simul existens.

(3.) An non natura divinitatis (quia à creatura comprehendi nequit) obvoluta ineffabili existentiæ suæ veritate, variis

per continuatam œconomiam sese exhibeat repræsentationibus quibus suo modo competere queat initium? & annon inter illas referendi quoque sint hi gradus Cabbalistici, non denegata illis interea æternitate sensu scripturæ atque Judaico accepta?

(4.) Annon descriptio succedentium sibi hoc modo emanationum, prioritatem & posteritatem ordinis saltem involvere posset, non temporis, donec deveniatur ad mundum creationis.

(5.) Huc videntur referri posse, quæ adducit Rittangelius ad Libr. Jezirah. p. 76. ex R. Sehabthi: Vidimus, inquit, necessarium esse in hoc Capite explicare mysterium unum ex mysteriis sapientiæ, quæ concernit modum Emanationis Numerationum, & est illud. Ecce hæc est summa omnium, quæ explicavimus in Capitibus præcedentibus in negotio Innovatorum & Veterum, quòd 10. Numerationes emanarint & non creatæ aut innovatæ sint; sicuti innovatum est corpus primi Hominis. Et ecce adhuc erit hîc adversario oris dilatatio ad disceptandum & dicendum: Si ita? Emanatio earum est ipsa innovatio earum, quia fuit tempus aliquod, antequam emanarint; & in illo ipso tempore non fuerint in existentia: postquam vero emanarunt, tum demum extiterunt. Ergo fuit tempus, &c.

III. Absurdè dici asseritur: Deum aliquando fuisse ἄνευ τοῦ λόγου: Ubi considerandum:

(1.) Annon distingui possit inter τοῦ λόγου Existentiam, atque ejusdem repræsentationem?

(2.) Annon lusus sit in termiuo τοῦ λόγου, nunc nudum attributum, nunc alterum τοῦ υἱοῦ suppositum denotante?

IV. Incompetibile dicitur æterno Dei filio, principium habere & finem. Hic considerandum:

(1.) Sermonem esse de Ubietate non de duratione.

(2.) Annon exinde explicari queat locus Joh. 14, 28. Pater major me est?

(3.) Quid

(3.) Quid sit absurdi, si dicatur Filium Dei alicubi non repræsentari?

V. Distributio Adami primi in membra, crassa dicitur imaginatio. Ubi considerandum:

(1.) Hæc omnia spiritualiter intelligi; quod ut appareat non fuisse insolitum Antiquis, apposui hic latinitate donatum librum, qui dicitur Idra Rabba; quique etiam compendium est rerum Cabbalisticarum, sed antiquum.

(2.) Sic & Scripturam S. sæpissime loqui.

(3.) Hunc esse morem philosophandi penes orientales; prout & in Hermete Trismegisto videre est.

(4.) Ordine membrorum non nisi ordinatas divinorum nominum atque attributorum classes effigurari.

(5.) Huc pertinere quod dicit Dionysius Areopag. Hierarch. coel. c. 1. Ἐπεὶ μηδὲ δυνατόν ἐστι τῷ καθ' ἡμᾶς νοΐ, πρὸς τὴν ἄϋλον ἐκείνην ἀνατεθῆναι τῶν οὐρανίων ἱεραρχιῶν μίμησίν τε καὶ θεωρίαν, εἰ μὴ τῇ κατ' αὐτὸν ὑλαίᾳ χειραγωγίᾳ χρήσαιτο, &c. vide & c. 2. ib. p. t.

VI. Olam Hannikuddim comparatur cum Spiritu Naturæ. Ubi considerandum:

Non descendi hoc loco ad ima hæc, quæ ad mundum Factionis, sed de summis adeoque iis quæ ad mundum Tohu, seu abolitum pertinent, sermonem esse: de quo plurima in Libro Emek Hammelech, seu Vallis Regia, cujus aliquot tractatus latinitate donatos his apposui.

VII. Quæritur quid sint mundi 4. Emanationis, Creationis, Formationis, & Factionis; & quomodo differant?

Hæc explicabo verbis. R Moscheh Kordueri, qui ita habet: Tract. 16. Pard. c. 1. f. 92. a. אצילות Emanationis significatio depromta est ex illis verbis: Num. 11, 17. ואצלתי מן הרוח & separabo de Spiritu, qui super te. Sensus autem est, rem ita se habere, ut vis Emanativi in emanato sit, nec tamen Emanativum ullum patiatur defectum, sicut cum quis lucernam ab alia accendit, tamen deficiente prima. Sic in infinito, defectus nullus

est post factam Emanationem, prout nec superfluitas sive ante sive post eam; Nam vis illius in hoc protenditur. Alludit autem vox Aziluth ad vocem אצל, quæ denotat rem propinquam; denotaturque quam proxima adhæsio radicum cum Causa sua. Jamque adeò Sephiroth quæ quàm proximè assunt scaturigini causæque suæ, nominantur Decem Numerationes Aziluthicæ seu Emanationis. Unde omnia valdè tenuia, (quæ tamen propè causam suam constituta, aliquantulum incrassescunt) de nomine Aziluth participant: quare & Prophetia LXX. Seniorum ita agnominatur, quod omnes Spiritum S. à Mose haurirent, ipsique quam proximi essent, sicut propinqua admodum sunt splendor Lunæ, lumenque solis matutini, donec tandem existant unum.

בריאה Creatio convenit cum illo Num. 16. 30. Et si creationem creaverit Dominus &c. Sensusque est, talem esse rei essentiam, ut manifestior sit quam Aziluth; (incrassescendo quasi:) hæc autem incrassatio rerum fieri nequit, nisi per amotionem & separationem à tenuitate & (subtilissimâ) spiritualitate: Cum ergò negotium devenit ad statum creationis, necessum est, ut separentur & amoveantur Essentiæ à causâ causarum penitus occulta, & omni crassitudine vacuâ. Et quamvis Essentiæ (per quas intelligit Animas humanas:) non participent de crassitie corporea, quod absit! nihilominùs remotiores sunt à definitionibus divinitatis; suntque naturæ separatæ & affirmationi subjectæ & alterabiles atque terminatæ: unde necessariò amotæ atque separatæ fuerunt à radice. Vel denominantur à Briah ex significatione בַּרָא cum Pathach, quod significat Extra, foris: ex significatione Præscindendi, ut denotetur rem separatam esse à scaturigine sua, quamvis non omninò sint separatæ quod absit!

יצירה *Formatio* convenit cum illo Jes. 26, 3. יצר סָמוּךְ תִּצוֹר שָׁלוֹם Figmento fulto custodies pacem. Tale quid enim adhuc crassius est, & manifestius quam Briah, sicut & dicitur: Gen. 2, 7. Formavit Dominus Deus hominem pulverem de terra; ubi de pulve-

pulvere adhibet vocem formandi: Sic quoque: Ies. 43, 21. Populum istum formavi mihi: Sensusque majorem ubique crassitudinem indicat.

עשיה Factio, rem denotat adhuc manifestiorem tribus prioribus, nomenque per se clarum est: vox faciendi enim crassitiem rerum designat insignem.

Ratio autem quod eo ordine hæc tria ponantur, involvitur illi dicto: *Jes.* 43, 7. Omnis qui vocatur in nomine meo & ad *gloriam* meam, creavi eum, formavi eum, etiam feci eum.

*N*ominibus ita præfatione hac expositis, nunc quoque de *reipsa* dispiciamus; deque illius essentia.

Res ergò ita se habet: quod Sephiroth, quoad substantiam suam cum primæ sint, quam proximæ sint Causæ causarum; sintque Emanatio tenuis, quæ occulta fuit in scaturigine sua; cum verò beneplacuisset ipsi manifestata est; unde unitæ sunt cum radice sua quam perfectissima unitate. Istæ ergò insigniuntur nomine Aziluth. Post puram hanc sanctamque Emanationem placuit Benedicto, secundam creare Essentiam respectu Aziluth; quæ est Briah: Et hæc dicitur Thronus gloriæ; (Mundus Animarum) ubi etiam decem Sephiroth inveniuntur; cujus rei hæc est ratio, quod omnia quæcunque sub decem Numerationibus constituta sunt, graduatim per decades enarrentur, prout Sephiroth ipsæ. Decem autem hæc quæ in Briah sunt, Thronus sunt atque vestis Decadi Aziluthicæ, quæ decade hac Briahticâ vestitur. Ipsæ autem ramositates emanantes è decem Sephiroth (Superioribus) atque resplendentes intra Thronum hunc, deinde Sephiroth Briahticæ vocantur. Nolim autem sic intelligi, quasi dicam, Ipsam Briam, quæ Thronus est (Animarum scilicet tota species,) esse decem Sephiroth Briathicas, id enim non volo; sed decem illos ramos Sephirothicos in Briam propagatos, illamque collustrantes decem Sephiroth Briahicas esse assero; quæ tamen reipsa nihil sunt aliud quam decem Sphiroth Aziluthicæ: cum autem protensæ sint in Briam

usque, quæ Thronus est, hinc est quod Briathicarum nomen habeant.

Post Thronum hunc formavit decem Turmas Angelorum, quæ insigniuntur Nomine Metatronis, quoniam Metatron Angelus Princeps faciei (divinæ spectator continuus) ipsarum est Præfectus, singulis panem distribuens constitutum, influentiamque suam atque vitam, ita ut omnes ab ipso sua hauriant. Iste igitur inter Angelos est instar Cordis in corpore, quod sedes est vitæ, unde vitam suam omnia hauriunt membra. Hinc Metatron generale nomen factum est totius generis Angelici. Atque iste est qui vocatur Mundus Formationis. Rami autem protensi à decem gradibus Briathicis, de quibus supra, & in hoc refulgent, eoque vestiuntur; decemque Ejus gradus vestimenti vicem illis præstant, appellanturque decem Sephiroth Jezirathicæ.

Post istam Jeziram adhuc fecit Asíam, id est omnes res factas ab initio puncti Factionis; usque ad punctum Abyssi, in quo comprehenduntur Klippoth, seu Cortices maligni. Totum autem hoc vocatur Asiah. Et quia Lux occulta à Mundo Jezirathico atque Angelico profluens, protenditur in Mundum Asiathicum usque, hinc isti decem Corticum nomine insigniuntur, nec quicquam in istis est, nisi virtute rerum Sanctarum; Quod autem Sanctitas in istos quoque descendat hæc est ratio, ut scilicet deprimantur, & humilientur. Illa autem vocatur nomine decem Sephiroth Asiathicarum. Ubi non dico, Asíam esse decem Sephiroth Asiathicas, sicut nec Jeziram decem Sephiroth Jezirathicas, nec Briam decem Sephiroth Briathicas, nec Aziluth similiter appellari, alias enim quadraginta exstituræ essent Numerationes; cum tamen in Libro Jezirah dicatur; decem esse & non novem; decem & non undecim. Sed id volo, substantiam Briæ esse Thronum, & Jeziræ, esse Angelos, Asiæ autem Corticem esse & quicquid sub isto est in cœlis & Planetarum gyris: Lucem autem quæ protenditur è substantia

Sephiro-

Sephirotharum pro modo ipsarum, ut provideatur superis atque inferis; (lux earum etenim extenditur à summitate mundorum usque ad punctum ultimum:) sic explico: Splendor lucis earum protensus in Briam decem Numerationum Briathicarum, in Jeziram Jezirathicarum, in Asiam, Asiathicarum appellatur: Semper enim radii à Luce suprema protensâ proveniunt; & illi sunt ipsæ Numerationes; nec dubium est, quin in Briah, Jezirah, & Asiah virtus illarum decem existat; & Decas Aziluthica per Briathicas intermedias in Jezira & Briathicæ per Jezirathicas in Asiâ, vestiantur. Unde discimus decem Asiathicas non existere nisi per tres gradus superiores Emanationis, Creationis & Formationis, nec decem Jezirathicos nisi per duos gradus Emanationis scilicet & Creationis, nec decem Briathicas nisi per gradus Emanationis. Hæc ille.

Idem ib. cap. 2. Ipse (scilicet Æn-Soph) est vita earum (scilicet Numerationum,) & ipse substantia earum, quod ita non est in Briah, multò minus in Jezirah; Lux etenim protensa & Briah non sunt unum; nec vita Lucis protensæ & Briah ipsa unum sunt; nullibi enim vera est ipsorum unitas nisi supra in Numerationibus Aziluthicis; & hæc est virtus Emanativi in emanato, quod illa ipsa sit extensa in vasis sine separatione ulla ne momentanea quidem; Sed in Briah Jezirah & Asiah unitas est partium. Jam verò ad Regem unum cum Emanantibus à se cultus noster & oratio nostra, & benedictiones nostræ, & laus nostra, & observatio præceptorum nostrorum, & studium in lege nostra, & unio nostra, & psalmi nostri, ad ipsum, ad ipsum inquam revera, tendunt, & non ad modos ejus, nisi quatenus substantiæ ejus inhærescunt, & quidem ut capere eum possit oratio nostra, & ut ipse possit terminari Nominibus & vocabulis & sermonibus: Infinitum enim in propria notione non est nominabile ullo Nomine nec cognominari potest vel cognomine vel Nomine, ullo: sed beneficio modorum ejus emanantium, possumus ipsum cognominare, nominibus pro natura singu-

ſingulorum nominum ſingulis Numerationibus tributorum. Omnia autem Nomina ſacra & omnia cognomina eorum, & Tetragrammaton & Plenitudines ejus, omnia inquam ſubſtantiam ejus reſpiciunt mediantibus Numerationibus ejus emanantibus. Sed in Briah, Jezirah, & Aſiah, non eſt nomen ullum è nominibus Tetragrammati & plenitudinibus ejus, nec Nomen ex Nominibus reliquis, quod non expungatur nec cognomen ullum è Cognominibus Benedicti, nec iſta attribuuntur his: In his enim nulla eſt potentia nec vis; Tantummodo in extenſo in media Briah lumine cognominatio quædam fit, &c.

VIII. Solutio Problematis, Quare mundus hic non citius nec tardiùs ſit conditus? per Succeſſionem Emanationum, refutatur. Ubi conſiderandum:

Annon Problema poſſit intelligi de momento Creationis ſuppoſito prius qualicunque initio Emanationum: aliud enim foret, ſi interrogaretur: quare hoc momento cæperint Emanationes primordiales & non antea &c. & aliud, ſi quæſtio hæc ſit: Poſtquam ſemel inſtituit Emanationes ſuas Deus; quare æon hujus mundi corporei iſto momento cœperit, & non prius &c.

In Caput II.

Conſideratio prima.

I.

MOdi Emanationum Rectilineus & Circularis craſſi dicuntur; quaſi illæ forent corpora. Ubi perpendendum:

Annon, ſi extenſio ſtatui poteſt generale attributum omnis ſubſtantiæ, De immortat. animæ l. 1. c. 2. §. 11. 12. etiam extenſionis modi, inter quos ſunt rectilineum & curvilineum, omni ſubſtantiæ poſſint attribui, modo termini in ſua ſumantur Eminentia, ab imperfectione penitus liberati.

II. Abſurdum eſſe dicitur, ſtatuere, Primum Ens in uno loco emittere ſapientiam, in alio non &c. Ubi conſiderandum:

(1.) An-

(1.) Annon Deus statui possit in quolibet puncto sui esse sapiens implicite; sapientiam manifestam autem creaturis ita distinctè repræsentasse, ut citra confusionem notionum commodè ab illis possit cognosci? videantur quæ supra è Korduero de Aziluth sunt tradita.

(2.) Ad evitandam hanc absurditatem Judæos in Infinitum multiplicare Numerationes, singulas decades in alias distribuendo Decades, & has in decades iterum, & sic in infinitum: ut ne unicum quidem punctum concipi possit in Deo, manifestato, in quo non reperiatur notio quoque sapientiæ &c.

III. Non admittititur Numerationes omnes terminari amplitudine. Ubi considerandum:

Annon, supposito Emanationes in creaturas incipere cum Briah, & Trinitatem Christianam exhaurire totam Decadem Aziluthicam, tam summæ tres, quam septem imæ Sephiroth futuræ sint terminatæ, suo modo? quamvis interminatæ maneant quoad unitatem Essentiæ, cum qua sunt ubique.

IV. Evacuatio infiniti intra se ipsum evertitur, quod Deus *non sit* corporeus; & quod inde videatur impugnari posse ejus *infinitas*; unitas &c. Ubi perpendendum:

Evacuationem istam á Judæis ita explicari; non quasi spatium istud Deo plane sit vacuum; sed quod gloriosissima infiniti *luminis copia* ibi saltem sit diminuta, sicut cum evacuato vitro fragrantis olei pleno non planè tollitur sed saltem diminuitur fragrantia.

Et annon Deus sicut mutavit modum præsentiæ suæ, qua quondam fuit in rubo ardente, in Arca fœderis, in monte Sinai, in loco transfigurationis Christi &c. ita etiam diminuere potuit modum præsentiæ suæ intra hoc vacuum? præsertim cum & nunc alio modo præsens dicatur universo; alio sanctis, alio beatis &c. Et profectò hac hypothesi materia in centrum relegatur angustum, cum contraria hypothesis eandem in circumfe-

rentia Emanationum collocet amplissimam, conceptu sanè difficillimo.

In Caput II.

Consideratio secunda.

I.

INfluxus lineæ lucidæ infringitur per dilemma de orbium luce, utrum primaria sit an secundaria. Ubi considerandum:

(1.) Extremitatem orbis primi statui consistere ex Lumine ambiente orbem hunc, quod suo modo est secundarium; sicut cum intra vitrum noctu detinetur candela, lumen externũ secundarium est. Et propterea tamen non ponitur adhærere concavo infiniti, ut evitetur notionum confusio; in qua profectò nemo nisi valde delicatulus, si cætera stare permittantur, absurditatem inveniet.

(2.) Voluntaria statuitur effiguratio istius Dei inflentiæ, atque arbitraria, non mechanicè necessaria, unde ipse sic potuit limites sibi statuere, prout commodum judicavit bonitas ejus rebus productis. Nec absurdum est Emanationes istas quam diu durat Aziluth, etiam per cæteros mundos continuata Deum esse ipsum; cum absurdum quoque foret Filium atque Spiritum Sanctum in Triade Christiana, esse Deum; Essentia enim Dei his characteribus, qui à nobis hypostatici dicuntur, ita sese definivit; ut sese tamen non excluserit.

II. Incredibile dicitur radios secundarios lineares illuminare orbes, cum Concavum infiniti id melius præstare possit. Ubi considerandum:

Annon Deus libere possit inhibere influentiam luminis sui ubicunque & quandocunque velit; sicut in Christo factum, in quo tota plenitudo divinitatis habitabat: & œconomias communicationum suarum pro suo distribuat arbitrio? Unde si sic

sic voluisset pro commoditate rerum productarum, quid absurdi?

III. Ridetur, Deum dici factum orbes. Ubi considerandum:

An magis risu dignum sit hoc, quam quòd sit Pater & Filius & Spiritus egrediens; item quòd sese repræsentaverit ut homo, ut ignis, ut fumus, ut lux, &c. in gratiam contemplaturorum omnia.

In Caput II.
Consideratio tertia.

I.

QUæritur, annon conceptus τῶ Sephiroth generatus sit ex hypothesi Sphærarum Aristotelicarum, movente suspicionem vocum sono & rerum ordine. Respondeo. Cum circulorum hypothesis in Zohar inveniatur, qui conscriptus esse judicandus est illis temporibus, cum in Judæa scholæ Judaicæ adhuc essent celeberrimæ; Paganicâ quacunque Philosophia, quam *olim* tantopere abhorruerũt, vix cognita inter ipsos tunc temporis, nedum admissa; non ausim affirmare quæstionem. Quod autem Recentiorum plerique Astronomiam suam, cui olim studere *ipsis non licuit*, ex principiis Peripateticis consarcinavere, antiquioribus non præjudicat; & decas Numerationum Asiathica non Sphæras denotat materiales, sed radios divinitatis illuc transmissos, ordineque denarii contemplandos.

II. Rationem dari non posse dicitur; quare prima Numeratio appelletur Kether, cum infinitate careat tam durationis quam amplitudinis ratione. Hic notandum:

Primam Numerationem Coronam dici, (1.) propter summitatem, & quod sicut corona super caput, ita corona super Numerationes reliquas emineat: (2.) Propter excellentiam &

ſplendorem, quem numerationibus conciliat, ſicut corolla homini: (3.) Propter non adhærentiam; ſicut enim corona quamvis capiti ſit impoſita, ad caput tamen non pertinere videtur: ita Kether, quamvis Numerationibus immineat, ad Numerationes tamen à quibusdam non computatur ob abſtruſiſſimam naturam; ſubſtitutâ in locú ejus ad complendum denarium loco debitô Daath. Quod autem ad denotandam infinitatem ita denominetur penes Judæos non inveni.

III. Durum eſſe dicitur, Coronam ſtatui ſapientiâ carentem, hâc ſcilicet ad ſecundum Orbem relegata, &c. Hic obſervandum:

Numerationes nullibi ſtatui ſociarum ſuarum participatione vacuas; ſed Coronæ v. g. decadem ſuam tribui ſpecialem, ut de ſpecialiſſimis his nihil dicam: Unde & in Corona, ubique Sapientia reperitur, & ita porro.

IV. Admitti poſſe tres primas numerationes correſpondere cum Triade Chriſtianorum & Platonicorum. Ubi notandum:

Me ad convincendos & convertendos Judæos plures invenire analogias inter ſecundam (incluſis prima & tertia) ſextam, (incluſis quarta, quinta, ſeptima, octava, nona, pro more Cabbaliſtarum) & decimam Numerationem cum allegata Triade, quæ alio tempore evolvi poſſunt, quam trium ſuperiorum.

V. Septem inferiores eſſe claſſes Metaphyſicas ut Numeri Pythagorici ſunt. Ubi dico:

Suo modo id ſimul de omnibus dici poſſe: ita tamen, ut ſicut Numeri certa ratione per ſe ſunt aliquid, & deinde multa admittunt cognomina Pythagorica; & ſicut Dii gentilium habebantur pro re quadam, & deinceps ſub illorum Nomina tanquam claſſes quasdam Phyſicas, Ethicas, Politicas, multa referebantur: ita & Numerationes ſtatuantur eſſe aliquid, nempe effluxus divinos, variis repræſentationum modis gradibusque limitatos, variisque nominibus, diſtinctioris cognitionis gratiâ diſcretos, unam tamen ſi ſimul ſumantur cum Infinito Dei eſſentiam conſtituentes:

fuentes: His positis admitti poterit, quod pro Locis communibus simul adhibitæ fuerint à Theologis ad varietatem divinorum Nominum diversasque de divinis attributis allegorias, analogias, & parallela alia certo ordine distribuenda atque locanda.

In Caput II.
Consideratio quarta.

I.

V*Anissimam* esse multiplicationem illam decadum. Ubi *notandum*:

Observasse me id fieri ad denotandum (1.) Istos modos indefinitos esse, & ab humani mentis speculatione non posse terminari; unde augusta quædam ipsis accedit majestas, atque veneratio; sicut si quis dicat singulos vortices suas habere stellas fixas, singulas stellas fixas suos planetas primarios, quosdam horum suos secundarios, singulos horum suos habitatores: vel potius sicut, si quis totam illam altitudinem quo Saturnus à *Terra* distat in tot distribuat terræ semidiametros istasq; in tot *milliaria*, & hæc in tot gradus, istos verò in tot minuta, prima, secunda, tertia, &c. quæ tandem ad admirationem commovent animum. (2.) Ad denotandam omnium modorum substantialium cum ipso Infinito conformitatem, in attributis, *in communicatione* & propagatione sui, cæterisque omnibus, exceptis præsentiæ modis: (3.) Ad denotandam modorum inter se participationem, veramque non attenta nominum graduumque multitudine, unitatem. (4.) Ut denotetur Deum ubique esse eundem, omniaque ejus attributa ubique ei debere tribui, variata licet œconomiæ suæ manifestatione.

II. Quod Orbibus tribuantur Epicycli homocentrici, & eum ratione concinnitate, atque ædificatione carere. Ubi notandum:

(1.) Epicyclorum notionem, quippe qui Eccentrici sunt,

in hac Hypothesi, in qua homocentrica omnia, non inveniri, excepto canali cylindraceo, qui tamen & ipse, uno saltem axe constat.

(2.) Ædificatione non carere ista, si ab animo purgato tractentur, præeunte Paulo 2.Cor.4,6. Gal. 4, 24. sqq. 2. Cor. 3,18. Eph.4,13. c.5,32. Et crediderim hanc esse aliquam divitiarum illarum cognitionis partem, de qua 1.Cor.1,5. Eph. 1,8.17. Phil.1,9. Col. 1.10. c. 3, 16. occultæque Sapientiæ Dei, in quantum mysterium de Christo illustrant, de qua 1. Cor.2,7.

In Caput II.
Consideratio quinta.

I.

CONceptum Adami primi in sua membra divisi ratione carere. Ubi observanda, quæ supra In cap. I. Consider. 2. assert. V.

II. Intolerabilem esse extravagantiam ad Adamum hunc primum accommodare locum Gen.1,26. Ubi consid.

(1.) Hunc modum accommodandi usitatissimum esse Cabbalistis.

(2.) Observari etiam in allegationibus Novi Testamenti, Matth.1,23. ubi litera Prophetæ Jes.7, 14. procul dubio puerum sui temporis designat, ut ℣.16. ib. videre est. Matth.2, 15.17. Quæ cum similibus à Judæorum vulgo non amplius ita poterunt exagitari; si ipsis antiqua hæc accommodandi apud Cabbalistas consuetudo, opponatur.

(3.) Si quis ad probandam vel illustrandam hypothesin Pythagoræam de motu terræ alleget Gen.1,16.19. quis modus allegandi ille foret?

(4.) Annon hic usui esse queant, quæ traduntur Mystery of Godlin. l.7.c.7.n.3.4.

In

In Caput II.

Consideratio sexta.

I.

Videri per punctum vacui medium intelligi terram, unde augeatur suspicio de hypothesi Aristotelica huc illata. Ubi Consider.

(1.) Annon intelligi potius debeat totus mundus Factionis, cum omnibus corticibus suis?

(2.) In medio mundi Factionis potius locari abyssum magnam seu tenebras Carceris Spirituum, tanquam aliquid à *Luce* Infiniti quam remotissimum.

II. Quæritur: An in quacunque Decade Epicyclica terra detur? Resp. Epicyclorum notionem hic nullibi admitti: sed homocentrica statui omnia; ut supra dictum. Unde omnis de tot terrarum distantiis disproportionatis & magnitudinibus difficultas cessat.

In Caput III.

Consideratio prima.

I.

Quæritur quid intelligatur per Nephesch, Ruach & Neschamah? Hic adscribam verba R. Mosis Kordueri Pard. Sect. 31. c. 1. Neschamah seu Forma hominis dividitur in tres partes, quæ sunt Nephesch, Ruach & Neschamah; & Nephesch est vehiculum τῶ Ruach, sicut Ruach vehiculum est Neschamæ. Emanatio autem omnium trium est à Sephiroth superioribus, quæ sunt radices omnium radicum. Differunt autem emanatione sua: Nam Neschamah emanat à Binah, ut designatur Job 32, 8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם Et anima Schadai intelligere facit eos. Ruach autem emanat à Tiphereth, atque sicut Tiphereth Thronus est & habitaculum Binæ, ita Ruach thronus est & habitaculum Neschamæ. At Nephesch emanat à Malchuth,

chuth, unde Nephesch thronus est & habitaculum τοῦ Ruach, sicut Malchuth sedes atque habitaculum est τοῦ Tiphereth, (quæ confirmantur ex Zohar Parasch. ויגש, & Tikkunim) Et ecce virtute Benedicti, tres istæ virtutes, nodo connectuntur firmissimo atque validissimo, pro cujusvis gradu, habentes functiones pro servitio atque opere suo.

Et mox adducit locum ex R. Jehuda Chajit; his verbis? tres formæ proveniunt à 3. gradibus Aziluthicis à quibus influentiam habent τὸ λογικὸν, τὸ αἰσθητικὸν, καὶ τὸ φυσικὸν sub arcano τῶν Nephesch, Ruach & Neschamah. Et cap. 2. dicit: Quod si ita est fieri deberet, ut sublato homine à mundo, omnes tres partes istæ elevarentur ad fontes suos. Verum enim verò res ita se non habet: tradit enim R. Schimeon ben Jochai, habitaculum τοῦ Nephesch esse in sepulchro, τοῦ Ruach in Paradiso inferiore, & Neschamæ in Paradiso superiore.

Et in fin. c. 2. Quod in genere dictum est Neschamah, Ruach & Nephesch esse è Binah, Tiphereth, Malchuth, intelligendum, de Luce Binæ manifestata in Briah, & Luce Tiphereth, manifestata in Jezirah, & Luce Malchuth manifestata in Asiah; quæ dicuntur Thronus, Metatron, & Sandalphon, qui est rota (Ezechielis 1. 15.)

Et init. c. 3. ib. Invenitur autem aliquando Nephesch Asiæ sine Ruach Jeziræ, & sic Ruach Jeziræ sine Neschamah Briæ, quia non omnes dignos se præstant spiritu vel Neschamâ.

Ex his satis apparet hypothesis de differentia trium in homine animarum, quibus raro dicitur accedere Chajah, tanquã legalis vitalitas, ex Aziluth, & Jechidah, tanquam additamentum singulare ob benefacta, è summis gradibus, innuente Ps. 22, 22. Atque ista sententia de tribus formis in homine distinctis, quæ & inter Christianos Doctores haud adeo est infrequens, non alio magis argumento stabiliri mihi videtur, quam quod à contrarietate actionum animæ simultanearum desumitur, concupiscentia scil. appetitus sensitivi & repugnantia men-

mentis: quarum actionum Accidentia, seu potentiæ nudæ quomodo possunt esse principia? præsertim si suppositorum dicantur Actiones. Istarum Formarum ergò analogiam ad superiora quoque adhiberi, quid mirum? cum corporis similitudines illuc eleventur. Spiritualia autem in superis omnia censeri debent diminutam saltem variis gradibus divinam præsentiam referentia. Et si fortè nimia ubique minimorum adhibita sit cura, quàm facilè per Christum Dominum nostrum instructi, si quid superest, contrahere & ad usum debitum accommodare poterimus?

In Caput III.
Consideratio secunda.

QUæritur: An fortè alludatur ad Spiritum Naturæ per Ruach & Nephesch in superioribus?

℞. Spiritum naturæ sub nomine Sandalphon in Asiah sola commorari. Controversiam autem, utrum rationis iste sit capax, an vitæ saltem sensusque & imaginationis, huc non pertinere arbitror.

In Caput III.
Consideratio tertia.

I.

ABsurdum esse vasa fieri potuisse absente & evacuato Deo; *qui res non* destruat sed producat. Ubi notandum:

Supra jam dictum non absentem ibi esse Deum, sed diminutioris saltem adessentiæ modo præsentem: autorem tamen & effectorem omnium, quæ extiterunt.

II. Dicere præsentiam Lucis infinitæ destructuram fuisse idem esse, ac vasa fingere lignea, &c. & Infinitum Igneum. Ubi notandum:

Idem saltem innui ac si dicatur, præsentiam Dei naturalem intra fœderis, per præsentiam gratiosam esse immutatam; mutato scil. modo adessendi.

In Caput IV.

I.

QUæritur: Utrum Adamus primus sit Deus an creatura? ℞. Esse conceptum distinctum Dei quatenus ut causa prima in actu causandi consideratur. Si porrò quæritur: an causa sic in actu constituta sit æterna? ℞. Causam nihilominus æternam manere quamvis actus causandi sit voluntarius.

II. Quomodo hic Adamus primus causa possit esse mundorum, à quibus tam procul abesse dicitur? ℞.

Præsentem ubique esse prorogatione radiorum suorum; uno verbo præsentem revera, quamvis aliis, ob variatum præsentiæ modum, nominibus expressum.

III. Quid ista figmenta possint ad fidem creationis confirmandam?

℞. Ad minimum in ipso creatore primaque causa statim distinctè proponi, quid sit in illo quod amari, quodque metui debeat: & talia si proponi nequeunt tyronibus ad fidem creationis commovendis; arcere tamen adultos contemplationis assiduitate ab adhæsione cum rebus terrenis, & eorum fortè non parum promovere cum prima causa unionem.

In Caput V.

INspirationes Dei non esse nugatorias & inuitles. Ubi considerandum:

Inspirationes tamen Dei angelos proponere ut aquilas, boves Leones; Deum ut hominem, ignem, nubem, &c. Omnia probanda, quod bonum est, tenendum.

Epistol.

Epistola ad eundem.

REverende plurimum atque Clarissime Domine, Domine honoratissime. Ad Doctiss. Tuas Considerationes Cabbalisticas tam Anglico, quam latino idiomate ad me transmissas, præmissa gratiarum actione debita, amicam dirigere volui responsionem; in qua tamen non quid ego de re ipsa statuam, vel asseram, proposui: suspendere enim malo quantulumcunque judicium meum, quam immaturos exhibere conjecturarum fructus; sed qua potissimum ratione, si stare deberet hypothesis illa, ab absurditatibus liberari posset. Cæterum his imitari me posse mihi videor Cabbalistarum disputationes; qui proposito problemate quodam, singuli suas proponunt sententias citra contentionis fervorem; illibato interim textus Sacri tenore; unde & Tuas eò libentius legi opiniones, (quarum ultimis de effectu Vaticiniorum, descensu animarum, & appellatione divinissimarum beatitudinum prout à Dionysio Areopagita vocantur, totus accedo,) quod ad enucleandam veritatem insigne illas pondus habituras existimem. Si autem in responsione mea pro elimatissimo judicio tuo aliquid inveniri poterit, quod tolerabile sit, erit profecto quod gaudeam; optarem enim, multas ob rationes, ut aliqua horum ita retineri possent, ut ne tamen vis inferatur principio animæ nostræ discretivo. Omnia fiebat omnibus Paulus, ut omnes converteret: *hic* scopus si & nobis fuerit, satisfactum reor charitati quoad hæc. Cætera dirigat, qui omnia gubernat Dominus; cujus gratiæ Te commendatum, cum apprecatione cœlestis adjutorii, ad omnia pro Ecclesia Domini suscepta laudatissima studia Tua, Valere velim, & favere ulterius

Cl. T.

addictissimo semper

Tractatus de Anima R. Moſcheh Korduero.

Pardes Tract. 31. Præf.

TRactaturis de Homine, i.e. de forma ejus, quæ eſt Neſchamah ejus & Ruach atque Nepheſch ejus, agendum erit de tribus potiſſimum: nimirum primò de Loco Animæ & quid in hoc mundo agat, & quid proſit ipſi Creatio ejus. Secundò de unione ejus cum corpore materiali, cum ipſa ſit naturæ ſubtilioris & magis ſpiritualis quam Angeli miniſtri: tertiò de peccato & pœna & violatione ſupremarum radicum, deque violatione ſui, atque ſic de ſucciſione plantarum.

Annotatio ex Eodem; Tractatu de Palatiis 24, cap. 10.

DEclaraturus quare Anima ſuperior ſit Angelis, præmitto, res omnes ſuperius in cœlis, & inferiùs in terra, emanaſſe è loco quodam ſuperiore, unde cavent Pii ne ignominioſum quid dicant, de ulla creaturarum. Res autem ita ſe habet: Quatuor Elementa ſuperiora ſunt hæc: Gedulah elementum Aquæ, Gebhurah elementum ignis, Tiphereth elementum ſpiritus, Malchuth elementum terræ; iſta unita ſunt in unitatem veriſſimam atque firmiſſimam. Atque per 4. hæc elementa ſuperiora Emanata tenuiora, extiterunt 4. elementa ordine ſequentia, nempe poſt Aziluth, in Briah, in Jezirah & Aſiah, ſuccedentia de gradu in gradum, à cauſa ad cauſatum, ab Aziluth nempe ad Briam, & ex Briah ad Jeziram, & ex Jezirah ad Aſiam.

Et quatuor iſti gradus in ſingulis quoque gradibus ipſis per ſe inveniuntur, ita ut in Aziluth per ſe ſit .אביע ſive Aziluth, Briah, Jezirah, Aſiah; quamvis omnia ſint Aziluth: ſic quoque in ipſa Briah eſt Abia, cum omnia tamen ſint Briah; &

&sic in omnibus gradibus. Quod ut intelligatur, consideretur simile ab aurifice desumtum, qui singulas argenti species in quatuor subdividit genera: quorum primum est Argentum purum omnibus carens scoriis; alterum, argentum est uno gradu purissimo vilius; tertium tale est, cujus medietas scoriæ sunt: quartum, cujus maximam partem scoriæ constituunt. Quæ cum ita facta sunt, fieri tamen nequit, ut argentum purum, nil sit nisi argentum æquale, ab omni scoriarum participatione liberum, sed necessariò & in illo 4. diversæ species inveniuntur, à gradibus puritatis suæ denominandæ, secundùm proportioné primorum 4. generű; e.g. Argentum purű cui non sit simile, quæ portio minima erit totius massæ, deinde argentum purum quoque, sed non ut primum, cujus puritas nulli amplius competet; sic & tertia portio existet, quod purum similiter dici poterit, nec tamen ut secundum, quartum denique cui tantillum scoriarum immixtum sit, quod æstimari tamen non debeat. Et hac ratione quatuor has portiones & secundò, atque tertiò, dividere poterit; eodemque modo & cæteras. Ita & Abia se habet: Nam Asia Aziluthica, prior est Aziluthe Briathica, & Asia Briathica Jezirathicâ prior est, & Jezirathica, Asiathicâ. Et ex quatuor catenis graduum horum concatenati sunt omnes mundi, ab Aziluth ad Briam, à Briah, ad Hechaloth seu palatia Angelica; ab Hechaloth, ad Klippoth, seu Cortices externos: (Angelos malos) à Klippoth ad substantiam cœlorum, ubi Planetarum orbes, & ab illis ad elementa hæc crassa, & ex iis composita, oculis nostris obversantia. Hinc patet, quod Aziluth radix sit Briæ, & Briah, radix Jeziræ, & Jezirah Asiæ; quodque mundus iste participet contiguitatem corticum, qui sunt Principes, quorum usus impurus (& Septuaginta principes enim non usque adeò puri sunt: Principes autem Jezirathici Angeli sunt; sed septuaginta principes populorum) intermedii sunt inter orbes Planeticos, & Corticem: Throni autem Numerationes participant, sicut istæ,

 sub-

ſubſtantiam Infiniti, quæ protenditur è vitâ ipſarum. Inde conſequitur, quatuor hæc Elementa eadem quoque eſſe, quæ in cœlis ſunt, ſi iſta ut Sephirothica conſiderantur: Nam QuatuorElementa Cœlorum eadem ſunt, quæ in Jezirah, & ſic uſque ad ſumma; propter continuatam verò dependentiam incraſſeſcunt, & manifeſtiora fiunt; quod fit ſecundum majorem vel minorem elongationem à Scaturigine ſua.

His poſitis, nihil eſt in mundo cui non affluat è ſupernis influentia & lux quædam, quamvis illa differat pro diverſitate deſcenſus à Poſterioribus, (ſeu Malchuth,) quæ ſunt anteriora reſpectu cæterorum graduum inferiorum. Sic ergò hæc incraſſeſcunt & manifeſtiora atque quaſi corporea fiunt, de gradu in gradum, prout congruit materiæ illi turbidæ; ita ut nihil penitus inveniatur in hoc mundo, in quo non ſit aliquid ſpirituale, & vitale, ſecundum proportionem corporeitatis & materialitatis ſuæ, & pro gradu diſtantiæ ſuæ à fonte & latomia rerum omnium: Et quando craſſa iſta materia ſic elevatur ut propinqua fiat tenuiori ſuæ materiæ, tum allucet ipſi lux aliqua materiæ illius elevatioris. Quemadmodum ſi magna quædam lucerna accenſa ſit in media Baſilica; illa certè ob Baſilicæ magnitudinem non illuſtrabit omnes angulos Baſilicæ, niſi modico ſaltem lumine, ita ut alter alterum ibi videre nequeat: qui verò accedet ad lucernam, majore atque copioſiore luce colluſtrabitur; ita ut ſi proprius ad vaſculum ejus acceſſerit caligare incipiant oculi ejus nimio perſtricti fulgore. Ita & hîc ſeſe res habet.

Et f. 180. b. Homo igitur præter collectionem partium ſuarum Animam habet puram exciſam è loco ſacro. Unde Sapientes noſtri felicis mem. dixerunt: Iiſraëlitæ non ſunt ſub Planeta, vel Angelo, vel Seraph; iſta enim (inferioris gradus) cauſata ſunt; & illorum anima ſuperior eſt angelis, ſicut & in Sohar dicitur, Par. Breſchith p. 120. quod inter Manſiones (Paradiſi inferioris) ſeptima (ſupra omnes Angelorum Manſiones

nes constituta,) sit attributa animabus justorum, quæ ibidem delectentur splendore superno, deliciisque summis. Lux autem quæ istis affunditur est Lux Domini benedicti, quæ omnes mundos illustrat. E contrario verò Angeli aliquid hauriunt influentiæ, à Justis; unde si quis justus est in hoc mundo, etiam Angeli bonitatem de manu ejus participant. Et hæc est ratio, quod Iisraëlitæ, vivente adhuc Mose, influentiam suam acceperint à Schechinah ipsa: postquam autem peccassent, dicitur: *Exod.* 23, 20. Ecce Ego mittam Angelum meum, &c. *quoniam* deflexerant gradum Excellentiæ suæ sub istud, quod *ipsis* erat inferius: quare Moses acquiescere nolebat, respon*dens*: Exod. 33, 15. Nisi facies tua ambulaverit, ne facias nos ascendere hinc.

Angeli verò quantum ad collectionem partium, quæ in eis sunt (vehiculum scil. illorum) attinet, puri omninò sunt, elementisque superioribus valdè propinqui; qua consideratione homo ab illis est remotior, nec tanta, qua angeli, præditus collectarum partium excellentia. Angelus tamen secundum interiora sua non est nisi Lux simplex, sicut alia, Luce influente imprægnata: Homo autem non ita, quippe in quo Anima munda est, ita, ut si Anima hæc prævaleat partibus materiæ ejus, ipsi affulgeat Lux superna excellentior luce illa, quæ angelo affluit; eò quod anima ejus sit Aziluth, Briah, Jezirah, Asiah, ut *opus non* habeat aliquid accipere, per ullum cæterorum graduum, sed ipsa per se idonea sit, ut suscipiat influentiam è loco Scaturiginis suæ. Hæc ibi.

Caput I.

De Loco unde emanent tres Animæ partes.

AD explicandum punctum propositorum primum de Animæ Loco, multa invenimus in verbis R. Simeonis Jochaidæ. Dividitur enim Neschamah, seu Forma hominis in tres

tres partes, quæ ſunt Neph. Ruach, & Neſchamah, & Nepheſch eſt vehiculum τῦ Ruach, ſicut Ruach vehiculum eſt Neſchamæ. Emanatio autem omnium trium eſt a Sephiroth ſuperioribus, quæ ſunt radices omnium radicum. Differunt autem emanatione ſua; quia Neſchamah emanat à Binah, ut deſignatur Jobi 32, 8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם Et anima Schadai intelligere faciet eos. Ruach autem emanat à Tiphereth, atque ſicut Tiphereth Thronus eſt & habitaculum Binæ, ita Ruach thronus eſt & habitaculum Neſchamæ. At Nepheſch emanat à Malchuth, unde Nepheſch thronus eſt & habitaculum τῦ Ruach, ſicut Malchuth thronus eſt & habitaculum τῦ Tiphereth. Atque ita Emanationem horum exponit R. Schimeon Jochaides ſ. q. p! in Sectione ויגש in Sohar f. 113. d. his verbis: Diſcipuli, omnia gradibus conſtant alio ſuper alium conſtitutis, Nepheſch, Ruach, Neſchamah, gradus gradu ſuperior: Nepheſch primò, qui gradus eſt infimus, ut dictum alibi; deinde Ruach, qui ſuper Nepheſch quieſcit, & ſuper ſe conſiſtentem habet Neſchamam, gradum omnibus ſuperiorem; ut ſtabilitum alibi. Nepheſch iſte eſt Nepheſch Davidis (de qua 2. Sam. 5, 8. i. e. Malchuth,) cui conſtitutum ut acciperet Nepheſch ab illo Flumine, qui promanat & egreditur. Ruach conſtitutus eſt ſuper eo, nec poteſt ſubſiſtere Nepheſch niſi per Ruach, illum ſcil. qui locatus eſt inter Ignem & Aquam (nempe Tiphereth, qui inter Gebhurah & Gedulah,) Et ab iſto Ruach nutritur hic Nepheſch. Ruach autem ſubſiſtit per ſtatum gradus alterius ſuperioris, quæ eſt Neſchamah, unde Nepheſch & Ruach ſuſtentantur, ita ut cum participavit Ruach, tunc participet & Nepheſch, & omnia ſunt unum, & adhærent ſibi invicem, Nepheſch τῷ Ruach, & Ruach Neſchamæ, & omnia unum ſunt. Hæc ille. Quorum ſenſus eſt, quod Neſchamah ſit Binah, Ruach, Tiphereth, & Nepheſch Malchuth. Atque ſic exponitur in Tikkunim, his verbis: Lucerna Domini Neſchamah hominis, Proverb. 20, 27. נֵר Ner Lucerna, denotat Nepheſch,

Ruach,

Ruach, quæ ſunt emanatio à Schechina, & columna media, comprehendente ſex Numerationes; Neſchamah hominis verò Emanatio eſt à Matre ſuperna; hæc ibi. Et ecce, Virtute Benedicti tres iſtæ virtutes nodo connectuntur firmiſſimo atque validiſſimo, quælibet ſecundum gradum ſuum, habentes functiones, pro ſervitio atque opere ſuo. Oritur autem quæſtio: Cum tres iſtæ partes emanent à Binah, Tiphereth & Malchuth, cur dici ſoleat, quod Anima Abrahami fuerit ex parte *Cheſed*, atque ſic Iſaac ex parte Gebhurah; & Jacob ex parte *Tiphereth*; & ſic porrò? Quam quæſtionem R. Jehudah Chaijat propoſuit R. El-Kaſtoli, qui ſic reſpondit: quod interrogaſti de eo, quod dixerunt Magiſtri noſtri b. m! Abrahami ſcil. *Nepheſch* attribui dextræ, & Iſaaci ſiniſtræ, & ſic plures, ſuis metris; Unde dubium formaſti, cum quilibet homo conſiſtat ex tribus gradibus Nepheſch, Ruach, & Neſchamah; Nepheſch è Malchuth, Ruach è Tiphereth, Neſchamah è Binah emanantibus; quomodo hæc poſſint conſiſtere? Circa hæc jam noſti, frater, ſingulos gradus includi ſibi invicem, ita ut momentum eorū finale initiis eorum applicetur, unde quælibet (Numeratio) totam Aziluth complectitur; Et quia tres illæ formæ è tribus gradibus Aziluthicis proveniunt, à quibus functionem habent τὸ λογικὸν, τὸ αἰσθητικὸν, & τὸ φυσικὸν ſub arcano τῶν Nepheſch, Ruach & Neſchamah; hinc iſta ipſa inveniuntur in *qualibet Num*eratione. Hactenus ille. Senſus autem verborum *ejus hic* eſt, quod tres iſti gradus ſint ex Binah, Tiphereth, & Malchuth, quæ in Cheſed ſunt: quodque ita Iſaac ſit ex parte Gebhurah, & Jacob ex parte Tiphereth. Alii tamen [illegible]ter, atque ſic explicant: Quod ſc. Neſchama Abrahami ſit [ex] parte Cheſed Binathicæ, & Neſchamah Iſaaci ex parte Geb[urah] Binathicæ, & Neſchamah Jacobi ex parte Tiphereth Bi[nathici]: deinde Ruach Abrahami Patris noſtri ſ. q. p! ex parte Cheſed Tipherethicæ, & Ruach Iſaaci ex parte Gebhuræ Tipherethicæ; & Ruach Jacobi ex parte Tiphereth Tipherethici:

& tandem, Nephesch ex Chesed Malchuthica, vel Gehhurah Malchuthica, vel Tiphereth Malchuthico. Nobis autem alia adhuc supereſt via: quod nempe quælibet anima conſiſtat è Decade; atque ſic exponit R. Simeon Jochaides ſ.q.p! cujus verba in Raja Mehimna Zohar Par. כי תצא f. 134. d. hæc ſunt: Sunt & alii Domini Arcanorum Legis, Domini Metrorum, qui accipiunt Neſchamas ex parte Malchuth Sanctæ, quæ conſiſtit è decade Sephirothica: unde quicunque illam accipit, illaque dignus evadit, dignus fit decem Numerationes participare, absque ſeparatione, & non Novem. Si enim acciperet Malchuth ſolam, cœteræ novem ab ipſa ſeparatæ eſſent; quia autem ibi nulla eſt ſeparatio, Autor Libri Jezirah dixit: Decem & non novem. Si autem dicere velles, denarium tranſcendi: exemplum ſit in Nomine expoſito per יוד הא ואו הא in quo Jod cum illo unitum, denarium non tranſcendit, unde decem ſunt, & non undecim. Hucusque ille.

Annotatio ſuper hæc verba ex Pardes Tract. 1. c. 5. f. 7. d.

SEnſus horum verborum hic eſt: Cum dicit: ſunt & alii, id reſpicit quod dixerat, Eſſe inter Practicæ vitæ homines quosdam, quorum Neſchamah ſit Ancilla, ex parte Briæ; nunc ergò pergit, alios eſſe, quos dicit Dominos Arcanorum Legis, i.e. qui in Lege divina ejuſque myſteriis ſtudent; & quia per hos etiam intelligi poſſunt ii, qui arcanis Deciſionum, expoſitionum allegoricarum, diſcurſuum hiſtoricorum, & ſtatutorum, atque judicialium traditionum, & ceremoniarum ſecundum ſenſum literalem tantum invigilant, ideo de his dicit, mercedem illorum duplicatam eſſe. Eſt tamen modus his omnibus præſtantior, iſtique nondum digni fiunt tali animæ excellentia, niſi pertingant ad myſteria Numerationum, quæ ſunt arcanum Divinitatis, atque iſti vocantur Domini metrorum, quia quicunque ſtudet Cabbalæ, in Metris ſeu modis divinis ver-

versari dicitur, & quæ illuc pertinent. De his dicit, quod accipiant Animam ex parte ipsius Malchuth: non ex parte Metatronis, servi, nec ex parte Ancillæ; Pergitque talem dignum fieri Animâ, consistente è denario. Cum autem dubium esse posset, annon fortè & cæteræ animæ consistant è denario, item annon fieri possit, ut talis anima non consistat è denario, & quomodo una anima ab alia distingui debeat, ista quidem in medio relinquit, id autem asserit, quod Malchuth, i.e. anima, quæ provenit ex parte Malchuth, consistat è denario necessariò, propterea quod Numerationes non possint separari sintque connexæ atque adunitæ invicem; ita ut cum Malchuth dicitur, reliquæ numerationes necessario simul implicentur. Quod ita se non habet in Anima proveniente ex parte Metatronis, vel Ancillæ, qui sunt Mundus separatus, postquam descensus factus est ab Aziluth; & ista assertio non verificatur nisi in Aziluth, & non in his. Unde non constat denario ulla anima, nisi quæ è Malchuth est. Cum autem dicimus, Animam è Metatrone vel Ancilla provenientem non consistere è denario, non id intendimus, quod denarius ibi planè non involvatur, prout verba sonant; impossibile enim est ullam operationem è summis derivari, nec tamen complecti totam decadem; tunc enim appareret separatio; Atque hæc est ratio, quare quidam laborent aliquo corporis vitio, qualia sunt mancum esse, & similia, qui sunt defectus ostendentes malignitatem operum eorum, qua rupturam causati sunt in loco sacro & separationem; unde anima eorum non extenditur in illa membra eorum corporea, daturque ruptura, & defectus, & omnia quidem pro ratione loci rupturâ violati, ita nempe deriventur nævi ipsorum; unde nævus, qui ab initio creationis inest, defectum ostendit, causantem metempsychosin. Animam autem vel operationem ejus non comprehendere Decem Numerationes planè impossibile est; & si quis dicit Animam Metatronicam vel Ancillarem, non negat illam esse è supernis,

nis, quod absit! omnes enim animæ è supernis deducuntur, semperque denario constant, nec separantur: Differentia autem quæ inter animas Malchuthicas & reliquas intercedit, hæc est; quod reliquæ animæ quidem consistant è decade, sed ita tamen, ut decas ipsa in illis non appareat ullatenus, & ratione tantum illic adesse concludatur, quamvis per se quoque illam complectantur: Anima Malchuthica verò, è decade Sephirothicâ, quæ in Malchuth, emanavit, & Malchuth in ipsa apparet, cum decem suis Numerationibus, & ipsa cum illis est unita. Hæc ibi.

Quoniá igitur omnis anima consistit è denario, fieri potest, ut sicut Homo operibus suis debitis intendere & roborare potest unum aliquod divinorum metrorum ad opꝰ quoddam manuú suarum, ut deinceps omnes reliqui modi involvantur negotio istius metri secundum vehementiam influxus ejus: Ita quoque si homo velit intendere aliquam animæ suæ partem ejusque operationes, verbi gratia, si sibi proponat Tiphereth; tum intendat in sese virtutem Tipherethicam; atque inveniet partem Animæ suæ Tipherethicam sic illuminari, ut illa tandem fiat radicalis, & cæteræ partes tantùm quasi adjuncta ejus sint. Et hinc intelligi potest, quod de Abrahamo dictum est: de quo in libro Bahir ad versum: Lapis quem respuerunt ædificantes, factus est in caput anguli; talis est expositio: quod scil. Abraham Pater noster propulerit Malchuth, atque sic & Isaac & Jacob. Si autem Anima eorum emanavit ab illa, quomodo propulerunt eam à se: ita quoque si Anima Abrahami emanavit ex parte Chesed, tum necessariò vehiculum fuit τῆς Chesed; quod si ita, quid dicitur de propellendo? Responsio autem petitur ex iis quæ diximus, quod nempe homo possit intendere in anima sua partem aliquam quam libuerit, secundum opera sua; Patres ergò noluerunt adhærere, nisi locis sublimibus, intenderuntque in anima sua, Abraham quidem portionem Chesedicam, Isaac portionem Gebhurathicam; & sic omnes ho-

homines, de quo alibi. Atque hac ratione Iisraëlita transmigrare potest in Sacerdotem, vel Levitam, secundum roborationem portionis cujùsdam quam intendere meretur operibus suis ante transmigrationem suam.

Præterquam autem quod Anima consistat è denario, alio modo eadem quoque consistit è 4. Elementis superioribus, sicut & corpus è 4. elementis consistit. Elementa animæ autem sunt Aquæ spirituales, ex parte Chesed, Ignis *spiritualis* ex parte Gebhurah, spiritus ex parte Tiphereth, & terra tenuissima ex parte Malchuth. Et sic docuit R. Schimeon Jochaides s. q. p. in Sohar, Sect. וארא, his *verbis*: Dixit R. Simeon, ad id quod dixerat R. Chiskiah, Sanctum i. q. b. s! cum crearet Adamum, de pulvere Sanctuarii inferioris creasse illum, & de pulvere Sanctuarii superioris dedisse illi Animam: & sicut cum crearet illum de pulvere inferiore, adjungebat illi tria genera elementorum mundi, sic etiam cum crearet eum de pulvere superiore, adjunxisse illi tria genera Elementorum mundi, atque sic perfecisse Adamum. Hactenus ille. Cum enim Anima è Denario consistat, decem illi respectus semper quidem in ea sunt; apparitio tamen illorum quatuor magis in ipsa viget, donec respectus isti quatuor magis magisque in illa illustrentur præ reliquis è decade. Eodem modo res se habet in ipsis quoq; Numerationibus: quamvis enim quælibet illarum consistat è decade sua, tamen è quatuor quoque, quinque septem, &c. consistit, nempe cum præter denarium in ipsa prævalent septem modi, donec isti illustriores fiant omnibus: Exemplum sit in Tiphereth: quamvis enim iste constet sua Decade, ut reliquæ Sephiroth, nihilominus tamen dicitur constare sex terminis; & sic in reliquis Numerationibus omnibus. Præter generalia verò ista in Anima existentia, in substantia ejus quamplurima specialia alia inveniuntur.

CAPUT II.

Quonam revertantur post obitum partes Animæ?

POstquam capite præcedente explicuimus Emanationem trium partium Formæ humanæ è loco sublimi Binah, & Tiphereth & Malchuth, quæstio oritur, annon, si res ita se habet, sublato homine ex hoc mundo, meritò singulæ istæ partes reverti deberent ad Scaturiginem suam, suaque Elementa spiritualia? Ubi sciendum istud ita non fieri; Enarrat autem R. Simeon Jochaides s. q. p! mansionem Nephesch esse in sepulchro, & mansionem Ruach in horto inferiore; Neschamæ autem mansionem in horto superiore. Ubi quæri potest, quare sic fiat? Verba autem R. Schimeonis in Sohar sunt ista: Traditio. Mille & quingenti odores quotidie ascendunt ex horto Eden, quibus fragrantes redduntur illæ vestes pretiosæ illius mundi, quæ in Coronam præparantur à die Hominis. Dixit R. Jehuda: Quot sunt vestes? Respondit R. Eleasar: Montes mundi in hoc discrepant; Verum tres sunt; una qua vestitur Ruach, qui est in Horto Terræ; & una, qua vestitur Neschamah, in Fasciculo Viventium, inter Purpuram domus Regiæ; una autem est vestis externa, quæ subsistit, & non subsistit, videtur & non videtur; hac vestitur Nephesch, qui vadit & circumvolitat in mundo; in Sabbatho autem, singulisque Neomeniis vadit atque adunitur τῷ Ruach in Horto terreno, qui est inter Cortinam pretiosam; ab illo discit atque cognoscit, quicquid cognoscit, circumvolitansque manifestat illud in mundo. Huc usque ille. Inde planum est, quod principalis τοῦ Nephesch mansio sit in mundo hoc, τοῦ Ruach autem in Horto Eden inferiore, & Neschamæ superius. Atque sic etiam exponitur in Sect. אחרי מות, p. 126. his verbis: Tres mansiones paravit Sanctus, (benedictus sit ille!) pro Justis. Unam, qua

qua merentur non tolli ex hoc mundo; & cum in necessitate constituti sunt filii mundi, viventesque in angustiis sunt; hi sedent fundentes preces pro illis, abeuntesq; notificant rem illis qui dormiunt in Chebron; eosque excitant, abeuntque in Hortum Eden terrenum, ubi Ruchim Justorum vestiuntur Coronis lucidis, & Consilium ab illis capiunt, decernuntque quid faciendum, & Sanctus, benedictus sit ille! facit quod isti volunt, placaturque mundo: Et isti Nepheschin Justorum inveniuntur in hoc mundo, ad protegendum viventes. Atque id vocatur Nephesch; qui non aufertur è mundo, ut animadvertat, & notificet, & protegat generationem; Et istud est, quod mortui sciunt angustias mundi, & pœnam peccatorum; & de hoc scriptum est: Gen. 17, 14. & excidetur Nephesch illa de populis suis.

Mansio secunda est hortus Eden, qui in terra in quo Sanctus i. q. b. s! fabricavit habitacula sublimia atque pretiosa, ad modum hujus & ad modum superioris mundi, & palatia duplicis formæ, quorum non est Numerus, & arbores herbasque, aurasque (in Soh. & fragrantias) quæ quotidie elevantur: Et hoc in loco habitat qui dicitur Ruach illorum Justorum, & mansio istius Ruach hîc est. Quilibet autem Ruach vestitur veste pretiosa ad modum hujus mundi, & ad modum illius mundi superni.

Mansio tertia est supremum illud habitaculum Sanctum, quod appellatur *fasciculus viventium* (1. Sam. 25, 29.) ibi enim delectatur gradus ille superior Sanctus, qui Neschamah dicitur, & hîc illa hæret, ut afficiatur deliciis summis: de ea scriptum est: (Jesch. 58, 14.) *Tunc delectaberis in Domino; & equitare faciam te super excelsa terræ.*

Traditio alia. Quando mundus opus habet misericordia, dantur que Justi qui illâ digni sunt; ille Nephesch qui reperitur in mundo ad protegendum illum; hic Nephesch inquam, ascendit, abiensque circumvolitat in mundo, remque noti-

notificat ת״ Ruach, & Ruach ascendit coronatus, & notificat Neschamæ; Neschamah autem Sancto i. q. b. ſ! & tunc Sanctus i. q. b. ſ! placatur mundo: tunc descendit è summis deorsum Neschamah; idque notificat ת״ Ruach, & Ruach ת״ Nephesch." Singulis autem Sabbathis & Neomeniis omnes gradus aduniuntur, simulq; coronantur, donec ita copulati veniant ad adorandum Regem Summum, postea redeunt ad loca sua, atque istud est quod scribitur (Jes. 66, 23.) *Et erit à tempore mensis in mensem suum, & à tempore Sabbathi in Sabbathum suum veniet omnis caro ad incurvandum se ad facies meas, dixit Dominus.* Et quando mundus opus habet misericordia, viventes abeunt, idque notum faciunt illis Nepheschis justorum, flentque super sepulchris eorum isti, qui digni sunt id illis notificare. Quam ob causam? quia disponunt voluntatem suam ut jungatur Nephesch cum Nephesch, tunc excitantur Nepheschim Justorum, sumtisque alis abeunt, volitantesque ad dormientes in Chebron, illis afflictionem mundi aperiunt; Et omnes ingrediuntur per illam Horti Edenis januam, & ת״ Ruach id significant; atque cum illis Ruchin, qui in horto Eden coronantur, Angeli sublimes abeunt, cunctique rem aperiunt Neschamæ; & Neschamah id proponit Sancto; i. q. b. ſ! & omnes misericordiam exorant pro viventibus, & Sanctus i. q. b. ſ! parcit mundo propter ipsos; & propterea dicit Salomo (Eccles. 4, vers. 2.) *Et laudavi ego mortuos, qui jam sunt mortui, supra vivos, qui & ipsi vivi adhuc.* Quæ omnia latius ibi deducuntur; ut & in multis aliis locis Libri Sohar.

Jam igitur, quare non elevantur Nephesch & Ruach ad radices suas superiores, cum tamen inde emanarint? Ad hæc dicendum: Quod nulla Neschamah Emanata descendat in mundum inferiorem nisi ut Creationis, Formationis & Fabricationis fiat particeps, quæ notiones non separantur; id volo, non existere Aziluth in mundo nisi dependeant ab illa dicti gra-

gradus: Vestis enim Aziluth est Briah, & vestis Briæ, Jezirah; & Jeziræ vestis Asiah. Unde necessariò Neschamah Azilurhica vestem aliquam habere debet; quæ est Neschamah Briathica. Atque hæc magis invenitur: quis enim dignus est Aziluthica? Jam verò qui in se habet Neschamam Briathicam, appellatur servus Domini: in quo autem fuerit Neschamah Azilurhica, Filius vocatur. Sic enim rem exponit R. Schimeon Jochaides f. q. p! in Tikkunim, his verbis: Ex parte (throni) Gloriæ creata est; Dixerunt Iisraëlitæ ad Dominum mundi: sumusne tanquam servi, quod ex parte Gloriæ emanavit? Dictum est ad eos: num tanquam filii? hæc ibi. Et sic etiam explicatur in Libro Raja Mehimna. Neschamah Jezirathica & Asiathica non invenitur penitus; quoniam Ruach est Jezirah ad Neschamam Briathicam; Nephesch autem Asiah, ad Ruach formatum. Et sic exponit R. Simeon Jochaides f. q. p! in Tikkunim his verbis: Faciamus hominem: congressi sunt Ophan (Rota, mundus Asiah, ob Sandalphon qui dicitur Ophan) & Angelus (Metatron, seu mundus Jezirah,) & Thronus (seu mundus Briah,) atque dixerunt: Faciamus hominem; nam ex compositione nostra Neschamah ex throno, & Ruach ex Angelo & Nephesch ex Ophan (Rota desumetur,) ut fiat ad imaginem nostram, &c. Hæc sufficiunt ad propositum nostrum. Idem ulterius explicatur loco alio in Tikkunim: *Non capies matrem cum filiis* (Deut. 22, 6.) Ova sunt ex parte Rotarum; *pulli* ex parte Pueri Metatronis, filii ex parte Throni; iste enim est tabernaculum pacis, atque nidus Schechinæ, quæ est Mater superna, residens in throno, in tribus numerationibus superioribus: Columna media complectens sex numerationes, residet in Metatrone; Mater inferior residet in Rota, ut dicitur: (Ez. 1, 15.) *Et ecce Rota una in terra.* Item: Schechinah ex parte Throni vocatur aquila, & ex parte Pueri (Metatronis) Columba, & ex parte Rotæ, Avicula: Schechinah autem est illa *similitudo hominis* (Ezech. 1, 26.) istorum respectu

P

ſpectu (pergit textus Deut. 22, 7.) *Dimittendo dimittes;* Veni, Vide: Eſt Angelus, qui Præfectus eſt iſtis avibus, Animabus ſcil. quæ vocantur Aves; cui nomen Sandalphon; & quando Iiſraëlitæ obſervant iſtud Præceptum, & abiens mater exturbatur; filii autem vociferantur; ille patrocinatur avibus; dicens coram Sancto, i. q. b. ſ! ſcriptum eſt, *Et miſericordia ejus ſuper omnia opera ejus,* (Pſalm. 145, verſ. 9.) quare decreviſti ſuper hâc ave, ut exturbetur è nido? Atque ſic Metatron patrocinatur avibus ſuis, quæ ſunt Ruchin; nam quæ ex throno, ſunt Niſchmathin: Ex iſto animali (Metatrone Animale Ezechielitico) ſunt Ruchin, ex Rota autem Nephaſchin; ſuntque Briah, Jezirah, Aſiah. Sabbatho autem & die feſto, deſcendit ad illos Neſchamah, Ruchinque & Nephaſchin per viam Aziluth, quæ ſunt Spiritus Sanctitatis; huc uſque ibi. Hic per Thronum intelligitur Briah, & per Metatronem Jezirah, Sandalphon autem eſt Rota, cujus beneficio Sanctus i. q. b. ſ! habitare facit Schechinam (ſeu Majeſtatem) ſuam in mundo, & de illa dictum eſt (Ez. 1, 15.) Et ecce Rota una erat in terra: Iſte eſt veſtitus Schechinæ, quo veſtitur in Aſiah;

Neſchamoth igitur proveniunt ex parte Lucis manifeſtatæ, atque veſtitæ, & protenſæ cum ſubſtantia Numerationum in Briah; Ruchoth verò, ſunt ex luce veſtitâ in Jezirah, & Nephaſchoth ex Luce veſtitâ Aſiâ; ſive Rota; Adeoque cum ſimpliciter dicitur, Neſchamam, Ruach & Nepheſch eſſe Binam, Tiphereth, & Malchuth, id innuitur; quod Lux Binæ manifeſtetur in Briah, & Lux Tiphereth in Jezirah, & Lux Malchuth in Aſiah, quæ appellantur Thronus, Metatron & Sandalphon ſive Rota: Unde ſequitur, Neſchamam, quæ è Briah, veſtiri τῷ Ruach, qui è Jezirah, iſtum verò, τῷ Nepheſch qui ex Aſiah; Aſiah autem eſt mundus iſte, ſecundum omnes ſignificationes ejus, prout in Sohar multis in locis dicitur. Per Pur

puran

puram autem de qua in oratione R. Eleasaris, intelligitur Briah, vestis pretiosa Regis, ut dictum alibi. Cùm itaque Lumina ista alibi non fundentur, nisi in lumine è modo dictis Notionibus profulgente, inde fit, ut homine ex hoc mundo sublato, singuli illius gradus omnino elevetur ad radices suas, quæ sunt Briah, Jezirah & Asiah: Atque sic Ruach abit in hortum, ibi enim Jezirah in palatiis Sanctis: Nephesch autem circumvolitat in hoc mundo longè lateque, juxta (naturam &) mysterium illius luminis, quod in hoc gradu emicat, quodque est Asiah.

Cùm verò tres istæ Virtutes ortû habent ex gradu Aziluthico (*tum illis* tribui potest analogicè, quod suprà dictum) de Sabba*this* & Neomeniis. Atque hoc istud est, quod dicitur Tosephoth *Neschamah*, (augmentum Neschamæ,) quod est quasi augmentum aliquod Lucis, superadditum ipsi ex parte Kether. (Coronæ.) Atque ista est (Scaturigo) Briâh superior: Binah enim involvitur Briæ, sed supra se habet Kether (Coronam) & Chochmah (Sapientiam.) Revera autem hoc ipsum nihil est aliud quam Æn-Soph (Infinitum) quod huc influit per mysterium Emanationis earum. Exinde derivatur additamentum *Neschamæ*: & quoniam duæ illæ (Numerationes supremæ) non involvuntur Briæ, sicut dictum, hinc R. Schimeon Jochaides, f. q. p. quibusdam locis tradit, additamentum Neschamæ provenire ex Kether (Corona.) Quando igitur Neschamah est *Aziluthica*, tum sanè illa elevatur ad radices supremas juxta mysterium & naturam Aziluth. Propterea ratione dierum perfectorum dicitur (Exod. 20, 9.) *Sex diebus operaberis.* Ubi invenitur connotatio servitutis: quoniam homo tantum servus est, cùm Neschamah ejus est solummodo ex Briah; id quod in perfectioribus aliter se habet. Aliquando igitur eò usque exaltantur Nephesch, & Ruach, & Neschamah coadunita unum, ut subvehantur ad radices (summas) cùm scil. radii sunt emicantes è Luce superna. Quando igitur uniuntur mundi, surculi quoque radicibus inseruntur, sicuti colligantur

 & co-

& coaduniuntur in palatiis, atque adeò elevantur ad Radicem suam excelsissimam; idque per mysterium precationis, prout alibi docetur. Ita se res habet circa Nephesch, Ruach & Neschamah, atque sic quoq; hæc proponuntur in Sohar, Section. Thruma, his verbis fol.64. col.1. Nephesch, cui paratur quies, cum ambiens huc illuc oberrat, occurrit illi (Animarum collocandarum Præfecto, cui nomen) Jedumiam ejusque Satellitibus, qui susceptam per omnes Paradisi portas introducunt, monstrantes eidem Gloriam Justorum & Gloriam Spiritus ejus (c. quo antea vixerat) Illa verò eidem adhæret suavissima quiete intra illum vestitum ejus: Atque tum edocetur negotia mundi hujus. Et cum Spiritus ille ascendit, ut coronetur intra Neschamam excelsam superiùs, iste Nephesch c. ipso adunitus ab eodem illuminatur sicut Luna, cùm lumen accipit à Sole: Spiritus autem copulatur cum illa Neschamah, quæ coronatur intra ultimum terminum Machschaha (Cogitationis) quod est mysterium Nephesch supernæ: Illa Nephesch autem unitur cũ Spiritu sic exaltato, qui cum sublimi illa Neschamah unitur: Hæc autem Neschamah copulatur cum Infinito: Atq; tum quietem habet super omnia, & unionem omnium, supernorum & infernorum: Atque hæc est quies illa Nephesch inferioris, unde scriptum est (1. Sam. 25, 29.) *Et erit Nephesch Domini mei colligata in fasciculo vitarum cum Domino Deo tuo.* Hæc ibi. Ex his lumen habent, quæ dicta sunt de unione & & insertione surculorum, deque elevatione eorum ad Scaturiginem suam, ut dictum. Asiah enim unitur cum Jezirah, & Jezirah cum Briah, Briah cum Aziluth, & Aziluth cum puncto supremo.

CA-

CAPUT III.

Dari homines, in quibus est Nephesch sine Ruach, multò magis sine Neschamah; darique alios, in quibus & Ruach sit, aliosque iterum, in quibus & Neschamah. Item quæ sit ratio duorum Angelorum comitantium hominem, & unde influentiam habeant & emanent, atq; adeò natura figmenti mali & figmenti boni.

Quanquam Cap. præcedente asseruimus, non dari Neschamam Briathicam nisi vestitam Ruach Jezirathico; nec dari Spiritum Jezirathicum nisi vestitum Nephesch Asiathica; non tamen ita se res habet vice versa: Inveniri enim potest Nephesch Asiathica sine Spiritu Jezirathico, atq; sic Spiritus talis sine Neschamah Briathica: quoniam nō omnes digni sunt Spiritu, sicut nec omnes digni sunt Neschamah. In quantum enim homo appropinquat Conditori suo, in tantum affunditur ipsi de Spiritu; & prout magis dignum se præbet, sic Neschamah quoque ipsi affluit; & si ad ultimam ἀκμὴν perducat cultum suum, derivatur in illum Neschamah Aziluthica, ita ut appellari queat Filiusfamilias Sancti illius q. b. s. Veruntamen Gradus isti non conferuntur ipsi, nisi statutis temporibus pro mensura puritatis ejus. Et sic exponunt rem in Sohar Sect. Vajikra, *his verbis*: fol. 42. col. 2. Homo sanctificet seipsum inferiùs & sanctificabunt eum desuper; & cùm sanctificatur homo sanctitate Domini sui, superinduunt ipsum Neschamah sancta, quæ est hæreditas Sancti i. q. b. s. & congregationis Iisraëlis & tunc hæres fit omnium: Et tales vocantur filii Sancti, i. q. b. s. sicut dicitur (Deut. 14, 1.) *Vos estis Filii Domino Deo vestro*. Atque id sic esse determinatè statuerunt. Hactenus ibi. Ibi autem dicitur de Neschamah Aziluthica: & propterea loquitur de hæreditate Sancti i. q. b. s. & congregationis Iisraëlis: Illa enim prodit ex unione Tiphereth & Malchuth Aziluthico-

thicorum; Exinde enim appellantur filii; ut dictum suprà Cap. præced. Unde Sohar quoque jungit hæc: Et illi vocantur filii, &c. Occurrit tamen & alia insuper explicatio R. Schimeonis Jochaidæ s. q. p. Sect. eadem his verbis: Datur quidam qui dignus Neschamah, & datur quidam, qui dignus est exuscitatione Spiritus, & alius datur, qui non dignus est nisi Nephesch. Hæc ibi. Similis explicatio occurrit in Sect. Acharemoth his verbis: fol. 32. col. 2. Dixit R. Jos. Omnibus hominibus est Nephesch & datur Nephesch infimo Nephesch superior: si dignum se præbet homo in ista Nephesch, Coronam quandam ipsi affundendo applicant, quæ vocatur Ruach, juxta illud (Jes. 32, 15.) *Donec effundatur super nos Spiritus de excelso:* Tunc excitatur homo exuscitatione alia sublimi ad contemplandum statuta Regis Sancti. Si dignum se præbet homo in statu illius Ruach, tum coronant eum cinctura coronæ Sanctæ supremæ, quæ omnia complectitur, & Neschamah dicitur. Nimirum juxta illud (Job. 4, 9.) *A Neschamah Dei, &c.* Hæc ibi. Hîc notandum, quòd R. Jose in ista Oratione adhuc aliam explicationem memorabilem adjungat, dari nempe, qui nequidem ipso Nephesch digni fiant. Cum autem clarissimum & notorium sit, hominem si ipsi non sit Nephesch, non posse vivere; præterea duplicis Nephesch mentionem facit. Alia enim est Nephesch vitalis & naturalis, quæ est vehiculum Nephesch Divinæ, prout dicetur. Poterit igitur vivus esse homo, quamvis in ipsum non emanet Nephesch; quoniam vita ipsi suppetet ex Nephesch vitali: Cum igitur tunc dignum se præbet, tunc affluit ipsi Nephesch Divina; & si ulteriùs dignum se exhibeat, Spiritum quoque ipsi affundunt: & deinceps si ulteriùs inveniatur dignus, affluentiam Neschamæ ipsi conciliant, ut suprà expositum. Ulteriùs dilucidatur hæc natura in Sohar Sect. Vajigasch his verbis fol. 113. col. 4. Tres gradus comprehenduntur in hominibus, qui dignos se præbent in cultu Domini sui. Primò enim in tali est Nephesch, quæ est præ-

paratio

paratio sancta, ut homo rectè conformetur per illam. Si homo eò pervenit, ut purificetur per hanc; tum congruus fit, ut coronetur Spiritu, qui est gradus Sanctus, mansionem habens super Nephesch ad excitandum hominem. Qui dignum se præbet, ut elevetur per Nephesch & Ruach, ingressusque ulterius præparatur ad ministerium Domini sui ritè peragendum; super illo residet Neschamah gradus superior sanctus omnibus prædominans. Qui coronatur gradu sublimi hoc sancto, perfectus est in omnibus, & ex omni parte, ut dignus sit mundo futuro. Et hæc est dilectio Sancti i.q.b.s. juxta illud (Pr. 8, 21.) *Ut hæreditatem tribuam diligentibus me Jesch, (est) &c.* Quinam sunt ibi diligentes? Illi in quibus Neschamah sancta est. Hæc ibi. Et hinc sententia nostra pulcherrimè dilucidatur. Ulteriùs quoque in Sohar narratur, quòd R. Schimeon Jochaides s. q. p. convivium paraverit in honorem R. Eleasar filii sui, cum eidem tribueretur Neschamah. Nec minùs hæc materia in Tikkunim exponitur his verbis: Veni, vide. Quàm primùm homo nascitur, Nephesch illi tradunt de parte brutali: quoad sortem puritatis verò ex illis, quæ vocantur vitæ sanctitatis: si magis se præstat dignum, Spiritum illi præbent animalium Sanctorum. Majori præstantia prædito, ob partem ex animantibus istis acceptam, dant Neschamam de loco throni. Et tria hæc sunt serva & servus, & ancilla filiæ Regis. Si ulteriùs mundatur, conciliant illi Nephesch è via Aziluthica ex parte filiæ unicæ, & tum illa vocatur filia Regis. Plura merenti Spiritum tribuunt è via Aziluthica de parte columnæ mediæ, & iste vocatur filius Sancti i. q. b. s. sicut scriptum est (Deut. 14, 1.) *Vos estis filii Domino Deo vestro.* Majora merito tribuunt Neschamam de parte patris & matris, &c. Hucusque ibi, & hæc sufficiunt proposito nostro.

Ex hinc patet pro mensura studii hominis in hoc mundo, variari super eum Neschamam ejus, Ruachque & Nephesch ejus;

ejus; omnia ſcil. pro menſura cultus ejus. Quomodo autem in his deficiat homo, ut hoc in corpore iſta non accipiat, juvante Deo, explicabitur alibi.

Dantur autem caſus, ut Neſchamah affundatur illo tempore, cùm homo præceptum aliquod adimplet, aut in aliqua parte ſtudii legis ardenter verſatur; tunc Providentia ipſi Neſchamam tribuit, ejusque affluentia ipſi tribuitur, prout ipſe fuerit conſtitutus circa aſpirationem ad ſtatum perfectionis.

Præter tres illas partes adhuc aliæ dantur, qui ſunt Angeli illi comitantes hominem in cuſtodiam ejus. De illis enim dicitur Pſalm. 91, 11. *Quoniam Angelis ſuis mandabit de te, &c.* Atque ſic ſentit R. Schimeon Jochaides in Libro Sohar: ubi in partes ſcinduntur R. Schimeon & R. Pinchas ſuper numero eorum, R. Schimeone duos eſſe, & R.Pinchaſo 3. eſſe aſſerentibus(qui indigitentur verbis illis) Quoniam Angelis ſuis mandabit de te. De illis enim dicitur, Job. 33, 23. *Si fuerit pro eo Angelus;* Ecce unus: *Advocatus;* Ecce duo: *Unus ex mille;* Ecce tres. Et alio loco tradit, illos eſſe ſeparatos ab homine, ipſo peccante. Et de illis dicitur, Jeſ. 57, 18. *Et reddidi conſolationes ei & lugentibus ejus:* Qui ſunt Angeli iſti lugentes ſuper eo, & ſeparantes ſeſe ab eo, ſecundum opera ejus mala. Ratio autem eſt, quia modò occultantur ipſo operante, modò manifeſtantur circa opera ejus: Ex hac ratione, quoniam emanarunt cum emanatione Neſchamæ ejus. Quando enim Neſchamah emanat ex copula Sancti i.q. b. ſ. & Schechinæ ejus, Angeli iſti emanant cum ea. Atque ſic tradit R. Schimeon Jochaides his verbis: Gen. 1, 19. *Producant aquæ reptile animæ viventis:* Hoc eſt fœdus ſtabile ſanctum flumen promanans & prodiens, & aquæ ejus multiplicantur, &, ut ita dicam, vermiculant vermiculationem & multiplicem progenerationem Neſchamarum pro illa vita: Ex illis Neſchamis autem, quæ in hanc vitam ingrediuntur, prodeunt multi ſurculi, & immenſæ copiæ oberrant per totum mundum: Et quatenus Neſchamah exit

ruit in hunc mundum, iſta avis, quæ volitat & egreditur cum illa Neſchamah ex iſta arbore: ſimul cum ipſa exit. Quot egrediuntur cum ſingulis Neſchamis? Duo: Unus à dextris, & alter à ſiniſtris. Si dignum ſe præbet, iſti cuſtodiunt eum; ſicut ſcriptum eſt, Pſalm. 91, 11. *Quoniam Angelis ſuis mandabit de te:* ſin minùs, accuſant ipſum. Dixit R. Pinchas, tres eſſe conſtitutos curatores ſuper hominem; quia ſcriptum eſt. Job. 33, verſ. 23. *Si fuerit pro eo Angelus Advocatus, &c.* Ibique profertur R. Schimeonem aſſenſiſſe R. Pinchaſo. Nec dici poteſt, Angelos iſtos aliud quid eſſe, quam id quod Rabbini noſtri b.m. appellarunt figmentum bonum & figmentum malum, quoniam in Libro Sohar expreſsè traditur, eos ipſos quoque eadem hæc figmenta eſſe. Hæc autem ſunt verba libri modò dicti: R. Jehuda èxorſus eſt: Quoniam Angelis ſuis mandabit de te, &c. Hujus textus explicatio determinatè ſtatuta eſt. Eadem enim hora, qua homo venit in mundum, ſtatim ipſi applicatur figmentum malum, ut accuſet hominem iſtum perpetuò ſicut dicitur: Geneſ. 4, 7. *Ad oſtium peccatum cubat.* Quid hoc eſt, peccatum cubans? Hoc eſt figmentum malum. Et David quoque peccati nomine id appellat, quoniam incitat hominem ad peccandum coram Domino ſuo. Scriptum eſt enim Pſal. 51, 5. *Et peccatum meum coram me eſt ſemper:* Nam figmentum hoc malum non recedit ab homine à die nativitatis ejus perpetuò. Et figmentum bonum accedit ad hominem ab illa die; qua incipit mundari. Quando autem incipit mundari, prout decet? Cùm eſt filius 13. annorum: Tunc aſſociatur homo utrique, ita ut alterum à ſiniſtris, & alterum à dextris ipſi ſtat. Et hi ſunt duo illi Angeli, revera ipſi præfecti, ſemper cum ipſo inveniuntur. Si itaque homo incipit purgari, figmentum illud malum ſubigitur ab eo, & dextra prædominatur ſiniſtræ, & ambo ſociantur ad cuſtodiendum hominem in omni via, qua ambulat, ſicut dicitur, Pſ. 91. 11. *Quoniam Angelis ſuis mandabit de te.* Hactenus verba ejus. Exinde

Q ma-

manifestò apparet, quòd duo illi Angeli, de quibus suprà erat quæstio, sint figmentum bonum, & figmentum malum. Eadem quoque Section. sic ait R. Abba: Illo tempore, quo homo ambulat in semitis Legis, omnesque viæ ejus decenter dispositæ sunt, multi advocati pro ipso exurgunt, ut mentio ejus fiat in meliorem partẽ. Exorsus dixit Job. 33,23.24. *Si fuerit pro eo Angelus Patronus, &c.* Et misertus fuerit ejus, & dixerit: Redime eum, &c. Veni, vide. Hoc in textu invenies declarationem rei. Dicitur: Si fuerit pro eo Angelus. Si plura nòn scriberentur, benè foret: dicitur autem Angelus Patronus. Quis est iste? Hic est Angelus ille præfectus homini ex parte dextra, de quo intelligendus locus, Ps. 91,7. *Et myrias à dextra tua.* Sed quod additur, Job. 33,23. *Unus è mille.* Illud est figmentum malum. Ille enim est unus è *mille illis, qui sunt ex parte sinistra.* Psal. 91.7. Quare remotio decernitur superiùs, sumtaque venia ascendunt. Quare si homo ambulat in via veritatis, & illud figmentum malum agit cum ipso, sicut scriptum est: Prov. 12,9. *Melior est, qui floccipendit se & servus est Ei:* Tunc illud ascendit fitque Patronus ejus, & dicit coram Sancto i. q. b. s. de meritis hominis hujus. Tunc S. i. q. b. s. dicit: Job. 33,24. *Redime eum, ne descendat in corruptionem, &c.* Hæc inde pro re præsente exscribere volui. Atque hinc manifestum est, per duos illos Angelos intelligi figmentum malum, & figmentum bonum. Et sicut dictum est suprà, Figmentum malum pariter cum Neschamah emanat, sicut figmentum bonum cum eadem profluit: Figmentum enim malum provenit ex parte Gebhuræ, estque Angelus Sanctus, & vehiculum ejus tantùm impurum est, ipseque vestitus est facultate immunditiei. Atque sic multi Angeli Sancti se habent, qui præfecti sunt potentiis alienorum, quæ sunt vehiculum eorum. Ista facultas dilatatur quatuor corticibus immundis, qui sunt Aven, Maschchith, Aph & Chamma (iniquitas, exitium, ira & fervor:) Ipsum autem procedit ad sinistram hominis & inequitat 4. istis. Sic

etiam

etiam figmentum insidet vehiculo sancto, quod est facultas Michaëlis, Gabrielis, Urielis, & Raphaëlis; ipsumque quatuor illis insidet ad dextrum hominis latus. Homo autem inclinat seipsum in alterutrum latus estque in manu ejus facultas, ut præponderare faciat lancem peccati præ latere justitiæ, & vice versa; prout hæc diducta in Lib. Raja Mehimna.

Caput IV.

De Imagine & quomodo à Radicibus suis & Scaturigine sua prodeat.

Hic tractandum de natura imaginis, de qua in Sohar multis in locis. Est autem imago hæc res aliqua quarta, quæ nec est Nephesch, nec Ruach, nec Neschamah; sed magis manifesta illis; prout inveniuntur quidam pii, qui assequuntur similitudinem hoc in mundo. Quomodo autem se habeat & qua ratione formetur, exponitur in Sectione Æmor fol. 44. col. 3. his verbis: In Libro Salomonis Regis invenitur: Cùm copula maritalis exercetur inferiùs, Sanctus i. q. b. s. demittit figuram quandam forma hominis configuratam, & ad modum imaginis exsculptam, quæ assistit penes illum congressum: Et si licentia datur oculo, ut videat, videt homo super caput suum imaginem quandam configuratam ad modum personæ humanæ; & in illa imagine procreatur. Et antequam imago illa accedit, quam demisit Dominus ejus super caput ejus, ibique inveniatur, non procreatur homo. Atque illud est, quod dicitur: Gen. 1, 27. *Et creavit Deus hominem in imagine sua.* Imago illa paratur ipsi, antequam exeat in mundum, cumque prodit sub illa imagine adolescit, & in illa imagine ambulat. Idipsum est quod dicitur: Psal. 39, 7. *Veruntamen in imagine ambulavit vir.* Et hæc imago desuper advenit: Quando enim Spiritus illi prodeunt è locis suis, singuli exornantur coram Rege Sancto ornatu pretioso, nempe Personam hominis re-

præſentantes, prout illa in hoc mundo viſitur: & ex illa figura, ornatuque hoc pretioſo prodit hæc imago. Eſtque tertium quid à Spiritu, illoque prior in hunc mundum venit, tempore nimirum concubitus: nec ullus datur homo in mundo, in quo non inveniatur hæc Zelem ſeu Imago. Iſraelitis autem, quoniam Sancti ſunt, hæc imago Sancta eſt, illisque è loco Sancto advenit; cum aliis, qui cultum habent alienum, imago hæc deſcendat è ſpeciebus illis malignis, atque latere impuritatis. Unde non licet homini miſcere imaginem ſuam, cum imagine hominis gentilis, quoniam illa ſancta, hæc verò impura eſt. Hæc ibi. In quibus verbis obſervandum eſt, quod dicitur, imaginem tertium quid eſſe à Ruach puro atque ſancto: Habet enim locum ſecundùm à Nepheſch & quartum à Neſchamah. Cumque porrò dicit de tempore, quo Spiritus illi prodeunt è locis ſuis, &c. omnino loquitur de modo, quo producatur exiſtentia ejus: Sic enim ſe habet conſtitutio animæ, ſicuti cùm aurifex formaturus eſt fuſile quoddam pro arbitrio ſuo, fuſurusque argentum in hunc finem: tum ſanè antequam figuram debitam operi ſuo conciliet, neceſſe eſt, ut priùs locum aliquem effiguret, in quo efformetur figura illa, & poſtmodum concreſcet in aëre figura illa, argento in hunc finem deſtinato impreſſa. Animæ tamen ſpirituales ſunt, ſeu quoad partem Ruach, ſeu quoad partes Nepheſch atque Neſchamæ. Poſtquam igitur beneficio concubitus directionem ſuam adepta eſt influentia partibus iſtis debita, tum notio quædam quarta hîc requiritur, juxta quam iſtæ concreſcant in figuram hominis, quæ configuratur in aëre Horti. Typus autem atque modulus ille aëreus, in quo effigurantur figuræ iſtarum partium in formam hominis, vocatur Zelem; quæ vox derivatur à ſignificatione effigierum typorumque atque modulorum, quibus artifices utuntur: Atque ad hunc modum ſe habet modulus iſte, in quo effigurantur formæ partium ſuprà dictarum. Unde non immerito tertium quid à Ruach, & quartum à Neſchamah, at-

que

que ſecundum à Nepheſch dicitur. Nepheſch enim configuratur in modulo imaginis & Spiritus in medio Nepheſch, Neſchamah autem in medio Spiritus, & hæc eſt illa forma, de qua loquitur Sohar loc. ſuprà dicto, quòd nempe Spiritus exornentur coram Rege Sancto, perſonati ſub forma hominum, quodque ex iſta forma atque ex ornatu hoc pretioſo prodeat iſta imago. Per naturam moduli enim partes ſuprà dictæ conſiſtunt; & modulus eorum eſt imago hæc. Quare quamprimum homo rem habet cum uxore ſua, propere adeſt imago iſta, ut illius beneficio effiguretur infans tanquam in modulo pro forma perſonæ illius neceſſario, ut dictum ſuprà.

Atque hæc eſt natura iſtius Zelem, quæ dicitur Zel, ſeu umbra, quoniam quaſi umbram conſtituit ſuper capite hominis, ut dictum, atque huc illuc verſatur. Veruntamen ſicuti conformationem antecedit, ſic quoque abſcedit ante mortem die trigeſima; prout tradit Sohar Sect. Vajechi fol. 117. c. 1. his verbis: Dixit R. Joſe: Cùm appropinquant dies hominis illius, per 30. dies præconio id divulgant de ipſo in mundo, imò & aviculæ cœli id de ipſo divulgant; ſique fuerit juſtus, per 30. dies quoque præconium de ipſo habetur in Paradiſo. Sicque traditum eſt: Toto hoc ſpatio 30. dierum durante anima ejus egreditur ex eo per ſingulas noctes, elevatáque contemplatur locum ſuum in mundo altero, inſcio tamen homine illo, nec conſiderante hoc, cùm non habeat dominium in animam ſuam totis illis 30. diebus, ſicut antea: ſecundùm id quod ſcriptum eſt: Eccleſ. 8, 8. *Non imperat homo in Spiritum, ad prohibendum Spiritum, nec eſt poteſtas in die mortis, nec dimiſsio in prælio.* Dicebat R. Jehuda: Ex quo incipiunt 30. illi dies, imago hominis obtenebratur, & forma, in qua apparuerat in terra, minuitur. Hæc ibi. quæ tamen latiùs ibidem deducuntur. Similia autem occurrunt alio quodam in loco ejusdem Sectionis fol. 120. col. 3. his verbis: R. Chiskia exorſus eſt; Geneſ. 15, 12. *Et factum eſt Sole occumbente & ſopor cecidit ſuper Abraham*

ham, & ecce terror tenebrosus magnus cadens supra eum. Veni, vide. Hæc dies dies est judicii gravioris, quoda vocat hominem ex hoc mundo. Sic enim traditum est: Illa dies, qua exit homo ex hoc múdo, dies est judicii magni, quâ obscuratur Sol & Luna, sicut scriptum est Eccl. 12, 2. *Antequam obtenebrescat sol & lux, & luna & stella, &c.* Hæc est Neschamah Sancta, quæ amovetur ab homine 30. diebus, antequam exeat è mundo: illaque die apparet, quod imago auferatur ab eo, nec conspici possit ab eo. Quare autem hæc aufertur ab eo? Quoniam ablata est Anima sancta: Hinc & ista discedit ab eo, nec apparet. Nec dicendum: homine moriente, & debilitato animam illam ab eo discedere: siquidem dum adhuc persistit in vita sua inque robore suo, Neschamah ab eo tollitur, nec illuminat spiritum, nec spiritus illuminat Nephesch: tunc imago ab eo aufertur, nec affulget ipsi. Ex illa die undiquaque præconium de ipso divulgatur, vulgantibus & cœli aviculis: quoniam Neschamah ablata est & Spiritus non illuminat Nephesch; atque tunc Nephesch debilitatur & consumitur, & omne desiderium corporis tollitur ab eo atque recedit. Hæc ibi. Ex quo pariter apparet, discessum hunc imaginis cum reliquis partibus contingere 30. diebus ante obitum. Alio tamen in loco Sohar sic non loquitur, sed id fieri nocte festi Hoschanæ asserit: ubi verba ejus sunt hæc: fol. 198. c. 3. 4. Veni, observa. Illa die qua judicium exsuscitatur in mundo, cum scil. Sanctus i. q. b. s. sedet super throno judicii ut judicet mundum, decet hominem excitare in se conversionem, convertique à peccatis suis. Illa enim die parantur Scripturæ, omnesque inveniuntur in scriniis cœlestibus, quæcunque scriptæ sunt. Si dignum se præbet homo, ita ut convertatur coram Domino suo, Schedulæ decretorum de illo conscriptæ lacerantur: & Sanctus i. q. b. s. parat homini illi diem expiationis, diem conversionis: si convertitur à peccatis suis, bene habet: sin minùs, tum jubet Rex obsignari decretorum Schedulas. Væ isti! Tum enim & conversio

versio tolli ab isto petit. Si tamen dignum se præstat conversione perfecta prout decet, benè habet: sin minùs, negotium suspenditur, usque ad ultimam diem festi, quæ est octava festi: sique perfectum se exhibet conversione coram Domino suo, decretorum Schedulæ lacerantur, nec remoram faciunt. Sin talem se non præbet; Schedulæ illæ è domo Regis ablatæ, in manus Prætoris (cœlestis) traduntur: quibus ita traditis profectò actum est de eo, nec revertuntur decreta in domum Regiam. Tunc imagines auferuntur ab eo, nec ampliùs cum eo inveniuntur. Quo facto profectò ultima voluntas Regis de eo executioni mandatur, ut gustet herbam mortis. Atque illa nocte festi ultima Prætores sese parant & decreta tolluntur: quibus ablatis imagines auferuntur, ita ut non ampliùs reperiantur. Si autem inveniuntur, indicium est vel mutatam super eo esse sententiam, vel morbis malignis hunc plectendum minuendamque sententiam. Idque sic se habere constitutione sancitum est. Et hæc dicta sunto. Hucusque ibi. Ex his apparet, ablationem imaginis fieri nocte Hoschanitica. Videtur autem dicendum esse, ablationem illam omnino fieri nocte ista obsignationis, sicut ultimo hoc loco traditur, & præterea alibi. Amotio autem hæc alium in finem non fit, nisi ut debito tempore remonstretur homini, quid geratur tempore obsignationis: Postmodum enim revertitur umbra super caput *ejus donec* adveniant 30. dies mortem ejus antecedentes, atque tunc sic amovetur, ut non redeat ampliùs. Traditur quoque in Sohar, ex umbra hac fieri imaginem quandam, ambasque coaduniri. Verba autem ejus hæc sunt, Sectione Æmor fol. 198. col. 3. Veni, observa. In hac imagine sancta ambulat, homo & adolescit, & inde fit persona formæ excelsæ, [illegible] alia quæ coadunantur invicem, ita ut una suscipiatur in [illegible]. Quamdiu inveniuntur, homo ille corpusque ejus in [illegible] debito conservantur, Spiritu ipsum inhabitante: cùm autem appropinquant dies, auferuntur, altera ascendente ad alte-

alteram, ita ut ipſe incuſtoditus relinquatur. Tunc evenit, quod ſcriptum eſt: Cant. 2, 17. *Donec aſpiret dies & fugiant umbræ:* ubi umbræ duæ intelliguntur, &c. Exhinc intelligitur, quod detur imago imaginis.

Unde apparet, in homine hoc in mundo quoad formam ejus inveniri ſeptem virtutes; quarum tres ſunt Nepheſch, Ruach, Neſchamah; duæ, figmentum malum, & figmentum bonum, quæ ſub nomine Angelorum ſuprà deſcripſimus, quorum numerus, juxta mentem R. Pinchas ad ternarium aſcendit: quibus accedunt tandem duæ imagines, ita ut ſeptem in univerſum vel octo ſint juxta Pinchaſum: Quamvis fortè R. Pinchas & R. Schimeon non admodùm diſcrepent: Non tantùm propterea quòd R. Schimeon hîc dicat, rectè dictum, quodque R. Schimeon duas eſſe aſſerens benevolè reſalutet adverſarium; ſed quòd duo fortè ſint & tres, eò quòd Angelus ſiniſter, qui eſt figmentum malum, duas per vices agat partes, accuſatoris nim. & quandoq; advocati, ut adeò duæ in ipſo occurrant virtutes, duorumque loco unus ille haberi poſſit: Ut rectè adeò dixerit R. Schimeon Jochaides, & R. Pinchas, ille duos, hic 3. eſſe aſſerens; quæ tamen in unum recidunt. Cumque hactenus de forma hominis tam in genere, quam in ſpecie locuti ſimus, nunc exponendum nobis erit, quid emolumenti habeat, quod in mundo hoc imo degat, cùm habitaculum ejus tam ſublime ſit.

CAPUT V.

Cui bono Anima in hunc mundum deſcendat.

EXpoſituro mihi, quid emolumenti habeat Anima hoc in mundo, præmittendum eſt, hæc eſſe de Anima fundamenta, quòd aſcendere debeat è mundo Operum ad mundum mercedis. Antequam enim deſcendat Anima, multa ſanè deſunt ipſi, quamvis in loco elevato ſatis, inque ſublimitatibus mundi

di degat. Res autem ita se habet. Nulla est animæ existentia ante generationem superiorem: Post istam generationem autem nuda nihilominus est, nec vestitur nisi postquam descenderit in hortum Eden inferiorem, ubi vestis ipsi datur pura ex aëre Horti Eden: Atque sic gradus singuli elevandi aliquando tunc descendunt atque vestiuntur. Postquam autem hoc in mundo operam dat operibus Legis, tum digna fit veste pulchra, quæ vocatur tunica Magistrorum; estque vestimentum legis præceptorumque, quibus operam dat in hoc mundo. Hac igitur in veste ascendere meretur, ut videat faciem Domini Exercituum, Regemque & Patrem suum. Antequam enim hunc in mundum veniat, nuda est, & ex hoc mundo egressa progredi ad Regem nequit, nisi vestita vestibus Legis & præceptorum. Vestis enim aërea Paradisi simplex admodùm est & alba tantùm, omni decore vacua: Debebat autem esse byssina & purpurina, quæ sunt vestes decoris, nimir. spirituales, è præceptis constantes, quæ sunt tenuia & spiritualia, ita ut in illis admoveri posset altari per Sacerdotem magnum.

De vestibus autem istis videri potest R. Schimeon Jochaides, f.q.p. in Lib. Sohar Sect. Vajakhel, ubi sic ait: Ista duo vehicula intrant in palatium occultum horti, quod vocatur aloës, & ibi sunt reconditæ 12. species aromatum, de quibus scriptum est: Cant. 4,13. *Nardus & crocus, calamus odoratus & cinnamomum, &c.* Suntque 12. species aromatum inferiorum. Et ibi sunt omnes illæ vestes animarum, quæ dignæ sunt iisdem vestiri singulæ pro meritis suis. In illa veste delineata sunt omnia illa opera bona, quæ hoc in mundo fecit: Inque ea hæc stat inscriptio: Hæc est vestis N.N. Hanc igitur vestem accipiunt, & illa anima justorum eadem vestitur ad similitudinem formæ hujus mundi, &c. Beatus ille, qui dignus est his vestibus, quibus vestiuntur justi in horto Eden; Illæ constant ex operibus bonis peractis ab homine hoc in mundo, juxta præcepta Legis. Et in illis persistit anima in horto Eden. Cùm

autem anima aſcendit ad illam ſuperiorem firmamenti portam, parata ipſi ſunt veſtimenta alia pretioſa atque ſublimia, quæ conſtant è Beneplacito & deſtinato animi propoſito erga legem atque è precibus: Cùm igitur aſcendit ille, qui coronandus eſt, iſta corona coronatur; aliqua autem pars ipſi reſidua manet, ex qua fiunt veſtimenta lucida, quibus inveſtitur anima, ut aſcendat ſurſum. Et quanquam diximus, iſtas veſtes, derivari ab operibus; non tamen derivantur niſi à via bonæ voluntatis (in ipſo textu Sohar legitur: Non niſi à bona intentione Spiritus) &c. Luminare tamen Sanctum ait, veſtes inferiores in horto terreno derivari ab operibus; ſuperiores dependere à Spiritu, & à bona voluntate & intentione cordis. Quæ ut rectiùs intelligantur, ſciendum, eſſentiam Neſchamæ, Nepheſch & Ruach, dum adhuc inſunt radici ſuæ, antequam emanent, non eſſe terminatam exiſtentia quadam definita; ſed exiſtentia ipſorum dicitur reſpectu extenſionis & influxus eorum in fœminam, illa ſe habet ad inſtar lucis, aquæ, cœli: Id volo, quod ibi planè nullam habeant exiſtentiam, ſicut ſe habet ſemen, quod ſubſiſtit per tenuem quandam virtutem extenſam in illud è cerebro, ubi nulla eſt ſeminis ſubſtantia niſi ad inſtar lucis, potentia nimirum congrua, è qua fieri poſſit ſemen: donec defluat in locum excoctionis: Per deſcenſum ſuum autem efformatur in ſanguinem, & in loco excoctionis demùm maturatur & convertitur in ſemen, cumque devenit in uterum, ex ipſo fit forma illa. Et ita ſe habet Neſchamah; Quæ in Binah eſt ad inſtar lucis: qualiter etiam ſe habet influentia congrua pro Ruach in ת״ת, & influentia congrua pro Nepheſch in Malchuth. Nam per unionem demum influentia hæc redigitur in formam Neſchamæ, & Ruach & Nepheſch: Et per copulam ſanctam atque puram è natura hac informi fit eſſentia formata.

His præmiſſis non difficile erit intelligere, quid commodi habeat Neſchamah, ſi actu effluat è radice ſua; quoniam

hac

hac ratione adipiscitur formam. Animæ enim sunt progenies Dei, & pater & mater earum sunt חוה & Malchuth. Id saltem ulteriùs quæritur: Postquam jam emanarunt de radicibus suis in hortum superiorem, quò primùm prodeuntes naturam animæ sortiuntur; quare deinceps de horto delitiarum descendant in turpem hunc mundum: cùm longè foret melius, si ibi manerent. Hîc enim subjecti sunt periculo deperdendi omne præmium; & quicquid à Deo boni illis tribui potest, in eo consistit, ut rursum eleventur in locum illum, unde excisæ sunt, unde sanè nullum animæ emolumentum, cum idem jam habuerint ante descensum suum; jam verò appropinquantes materiæ huic turbidæ omnino corruptionem aliquam patiuntur: Non est enim justus in terra, qui faciat bonum & non peccet? Ad hæc responderi potest ex prædictis. Cùm enim superiùs esset ante descensum in mundum hunc Asiah, nuda sedebat sine ulla veste, non visura Regem patrem suum ante descensum in hunc mundum: Tunc autem digna fit *tunica clavata* Gen. 37,3. 2. Sam. 13. 18. quod est indusium Magistrorum. Sic enim vestiuntur filiæ Regis palliis, ut accedere queant ante faciem Regis. Præter istam duplici ulteriùs vestium specie opus habet, una nimirum pro Paradiso inferiore, & alia pro Paradiso superiore; idque propter duas ejus naturas, Ruach nempe & Neschamah: Ista enim tenuior, est in Paradiso superiore, & in Paradiso inferiore est Ruach, ut suprà memoratum.

Deinde alibi jam diximus de spiritualitate literarum earumque ascensu, & unione cum radice sua: Unde precum tempore, cum quis orat sine attentione mentis, oratio illa opus est adhibitione mentis carens; unde cùm ascendere vult ultra hortum Eden, non potest, eò quod opus ibi deficiat. Abhinc autem & ulteriùs exuendum est corpus & materialitas, quod est opus, scandendumq; ad naturam spiritualem, qualis est cogitatio & adhibitio mentis: Intentio enim est anima operis. Unde

de oratio illa è Paradiso superiore ejicitur, nec locum invenit ascendendi. Datur tamen etiam oratio, quæ ex parte ascendit in Paradisum; non tamen meretur progredi ad gradus intimiores. Sunt etiam qui dicunt tractando de Anima, ascensum fieri pro ratione operis, ita, ut si opera sint spiritualia & subtilia, ipsa deinde pro ratione vestis suæ magis magisque elevetur (cùm gradus superiores etiam sint subtiles atque tenues) ascendatque de gradu in gradum, quousque admittit natura vestimenti ejus, non admissa nisi eò pertingat meritum ejus ulteriùs pro ratione intentionis ejus. Et hinc intelligi poterit, quod dixit R. Schimeon Jochaides tract. de Palatiis in materia precum: Nimirum Orationé etiamsi admittatur in palatio primo, ulteriùs tamen examinari in palatio secundo: darique rationem, quare cùm dijudicata sit in palatio primo digna esse ascensu, tamen non admittatur in palatio secundo, & sic in palatiis cæteris. Item aliquando fieri, ut extrudatur è palatio quodam, postquam ibi antehac jam fuerat recepta; eò quòd condemnetur ex parte judicii. Ubi tamen dici nequit, quòd pravè judicaverint in palatio priori: Quamvis enim justificetur pro natura tenuitatis palatii unius, judicanda tamen ulterius est in secundò palatio, an etiam qualitatés operum ejus congruant spiritualitati palatii secundi: Atque sic in cæteris gradibus. Et ex his intelligi poterit, quot rationes reddere teneatur homo à tempore mortis suæ usque ad revivificationem, sicut in Sohar traditur. Et sic quoque clariùs intelligitur natura diei judicii magni; & quare, postquam jam judicatæ sunt & ad præmium admissæ in Paradisum, tamen iterum subjiciendæ sint judicio ad reddendum rationem: Nimirum ut appareat, utrum in ipsis reperiatur ἀκρίβεια illa meriti ad genuinum mundum venturum requisiti, qui demum post resuscitationem erit. Et sic quoque intelligi poterit, quod dixerunt M.N. b.m. Quòd nempe Moses audiens, quòd S. I. q. b. s. Akibam appellaret filium suum, sic allocutus sit Deum: Ostendi-

sti

sti mihi studium legis ejus; ostende mihi præmium ejus. Ubi vidit, quod carminaretur caro ejus pectine ferreo. Objicienti autem an tale studium tale deceat præmium, responderit ille: Sile, sic ascendit in intentionem. Nimirum S.I. q.b.s. exactissimè agit cum justo pili instar; quia pro mensura operum ejus bonorum Anima ejus elevatur in gradus suos, ita ut etiamsi peccasset minimum in mundo peccatum, & minima laborasset macula, tamen non admittatur ad dignitatem gradus majoris, eò quòd exactitudo operum ejus eò non pertingat. Unde nisi puniretur & purificaretur ab illo, jacturam pateretur immanem, perditis operibus bonis, & meritò spiritualitatis eorum, (quæ gradatim ascendunt) propter peccatum illud: Quod tamen fieri non deberet: Unde Deus mundare illum studet, ut ingredi queat ad gradum illum operum ejus. Hinc cum justis accuratissimè procedit. Hic igitur erat gradus R. Akhibæ, cujus opera pertingebant usque ad intentionem summam: Hinc pœnam ejus tam magnam esse oportebat. Quantò enim altior est locus, in qué elevanda est anima, tantò major ob peccatum est pœna ejus. Unde Deus Mosi ostendebat, quòd eum pecterent pectine ferreo, ita ut gradus animæ ejus eò reperiretur insignior. Cùm enim esset perfectè justus, & tam insigne ejus studium in Lege; hinc tanta etiam præparatione opus habebat, ut anima ejus extolli posset in gradum operum ejus, quæ summum merita erant locum. Hinc admiranti Mosi Deus respondebat: Sic ascendit in intentionem: Id est, sic ascendit gradus operum ejus bonorum in gradum intentionis: Ut autem ad illum ascendere posset citra labem, hac priùs opus erat pœna.

Sed redeamus ad priora. Oratio igitur gradatim ascendens elevatur secundùm gradú applicationis animi atq; intentionis in actione illa vel opere præcepto adhibitæ. Opus enim non ascendit ultra Paradisum inferiorem: Nam ibi est mansio corporis. Abhinc autem & superiùs deficit virtus corporea, nec

idonea est ad ascensum nisi anima orationis, quæ est intentio & qualitas ejus spiritualis. Atque eadem quoque ratio est circa præcepta: Attentio enim precum & operis juxta præceptum peracti sunt anima eorum, sicut dixerunt Magistri nostri b.m. Oratio sine attentione est sicut corpus sine anima. Et quoniam non omnes animæ similes sunt sicut nec omnes devotæ meditationes similes; hinc pro modulo talis devotionis magna erit anima. Et hoc ipsum est, quod suprà jam est monitum: Nempe parata ipsi esse vestimenta alia pretiosa, quæ constant de Beneplacito & attentione cordis circa Legem & Orationem, &c. Quando enim ascendit oratio, iisdem coronatur, & aliqua remanet portio. Notum enim, hunc esse finem precum, ut benedictiones superadducat mundo atque influentiam: Et quamvis illa toti mundo prosit; nihilominus de illa influentia atque luce, quæ descendit per preces, inibi relinquitur portio quædam, ex qua luce deinde fieri debet vestis tali animæ, cùm ascensura est in locum suum. Atque hinc intelligi poterit natura illarum vestium: Non enim è præceptis vestimentum ipsi fit, sed in quantum ille qui orat, vel opus aliquod juxta præceptum peragit, meretur, in tantum ascendit opus ejus vel oratio ejus per gradus superiores: Et palatia ista recipiunt; & inde ea suscipit Malchuth: Atque tunc istius virtute excitatur maritus, eique affluentiam largitur de gradibus superioribus, & propter illius dignitatem multa ipsi affluit influentia atque benedictio. Et de illa luce affluente tribuitur oranti portio sua, faciuntque quasi vestem. Et istæ sunt tunicæ Magistrorum atque præcepta, quæ stant coram Rege mundi, ut hominum merita propalent dicendo, Ego ab hoc vel illo prodii. Ergo pro virtute influentiæ per preces ejus productæ quis dignus fit luce per lucem vestis suæ. Et hinc patet, quòd etiam vestes illæ è luce constent superna nempe è luce Sephirarum: Quanquam magna inter illas sit differentia: Anima enim per copulam maritalem prodit, sed vestes illæ è copula Mal-

Malchuth & הח proficiscuntur, si nempe illa influentiam sortiatur multam atque bonam, lucemque magnam.

Caput VI.

Adhuc alia quadam de Vestibus, & de Iisraëlitis consideratis post statum cessantis impuritatis eorum, quare non intrent in Paradisum: item de Adamo primo, deque iis, qui non moriuntur in quo consistant gradu.

Huc pertinet adhuc alius quidam textus è Sohar Sect. פקודי cujus hæc sunt verba: Anima non ascendit, ut appareat coram Rege Sancto, donec digna fiat vestiri vestimento hujus mundi, & omnia sint juxta naturam illius loci, quò vadit. Atque id certum est, quòd non ascendat nisi in illa veste lucida. Et veni, vide. Adam primus, cùm adhuc in Paradiso esset vestitus erat veste superna: Quæ est vestis Lucis supernæ. Cùm autem ejiceretur è Paradiso & applicandus esset ad statum hujus Mundi; scriptum est: *Et fecit Dominus Deus Adamo & uxori ejus tunicas* עור *pelliceas*. Prius enim habebant tunicas אור Lucis, quæ erat lux de lumine superno, cujus usus datur in Paradiso; de Paradiso enim lux affulget talibus superna, quæ inibi lucet, quaque utuntur illius incolæ: Hinc Adam primus cùm intraret in hortum, vestiebatur à S. I. B. vestimento illius lucis, atque illuc introducebatur. Et nisi priùs vestitus fuisset illa luce, non ingressus fuisset illuc. Postquam autem extrusus esset inde, opus habebat veste alia, &c. nempe prout opus erat. Sic quoque eodem modo hîc factæ sunt vestes ministerii ad ministrandum in Sanctuario, ad intrandum in sanctum. Jamque dictum est à nostratibus, quòd opera bona, quæ homo peragit in hoc mundo, producant de Luce splendoris superni vestem aliquam, qua quis potest instrui & parari pro illo mundo, ut apparere possit coram Rege Sancto. Et de illa veste qua vestitur, frui quispotest & contueri speculúm lucidum, sicut dicitur:

PL

Pſ. 27, 4. *Ad videndum amœnitates Domini & ad visitandum palatium ejus.* Unde Anima veſtitur in utroque Mundo, ut ſit perfecta in omnibus; nempe in hoc Mundo inferiore, & in Mundo ſuperiore. Hinc ſ. e. Pſal. 140, 14. *Veruntamen juſti confitebuntur nomini Tuo, habitabunt recti cum vultu Tuo,* nempe in illo mundo. Hactenus textus in Libro Sohar. Hic primò dicit, animam non aſcendere, &c. Nempe quoniam anima nuda eſt, antequàm ex hoc Mundo abeat in veſtibus ſuis honorificis. Quæ ſunt veſtes operum. Quòd autem dicit, id fieri veſte hujus mundi, iſta denotant eam veſtem, quæ fit per opera peracta juxta præcepta in hoc Mundo: Hanc autem non poteſt accipere, niſi priùs veniat ſuperveſtienda hoc in Mundo, in quo præcepta & opera peraguntur. Porrò tradit hominem veſtiri de luce ſuperna, quam ipſi ſuperinducunt opera, ſicut & nos ſuprà diximus. Porrò dicit, opera illa de luce aliquid conferre, quæ etiam concordant cum aſſertis noſtris, quòd nempe per preces & opera legalia uniantur Sephiroth & effundant lucem magnam; quodque de Luce illa portio homini reſervetur, donec aſcendat & illa ſuperinveſtiatur. Deinde hinc etiam intelligi poterit natura creationis Adami primi: Illius enim cultus conſiſtebat in contemplatione & intentione, & ſtudio atque intellectu occultorum de myſteriis præceptorum ſublimium tantùm, quoniam non opus habebat veſte de mundo operis, qui eſt Paradiſus inferior, ut ſuprà dictum. Atque id confirmatur explicatione M.n.b.m. qui (Gen. 2, 15.) exponunt verba: Ad colendum per præcepta affirmativa, *& ad custodiendū*, per præcepta negativa: Ubi quæri poſſet; quomodo Adam ibi potuerit arare, quoniam præceptum eſt: Deut. 22, 10. *Non arabis ſimul cum bove & aſino?* Quæ quæſtio etiam occurrit, circa ſpicilegia, angulum agri, & decimas pauperum, &c. Et reſponſio eſt, ſenſus ibi latere myſticos & ſpirituales: Et præceptum illud de aratione cum bove & aſino; hunc ſenſum habet: Non combinabis duos iſtos cortices, ita ut illos ſecteris ipſis-

ipsisque vim tribuas vivendi. Et talis est aliorum quoq; præceptorũ sensus, qui pleniùs explicatur in Soh. Istud igitur est fundamentum illius cultus Paradisiaci: Opera autem hæc crassa locum ibi planè non habent. Postquam autem ejectus esset è Paradiso, tum sicut anima induta est veste corporea; sic & Lex corporeo induitur vestimento. Si cui autem corpus materiale exuitur, tum Lex quoque corpus suum deponit ut in genere & in specie quam subtilissimè secundùm sensus internos intelligi queat. Atque hoc est studium justorum in Paradiso. Et sic alia occurrit quæstio: Nimirum, cùm inter Iisraëlitas, dum starent super monte Sinai, cessaret impuritas ipsorum; quare non intraverint in Paradisum inferiorem, & quare coacti fuerint ulteriùs inhabitare mundum hunc? Ubi responsio est, quòd homo cùm expelleretur ex horto Eden, perdiderit vestem suam & remanserit nudus: Nam ab eis auferebatur אור Lux, & remanebant spiritus nuduli, veste carentes, donec Deus illos vestiret tunicis עור tenebrosis de aëre mundi hujus. Tunc aliquanto temporis spatio homo hoc in mundo persistit, donec per opera sua & impletionem præceptorum iterum vestiri queat in Paradiso, ut dictum suprà. Quamvis igitur inter Iisraëlitas cùm starent in monte Sinai, omnino cessaret impuritas eorum; nihilominus tamen si ingressi essent in Paradisum, nudi inibi stetissent sine veste, quoniam nulla adhuc impleverant præcepta, sine quibus nulla fit vestitio. Nec dici potest, illos potuisse ingredi illuc in vestibus hujus mundi, quia quamvis homo subtilissimi sit corporis, in Paradisum tamen intrare nequit cum materia hac turbida vivus, nisi exuerit vestem istam, usque ista fuerit absumta, ut vestiri queat vestibus illius mundi: Quoniam & Elias inter Angelos elevatus non retinebat vestem corpoream, qua indutus fuerat in mundo hoc, & sic alii quoque. Quomodo enim Sponsus inter Paranymphos & Paranymphus inter novos conjuges stare posset veste indutus aliena? omnes enim æquales ibi esse debent. Et si quæras, quæ sit

S diffe-

differentia inter eos, qui vivi recipiuntur in Paradiſum & juſtos hujus mundi? Scito, quòd illi, quibus deguſtanda eſt mors, ex parte adhæreant morti & cortices, qui ſunt mors prædominentur illis, ſicut toto dominantur in orbe; unde cum terra ſint, in terram reverti coguntur, ita ut terra abſumat corpus eorum: Unde etiam juſtiſſimi non digni ſunt, ut veſtiantur in Paradiſo, antequam conſumtum ſit corpus eorum. Longè igitur excellentior eſt talis quidam juſtus, qui non cogitur deguſtare mortem: Illius enim corpus abſumitur quidem, ſed exuſtum virtute aëris puri & ſancti, ita ut veſte ſua indui queat citra guſtum mortis: Ibi enim cortices non ſunt.

CAPUT VII.

De Veſtium communicabilitate.

HIC inſerendus eſt textus alius è Sohar Sect. אחרי מות cujus hæc ſunt verba: Traditum eſt, quòd opera bona, ab homine hoc in mundo peracta, fiant ipſi veſtis pretioſa in mundo illo. Quod ſi quis autem ceſſet benè agere inque eo prævaleant opera mala, ita ut, obſervante Deo, mala ejus opera præpolleant, ipſeque ſit impius, & inveniatur peccare coram Domino ſuo, ut etiam pœniteat eum benè prius egiſſe; talis perit penitus in mundo hoc & in mundo venturo. Quid autem Deus facit ex bonis ejus operibus, quæ rectè fecerat? Quamvis enim pereat ipſe peccator, bona tamen illa merita non pereunt. Si igitur juſtus aliquis eſt, qui in viis Regis ſuperni quidem ambulavit, aliqua tamen veſtium parte deficiat, illi Deus ab impii illius operibus defectum ſuum ſupplet, ut ornari queat pro mundo illo. Et hoc ipſum eſt, q.ſ. Ijob. 27, 17. *Parabit impius & juſtus induet.* Atque hoc vocatur tegumentum peccati. Quæ cùm clara ſint per ſe, ulteriore explicatione non egent. Talia igitur opera imprimis dantur juſtis illis, qui tolluntur in juventute ſua, non impletis præceptis omnibus.

CA-

Caput VIII.

De Anatomia hominis ejusque membris.

§. 1.

Certum est, quod prout dispositæ sunt res inferiores, ita superiores his adhærere desiderent, quod egregiè demonstrari potest ex opere tabernaculi. Quoniam enim omnes illius partes tam generales, quam speciales designabant res supernas vehicula nempe superiora; hinc mundi illi currusque superni huc tracti ad typos istos influentiam contribuebant: Et quamvis typi per se essent mortui, tamen ob res designatas vita ipsis accedebat superna; unde Schechinah seu præsentia Domini inibi habitabat, & gloria Domini tabernaculum implebat. Sic etiam cum corpore se res habet: Quòd si enim hoc assimilabitur rebus spiritualibus; cum spiritualia corporeæ huic moli quàm intimè adhærebunt illamque amplexabuntur. Ratio est, quod inferiora habitaculum sunt superiorum. Et sicut causatum desiderat ascendere ad Causam suam: Sic etiam causa desiderat ut causatum prope ad ipsam accedat. Et in hoc consistit connexio mundorum. Quod si enim Causa ascendere & causatum descendere studerent, nihil in mundo subsistere posset. Ex hac causa in Lege dicitur: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Et hæc una est ex illis rationibus, quare Infinitum unitum sit cum modis suis ab ipso distinctis, de quo alibi. Juxta hæc igitur unio spiritualium cum corporeis non difficulter à nobis explicabitur. Atque sic etiam se habent gradus in tota illa concatenatione de Aziluth in Briah, de Briah in Jezirah, de Jezirah in Asiah, ubi forti omnia ligantur vinculo.

§. 2. Sic etiam anima concatenationes habet Causæ & causati, juxta gradus alibi dictos: Et corpus vehiculum ejus, quod Deus ipsi creavit, eidem simile est in omnibus partibus suis. Ut igitur aliquid dicamus de structura corporis, hic repe-

tendum est, quod tota Aziluth contineatur in Chesed, Din & Rachamim, Benignitate, Judicio & Miseratione, quæ sunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, quibus singulis 72. sunt ramuli, qui omnes efficiũt 216. quibus si addatur scaturigo numeri 72. quæ sunt 32. semitæ Sapientiæ, tunc producitur numerus 248. quæ sunt 248. membra hominis; 248. virtutes supernæ, quæ sunt 248. præcepta affirmativa, 248. lumina ex parte Chesed.

§. 3. Porrò in homine sunt 365. venæ, juxta numerum 365. luminum, quæ in Gebhurah, quorum respectu data sunt 365. præcepta negativa: Et hi duo numeri efficiunt 613. quæ sunt 613. præcepta, quæ dependent à Nomine Tetragrammato, sicut uvæ à racemo. Et hæc de membris in genere. Specialium autem magnus est numerus. Capite enim designantur 3. priores & menynges, atque cranium, cutisque desuper Coronam Summam designat: Inque ea sunt capilli, ad denotandam radicem ejus supernam: Isti enim sunt mundi & canales prodeuntes è virtute Infiniti, quæ in ipso occulta latet. Et ut appareat singulorum pilorum capitis excellentia succum quilibet habet per se, assuctionem per se, unde validitas & vehementia elucescit influentiæ supernæ, à qua omnia emanata suum hauriunt influxum: Scaturigo autem summa Infinitum est. Hinc quilibet capillus per se subsistit, nec opus habet socio suo: Non enim invenitur egestas in loco divitiarum. Et notum est, quod quilibet capillus mundus quidam sit per se: Et quilibet radicem habet occultam, qua unitur cum Causa sua, sicut in ipso pilo apparet, cujus portio cuti inserta carnis naturæ propior est.

§. 4. Cerebrũ autẽ sub menynge in 3. dividitur partes quibus designatur triplex natura, quæ in Chochmah, quæ sunt Chochmah, Sapientia, Thebhunah Intelligentia & Daath, Scientia. Sic craniũ multa habet receptacula & cameras, quibꝰ designantur mundi occulti in mysterio 620. columnarum Lucis, quæ in

Ke-

Kether. A cerebro autem dependent ſenſus, qui ſunt י viſus ה auditus, ו olfactus, ה loquela. Porrò dicunt Anatomici, à Cerebro deſcendere 32. ſemitas in corpus, quibus deſignantur 32. ſemitæ Sapientiæ; Et hinc derivantur 32. ſcaturigines de capite in 32. dentes, qui etiam denotant 32. ſemitas Sapientiæ. Et dentes dividuntur ad modum ſpiritualium: Quatuor dentes ſuperiores, & 4. inferiores, & duo canini ſuperiores, & 2. inferiores, efficiunt 12. & quinque molitores ex parte dextra, & 5. ex parte ſiniſtra efficiunt 10. in ſuperioribus maxillis, & totidem in inferioribus. Et quia 5. ſunt hinc, & 5. illinc & 6. in medio, hinc denotant duo He & Vav in medio, ſicut in Tetragrammato, & Jod eſt Cerebrum omnibus imminens: Exinde enim omnes 32. emanant. Et quia invenitur הוה in dentibus ſuperioribus, & הוה in dentibus inferioribus, hinc maris & fœminæ typus effulget; Et ſepteni imminent ſeptenis, ſicut 7. infundibula, 7. nempe canales candelabri ſuperioris, ſub myſterio influentis, & 7. brachia candelabri inferioris recipientis: Et hi ſunt Tiphereth & Malchuth: Et ſpiritus qui inter eos è linea media, quæ coadunit eos prodiens virtute loquelæ. Et hinc intelliges, quare dicatur: Iſraëlitæ non loquentur כזב mendacium, quæ vox cum literis efficit 32. Porrò ore deſignatur Binah, & palato Chochmah. Et ſicut attingi nequit Sapientia, ita etiam palatum in ſeſe privatum eſt omni guſtu. Sex annuli arteriæ aſperæ denotant 6. Numerationes quæ in linea media. In facie ſunt duo poma genarum, ſicut poma ſuperna, unde influentia deſcendit in Malchuth, quæ vocatur ager pomorum: Et color eorum ruber eſt, juxta illud: Amicus meus candidus eſt, & rubeus. Et barba deſignat barbam Aharonis. Et duo oculi denotant duo Jod, naſus v. Vav medianum in litera א. Duæ nares deſignant duas influentias, quæ derivant è Tiphereth, dextra benignitatem & ſiniſtra ſeveritatem. Porrò duo oculi etiam deſignant duo He, quæ ſingula conſtant è tribus Vav, qui ſunt

tres Patres. Et pupilla oculi denotat Jod, quæ intra He: Albugo autem oculi naturam Malchuth designat, quæ vocatur mare. Et tunicæ oculi denotant 7. Numerationes: Et lux quæ in eis, Coronam designat: Et pupilla interior est Jod, quatenus combinat Binah, ejusque fundamentum est Chochmah; & si quis accuratè inquirat, ibidem inveniet Nomen cum plenitudine Jodin. Generalius oculis denotantur Chochmah & Binah, & Naso Daath intermedia, Fronte verò Corona summa. Et barba denotat Chesed, nempe mundos illos à Corona derivatos, sub mysterio 13. mensurarum miserandi, de quibus & Barbæ configurationibus videatur Idra. Collum deinde Binah est palmæ affinitate, cui etiam similis est statura corporis, ubi per transpositionem è קומה statura, fit מקוה cisterna aquarum: Ipsum autem corpus est Tiphereth, & duo brachia Gedulah & Gebhurah & sic cætera.

CAPUT IX.

Qua ratione Anima unita sit corpori, & quomodo veniat in Mundum hunc.

§. 1.

PRæter elegantem hanc corporis structuram ibidem quoque habitat spiritus vitalis, qui non est ille, qui de altiori emanavit loco, sed natus in ipso corpore è subtili quadam materia, in quantum nimirum illa attenuari potest. In hoc vitali spiritu residet Nephesch, & in Nephesch Ruach, & in Ruach Neschamah. Hic porrò sciendum, omnia quæ homo agit, sursum ferri: Et sic etiam halitus oris se habet: ex illo enim fiunt literæ & spirituale quid, quæ ascendunt de causa in causam, usque ad locum debitum, ubi uniuntur cum radice animæ illius. Et hoc est mysterium novorum cœlorum & terræ novæ, quæ fiunt ab iis, qui noviter aliquid detegunt in Lege. Et huc etiam spectant preces. Et sic quodlibet opus intentione opus ha-

habet; & quò major est intentio hominis, eò major fit spiritualitas ejus. Cùm igitur quis copulatur cum socia sua perfecta intentione ad unionem Sponsi cum Sponsa directa, qua mediante in se derivare possit animam aliquam de Sanctitate, tunc sanè destinatur semini ejus anima quædam de animabus sanctis, præsertim si præmiserit preces debitas, ubi intentio duplicatur: Ex illo enim opere tunc corpus aliquod prodit & gutta idonea pro sancta illa anima. Et sicut ex unione maris & fœminæ corporali corpus provenit aptum animæ introducendæ: sic ex unione pulchrarum animarum, si tales sint in mare & fœmina perficitur intentio eorum, ut anima introducendæ admodum proveniat decora. Desiderata igitur hæc intentio est gutta illa, quam elevat Angelus ille præfectus huic negotio impregnandi: Non enim gutta corporea hîc intellIgenda est: Nec fit conceptus de tali gutta, quæ perit, sed de cupiditate illa, qua homo incalescit ad emittendum semen. Cum igitur elevatur gutta ista sancta spiritualis ante Dominum exercituum, Judicem supernum, tùm judicatur super illa secundum intentionem suprà dictam, & decretum fit, & anima introducenda isti guttæ applicatur intimè. Et hinc quoque patet, quare consultum sit ducere filiam sapientis, ut nempe puriorem habeat animam, & meditari possit Divina. Et huc pertinet illud, quod dicitur de eo, qui sanctificat seipsum tempore concubitus. Porrò hinc elucescit, quare licitum sit coire cum gravida & lactante, quòd nempe si ad generationem corpoream non conducat talis concubitus, ad spiritualem tamen conducat, quoniam ob bonam intentionem talium conjugum uniûtur Sponsus & Sponsa in Divinitate, sicut per cætera opera. Et h. e. mysterium de Abraham & Sara, qui progenerarunt genituram supernam, animas nempe sanctas pro proselytis illis, de quibus dicitur: Genes. 12, 5. *Et animam quam fecerant in Charan.* Et huc etiam spectat materia de spurio, & similes. Cùm igitur gutta illa ante Regem devenit, infunditur ipsi anima.

ma. Et in Sohar traditur, quòd homo amore flagrans erga conjugem suam immittat in ipsam radium quendam de spiritu suo; & spiritus ille persistit in corpore ejus & incrustatur. Sic igitur anima illa superna demissa in prolem vestitur gutta illa spirituali intra animam uxoris, atque hæc imprægnatur, non tantùm per se, sed & quoad animam suam. Alia autem est ratio, cùm imprægnantur masculi; sicut Pinchas imprægnabatur anima Nadabi & Abihu, ut in Sohar traditur, & sicut Adam primus coaduniebatur Abrahamo, Isaaco & Jacobo juxta assertum libri Sohar in Raja Mehimna & Tikkunim. Talis enim imprægnatio spectat ad mysterium μετεμψυχώσεως. Deinde anima in corpore sic habitat. Nephesch radicaliter habitat in spiritu vitali, qui est res Physica, qualis & in brutis datur, non vero emanans desuper, sicut 7. partes hominis, de quibus suprà; unde aliqui ipsum appellant Nephesch brutalem; quod brutis quoque vim tribuat vitalem. Nihil autem intelligit, sed vapor tantùm est fumosus, in cavitate cordis habitans & per totũ corpus dispersus: Et hic est vitalitas producta è subtiliatione materiæ in gradum figuræ hominis, sicut apparet in illis hominibus, qui procreantur per studium libri Jezirah. Et cùm spiritus hic vitalis habitaculum sit pro Nephesch, necesse est, ut similis sit ipsi Nephesch emanatione productæ per intentionem suprà dictam: Membra igitur ejus interiora pulcrè sunt ordinata, ut suprà explicitum est. Ad vitam deinde hanc opus est, ut extendatur & propagetur ad instar imaginis, quæ in corpore est. Et quoniam Nephesch illa admodum est tenuis; hinc opus habet re quadam etiam tenui, qua investiatur: Hic est sanguis tenuis in arteriis cordis detentus, quæ sunt arteriæ vitales pulsum habentes. Et quoniam iste ex vita hac propellitur in venas nondum compaginatis ossibus & nervis, sanè subsistere non posset, & facilè infirmaretur; hinc deinde opus est structura ossium, quæ quasi pontes sunt, super quibus provehi possunt venæ illæ. Et quia ossa dura sunt & inæqualia,

ia, carne opus est, qua coæquentur, unde tandem forma illa humana supernæ similis, intra quam venæ latent hepatis, in se quasi mortuæ, nec alii fini destinatæ quam rigando huic horto carneo. Porrò spiritus ille vitalis in homine permanet, etiam somni tempore, cùm ab homine aufertur Nephesch ejus, ut rationem reddat coram Creatore suo: Atque tum spiritus ille vitalis interea œconomiam conservat humanam: de quibus videatur Sohar S. Lechlecha. Et sicut spiritus iste vitalis vehiculum est gradûs Nephesch, ita Nephesch vehiculũ est τῷ Ruach & Ruach Neschamæ: Eaque omnia per Zelem imaginem illam suprà descriptam. His positis nemo mirabitur, quomodo anima, quæ tenuis & spiritualis est, uniri queat cum corpore, quod spissum & materiatum est.

Caput X.

De corruptione Animæ & excellentia pœnitentium.

Sunt qui dicunt non esse peccatum in Neschamah, sed tantùm in Nephesch, eò quòd in tota Sectione de Sacrificiis nihil inveniatur de Neschamah vel Ruach, si fortè peccaverint; sed si Nephesch peccaverit: Item: Et Nephesch peccans moriatur: Non enim datur mors, nisi quoad Nephesch, unde dicitur: Job. 14, 22. *Et Nephesch ejus super ipso dolebit.* Ruach enim etiam tollitur quamprimum homo incidit in manus peccati. Sed hæc sententia non ab omnibus probatur. Et verum quidem est, quod excisio & perditio competant τῷ Nephesch, non autem cæteris partibus, sicut etiam in Sohar latiùs explicatur, quòd nempe pœna peccatorum hac in parte luatur, quod de excisione intelligendum. Cæteræ autem partes inquinantur tantùm, & deinde purificandæ sunt ab immunditie sua per fluvium ignis. Hinc igitur & ex aliis locis libri Sohar patet, quod etiam Neschamah corrumpatur & inquinetur. Sicut enim è summis emanat Neschamah; ita character essentiæ

T ejus

ejus effiguratus manet in loco illo, unde excisa est lituris tenuissimis & pulcherrimis: Gradus autem ejus ordine descendunt ad instar scalæ, donec descendat in mundum istum infimum: de quibus hæc extant in Tikkunim: Vestigium Neschamæ effiguratum est superiùs, sicut definitum est de Jacobo, quòd figura ejus exsculpta sit in throno Gloriæ, unde omnes animæ excisæ sunt: Atque illa figura sursum designata typus est istorum quæ infrà sunt. Et de typo illo superno, deque iis quorum figura infrà est, dicitur: *Et ecce Angeli Dei ascendunt & descendunt in ea.* Nimirum ascendunt & contemplantur effigiem animæ in luce existentis inque sculptura; & illa exhilarantur: Sed & descendunt & contemplantur typum effigiei inferioris visuri an non mutata sit à forma superna. Hæc ibi. Hinc patet, quæ sit animæ cognatio: Unde summa illa Neschamah, quatenus per gradus suos affinis facta est corpori, quamvis à corpore semotior sit, omnes tamen corporis operationes persentiscit iisque necessariò corrumpitur. Sicut enim gradus sunt in Sanctitate, ita gradus sunt in impuritate; & sicut homo cùm peccat, virtutem impuram in se derivat, ita similem derivat in Neschamam suam. Nam etiam in immunditie natura datur subtilior, quæ quasi Aziluth est impura: Unde qui seipsum inquinat, Neschamam suam inquinat, atq; corticibus involvit tam tenuioribus quam crassioribus. Et sicut in virum probum Sanctitati adhærentem per opera ejus multa pro illius Neschamah affunditur influentia è locò superno juxta gradus suprà dictos, unde intellectus ipsi datur atque Sapientia, ut videre est in Prophetis & iis qui loquuntur agitati Spiritu Sancto, qui usque adeò adhærent Creatori suo, donec spiritus ille attrahatur super animam eorum, eidemque inspirantur mysteria superiùs accepta & verba Sapientiæ occultæ: Sic etiam in impuritate est. Quamprimum enim peccat homo, virtus quædam immunda in ipsum habet dominiū pro majori vel minori gra

di

da operis ejus mali ; Quod latiùs deducitur in Sohar Sect. Kedoschin, & Sect. Naso, ubi hæc: Cum homo ambulat in viis legis, attrahit sibi Spiritum Sanctum supernum, s. d. Donec effundatur super nos Spiritus ex alto. Sed cùm homo deflectit viam suam, attrahit sibi Spiritum de parte adversa, quæ est pars immunda, quæ excitatur ex parte foraminis Abyssi magnæ, ubi sunt mansiones spirituum immundorum, qui noxii sunt hominibus & vocantur noxæ Mundi. Hæc igitur impuritas est corruptela *illa*, cui succumbit Neschamah. Et corruptela hæc non abluitur nisi conversione. Dum enim quis revertitur ad Deum suum & seria ducitur pœnitentia, prout magis vel minùs involutus fuerit cortici, seque ipsum humiliat, donec confringat cortices illos, intra quos peccato suo introiit; tunc redire potest Neschamah ejus in locum sanctum gradumque spiritualem assequi. Et hinc intelligi potest, q. d. Ad locum illum, ubi pœnitentes consistunt, non pertingere perfectè justos. Si enim quis corticibus involutus illos perfringat & prosternat, ipsosque & potentiam eorum humiliet & confringat, magnus sanè gradus est, quoniam præter conversionem suam perfectam reditumque ad locum pristinum, hîc reperitur subactio & confractio corticum, quæ non reperitur penes justum, qui planè non peccavit; quamvis enim hic se probè gerat, tamen nihil destruxit alieni, nec confregit cortices, quorum vis adhuc integra manet ad nocendum aliis coram Domino suo. Et de his multa habet Sohar Section. Vajikra in textum illum: Psalm. 51. *Sacrificia Dei, &c.* Et res ista non est vilis, sed potiùs fundamentum & columna mundi. Et etiam Abrahamum oportebat descendere in Ægyptum ad frangendum vim corticum illisque involvi & inviolatum egredi. Nisi enim ingressus esset, non potuisset fieri vehiculum Chesed. Vid. Sohar Sect. Lechlecha, ubi etiam de Iisraëlitis, quare in Ægypto detenti fuerint, & de terra Sancta, quare fuerit,

rit sub Cananæis. Sic & Bathscheba prius data fuit Uriæ, antequam illam duceret David, de quo plura in Sohar Section. Noach.

Caput XI.

De Violatione Summarum Radicum.

EXposita corruptione animæ in seipsa, nunc dicendum etiam est de corruptione & violatione, quæ suprà contingit. Cùm enim Cap. præcedente dictum sit, in quantum natura animæ in supernis inveniatur, sciendum jam est, per operationes ejus omnia violari cum certa tamẽ differentia. Sicut enim cùm quis Nephesch suam tali peccato violat, quod morte non plectitur, in se non attrahit virtutem quandá usq; adeò impuram, sed ex parte tantùm, qui est gradus aliquis corticum: Dantur enim cortices etiam tenuiores & molliores. Sic etiam è contrario. Quanta igitur oneratur influentia, táta superiùs oritur violatio. Cortex enim dominium acquirit in loco illius peccati, ad quem pertinet præceptum. E.g. si quis transgreditur præceptũ aliquod levius, circa mores, tum cortex dominium acquirit super locum illum, ubi invenitur natura animæ ejus superna. Prout quis submittitur cortici infrà, sic idem quoque suprà fit. Non tamen putandum est, corticem subintrare locum sanctum. Sed hæc est mens, Judicium sic exposcere: Hæc anima avulsa est & hinc ejicienda è loco sancto; dominium enim in illam habet cortex tenuis. Quòd si autem quis graviori succumbat peccato, erga Sephiram quandam, ut cortex etiam dominium habeat in Neschamam illam subtilem supernam, tum hæc ejicitur è loco suo, & hinc violatio exoritur superiùs, atque truncatio plantarum, quoniam locus ille vitium passus est, & Neschamah intra cortices abiit. Et sicut de operibus bonis

bonis vestes fiunt justo; sic de operibus malis sordidæ vestes fiunt peccatori, de quibus intelligendus est locus Zach. 3, 3. ut latius deducitur in Sohar. Et ex istis vestibus argumentandum ad violationem superiùs exortam in gradibus sanctis. Ista enim vestis *portio hominis est ex omni labore ejus*. Cùm enim impius v. g. orat, cortices sic contra ipsum insurgunt dicentes: Ecce preces istius in usum nostrum fiunt. Atque tunc influentia pro ipsis dimanat, ut ita *ancilla hæres fiat Dominæ suæ*. Et hæc de violatione.

FINIS.

THESES CABBALISTICÆ.

צמצום

I.

DEUS creaturus mundos Contraxit præſentiam ſuam.

אויר קדמון

2. Unde ſpatium quod dicitur Aër primus.

רשימו עילאה

3. In hoc remanſerunt Veſtigia Lucis divinæ.

אויר׳ קדמאה

4. Quæ etiam dicuntur Aura prima.

טהירו· עילאה

5. Et ſplendor ſupernus.

6. Nutu divino autem deſcendit Jod ultimum Nominis 63.

7. Et in Aerem primum Lucem immiſit aliquantò craſſiorem.

8. Mundi enim non poterant provenire ibidem ob nimiam tenuitatem & lucis copiam.

9. Mox autem regreſſa litera Jod ad ſublimia, ſecum elevavit aliquid de ſupra dictis Veſtigiis.

10. Per Lucis autem evibrationem & receſſum, nec non Lapſum, Benignitas denotatur & Judicium.

11. Regreſſo Jod, aliqua pars de Aëre primo aliquantum condenſata eſt, ortaque Sphæra ſplendoris.

12. Qui ſplendor poſtmodum extenſus eſt intra Aërem, donec iſtius ſpatium paulatim impleretur.

13. Cùm autem nec in hoc ſplendore ſubſiſtere poſſent mundi ob nimiam lucis copiam & tenuitatem; nutu divino iterum deſcendere debebat Jod; ad alterandam Lucem.

14. Quia autem primitùs omnem Lucem ſuam in Aëre primo reliquerat, nec jam vires ipſi ſuppetebant ut deſcenderet;

ret; hinc Lucem assumebat He præcedentis, descendensque splendore perfisso intra Aërem primum lucebat; atque iterum recedebat.

15. Ex hoc regressu altero extitit intra splendorem Sphæra alia, quæ dicitur Corona; in qua potentialiter latebant omnes Sephiræ.

16. Ut autem Sephiræ illæ è potentia prodirent in actum, Dei nutu, Jod illud rediens perfissa Corona ibi lucebat mox iterum recedens tertiò.

17. Ex hoc lucis accessu atque recessu manifestabantur omnes reliquæ Sephiræ quasi condensatæ, ut dignosci possent: erantque intra Coronam figura Sphærica.

18. In tertio hoc Recessu Jod, Deo innuente, non penitus ascendit ut antea, sed fixum manebat in superficie Vasculi Coronalis.

מטי ולא מטי

19. Et quia producenda primùm erat Sapientia, è Corona, Eadem litera Jod Lucem atque Influentiam insignem vibrabat in illam Sapientiam: Apertâ ergo Sphærâ Coronæ prodibat Sapientia, considens subter fundo Coronæ, & intra se continens omnes Sephiras reliquas.

זין

20. Influentia illa luminosa Literæ Jod summitati Coronæ adhærentis lineam quandam constituebat lucidam, cujus initium prodibat ex ipsa litera Jod, finis autem ad Sapientiam pertingebat, eidem adhærens.

קו המדה

21. Pars ima hujus Lineæ ob nimiam Influentiam ex ipso Jod descendentem in Sapientiam, usque adeo adaugebatur & dilatabatur, ut illa extremitas quâ Sapientiæ inhærebat, cresceret in Naturam alterius literæ Jod, cujus imum in ipsam Sapientiam intrabat; corpus verò desuper eidem imminebat.

22. Prodeunte igitur Sapientiâ è Coronâ, hoc ipsum Jod

Jod, cum illâ protrahebatur, ita ut jam duo Jodin in eadem exiſterent lineâ, pro derivandâ ulterius influentiâ.

23. Jod igitur hoc ſecundum per apicem imum Sapientiæ inſertum influentiam affundebat Prudentiæ cujus Sphæra intra Sapientiam erat, quæ inde vires acquirebat prodeundi, & intra ſe colligendi reliquas Sephiras; & Prudentia prodibat cum cæteris intra ſe contentis.

24. Hujus quantitas tertiam tantùm Sapientiæ partem exæquabat; qualitate autem Vaſis, Sapientiæ admodum erat ſimilis, multoque pollebat ſplendore, hinc non ſub fundo Sapientiæ penitus reſidebat; ſed poſt illam declinabat verſùs ſiniſtram ejus deſcendendo ad regionem pedum ejus.

25. Cum autem Lux ſuperna nihilominus copiosè afflueret ſoli Sapientiæ Vaſculo, & hoc per ſe quoque multo abundaret ſplendore, hinc etiam retrò Vaſi Prudentiæ ſua dabat commoda, ad illud ſpontè inclinata.

26. Prudentia autem ob influentiam à tergo Sapientiæ ipſi accedentem facultate pollebat de ſeſe producendi omnia ſeptem Vaſa reliqua, quæ concatenata ex ipſa prodibant.

עולם הנקודות

27. Primùm Baſileia & ultimò Benignitas ad inſtar annulorum in catena ſibi invicem adhærentium. Et hæc fuit ſtatio illarum in Mundo Punctorum.

חלון 94· צר 94·

28. Egreſſis ita 7. inferioribus, Influentia è Cauſa Cauſarum per ſplendorem & Jod primum, atque ſecundum, derivata è Feneſtra Sapientiæ in Latere ejus exiſtente in Prudentiam profluebat, unde Vaſa reliqua ordine adimplebantur.

29. Nimirum Binah omnem Influentiam ſuam affundebat Gedulæ, quæ cum tantam Lucis copiam ſuſtinere non poſſet, fractum eſt Vas ejus, influentiâ illâ ad Gebhuram prolapsâ; quæ & Ipſa confracta eſt, & ſic porro.

30. Vaſa hæc confracta non tamen deſtituta ſunt omni Luce,

luce, sed aliquid hujus adhæsit lateribus fragmentorum, quæ vocantur Guttæ seu scintillæ.

31. Fragmenta autem hæc delapsa sunt in locum, qui deinde dictus est אבִּיע.

32. Et ex illis facta sunt Judicia, & Cortices, & bonum atque malum; cum sine fractura hæc omnia non nisi bona fuissent; nec fuisset liberum arbitrium.

33. Et scintillæ illæ absorptæ sunt in 4. gradibus רצחם.

34 Jesod non omnem influentiam ab Hod delapsam simul accipere decreverat, sed aliquam saltem partem suscepit, quam paulatim derivabat in Vas Basileiæ. Portio autem reliqua nihilominus ipsi prævalebat, ut frangeretur.

35. Vas verò Basiliæ, quamvis & sustinere non posset influentiam illam, tamen non frangebatur, sed tantùm comprimebatur, unde Lucem reliquam descendentem non poterat admittere. Unde etiam tales inde non facti Cortices, ut de reliquis.

36. Vas tamen Jesodicum non confractum est statim, ut reliqua, unde dicitur Vivum.

37. Peracta sic confractione, fragmenta delabebantur; Lux illorum verò sursum redibat in Binam.

38. Relictis tamen Vestigiis ubicunque pertransierant Vasa & fragmenta, ad instar arboris cum 7. ramis.

39. E quolibet autem Vase facta sunt 60. myriades fragmentorum.

40. Et in quolibet fragmento fuerunt 60. myriades Punctorum, quæ aliquando dicuntur Animæ.

41. Exinde autem exorti sunt 4. mundi, nempe ubi adversa est Vasorum pars anterior, Aziluth, ubi dextra, Briah, ubi sinistra, Jezirah, ubi posterior, Asiah.

42. Quatuor isti mundi autem primitus permixti erant invicem ad instar Materiæ primæ.

43. Chochmah autem & Binah, viso lapsu inferiorum,

 præ

præ metu contraxerunt vasa & dimiserunt aliquid Lucis; & ex illa portione quæ prodiit è Chochmah extiterunt Nobeloth Chochmah, ex altera, quæ de Binah, Nobeloth Binah; i. e. Decidua.

44. Lumina autem septem horum inferiorum quæ in Binam redierant, singula constabant è Decade sua. Binah G. igitur ex illorum congerie seligebat 7. Coronas H. eorum, illasque sursum mittebat per Chochmam F. in Coronam C. B. Basiliæ A. Coronalis.

45. Nam è 9. supernis A. Coronæ factus erat Adam primus occultus, unde ex Decade Coronali non supererat nisi B. Malchuth, cum sua Decade & Decadibus subalternis.

46. Et sic in Chochmam ibidem D. quoque mittebat 7. Chochmas.

47. Totidem Binas autem mittebat in Binam E.

48. Deus igitur producturus 4. Mundos, in debita perfectione, nutu vocabat Coronam C. Chochmam D. & Binam E. quæ in illa Corona f. d. A. ut primum prodirent in actum; quæ etiam prodeuntes Catenæ instar sibi invicem subnectebantur, perficiendæ in Personam.

49. Et quia in tribus illis Heptadibus H. I. K. in Coronam C. Sapientiam D. & Intelligentiam E. sublimatis, singulæ Sephiræ suas continebant Decades, hinc omnes illæ septem Coronæ Heptadis Coronalis a. constituebant Coronam unam f. in Corona C. Basiliæ B. Coronalis A.

50. Et septem Chochmæ illæ ejusdem heptadis b. constituebant Chochmam unam g. in eadem Corona C.

51. Et septem c. Binæ ejusdem Heptadis Coronarum unam constituebant Binam h. in eadem Corona C.

52. Et sic septem Gedulæ, d. & 7. Gebhuræ & reliquæ Heptades Sephirarum suas constituebant Sephiras.

A. Coro-

A. Corona in integritate relicta, è cujus
9. superioribus factus est Adam primus occultus; ita ut non remaneret nisi

B. Malchuth.

C. Kether.

f Kether.

ב h ח g

ד i

ג l ג k

ת m

ה o נ n

י p

מ q

D. Chochmah.

כ r

ב t ח s

ד u

ג x ג w

ת y

ה α נ ζ

י β

מ γ

E. Binah

כ δ

ב ζ ח ε

ד η

ג ι ג θ

ת κ

ה μ נ λ

י ν

מ ξ

H. Coronæ.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
a	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
b	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
c	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
d	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת
	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ
	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
	י	י	י	י	י	י	י
	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ

I. Chochmæ.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
e	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב

&c.

K. Binæ.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב

&c.

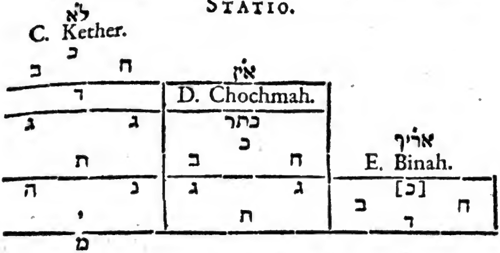
F. Chochmah } In punctis quarum illa
G. Binah } ⅔ altior est hâc.

53. Atque sic exorta est Persona Kether C. tali Sephirarum ordine, qualis apparet in f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q.

54. Et hoc ordine constituebatur & Persona Chochmæ D. nempe è 7. Chochmis I.

55. Quod etiam faciebant 7. Binæ K. pro Binah E.

STATIO.

רישׁ' דלא אתידע

56. Statio autem trium illarum Personarum talis erat, ut pertingerent usque ad finem splendoris, locarenturque alia intra aliam, ceu vestem suam, eminentibus tamen supernis in hunc modum: Kether C. Regni B. Coronæ A. præ Chochmah D. eminebat unam tertiam; & Chochmah illam tegebat à Gedulah usque ad finem. Eminentia autem hæc, nempe Kether, Chochmah, Binah, Coronæ C. Regni Coronalis vocatur Caput quod ignoratur: item Cranium: item Caput quod non est Caput. Atque hinc sursum pergendo locum habet appellatio Æn-Soph.

רישׁ' דאין

57. Binah autem quia quantitate quasi exæquat Chochmam, hanc superintegebat ferè totam, exceptâ tertia parte Coronæ ejus, quæ supereminet, diciturque Caput Non-Entis. Cohærent autem Arich & Ain faciebus ad invicem versis.

אריך

58. Ipsa autem Binah vocatur Longanimus.

59. Elevatio autem 3. illarum Sephirarum propterea facta est, ut cujuslibet rei quædam esset radix in supernis; & hæc

hæc est Radix Cerebrorum; ibidemque radix est omnium Animarum.

60. Postquam autem Binah sursum misisset 3. illas Heptades Coronarum, Chochmarum & Binarum, decidebant ab ea reliqua Lumina, sex nempe Vasorum fractorum, sequentium, & ab illis factus est Seir Anpin.

61. Antequam tamen id fieret, Deus voluit, ut familiaritas intercederet inter Chochmam & Binam Mundi Punctorum, qualis extiterat inter Easdem Sephiras è Corona productas: unde jussit ut se invicem amplexarentur, dextris ad sinistras applicitis.

62. Quo facto Flamma prodiit ab Arich ut conformarentur in Naturam Maris & fœminæ, & dissecuit eas (per media pectora) & hoc est mysterium Serraturæ: ita ut Binah relinqueretur cum sinistra Chochmæ, & Chochma cum dextra Binæ.

63. Cum autem nondum sibi constaret Natura Personarum, Nutu jubebat Deus, ut Arich extenderet quartam dextræ suæ, (i. e. Gedulam & quartam supernam Pulchritudinis à dextris versus Gedulam ejus) quæ quarta contegeretur à Chochmah Punctorum & hinc confieret Persona Chochmæ: concurrente & de facie ad faciem Longo.

64. Nec minus, ut idem Longus è brachio suo sinistro (quod est Gebhurah, & quarta sinistra Pulchritudinis è medietate ejus superna) construeret Binam Punctorum, ita ut Gebhura & quarta illa Pulchritudinis contegeretur à Binah illa, quod sic factum: & Chochmah dicta est Pater, Binah autem Mater.

אין Chochm. Kether. כ ב ח	Arich-Bin.
ג ג ה	כ ב ח
è ג & ¼ ה ט׳ Arich facta Chochmah, Abba.	è ג & ¼ ה facta Binah, Imma.

65. Chochmah autem & Binah Longi cum Daath vocantur 3. concavitates Cerebrorum, item tria Cerebra; Et illarum Luce, ob nimium fulgorem non poterat uti mundus.

66. Cum autem ad structuram hanc etiam concurreret qui Non dicitur, à Capite nimirum usque; duæ quidem videntur Personæ tam in Chochmâ, quam in Binâ; duæ tamen non sunt, sæpè enim cohærent invicem; Persona igitur Chochmæ locum habet usque ad umbilicum Patris, & abhinc deorsum dicitur Iisraël senex: & Persona Binæ sic appellatur usque ad umbilicum Matris, & abhinc deorsum dicitur Tebhunah seu Intelligentia; uxor Iisraëlis Senis. Keneseth Iisraëlis autem est Malchuth Tebhunæ. Et sic etiam duæ videntur Personæ in Seir, qui supra umbilicum dicitur Puer Iisrael: & infra eundem Jaacob; nec minus in Regno ejusdem quæ uxor ejus, Rachel & Leah occurrunt.

67. Cùm autem hoc modo non conncinnarentur nisi Gedulah & Gebhurah cum medietate superna Pulchritudinis; hinc tertia inferior cum medietate Pulchritudinis inferiore plorabant, propter Lucem Tehiru, metuentes ne frangerentur, hinc jubebat Deus ut tertia hæc inferior i.e. נהי & medietas in-

inferior הֹ reduplicarentur in medietatem הֹ supernam, & tertiam mediam, Gedulæ & Gebhuræ.

68. Conduplicatis ita נֹהֹי cum dimidiâ תֹת congregata simul cum illis ascendebant 7. Lumina Vasorum confractorum è Binah delapsorum.

69. Sex autem ex illis coibant in locum unum, nempe in Nezach Longi, dilatata per totam illius Decadem.

70. Malchuth autem, cujus Vas tantùm Compressum erat, *secedebat* in Hod Arich. Et huc pertinet actio Lunæ adversus solem; quod nempe duo Reges una non possent uti *Corona*, (i. e. simul stare sub medietate תֹת, quæ instar Coronæ *super* נֹה.

71. Jussit igitur Deus ut Seir ascenderet in umbilicum Arich, in תֹת Pulchritudinis, Malchuth verò illum sequuta, esset cauda omnium.

72. Cum autem Seir & Uxor ejus adeò essent in umbilico Arich, adhuc erant sub natura Guttarum. Ut igitur conformarentur ad Naturam Personæ, Deus mandavit Longo; ut unam Guttam traderet Patri, unde Gutta illa ascendebat in Daath Arich, quæ locanda è regione Jesodi ד״ Lo: quo cùm pervenisset, eam dabat Patri, per cavitatem cerebri ejus; ex hinc eadem descendebat per medullam spinalem & 18. vertebras usque in נֹה ad Jesod Patris, ubi confiebat inde semen: quod excoctum pergebat ascendendo usq; ad orificium membri Paterni, quod est תֹת Jesod in Patre. Et tunc inclinabat se Pater versus Matrem sinistrorsum, & mater patrem versus, & hæc accipiebat semen hoc in collum suum uterinum, quod est Jesod Matris.

73. Notandum autem in Patre reperiri Tetragrammaton Joddatum h. m. יוֹד הֹי וֹיו הֹי, ita ut in capite atque fronte ejus sit יוֹד plenum, à dextris atque sinistris הֹי primum & ultimum, וֹיו autem in medio.

74. Ut igitur è gutta illa fieret Persona, Seir, Jod plenitudinis

tudinis He primi dextri in Patre affulsit illi guttæ, in utero matris existenti; nec minus fulgorem admovit plenitudo ויו: & gutta illa coagulata est ad instar lactis.

75. Huc contribuit etiam splendorem Jod plenitudinis He ultimi, quod Judicium denotat, formavitque in ea incisiones membrorum Seir; & adhæsit ipsi Malchuth.

76. Mox etiam Vav plenitudinis ויו irradiavit, eumq; formavit ut haberet sex extremitates.

77. Deinde Pater ז״א Seir dabat literam Daleth plenitudinis Jod, per Matrem, quæ in eo absorpta, & fulgorem emittens, efformabat Basiliam sub mysterio caudæ; seu personæ minoris.

78. Porrò Pater etiam Vav de plenitudine Jod matri præbebat, ut omnia membra Seir exactiùs formarentur, atque singula dignosci possent; ubi nempe Gedulah ubi Gebhurah, &c.

79. Tandem eidem etiam dabat crus He ultimi: atque sic conformabantur membra Seir, ejusque cutis, & caro, & ossa, atque venæ, nervique.

80. He ultimum autem jam remanebat ad instar Daleth, quæ dabatur uxori; ut perficeretur & ipsa. Atque sic Seir & uxor ejus è nomine עב capiebant, 3. Jod. 3. Vav. & 2. Daleth; quæ sunt 56. Restant יהו initialia.

81. Nec defuit Mater in structura Seir, sed & ipsa suam addidit portionem, cum 5. Gedulis & 5. Gebhuris suis.

82. Membra autem Seir facta sunt h. m. Chochmah & Gedulah, (quæ sunt 2. Chasadim priores) factæ sunt per mysterium osculorum, Pater enim matrem osculabatur facie ad faciem conversa, unde duplex osculum, & sic mater, unde iterum duplex osculum. Ex osculis ergò Patris (quæ sunt Chasadim) exortæ sunt Chochmah & Gedula ז״א Seir; quæ etiam Chasadim. Ex osculis autem Matris quæ Judicia, exortæ sunt Binah & Gebhurah quæ etiam Dinim.

83.

83. Et quia singulis osculis adest halitus quidam ab ore egrediens, hinc ex uno halitu Patris factæ sunt medietates dextræ Coronæ & Daath τῶ Seir; & ex altero, Nezach Seir: dein ex uno halitu matris factæ sunt medietates sinistræ in Kether & Daath τῶ Seir, & ex halitu altero Hod ejusdem.

84. Et quia Halitus illi habent naturam spiritualem, hinc ex illis factæ sunt 4. Sephiræ illæ. Kether autem Chochmah & Binah nondum erant actu, sed saltem potentia, & præ subtilitate vix poterant dignosci. Ex universalitate autem omnium osculorum, facta est תית: & ex Universo genere Halituum factum est Jesod, Ex loquela autem quæ ad Patrem solum referuntur, ob mysterium blanditiarum, facta est Malchuth.

85. Et quia Kether Chochmah & Binah adhuc saltem materia prima erant, ad instar punctorum, jam dicendum, quomodo acceperint naturam Vasorum. Sciendum igitur quod cum 7. illæ Coronæ, & 7. Chochmæ, atque 7. Binæ ascenderent in Kether Basiliæ Coronalis, ex mundo punctorum, nempe ex Matre, hæ omnes ibidem reliquerint vestigium: sicut etiam tale vestigium reliquerunt in Patre in transitu nempe: Decidua igitur Patris & Matris coaluerunt cum punctis vestigii hujus, & simul delapsa sunt. Cum autem reduplicaretur tertia in tertiam in Arich, iterum collecta etiam ascenderunt Lumina vestigii hujus, sicut factum erat, in reliquis 7. Luminibus. Sed non commixta sunt cum iis, quæ è confractis provenerant, eò quod tenuiora essent.

86. Et è luminibus Vestigii hujus facta sunt Cerebra Seir; nempe Kether Chochma & Binah, quæ antea nondum poterant dignosci.

87. Notandum autem quod tempore partus demum Lumina hæc Pater dederit Matri, per Jesod Abba & Imma, Mater autem eadem dederit Seir & Uxori ejus, unde Vasa istorum cærebrina.

88. Sicut autem embryo in utero Matris non videtur habere Caput, cum illud lateat inter Genua, & tempore partus demum erigatur; Sic etiam Seir se habebat; quoniam puncta vestigii Vasis cerebrini præ subtilitate vix poterant dignosci.

89. Cum autem Seir & Uxor ejus prodirent atq; nascerentur è Matre, Uxor ejus cum ipso cohærebat à tergo erga pectus ejus; ita ut unum saltem constituerent tergum: postmodum autem dissecti sunt; atque hæc est vera illa serratura, qua tergum unum dissectum est in duo, quod si enim duo fuissent terga, videri poterat, non nisi separationem factam esse.

90. Et quoniam parvæ adhuc erat staturæ, nec pertingeret, nisi usque ad pectus Seir, i.e. sub tertiam supernam Tiphereth, hinc ut cresceret, Mater superna derivabat in eam lac suum, è duobus uberibus, quæ sunt אל׳ & מ׳: & ubera hæc sunt Nezach, Hod, Binæ, ingredientia in cerebrum Seir & pertingentia usque ad Nezach Hod ejusdem. Et his uberibus Mater lactat Seir & Uxorem ejus, & hoc vocatur *Incrementum primum*. גרלות א׳

91. Cum autem transiret gutta quæ in Patre fuerat, in Matrem, tunc Malchuth Tebhunæ inde separabat sibique assumebat dimidium punctum de punctis Caudæ illius Guttæ; ita ut cum Seir de utero Matris prodiret, ipsi non adhæreret nisi dimidium punctum caudæ supra dictæ; quod erat mysterium Rachel, quæ adhærebat ז״א Seir à tergo è regione pectoris ejus.

92. Postea autem cum Mater influeret in Seir, Eadem ipsi quoque largiebatur medietatem puncti caudæ reliquam, quod erat mysterium Leæ. Et quia punctum hoc non inveniebat locum prodeundi è regione pectoris ejus, eò quod ibi esset Rachel; nec etiam inveniret locum ad ascendendum per foramen Cerebri, propter capillos Arich, superinstratos capil-

lis

lis Seir, ideo exibat per foramina Cervicis, ubi est punctum Lus; atque inibi formata est in Personam; ipsiusque pedes pertingunt usque ad caput Rachel. Unde patet, quod persona Leæ extendatur per tertiam partem supernam Pulchritudinis Seir: nam Lea & Rachel ambæ constant ex una tertia.

93. A tergo autem Seir est quasi foramen, & corpus Seir influit per illud: & foramen illud apertum est; & huic correspondet scrobiculus pectoris in homine.

94. Hinc prodit influentia in capillos Rachel, qui cum rubri sint sua natura, hoc affluxu opus habent ut dealbentur: sicut Arich capillitio suo dealbat capillos Seir, qui nigri sunt. Rachel autem oculis caret per se.

95. Et capilli Seir pertingunt usque ad foramen istud.

96. Ut autem perficerentur Vasa Cerebrina τοῦ Seir, Pater & Mater primùm quidem amplectebantur Seir (ut supra dictum) dextris atque sinistris permutatis, deinde autem cuilibet, quod suum fuerat, redditum est: & postea Pater applicuit (vide Schema sequens.) Chochmam A. Matris ad Nezach suam B. & Mater Binam suam C. ad Hod Patris D, ita ut faciebus mutuo oppositis Nezach Patris B. obverteretur τῷ Hod Matris E. Et quia τῷ Nezach Patris B. etiam aderat Chochma ejusdem F. sicut in Hod Matris E. Binah ejusdem C. hinc è 4. his fiebat punctum unum. Chochmah enim & Binah sunt radix Cerebrorum in duobus vasis supra dictis.

97. Deinde hoc punctum dividebatur in tres partes, quarum una remanebat in Hod Matris E. una autem abibat in Nezach ejusdem G.

98. Nezach autem Matris G. in qua tertia illius puncti erat emittebat tertiam suam inferiorem H. נה״י scil. & adimplebat tertiam supernam חב״ד. I. Chochmæ Seiricæ K.

99. Cum autem Chochmæ huic Seir K. adhuc deessent duæ tertiæ inferiores, hinc ut istæ complerentur, ascendit

tertia superior, nempe חבר L. de Chesed Seir M. unde extitit גגת N. Chochmæ Seir K.

100. Quin etiam ascendit tertia altera גגת O. de Chesed Seir M. & supplevit tertiam imam נהי P. in Chochma Seir K. ita ut in Chesed Seir M. non nisi tertia ima נהי Q. remaneret.

101. Deinde Mater in Chochmam Seir K. demittebat tertiam secundam גגת R. suæ Nezach G. è qua fiebat חבר S. Chochmæ Seir K. חבר verò I. quæ antea facta erat ex נהי H. Matris descendere cogebatur, ita ut inde fieret גגת T. Chochmæ Seir K. Prior verò גגת N. descendere cogebatur, ut inde fieret נהי V. Chochmæ Seir K. נהי autem P. producta ex גגת Chesed O. descendens evadebat in חבר W. Chesed Seir M. Atque tunc etiam ascendebat נהי Q. è Chesed M. & inde fiebat גגת X. ejusdem Chesed. Quin imò etiam חבר Y. è Nezach Seir Z. elevata fiebat tertia ima נהי a. Chesed.

102. Tandem Mater etiam demittebat in Chochmam Seir חבר b. Nezach suæ G. ita ut inde fieret חבר c. in Chochmah Seir K. Prior a. חבר S. depressa fiebat גגת d. ejusdem Chochmæ K. Et גגת T. depressa fiebat נהי e. ejusdem Chochmæ. Et נהי prior V. exorta è חבר Chesed L. redibat in locum pristinum f. seu potius L. ita ut iterum esset חבר Chesed: unde חבר W. quæ fuerat exorta è גגת Chesed O. iterum fiebat גגת g. priori loco O. & גגת x è נהי Q. iterum fiebat נהי h. priori loco Q. & נהי a. è חבר Y דיּ Nezach Z redibat ad locum suum, ut iterum inde fieret חבר i. loco priore y.

Ut

Abba.
Imma.
Seir.
חכמה
בינה
נצח
הוד
יסוד
דעת
חסד
גבורה
תת

103. Atque sic lux נְהִי H. è Nezach Matris G. non tantùm cerebrum Seir formabat, sed per omnia ejus membra extendebatur ad pedes usque.

104. Ratio autem hujus circulationis, & quare non simul ac semel omnia à Matre affluerent hæc est, ne sc. frangeretur Vas Chochmæ Seir ob nimiam lucem.

105. Eodem modo etiam prodibat influxus ex Hod Binæ, s. Immæ E. in Binam Seir k. intermixtis nempe Gebhurah Seir l. & Hod ejusdem m. eadem penitus ratione. Nec aliter se habebat derivatio è Jesod Matris n. in Daath Seir o. concurrentibus חֹת Seir p. & Jesod ejusdem q. ut supra descriptum. Et sic magna illa Lux è Matre hic sufferri poterat citra noxam.

עיבור בּ

גדלות בּ

106. His factis Mater in uterum seu Jesod suum iterum colligebat lumen internum è Seir & uxore ejus, ut fieret particeps Usus rationis, & hæc vocatur Imprægnatio Secunda, unde illis Incrementum alterum, quo roborabantur membra eorum annexa 6. extremitatibus Matris atque Patris.

קטנות בּ

קטנות אּ

107. Ut autem Mater illos capere posset in utero suo, opus erat ut Seir & Uxor ejus conduplicarentur complicatis invicem tertiis eorum h. m. ut à parte anteriore, נְהִי complicaretur cum Chesed & Gebhurah: nec minus חֹת medietatem imam reduceret versus medietatem supernam, ita ut Jacob coordinaretur Puero Iisraël. Qualis conduplicatio & fiebat à parte posteriore, ita ut Rachel obverteretur Leæ. Et ista conduplicatio vocatur Parvitas seu infantia secunda: cum enim primum adhuc essent in utero Matris locum habebat infantia prima:

108. Et imprægnatio hæc secunda durabat 12. menses, cum Gestatio prima tantùm durasset menses 9.

109. Mysterium autem Conceptus primi novimestris hoc est, quod Seir tum assugeret de Matre ista Nomina, nempe Nomen קסא, i. e. אהיה sub plenitudine Joddin; h. m. אלף הי יוד הי & Nomen בן è Tetragrammato יוד הה וו הה, quæ duo Nomina efficiunt 213. quibus adde 3. portiones Nominis אלהים, sic divisas אל ה ים & habebis 216. & si adjeceris Nomen עב fient 288. juxta valorem vocis ויעבר f. עיבור.

110. Mysterium autem Conceptus secundi Duodecimestris istud est, quod Seir assugeret Nomen קנא quod est אהיה Hehatum h. m. אלף הה יוד הה 151. cui si addis Nomen ארני 65. etiam habes 216. & cum עב 288. juxta valorem עיבור.

111. Datur tamen etiam tertius Conceptus septimestris (pro diversa ratione computandi) quo Seir assugebat Nomen קמג quod est אהיה Alephatum h.m. אלף הא יוד הא 143. adde מה 45. & numerum Tetragrammati 26. & duas portiones Tetragrammati h.m. divisas יה וה & habebis 216. & adjecto עב Patris 288. עיבור.

112. Cum ita Seir fuisset in utero per duodecim hos menses, prodiit ex eo cum uxore, ipse quidem membris jam perfectis & cum statura debita; uxori autem statura nondum aderat debita, & membra ejus tantùm erant ad instar cornuum cicadarum.

113. Ut tamen ipse quoq; Seir ulteriùs coronaretur Benignitatibus, Pater in Matrem immittebat 5. suas Chasadas, quæ sunt radix omniũ Chasadim Seir, i.e. Internũ de ejus Chasadim: Et mater easdem immittebat in Seir per Jesod suum, idque sic, ut quælibet de 9. Sephiris Seir acciperet dimidiam portionem Chesedæ, è 5. Chasadis. Dimidia autem Chesed residua erat, quæ dividebatur in tres portiones. Et è tertia prima dimidiæ hujus Chesedæ fiebat Kether pro Uxore Seir; & è duabus tertiis reliquis fiebat Kether pro ipso Seir, sub mysterio lucis reversæ.

114. Necesse autem erat ut Mater immissura 5. has Cha-

Chasadas in Seir sese inclinaret, quoniam Jesod ejus nimis breve est, nec æquale toti corpori Seir; idque fiebat sub mysterio Vasis Jesod ejus; unde corpus Seir contegebat usq; ad tertiam ejus supernam ת״ת, illuc usque enim pertingebat illuminatio, Fundamenti Materni; Caput autem Seir manebat apertum.

115. Distributio autem 5. Chasadim illarum ita fiebat: una Chesed integra dabatur Chochmæ, & una Binæ, una quoque Gedulæ, & una Gebhuræ: & deinde Gedula medietatem suæ Chesedæ dabat ה׳ Nezach, quoniam illam integram non poterat sustinere; & sic quoque Gebhurah ה׳ Hod; Daath autem cum nondum esset sub natura Vasis, ideo nihil poterat participare de istis Chasadis, sed omnia ex ipsa profluebant, & tota illa Chesed devolvebatur in Tiphereth: sed nec hæc eandem totam sufferre poterat & medietatem dimittebat ad Jesod. Deinde vero & Chochmah medietatem de sua Chesed communicabat ה׳ Daath, quod & Binah imitabatur; sed nec tum Daath sustinere poterat utramque illam medietatem, unde unam ex illis demittebat ad Tiphereth, alteram pro se retinendo; jam enim ob vestigium antea inibi relictum, valebat: ת״ת autem cum jam alteram medietatem acciperet, priorem dimittebat, in Jesod; sicut & Jesod priorem dimittebat; quæ ascendens inde in Hod egrediebatur in Rachel; & è tertia ejus fiebat corona pro capite Rachelis; reliquæ autem tertiæ duæ fiebant Corona Seir ipsius; roboratæ vestigio in Daath invento atque assumto.

116. Inseminatis his 5. Chasadis Patris in Seir & Uxorem ejus, curandum quoque erat, ut pruritus atque appetitus copulæ conjugalis inter eos exsuscitaretur, hinc & Matrem oportebat derivare in Seir Chasadas & Gebhuras supernas.

117. Istæ autem producebantur è percussione illa, qua percutiebantur duæ partes barbæ è 13. quæ in Arich, nempe Nozer, & Nakkeh 8. & 13. Nozer enim est Influentia superior & Nakkeh inferior, nempe duo apices barbæ, quarum prima

paulo

paulo longior alterâ, & dextra vocatur superior. Et è percussione hac exortæ sunt 5. Chasadim & 5. Gebhuroth. Et percussio hæc idem est quod congressus, cujus nomen hic non adhibetur, quia ibi insolitus est. Exortæ autem sunt 5. Chasadim è Nozer, & 5. Geburoth è Nakkeh; omnes autem simul constituebant guttam unam præcellentem admodum.

118. Arich autem 5. illas Chasadas dabat Patri, nimirum in Daath ejusdem, quæ est distributrix pro sequentibus: 5. autem Gebhuroth dabat Daæ Matris: & ex hoc influxu Arich in Patrem & Matrem excitabatur appetitus eorum, ita ut congrederentur. Quamvis enim semper cohæreant, nunc tamen *coitus* iste magis emicuit, propter influxum excellentiorem.

119. Daath autem Paterna ita distribuebat Chasadas suas, ut unam acciperet Gedulah, alteram Gebhurah, reliquas נ״ה Nezach & Hod, unde omnes confluebant in Jesod, Patris: & sic & in Matre: congredientibus igitur Patre & Matre 5. Chasadim Patris immittebantur in Jesod Matris.

120. Mater igitur derivabat illas omnes in Seir & Uxorem ejus: idque h. m. primò omnes Chasadas & Gebhuras simul immittebat in Daath Seir: Daath autem 5. Gebhuras derivabat per נ״ה in Jesod, sub mysterio Guttæ, retentis adhuc Chasadis; Jesod autem cum ad naturam amorum spectaret, Gebhuras illas retinere nolebat, sed illas iterum sursum remittebat, cumque venirent ad foramen illud, supra dictum, per illud egressæ in Caput Rachelis intrabant, ut in illa formaretur Vas capitis, & Vas cerebri, quæ adhuc minuta erant, & per istas Gebhuras crescebant.

121. Sed 5. Chasadæ ita distribuebantur per Daath in reliqua membra Seir: primo Daath Chesedam integram dabat Gedulæ, & aliam integram Gebhuræ; postea integram quoque Tipherethæ; cujus tertia superna pro se retinebat tertiam è hac Chesed; sed duæ tertiæ Tipherethicæ reliquæ non poterant supportare duas tertias Chasadicas reliquas; unde ex

 una

una tertia Chesedica, implebantur ambæ tertiæ Tipherethicæ, & residua erat una tertia Chesedica.

122. Deinde Daath integram quoque Chesedam dabat Nezachæ, & aliam Hodæ, quæ singulæ tantùm medietatem de qualibet retinere poterant; duæ igitur medietates, quæ efficiunt integram in 3. tertias divisibilem descendebant in Jesod; sed nec Jesod illas supportare poterat; sed illas elevabat per foramen Tiphereticum; in ipso vero non remanebat nisi lux Vestigiorum omnium 5. Gebhurarum, quæ ibi transierant; cum luce Vestigiali duarum medietatum Chasadicarum ut sup. dictum.

123. Duæ igitur istæ medietates Chasadicæ exibant per foramen Tipherethicum & hinc formabantur Cerebra Rachel; quoniam tertia una cum dimidia, quæ prodierat è Nezach constituebat cerebrum Chochmæ Rachelis; & tertia una cum dimidia quæ prodierat è Hod constituebat cerebrum Binæ Rachelis: Vestigium autem duarum harum medietatum Chasadicarum quæ fuerant in Nezach & Hod, ibidem relictum, nec tamen retentum, sed etiam in Jesod derivatum, ubi commixtum, factum erat ad instar scintillæ prosilientis sub malleo, abibat in Daath Rachelis, eamque retinebat Cranium ejusdem, quod est Kether.

124. Tertia autem illa quæ residua manserat in Tiphereth (§. 121.) iterum dividebatur in duas partes, quarum una paulo major altera; Pars igitur prima iterum bipartita ascendensque exibat per foramen, in Daath Rachelis, nimirum cum Vestigio modo dicto (§. 123.) pro Cranio ejus.

125. Tunc Mater, quæ hactenus sese inclinaverat, iterum erecta priorem suum reassumebat situm, ita ut Gedulah & Gebhurah, & tertia superior Tipheretica (quæ hactenus fuerant contectæ, ita ut Gedulah Chesedam integram retinere potuerit, ut & Gebhurah, & tertia Tipheretica, tertiam Chesedicam integram acceperit; quoniam Chasadæ illæ seipsas dimi-

diminuerant coram luce Jesodica Matris) nunc detegentur, & Chasadæ in illis contentæ excrescerent & augerentur; ita ut pars una Vasorum Seiricorum non posset capere nisi partem dimidiam unius Chesedæ à Daath acceptæ; Hinc tertia superior Tipherethica, quæ antea retinuerat tertiam integram unius Chesedæ, jam non poterat capere nisi tertiam dimidiam; unde nunc superfluæ iterum erant tres tertiæ cum dimidia.

126. Egressæ igitur medietates illæ Chasadicæ è Gedulah & Gebhurah, ascendebant, ita ut Gedulica in Chochmam Seiricam & Gebhurica in Binam intrarent; Nec tamen totæ ibi manebant, sed Chochmah non nisi unam retinebat tertiam, superflua manente tertia dimidiâ; & sic quoque Binâ. Tertia autem dimidia è tertia superna Tipherethica egressa per Daath rectà elevabatur, eamque retinebat Cranium Seiricum.

127. Eodemque momento etiam ascendebat pars altera tertiæ Chesedicæ (§. 124.) quæ residua fuerat è duabus tertiis Chesed, quæ prius descenderant in duas tertias Tiphereticas, (una enim medietas ascenderat pro cranio Rachel, §. 124. & jam hæc medietas altera ascendebat in Craninm Seiricum, pro eo roborando.

128. Chochma autem Seirica, quamvis insignis esset ipsius qualitas, quantitate tamen non adeò præpollebat, unde unica ipsi sufficiebat tertia è medietate illa in Gedulah transmissa, tertia autem altera dimidia, per Daath abibat in Kether Seiricam, quod est cranium; & sic quoque in Binah.

129. Et nunc Kether Seirica perfecta erat & integra; Nam antea in Ibbur secundo, habebat duas tertias è dimidia Cheseda, quæ est tertia una, quæ venerat è Daath in Tiphereth, & hinc medietas ejus in Jesod; & è Jesod ascenderat, & facta erat ex hac medietate unius tertiæ, Corona Rachelis, & è duabus tertiis reliquis Corona Seirica, assumto vestigio duarum Chasadarum de quibus supra, nunc accedente dimidia ter-

tia ex illa tertia Chesedica, quæ ingressa erat in foramen; & aliquantò plus. Cui accedit dimidia tertia residua in tertia superna Tipheretica, nuper erecta Matre, detecta; unde jam duæ tertiæ & aliquanto plus: cui adde, quod Chochma & Binah illuc derivarant, tertiam nempe integram; unde Kether Seirica jam habet tres tertias.

130. Rachel tamen nondum ita consummata erat ut membra ejus ritè fungi possent munere suo, quippe quæ adhuc erant ad instar cornuum cicadæ; Ut igitur ipsa quoque decadem suam acciperet ut Ipse, diaphanæ factæ sunt Nezach, Hod, Jesod, Seiricæ, & emiserunt lumina à tergo; (Non per foramen s. d. quippe per quod non transeunt nisi ea lumina, quæ è supernis descendunt; quæ verò ab ipso Seir proveniunt, ipsa resplendescunt & prodeunt.)

131. E luminibus igitur promicantibus è Nezach Seirica constructa est tota linea dextra Rachelis, idque h. m. è tertia superna Nezachica nempe Kether Chochma Binah, facta est Chochma Rachelis; è luminibus prodeuntibus è tertia altera, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, facta est Gedulah Rachelis: & è tertia ima, Nezach, Hod, Jesod, orta est Nezach Rachelis. Sic è posterioribus Jesodicis ejusdem Seir constituta est linea media Rachelis; & è posterioribus Hodicis linea sinistra ejusdem.

Ad

Ad Clarissimum ac Eruditissimum Virum N. N.

De rebus in Amica sua Responsione contentis Ulterior Disquisitio.

Sr.

I AM much ashamed that I haue been so long silent since my receit of your last. But I beg your pardon for this incivility, that I was necessarily forced to by reason of my Theologicall volume that was in the presse, and is but newly come out. Which necessitated my stay in Cambridge till I saw that businesse dispatched, vvhich was much later then they promised me. Which made me so long ere I came to Ragley, or had any opportunity or leasure of reading the Cabbalisticall MSS. you was pleased to send thither, for which I returne you many thankes. They with yor ingenious and learned Answer to my Objections aud Quæres about some Passages in Tractatus primus Libri Druschim, haue given me further insight into the Cabbalisticall learning of the Jews. But that MS that is called Emek Hammelech is writh with so many abbreviatures and so small an imperfect a letter that much of itwas unlegible to me How ever I haue a generall conception of the drift of the bock, and haue taken notes of severall particular passages thereof. Jam much incumbred with two great imperfections, the one that I cannot write a good hand, the other that J can not easily read a bad one. Monsieur van N. is so soon to take a jorny hence into Holland that J cannot write an Answer to Your Amica Responsio, but shall frame one att Leasure after his departure hence; which J hope to haue in readinesse against his returne, which he promiseth will not be long. And J shall endea-

vour to imitate that excellent good temper in your Amica Responsio. For upon my reading againe my ovvn Objections and Quæres, they seeme in some places to haue more heat and acrimonie then is needfull or sutable to the present disposition of minde Jam novv in. But J was surprized with the unexpectednesse of the doctrine of that Tractate. But it is sufficient to intimate a mans reasons of dissent, where onely simple errour is at the bottom. What so ever is more then this cometh of evill. In my Reply to your Answer J intend to take occasion, if J finde it to come off easily and naturally to hint something toward the finding out what may be the sound and irrefutable meaning of the Mercabah, as J do not much diffide, but that J haue hitt on the true Cabbala of their Bereshit. In which J suppose a Creation properly so called. Which Hypothesis is laden with no absurdityes that J know The other, which denyes Creation properly so called seemes to me to be burdened with insuperable difficultyes viz. That either Matter is of it self and Soules and Angells themselves are made of matter, or else that God is as well the materiall as the efficient Cause of all thinges, and consequently may be turned into clay and stones. But this J onely hint by the by.

J understand by Monsieur van N. that he would haue you forthvvith publish, so far as you haue gone in the Zoar, which intention of his J like very well, that the labour you haue taken already may be in no hazard of being lost. Or that it may not all be lost, that you publish part of that you haue translated, and so sett it out at leasure by parts. And if you do (as J suppose you doe intend) besides an Index of so much as you do publish at a time, make also a generall Alphabet of the more obscure Cabbalisticall termes and phrases (as J haue made in my Synopsis Prophetica an Alphabet of Prophetik Iconismus) it will conferre much to the benefitt of the Rea-
der

derand make the buk more ſaleable, and the more effectually invite men to ſearch into thoſe ſtudies, and to underſtand what there is in the Jevvish Cabbala. Your tvvo Cabbaliſticall Tables vvith the Names and Attributes congeſted under each Sephirah (vvhich vvill not be much unlike in nature and uſe to Johannes Meurſius his Denarius Pythagoricus) vvill alſo be very fitt for this firſt volume you intend. And if your Syſtema Theologiæ Judaicæ vvere in this volume too, all theſe vvould tend to the Sharpening mens appetitts for the reading and underſtanding of the Soar: When they haue ſome thing afore hand to underſtand it by and ſomething to ſearch for and examine by it; it being the moſt authentick Treaſure of their Cabbala. And Monſieur van N. is of opinion, nor am J contrarie to it, that if you publish alſo your Amica Reſponſio you haue vvrit to me, and I reply to it (vvhich J intend to doe in all faireneſſe and vvith ſuch a ſuſpenſion of aſſent as you uſe in your Reſponſio) that this may alſo further vvhith the Readers appetite tho the peruſing of the Soar and the being inquiſitive vvhere the truth lyes, and vvhat the ancient Cabbala may be, vvhether Iſaac Lorias vvay, vvhich you vvill moſt vvhat follovv, I ſuppoſe, in Your Syſtema Theologiæ Judaicæ, or vvhether in vvhat I ſhall hint, or els ſome third vvay, or in ſomething mixt of all. But in the meane time he conceives this to be a very probable vvay, of engaging men to look vvith more eagerneſſe into the Zoar, and to try vvhat there is in the Jevvish Cabbala, they hauing ſuch a game ſtarted before them. And that they may the better underſtand Your Amica Reſponſio, it vvill be convenient that my conſiderations and Quæres be published vvith it, and alſo Tractatus primus Libri Druſchim. And therefore I vvil turne my conſiderations and Quæres into Latine, and diſtinguish each Conſideration into ſuch parts as you haue done in Your Amica Reſponſio.

As

As you are very cautious of asserting any thing in Your Amica Responsio vvhich prudent example I intend to imitate in my Reply, so I beleeve the same prudence vvill prompt you to suspend Your Assent in Your Systema Theologiæ Judaicæ, affirming nothing for true, but vvhat the Christian as vvell as the Jevv is agreed in, but onely declaring this to be the Theologicall Cabbala of the Jevves, according to such or such of their Rabbies, and that it is vvorth the paines of both Jevv and Christian to examine it further, hovv much truth there is in it, and vvhether it may not be further rectifyed or amplifyed out of the Zoar, intimating therevvithall hovv beneficiall this may prove for the preparing of the Jevvs to receive Christianity, the difficultyes and obstacles being cleard and removed by the right understanding of their ovvn Cabbala. You may also if You think good, make some returne to my Reply for the further entertaining the Reader, suggesting vvhat may further confirme vvhat you like mit, or intimating vvhat ever I may seem mistaken in, that truth may haue the more free course. And then the matter may rest there, for I am not at all desirous of hauing the last vvord. This is all that for the present occurres, but my hearty vvishing you good successe in your learned and laborious undertakings, and the subscribing my self

Honourd Sr.

From Ragley. April. 22.
1675.

Your most Affectionate Friend
and Humble Servant.

Per-

PErlectâ, Vir Clarissime, *Amicâ tuâ Responsione*, nesciebam profectò, an eximium tuum acumen ac Eruditionis copiam, an verò prudentiam candoremque animi, dulcedinemque ingenii ac mansuetudinem magis admirari deberem. Quarum virtutum tuarum, cum priores quidem nobis haud ita facilè assequi liceat, posteriores in hac nostrâ *Ulteriori Disquisitione* de rebus in *Amicâ tuâ Responsione* contentis quantum possumus, imitabimur. Non quod res singulas, quæ in eruditâ tuâ Responsione occurrunt, mihi accuratè discutiendas proposuerim, sed quæ majoris sint momenti, quasque è re nostrâ fore magis pensiculatè Examinare, persensero. Quod quantâ possum brevitate ac perspicuitate effectum dabo.

Primò igitur quæ in *Præfatione* occurrunt, levi brachio perstringam, ad ipsam *Responsionem* mox perrecturus.

§. 4. Equidem studium tuum atque solicitudinem de convertendis *Judæis* magnopere laudo, quippe opus dignum viro non nomine solùm sed & re ipsâ, *Christiano*. Tuæque sententiæ accedo, quòd non solùm utile, sed fere necessarium sit, antequàm res tanti momenti suscipiatur, ut Christianus ac Judæus mutuam utriusque intelligant Theologiam sive Theosophiam. Ac proinde quòd non contemnendum gradum ad hanc rem faciat, qui se communem utrisque præstat Interpretem. Qua de causâ ingentes profectò tibi debentur gratiæ, non tantum à Republicâ literaria, sed à toto Christiano orbe, quod hanc tam difficilem Provinciam in te susceperis. Conversi verò *Judæi*, an sua *Barbaricâ* Philosophiâ usuri sint, an verò *Græcanicâ* rem puto esse in ambiguo, vel potius eos viros factos Christianos, nulli Sectæ addictos fore, sed liberos veritatis indagatores & amplexatores ingenuos undecunque emicuerit, nec tam indulturos oralibus traditionibus, quam *Sacris* Scripturis Sanctoque Spiritui à Christo omnibus verè credentibus promisso solidæque Rationi innixuros. Nec sanè

nè credo probabile, eis temporibus fore, ut per longas & ænigmaticas ambages Erudiantur homines, in rebus Divinis, ſed ut velo *Moſaico* remoto, prout quisque in Divina vita profecerit, nudam contempletur veritatem unctionem utique nactus, quæ cum omnia edoctura ſit, quæ ſana ſint & ſolida ac utilia, nec σεσοφισμένοις μύθοις gaviſuros, ſed certis ac ponderoſis myſticorum locorum Moſis ac Prophetarum, internoque lumini ac Spiritui congruis explicationibus abunde futuros eſſe contentos. Quod denique *zeteticè* potius quàm *theticè* omnia tractas in *Theologia* tua *Judaica*, id meritò ſingulari tuæ, tum prudentiæ, tum charitati imputandum eſt, quippe quæ via expeditiſſima eſt, quâ & Publico prodeſſe poſſis & neminem interim privatum offendere.

§. 5. Satis ſplendidam ſanè ac opulentam in hac Sectione nobis ante oculos exponis librorum Cabbaliſticorum ſupellectilem, teque tam benè undiquaque ad ſuſceptum onus inſtructum eſſe vehementer gaudeo. Nam ſuppoſito quidem, quod multos hîc prævideo eosque non indoctos viros avidè ſibi arrepturos, nempe, cum libri hi Cabbaliſtici, publicationem Talmudis Babylonici (quod & ipſe fateris) antiquitate non multum ſuperent, quæ facta eſt circa annum à N. C. quadringenteſimum, ſatis ab eo tempore ſpatii Judæos habuiſſe, ne dicam plus ſatis à receptione *Cabbalæ* per *Moſen* in monte *Sinai*, ad eam propriis inventis corrumpendam, quippe quum tam clarè conſtet temporibus Chriſti eos Cabbalam *Ritualem Moralemque* turpiter corrupiſſe. Et certe tametſi regeri poſſit, non eaſdem ipſis fuiſſe occaſiones corrumpendi Cabbalam *Theoſophicam*, quæ ad *Ritualem*, *Moralemque* corrumpendam datæ fuerint, meminiſſe tamen oportet, inter excidium Urbis per *Titum* & Publicationem *Talmudis* ſatis temporis interfluxiſſe, quo, propter calamitatem temporum, in quæ inciderant *Judæi*, quibusque *Judæorum* animi ab iſtiusmodi ſtudiis penitus avocarentur, præcipuas etiam Cabbalæ *Theoſophicæ* partes planè

planè perderent & oblivioni traderent, & mox ne perdidisse viderentur, nova commenta earum loco adinvenirent. Id quod R. *Moses Ægyptius* in *More Nevochim*, part. 1. c. 71. apertè videtur confiteri. Quod si, inquit ille, circa Legem *oralem* cautum est, ne illa publicè in libro conscripta omnibus prostaret, ne forte corrumperetur aut depravaretur: quanto magis debuit hoc fieri circa Arcana ista Legis *Theosophica* vel *Philosophica*, & caveri, ne divulgentur publicè & ita Margaritæ porcis objicerentur? Quamobrem partim longitudine temporis, partim infidelium & stultorum populorum in eos dominatione, partim etiam quod non cuivis concessa erant, multa mysteria Gentis Judaicæ *Theosophica* & *Philosophica* palā agnoscit periisse & in oblivionem devenisse. Præterea sc[illegible]ta hæc antiqua quæ extant, quod & ipse innuis, ænigmatum [illegible] allegoriarum multitudine perinde ac ipsâ antiquitate apparere venerabilia. Quarum altera alteram destruit, Ænigmatum, & Allegoriarum multitudo Antiquitatem, quippe incredibile videri antiquam illam *Cabbalā Mosaicam*, ænigmaticam fuisse, cum veritas esset, [אמת] i. e. vera ac aperta interpretatio locorum maximè ænigmaticorum in *Pentateucho*, & præsertim trium primorum Capitum *Geneseos*, rerumque ad *Tabernaculum* spectantium *Summumque Sacerdotem*, ipsiusque adeo *Mercava* sive currus Triumphalis DEI *Israëlis* in monte à *Mose*, *Aarone*, *Nadab* & *Abihu* conspecti, cum Throno *Saphirino* ut in visione *Ezechielis*. Quarum rerum Interpretatio procul dubio plana erat & perspicua, apertaque doctrina maximè sublimium veritatum *Theosophicarum* vel *Philosophicarum*, & à vulgi captu longissimè abhorrentium, sed à *Mose* ipso penitissimè intellectarum, quamvis figuris *Mosaicis* Propheticisq; visionibus obtectarum, unde & facies *Mosis* descendentis de monte lucere dicitur, & mox ob captum populi velo obduci. In *litera* est *velum*, in *orali doctrina* de sensu Mystico, est *Lux*. Quæ ipsa igitur ænigmatica non erat, nec solent Allegoriæ per Ænigmata & Allegorias exponi.

 Sed

Sed concessis, inquam, his omnibus & suppositis, præclarum tuum institutum parùm profectò inde labefactatur, tum quod ipse *Maimonides*, qui tamen satis severum harum rerum æstimatorem se gerit, pauca doctrinæ illius veteris vestigia & indicia, quæ in *Talmud* & *Medraschoth* sparsim hinc inde extant, tanquam nucleos parvos magnis cinctos corticibus etiamnum agnoscit comparere, tum quòd res ipsa docet, tam profundam scientiam intelligentissimi cujusque ac pientissimi fidei concreditam, etiam in maximis rerum vicissitudinibus, temporumque mutationibus neglectui prorsus haberi non potuisse, cum ut ipsa virtus, κτῆμα esset ἀναφαίρετον, nec ipsis eripi aut surripi potuisset, sed cum nec palam per conscientiam sublimes istas veritates ac arcanas, publicare, nec eas pati omnino intercidere ipsis, liceret, novis tandem involucris ænigmaticis eas abscondisse, ut essent, quod olim *Aristoteles* respondebat *Alexandro* de scriptis suis *Acroamaticis*, ἐκδεδομένα καὶ μὴ ἐκδεδομένα; *Edita* & *non edita*, edita quidem ipsis *Judæis*, Magistris suis eos docentibus, gentibus verò non edita, nisi quatenus placuerit *Judæis*; & ipse opportunè gloriaris inventum esse huic Sphyngi *Judaicæ Oedipum* etiam *Judaicum*: Tum denique, quòd præcipua laudatissimi tui Instituti pars non tam eò collineat ut unam certam integramque Cabbalam, ex his ruderibus Judaicis extruas, quàm ut *Judæi* & *Christiani* suam utriusque Theosophiam mutuò intelligant libereque, quid solidum quidve secus utrobique reperiatur, apud seipsos perpendant. Unde de præcipua hac parte præclari tui Instituti, per supra dictas difficultates nihil omninò videmus decerpi.

Et quantum quidem ad nova illa Involucra, ex pauxilla mea experientia, ut qui hospes planè in his studiis ac peregrinus sum, reperi tamen veritates maximi momenti, & quas credibile est partem fuisse antiquæ Cabbalæ, ænigmaticis Imaginibus iisque mirum in modum crassis & distortis, malignè satis atque invidè obtectas & quasi oblarvatas. Ut in MS. illo (quod huc

huc mittendum curâsti & de quo gratias tibi ago) *Idra Rabba* appellato. Ubi certè vehementer suspicor Divinitatem *Messiæ* conditionemque Regni illius Spiritualis, Ecclesiæve veræ ac Catholicæ latissimo sensu sumptæ, quatenus superiorem etiam *Hierosolymam* includit, per omnes æonas deductam, depravatis simulachris & ænigmatis τῶ Seir Anpin, & uxoris ejus, suo modo adumbrari. Nec fortean ineptè huc referri posse illud S. Pauli *Ephes.* 5,32. *Mysterium hoc magnum est, loquor autem de Christo & Ecclesia.* Sed cum summam mihi brevitatem proposuerim hisce non licet immorari.

§. 6. Spicilegium, pro tua modestia hîc vocas, quam meritò nos speramus messem uberrimam fore. De Assensu verò Dogmatis Judaicis aut adhibendo aut denegando, juxta tecum sentio, ante auditam utique causam neutrum esse faciendum. Nec miraberis *Platonicam* Philosophiam aliquantum loci habere in Academiis nostris *Anglicanis*, cum & statuta *Academiarum*, saltem *Cantabrigiensis*, aut jubent, aut commendant lectionem non solius *Aristotelis*, sed & *Ciceronis* & *Platonis*. Nec iniquum votum est, ut Latitudo opinandi apud Doctiores & prudentiores longiùs se diffunderet, qui eâ Lege libertatem acceptaturi sint, quâ aliis in rebus promittit Poëta:

---- Dabiturque licentia sumpta pudenter.

§. 7. Discrimen quod ponis in hac Sectione inter *Judaicam* Philosophiam & *Pythagoricam* ac *Platonicam* non caret acumine ac judicio. Cæterùm dum *Judæorum* Magistros in duo genera dispescis, locis ævique periodis distincta, magnum mihi injicis scrupulum etiam de eis, qui Urbis vastationi sunt propiores, & in terra Sancta suas Scholas habuêre. Sunt enim qui contendunt etiam ab *Antiochi* temporibus, Philosophorum Scholis, & certè *Aristotelis* præter cæteros Judæam, corruptam fuisse. Quo minùs mirari debemus, *Jonathanem* F. *Uriel*, Sectam *Aristotelicam* sapere in sua Paraphrasi in visionem

nem *Ezechielis*, qui tamen multis annis vixit ante Urbis excidium. Nam *Rotas* ille Cœlos *Aristotelicos* esse fingit, & in illius opinionis gratiam, *Et ecce una Rota in terra*, interpretatur dicam, an pervertit ad hunc modum, *Sphæra una posita erat sub altitudine Cœli.* Quod ipse *Maimonides* etiam notavit in *More Nevochim* part. 3. c. 4. Vides quàm maturè corrupta sit Cabbala *Philosophica* apud *Judæos*, etiam aliquot annis ante Christum natum, immò multis si calculum ineas ab *Antiocho.* Quam quidem ob causam seriò considerandum est, annon certiora veteris Philosophiæ *Judaicæ* vestigia invenienda sint apud *Pythagoreos*, quàm apud ipsos *Judæos*, cum *Pythagoras* edoctus sit Arcana Cabbalæ Philosophicæ à Sapientibus *Judæorum*, quadringentis aut quingentis annis ante modò memoratam corruptionem. Atque hoc breviter de *Præfatione*. Ad ipsam *Responsionem* jam pergimus, ubi pari ferè brevitati operam dabimus.

In Caput I.
Consideratio prima.

I.

Minus accuratè dici; Mundum propterea creatum ut Deus esset perfectus, &c.

1. Satis ingeniosè hìc abs te excogitata est Perfectionis Divisio in *extrinsecam* & *intrinsecam*, quasi extrinseca Imperfectio in Deum cadere posset, quamvis intrinseca non possit. Cæterum hic porro disquirendum est, an ulla omnino Imperfectio sive extrinseca sive intrinseca cum Divina αὐταρκείᾳ possit consistere?

2. Quod stylum linguarum Orientalium attinet, equidem hic ingenuè propriam profiteor imperitiam. Haud tamen credibile censeo, quin certæ quædam notiones sint omnibus gentibus cujuscunque linguæ communes, ne principia naturalis scientiæ videantur pro linguarum varietate variari.

3.

3. Ἀνάγκην *Pythagoricam* quamvis admitteremus, dispiciendum porro est, rectiusne hæc Necessitas oriri intelligatur, ex eo quod Mundus à DEO factus aliquam ulteriorem perfectionem illi superaddat. (Quæ necessitas esset *Indigentiæ*, ex parte DEI,) an verò ex eo, quod ita comparata sit Divina Natura, (quippe quæ perfectissima & absolutissima Bonitas est sive Benignitas) ut non possit non agere quod simpliciter optimum est. Ut verò Mundus, quàm primum potest, existat simpliciter optimum est. Atque hinc à *Pythagoreis Decadem* dici ἀνάγκη. Ut verò prior necessitas, necessitas erat *indigentiæ*; Hæc è contra, necessitas est *Perfectionis*, ex parte Dei, quæ illius naturæ magis est consentanea.

4. Quid ipse statuam de Emanatione Mundi DEO coæterna, videre potes in *Enchiridio* meo *Metaphysico* cap. 10. ubi impossibile demonstro, ut Mundus existat ab æterno. Et certè admisso Mundum extitisse vel emanasse à DEO ab æterno, quamquam hinc concedendum est, DEUM sic semper & fuisse & fore æquè perfectum, considerandum tamen est annon etiamnum hoc pugnet, cum Divina αὐταρκείᾳ, quasi omnibus numeris DEUS perfectus non esset nisi Mundo superaddito. Atque sic id tantum efficeretur, nempe ut Deus quidem semper *æquè* perfectus sit, nunquam tamen per se (Mundo non superaddito) *plenè* perfectus.

II. *Mirè Paradoxum esse DEO tribuere nomina ante Creationem, &c.*

1. Ut DEUS se cognosceret ab æterno (quæ certè mihi videtur æterna Filii Generatio) planè necessarium erat. An verò ut sibi nomen ab æterno daret, perinde necessarium sit, magis ardua est quæstio, neque enim suam ipsius notitiam apud se quicquam illustraret. Apud homines quidem, illud *Platonis* valere potest. Ὃς ἂν ἰδῇ τὰ ὀνόματα εἴσεται καὶ τὰ πράγματα, non item apud DEUM, qui immediatam rerum naturam novit, *nulla* nominum manuductione indigens. Et prætereà disquirendum

rendum est, an Hebraicè se tantùm nominaverit, an verò Græcè etiam & Latinè & Gallicè & Germanicè & Hispanicè & omnibus in universum nominibus, quibus apud ullam gentem appellatur. Hæc inquam per otium disquirenda sunt, nec temerè quicquam statuendum.

2. Hæc quæstio priori admodú affinis est. Et certè quamvis leve quid præ se ferre videatur, viam aperit in immensum philosophandi campum, eumque spinosum satis ac dumetis obsitum. Nec certi esse possumus Ideas nominum & linguarum ab æterno esse, & dialectorum singularum, singularumque mutationum ac depravationum, nisi omnium omnino rerum & petsonarum, *actionumque* ac *motionum* in Mundo vilissimarum pariter atque honestissimarum ab æterno concipiatur in mente Divina Idealis descriptio, atque hæc non solum τῶν ἐσομένων, sed & τῶν μελλόντων, uti distinguit alicubi *Aristoteles*, ne liberum hominis arbitrium funditus subvertatur, ac proinde rebus personisque infinita fere Bivia, Trivia, Quadriviaque patere in Divino fato delineata, de quibus hîc disputandi, nec locus est, nec animus. Interea loci concessâ hâc omnimodâ rerum, Personarum, motionumque atque actionum in mente Divina, ideali prædelineatione, (quæ sanè illius infinitati maximè est congrua) minimè dubium est, quin & nominum omnium inibi sint Ideæ ab omni retro æternitate; & proinde Nominum *Jehovah* & *Adonai*, & *Ciceronis* & *Platonis*. Sed hîc tamen porro dispiciendum est, an rectiùs *Cabbalistæ* ratiocinentur Mundum creatum, ut sit quod conveniret nominibus *Jehovah* atque *Adonai*, quàm si quis concluderet *Ciceronem* & *Platonem* genitos esse alterum cum latis humeris, cum cicere in naso alterum, ut existeret aliquando in Natura quod istis nominibus responderet.

In

In Caput I.

Consideratio secunda.

I.

QUod impedire ais, ne *Adam Kadmon* sit *Logos*, sive secunda persona Divinitatis, nempe quod in sacris paginis appellatio *Filii* illi approprietur. *Chochmah* verò apud *Cabbalistas* nunquam appelletur *Filius*; sed *Seir Anpin*, (qui in *Tiphereth* reperitur) propriè & constanter *filius* à *Cabbalistis* vocetur, aut *Primogenitus*; hîc, seposito omni præjudicio, liberè perpendendum est, an non *Seir Anpin* idem sit qui *Sacerdos magnus*, *Homo supernus*, *Adam Cœlestis*, *Maritus Ecclesiæ*, quæ nomina omnia sunt in *Tiphereth*, cur non *Adam Kadmon* igitur ibi collocandus? Addo ex *Idra Rabba* Microposopum sive *Seir Anpin*, esse Hominem super Thronum Saphirinum in Visione *Ezechielis*, & *Adamum Androgynum* vocari. Etiam in eodem libro legimus *Sapientiam* esse *Hominem superiorem*, & *nisi esset hic homo, mundum constare non posse*, citato etiam Prov. 3, 19. *Dominus in Sapientia fundavit terram.* Hanc verò Sapientiam absconditam efformari formâ hominis ut consistat super solio. Ezech. 1. 26. Hic igitur seriò & circumspectè dispiciendum est, & diligenter inquirendum, an non *Seir Anpin* apud *Cabbalistas* reverâ sit *Anima Mesiæ* cum *æterno Logo* unita, quamvis mysterium variis iisque distortis Imaginibus ac Ænigmatis obvelaverint, & ferè turpiter oblarvaverint. Quis est enim ille *Adamus* ἀνδρόγυνος nisi *Maritus Ecclesiæ*, quis *Maritus Ecclesiæ* nisi *Messias?* Hominem verò super Solium Saphirinum sedentem in visione Ezechielis esse Animam *Messiæ* cum *Logo* unitam satis fusè doceo in expositione illius Visionis; *Sapientiam* verò in illo Throno sedere sub forma humana monemur ex ipsa *Idra Rabba.* Cum igitur revera *Seir Anpin* sit *Messias*, eisdemque nominibus gaudeat quibus *Adam Kadmon*, nam sub Tiphereth dicitur *Adam superior* & *Adam cœle-*

ſtis, immò verò ni fallor, *Adam Kadmon* in *Idra Rabba*, ſequitur, quod reverà *Adam Kadmon* etiam ſit *Meſsias*. *Homo* ille *cœleſtis*, atque ſic *Logos* ſit in *concreto* quamvis non in *abſtracto*. Atque hinc certè minimè mirandum eſt *Seir Anpin*, *Filium DEI*, tam conſtanter à *Cabbaliſtis* appellari, cum ſit ipſe *Meſsias*, ſive *Anima Meſsiæ* cum *Logo*, æterno DEI Filio, unita. Hujuſce verò rei ignorantiam, nempe quod *Anima Meſsiæ*, cum æterno *Logo* unita, ſit Homo ille Throno inſidens in Viſione *Ezechielis*, fontem eſſe credo deformatiſſimorum Ænigmatum apud *Cabbaliſtas*, & in varios Labyrinthos eos deduxiſſe. Atque è contra hujus Myſterii cognitionem *clavem* eſſe *verè auream* ad reſeranda pretioſiſſima Myſteria Cabbalæ *Theoſophicæ*, quin & *Limam* etiam *Chalybeam*, quâ omnis rubigo, ſitusque & quicquid alienum eſt ac ſordidum, deteratur ac defricetur, & antiqua Cabbala purè ac ſincerè reſtituatur.

Sed ſecundam *Sephiram* non vocari *filium* apud Cabbaliſtas innuis, ſed *Patrem*. At verò, cum *Philo Judæus* plus ſemel Æternum Logon τὸν πρωτόγονον ϑεοῦ υἱὸν appellet, conſiderandum eſt, quanto majoris illius autoritas æſtimanda ſit, quàm eorum quos quingentis minimùm annis antiquitate ſuperet. Ut præteream *Chochmah* per *Filium Summi Regis* etiam apud alios *Cabbaliſtas* indigitari, quomodò autem *Pater* dici poſſit explico in Annotatis ad Tabulam Cabbaliſticam. Denique unionem Animæ *Meſsiæ* cum *Chochmah*, ii *Cabbaliſtæ* inſinuant, qui deſcriptionem ſive circumſcriptionem τοῦ *Seir Anpin* à ſecunda *Sephirah*, *Chochmah*, incipiunt. Quoſdam verò Cabbaliſtas ſic facere ipſe doces in *Clave ſublimioris Cabbalæ*. Quod mihi egregiè videtur confirmare ſupra dictam opinionem. Poſtremò ut prætermittamus contractionem trium primarum *Sephiroth* in unam *Chochmah*, quæ *Pater* ſit, & ſex proximarum in unam *Tiphereth*, quæ ſit *Filius*, ut decima *Sephirah*, *Malcuth* ſit *Spiritus S.* hic ſeriò diſpiciendum eſt, an non multò ſit probabilius, ut *Malcuth*, quæ & uxor dicitur τοῦ *Seir Anpin*, ſit Eccleſia

clesia latissimo sensu sumpta, quatenus superiorem perinde ac inferiorem *Hierosolymam* complectitur, adeoque sit Regnum *Messiæ* Spirituale, quàm ut sit ipse *Spiritus S.* una enim Persona non facit Regnum, *Malchuth* verò Regnum significat, Spiritus verò Sanctus unica est persona, & vocatur רוח החיה in visione Ezechielis. Cujus subjectum est Regnum *Messiæ* Spirituale, quemadmodum abunde demonstrabimus in explicatione *Mercava*. Interea loci quantum ad istam *Adami primi* notionem, tam longè à *Microprosopo* distinctam, equidem multùm suspicor eam originem suam debere ignorantiæ styli Prophetici apud recentiores *Cabbalistas*. *Adam*, fateor, universalissimum habere sensum omnesque complecti creaturas Intellectuales, cujuscunque generis aut ordinis, & ad animas Angelicas pariter ac humanas referri. Ac proinde cum sub singulari nomine *Adami* in monumentis *Cabbalisticis* descriptiones occurrerent, quæ, si unus hic *Adamus* literaliter intelligendus esset, tantum esse subindicarent, ut cœlum terramque impleret, recentiores, cum quid sit *Henopœia Prophetica* vel *Cabbalistica*, non intelligerent, aut saltem non satis attenderent, prodigia planè pro mysteriis amplexati sunt, & quod fieri solet, ad majorem admirationem movendam, quam repertam putabant monstrositatem, novis appendicibus adauxerunt. An verò status omnium primus, *Adami Henopœticè* intellecti (qui status erat *Adami* Aziluthicus) in horto Eden מקדם occasionem non dederit mirabili illi notioni de *Adam Cadmon*, qui dicitur omnium primorum primus, sagacissimis ingeniis mihi digna videtur disquisitio, & tuo quidem præ cæteris, quum in his studiis sis omnium versatissimus.

II. Hujus Sectionis Titulus est, de *Incongruitate tribuendi* Adamo primo *temporale quoddam initium*. Quanquam non satis inter nos convenit, quid sit hic *Adamus primus*, an *Superior* ille *Homo*, quem *Sapientiam* appellat *Idra Rabba*, an aliud

quippiam, ad singulos tamen hujus Sectionis articulos aliquid dicendum censui.

1. Nescio igitur an tempus eminenter sic dictum & ab omni imperfectione purgatum adeo ut applicari possit omnibus antecedaneis *Æonibus* quicquam aliud sit, quam duratio in genere. Quæ generalis tamen notio ipsam à perfectionibus perinde purgat atque ab imperfectionibus. Sed ut fatear quod res est, ego tempus proprie dictum, hoc est durationem successivam omnibus *Æonibus* quos ego noverim competere autumo. Quos ego quatuor omnino in genere statuo, *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum* & *Asiathicum*, nec veterem ac genuinam Cabbalam *Theosophicam Judæorum* supra hos *Æonas* unquam assurrexisse, quippe super visionem *Ezechielis* fundatã ac stabilitam, quæ visa est super fluvium *Chebar*. Quod mihi aperte indicare videtur, visionem esse de rebus, quæ cum defluxu seculorum fiunt, quemadmodum in Explicatione *Mercava* plenius moneo.

2. Disquirendum hic primum est. An sint modi Divini, & quid sint & denique quot sint. Nam si per modum פרצוף intelligitur, nego plures esse tribus. Et certè R. *Menachem Haraknati* septem posteriores Sephiroth solas מדות sive Modos appellandas censet, ego verò locos communes esse censeo, sive repositoria nominum ac notionum, & ne modos quidem Divinos esse, sed locos, quod dixi, communes quæstionibus de *Regno Messiæ* & fortean de *Naturæ Regno* instituendis apte accommodatos. Ut per compendium igitur quinque Rationibus hic subjectis respondeam. Dico anxiè circumspectèque considerandum esse, an quicquid DEO competere concipi potest, ad hæc duo non sit referendum, ad *Essentiam* puta aut *Operationes*, cum autem Deus is sit, cujus ἰδία est ἐνέργεια, definiente *Aristotele*, nempe quatenus opponitur δυνάμει, ita ut *Actus* sit simplicissimus absolutè æternus & immutabilis, an non inde palam sequatur, cum & Pater sit DEUS, Filius DEUS & Spi-

& Spiritus S. DEUS, ut singuli sint Actus simplicissimi absolutè æterni & immutabiles & coëxistentes simul ab æterno in æternum, & λόγος & ζωὴ sive πνεῦμα cum DEO Patre. Quantum verò ad *operationes* propriè sic dictas, non fuisse ab æterno & desinere posse vel intermitti ac resumi haud cunctabundus concedo. Sed *Adamum* hunc *omnium primorum primum* ad horum alterutrum referri posse vehementer dubito. Ac proinde diligenti exploratione digna res est, an hic *Adam Kadmon* commentum quoddam non sit paulò alienius ab antiqua Cabbala, & ex ignoratione styli Cabbalistici, quemadmodum suprà monui, aut Unionis Animæ Messiæ à primis usque seculis cum Æterno Logo factæ, procreatum.

3. Ex modò proposito compendio breviter hîc respondeo, quicquid ad DEUM refertur aut illius *essentiam* esse aut *operationes*. In *essentia* verò Divina nullam esse successivam Repræsentationum varietatem. Cæterùm si gradus hos Cabbalisticos operationes esse concedis, quod initium habere dicantur nulla est apud me difficultas. Sed quàm bellè tunc mera operatio Adam Cadmon appellanda sit ulteriori indiget indagatione.

4. Quod hic quæris, Annon descriptio, Succedentium sibi hoc ordine emanationum, prioritatem & posterioritatem *ordinis* tantum involvere posset non *temporis*, scopum propiùs mihi attingere videtur, si darentur utique istiusmodi Emanationes interpositæ Mundum Creationis inter atque DEUM. Quod suo loco porro est discutiendum. Interea perpendendum est, an non satius sit humanum animum aliquâ verâ supellectile carere, quam falsâ eâque nimis moliminosâ & tumidâ oppleri. *Entia non multiplicanda esse sine necessitate*. Effatum est in Scholis vulgatissimum, nec minus solidum.

5. Quæ hîc profers ex R. *Schabthi* apud *Rittangelium* ad Libr. *Jetzirah*, Scopo tuo admodum sunt apposita. Sed enimverò, dum *Numerationes*, quatenus Deum ipsum respi-

ciunt, de ipsa essentia Divinitatis esse agnoscit, atque eo ipso æternas, manifestum est si quid omnino sint, esse ipsam Divinam Essentiam, quatenus verò *Emanationes* dici possunt, dum respicere ait Creaturas, inde profectò satis mihi liquere videtur, eas meras esse *Operationes*, nihilque necesse esse ut inde Mundus fingatur *Emanationum*, rebus personisque scatentium, inter quas numerandus sit *Adam Kadmon* omnium primorum primus. Et certè hîc seriò considerandum est, quanto correctius & castigatiùs quantòque veritati Philosophicæ congruentiùs Christus & Apostoli totaque adeo Ecclesia Christiana, qui prætermissâ omni mentione Mundorum *Emanationis*, illorum loco *operationes* tantùm *Spiritus S.* (qui רוח החיה in visione *Ezechielis* dicitur) commemorarunt dictisque ac monitis ubique celebrarunt, jam olim locuti sint, quàm recentiores isti Cabbalistæ qui animos nostros suspectâ illâ Mundorum Emanationis supellectile opplere sategerunt, quibus tamen nihil opus est ad eas res quibus R. *Schabthi* eos destinatos autumat nempe ut per has Emanationes Divinum lumen fluxu suaviori ac mitiori in mentes nostras descendat. Etenim, cum quicquid recipitur, recipiatur ad modum recipientis, nihil periculi est, ne nimium luminis (defectu illarum Emanationum) in animos nostros immittatur, solaque operatio Divina ad mensuram mentis nostræ recepta, emanationum istarum vicem potest supplere. Nam ut oculus corporis pro distantia objecti luminosi, plus minusve luminis ab ipso haurit, ita & oculus mentis pro distantia aut *specifica* aut *adventitia* à Divina excellentia magis minusve remota plus minusve illuminationis à Patre luminum recipit, ejusve Spiritus operationes fortius aut remissius sese ferientes persentiscit. Equidem fateor si Theoremata, quæ supponit R. *Schabthe* vera essent, per similitudinem vespertilionis, quæ Lumen Solis nisi à Lunâ reflexum ferre non potest, satis ingeniosè illustrari. Verùm τὸ πρῶτον ἀληθὲς, in re quaque investigare & eruere, hic labor hoc opus est, vel potius Divina quædam εὐτυχία.

III.

III. *Absurditas asserendi DEUM aliquando fuisse* ἄνευ τοῦ λόγου, super hac re quæris.

1. *Annon distingui possit inter* τοῦ λόγου *Existentiam atque ejusdem Repræsentationem.* Per existentiam τοῦ λόγου secundam *Hypostasin* te innuere opinor, illudque sine quo DEUM aliquando fuisse, non videatur absurdum, esse aliquam illius *repræsentationem*, quasi speciem illius intentionalem externo alicui Intellectui impressam. Hic verò dispiciendum est, an Repræsentatio illa alia esse possit quàm *Operatio*, ut quando Sigillum figurat ceram. Et reminiscendum porro non de Repræsentatione hic agi, sed de ipso *Logo*.

2. Ac proinde lusum non esse in termino τοῦ λόγου, cum ipse *Logos* intelligatur, qui æquè necessariò in *Divina* ac immutabili Essentia continetur atque Ratio in *Humana*.

IV. *Fieri non posse ut Æternus DEI filius principium habeat & finem.* Hic est Titulus hujus Sectionis, ubi

1. Primò asseris, de *Ubietate* sermonem esse non de *duratione*. Id verò an ita sit optimè dispicitur allatis verbis: *Jam verò Emanatio Lucis illius prima* (Adam Kadmon indigitatur) *cum cæteris Mundis, qui sub ipsa sunt, principium & finem habent nec tempore destituuntur.* Quæ postrema verba ἐξηγητικῶς addita putabam, ne quis principium & finem aliter quàm de tempore acciperet.

2. Locum illum *Johan.* 14. 28. *Pater major me est*, hinc explicari posse, supponit sermonem suprà fuisse de *Ubietate*, cum verisimilius videatur fuisse de *tempore*. Sed nec *Ubietatem* Patris ubietate λόγου majorem esse ex hoc loco evinci posse puto, sed Divinam naturam hic potiùs cum humana ac visibili comparari. Quanquam interim non diffiteor, quin majus aliquod privilegium Patris quàm λόγου possit simul hîc subindicari.

3. Nihil absurdi subesse existimo si *Repræsentatio* Filii DEI ubique non fieret, hoc est, *Operatio* quâ repræsentetur.

Sed

Sed porrò considerandum est, an hæc operatio *Adam Kadmon* appellanda sit nec ne, fingendave *Emanatio* esse, & non simplex *operatio*, ut aliæ operationes Spiritus Sancti, qui communicat, quæ sunt Filii. Hæc spero penitiùs introspecta non tantum magis orthodoxa, sed & magis solida magisque Philosophica visum iri rectè pensitantibus.

V. Hujus Sectionis Titulus est, *Distributionem* Adami primi *in membra crassam videri Imaginationem.* Ad quod mitigandum satis appositè suggeris.

1. Hæc omnia spiritualiter intelligi debere. Rectè id mones, ut & Antiquis hoc genus non fuisse insolitum, tam crassas nimirum ac prolixas Allegorias & Ænigmata. Cujus quidem modi scribendi *Idra Rabba*, quam huc mittendum curasti, & qua de re gratias tibi ago maximas, exemplum est locupletissimum, nec certè dubito quin antiquitate cum ipso Talmude possit contendere, verùm interim reminiscendum, hanc antiquitatem cum antiquitate veræ Cabbalæ Mosi à Deo traditæ in Monte Sinai minimè esse conferendam, ac proinde satis temporis interfluxisse quo novis additionibus aut perversionibus corrumperetur.

2. Scripturam sic sæpe loqui agnosco, nempe ac si membra humani corporis DEO competerent, verùm hoc fieri per ἀνθρωποπάθειαν ut vulgò docent. Sed & ipsam *Cabbalam*, quæ reverà *Judaica* vel *Mosaica Philosophia est*, tam crassis usam fuisse Imaginibus, & adeo datâ operâ *Anthropomorphitismum* inculcasse, mihi minùs videtur credibile.

3. An verò hic mos sit philosophandi apud Orientales nescio, aut ad quæ loca hîc respicere possis apud *Trismegistum*, quem tamen, sed ante multos annos diligenter perlegi, nec ulla memoriæ meæ hujus moris philosophandi inhærent vestigia.

4. Concesso, quod ordine membrorum, non nisi ordinatæ Divinorum Attributorum classes effigurantur, ut Cerebro Sa-

Sapientia, oculis Providentia, Auribus Intelligentia, Brachiis Potentia, & virili membro vis creandi omnia, meritò tamen hîc quærere quis poteſt, quorſum iſta tot Mundorum, in Cranio novies mille Myriadum, in Naſo 375, & in membro virili 208. in *Idra Rabba* facta ſit deſcriptio. Quæve ulla eximia veritas Philoſophica hiſce craſſis ſimulachris illuſtrata ſit, aut quæ tam excelſa & ſupra captum vulgi poſita, ut digna reputetur quæ tantâ Involucrorum ſpiſſitudine à vulgi oculis abſcondatur.

5. Quantum verò ad iſtam ὑλαίαν χειραγωγίαν, quam ſanè ſatis ingenioſè & appoſitè profers ex *Dionyſio Areopagita*, ea certè nusquam locum habere debet, niſi ubi Imagines illæ materiales, aliqua ex parte revera ſint Imagines rerum immaterialium, quas repræſentant, adeò ut aliquid ſaltem ad faciliorem earum cognitionem conferant, quod fateor equidem in *Anthropomorphitiſmo* hoc Cabbaliſtico, ſi fas ſit ita loqui, me minùs deprehendere. Ac proinde poſtremò, altè profectò fixèque conſiderandum eſt, an commentum recentiorum Cabbaliſtarum, (& omnes quidem Cabbaliſtæ *Talmude* haud antiquiores, apud me recentiores audiunt, cum antiquitate veræ Cabbalæ collati) de *Adamo* primo, qui & *Adam Cadmon*, & *Seir Anpin* appellatur, originem ſuam non debeat Adamo מקדם in Horto *Eden* poſito & ab Antiquis Cabbaliſtis *Henopoëticè* deſcripto, à poſterioribus verò perperam intellecto, aut Homini *Ezechielitico*, ſimilitudini utique Hominis in ſolio collocatæ, quæ cum Anima *Meſsiæ* ſit, quæ eſt Creatura, cum æterno tamen *Logo* Hypoſtaticè unita, qui revera eſt DEUS, illi re malè intellectâ, talem notionem efformarunt, quæ nec DEO, nec Creaturæ competat, majora illi attribuendo quàm quæ Creaturæ, minora verò quàm quæ conveniant DEO. Quod factum eſt ex ignoratione tam maturæ Unionis, & à primis uſque ſeculis, Animæ *Meſsiæ* cum æterno *Logo*, cujus myſterii notitiam, in noſtra *Mercava* Expoſitione, opportunè, ut ſpero, renovavimus.

VI. Quantum ad *Olam Hannekuddim*, fateor me toto cœlo, quod dicitur, erraſſe: Nec mirum, cum adeò peregrinus ſim in his ſtudiis, me neſciviſſe ubi gentium eſſem, in terra Divinarum Idearum, an in Mundo materiali, ubi *Spiritus Naturæ* ſuas partes agit. Quomodo verò iſta quæ de *Olam Hannekuddim* dicuntur, ad Mundum *Tohu* potius quàm ad Mundum *Divinarum Idearum* pertineant non ſatis intelligo, niſi quod ego nullum Divinarum Idearum Mundum eſſe intelligam præter ipſum IntellectumDivinum, conceſſo autem quòd ſit Mundus Idearum à Divino Intellectu diſtinctus, Mundus *punctatorum*, non ſine probabilitate ad eum Mundum videtur poſſe referri, quaſi aliquanto compoſitior quam Mundus *punctorum*. Quæ in MS. *Emek Hammelech* dicto (de quo gratias tibi ago) deſcribuntur. De Mundo vero Tohu ſic ſe res habet in *Emek Hammelech*. *Tres nempe Mundos condere in Idea Deum ſibi propoſuiſſe, Mundum* Nephesch *in quo malum prævaluit bono, qui fuit Mundus* Tohu, *quem igitur deſtruxit. Mundum hunc, qui eſt Myſterium* Ruach, *qui ſciſſus eſt in Medietates, unde vocatur Arbor ſcientiæ boni & mali, ſicut ſcriptum eſt:* Et terra erat *Tohu* & Spiritus Domini ferebatur ſuper aquas, *hoc verò destructo S. J. B. creaturum eſſe Mundum* Neschamæ, *qui vocatur* אור *ſicuti ſcriptum eſt.* Et dixit Deus. Fiat Lux. *Iſtum verò Mundum totum bonum eſſe, nec eſſe malum in eo.* Aliaque plura ad eum ſenſum, ex quibus liquere poteſt, hæc ad *Cabbalam* quandam *Propheticam* pertinere potiùs quam ad Cabbalam *Philoſophicam*, & ad Mundos Phyſicè vel Metaphyſicè intellectos. Unde dubito ne non ſatis bellè *Olam Hannekuddim* ad Mundum *Tohu* referatur. Fateorque ad *Spiritum Naturæ* rectè referri non poſſe, cum ordine præcedat ipſos Mundos *Emanationis*, quod antehac profectò non obſervavi, inſcius etiam quid ſibi velint quatuor iſti Mundi *Emanationis, Creationis, Formationis* & *Factionis*, quos ſequenti Sectione ſatis accuratè deſcribis.

VII.

VII. Et magnas ſanè habeo tibi gratias quòd tam graphicè mihi depinxeris quatuor iſtos Mundos ex R. *Moſe Corducro.* Quæ certè Deſcriptio occaſionem mihi dedit inveſtigandi veram *Mercavæ* Expoſitionem. Nam quatuor hos Mundos ad quatuor Animalia quatuorve Rotas in viſione *Ezechielis* referendos eſſe nullos dubito, nec ab ullo credo *Cabbaliſta* negari. Ipſasque appellationes ſatis antiquas eſſe facile concedo. Verùm enimverò an ſenſum earum rectè acceperint Poſteriores *Cabbaliſtæ*, non parùm ſubeſt ſcrupuli. Equidem non tot Mundos ſpecificè diſtinctos intelligendos cenſeo, ſed unum eundemque Mundum, *Mundum* nempe *Animarum* per quatuor ſtatus variatarum, iſto Myſterio figurari, quemadmodum in *Expoſitione Mercavæ* ſatis copioſè explicavi. Mundumque *Emanationis* nihil aliud eſſe credo, quàm influentiam Spiritus S. in Animas in ſtatu *Aziluthico*, quemadmodum ex iſta mea explicatione ſatis potes intelligere. Nec opus eſt hiſce rebus hic diu inhærere, cum nulla alia hic dicenda ſint, quam quæ illic tibi legenti occurrent. Committere verò non poſſum quin hic notem, quam opportunè ſecundas illas ſignificationes vocum אצילות & בריאה animo meo objeceris, juxta quas expoſitionem meam formavi, excogitato, proprio Marte, ſatis commodo ſignificatu vocis יצירה, vox verò עשיה cum & *Mundus fabricæ* dicatur, ex vi nominis, ſuâ ſponte noſtro Inſtituto aptiſſimè quadrabat. Mundumque illum indigitat ubi *Magia* magna ex parte deficit, maximéque in uſu ſunt opera Mechanica. Quod maximè intelligendum eſt de infima illius Mundi parte. Et profectò magna animo meo inſidet ſuſpicio, huc etiam inter alia alluſiſſe S. *Johannem*, in mentione ſeptem Eccleſiarum in *Aſia*, innuens omnes Eccleſias in inferiori hac parte Mundi *Aſiathici* conſtitutas. Hæc verò obiter. Interea loci non poſſum non profiteri, mihi nullam ſufficientem innoteſcere cauſam, cur R. *Moſes Corduerus* Animas humanas creatas fingeret ante Angelicas, aut ordine

dignitatis eas præcedere, ego potiùs æquales existimem & eodem tempore creatas, & eadem planè conditione, nempe in statu *Aziluthico*, & utrasque illæsa innocentiâ in statum *Briathicum* descendere potuisse, atque huc sanè quasi pari passu processisse. Postea verò factum esse, ut Animæ *Angelica* ulteriùs se auderent proripere, & in Mundum *Jezirathicum* injussu Divino prorumpere, quod præclarum facinus reputantes, seque eo ipso *Elohim* factos venditantes, quippe scientes boni ac mali, nullique se legi subjicientes, in novam quasi speciem aut saltem ordinem *Animarum* sibi visæ sunt emersisse, fastuoso nomine אלהים ob insigne robur & effrænem vigorem vehiculorum se appellitantes, dum interim Divinorum Oraculorum veritas eos appellat רפאים ob relaxatam & fere prorsus amissam aut abolitam primævam *attentionem Aziluthicam*. Hujus verò facti incertam famam apud posteriores *Cabbalistas*, tandem in opinionem abiisse suspicor, de Mundo *Angelico* post Mundum *Animarum* creato. Abstinere me non potui quin pauca hæc de quatuor Mundis hic prælibarem, cætera ex *Expositione* mea pleniùs intelliges nostræ huic *Ulteriori Disquisitioni* subjicienda. Verùm interim præterire non possum, quin moneam serio hic dispiciendum esse, an Mundus *Emanationis* aliud quicquam esse possit, quàm operationes *Spiritus S.* in omnes ordines Intellectualium Creaturarum transfusas, nam Harum *Sephirotharum*, quas Mundum *Emanationis* constituere innuit R. *Moses Corduerus*, substantiam, DEUM ipsum (scil. *Ensoph*) ipse esse agnoscit, relinquitur igitur ut *Sephiroth*, illius tantùm sint operationes.

VIII. Problema est *quare Mundus hic non citiùs nec tardiùs sit conditus.* Solutio Problematis rejicitur in graduales descensus Luminum à prima illa Luce infinita quæ *En-Soph* dicitur, quorum primum est *Adam Kadmon*, dein multa alia Lumina quæ ab ipso dependent, tertio loco occurrit *Olam Hannekuddim*, & ab illo denique dependent quatuor Mundi, *Emanationis*,

nationis, Creationis, Formationis & *Factionis.* Sic igitur solvitur Problema. *Quoniam scilicet ordine quodã opus fuit expansioni & emissioni horum Luminum ac Mundorum sibi ordine succedentium non sanè possibile fuisse, ut vel citiùs fieret vel tardiùs creatio Mundi hujus. Quilibet enim Mundus creatus est post creationem Mundi semet superioris, & Mundi singuli procedunt alius ab alio temporibus diversis, donec ordo tangeret creationem Mundi hujus.* Hæc sunt ipsissima verba in Libro *Druschim.* Hinc verò manifestum est solutionem Problematis in graduales & successivos descensus Luminum ac Mundorum rejici. Quæ quidem solutio maximam Quæstionis difficultatem intactam mihi videtur relinquere. Cum quæri porrò possit, cur magnum illud Lumen *Adam Kadmon* prius non extiterit. Qui ipse apex est Quæstionis. Ubi verò asserit quemlibet Mundum creatum esse post creationem Mundi semet superioris, Mundosque singulos procedere alium ab alio *temporibus diversis*, attentè quidem hic observandum est, quàm pulchrè hujusmodi successiones *diversis* rerum creatarum *statibus* conveniant, Animarum putà humanarum & Angelicarum, cum interim vix credibile videatur, quin substantia rerum omnium & singularum creata sit simul.

In Caput II.

Consideratio prima.

I.

HIc notandum est, scopum argumentationis nostræ eum non esse, ut arguamus corporeitatem Numerationum ex eo duntaxat, quod aliquam extensionem habeant, sed quod dicantur aut in unam struem componi, aut in tres disponi columnas, aut in Orbes conglobari. Quæ locutiones meritò suspicionem movere poterant, res aliquas corporeas per has Numerationes intelligi, non autem Spirituales.

II. Titulus hujus Sectionis est, *Absurdum esse statuere Primum Ens in uno loco emittere Sapientiam, in alio non, &c.*

1. Ad quod respondetur. Quamvis DEUS statui possit in quolibet puncto sui esse Sapiens *implicitè* aliter tamen se habere posse quoad Sapientiam *manifestatam* Creaturis, &c. Sed hîc considerandum est, quàm incredibile sit, Manifestatam *Sapientiam*, quatenus *Aziluth* est, ullo abesse loco, quasi essent aliquæ Mundi Regiones in quibus non præsto sit Divina Illuminatio, aut igitur ubique *Aziluth* Sapientiæ est aut nusquam. Ego verò sensu *Cabbalistico* nusquam esse suspicor. Illiusque in locum *Operationem Spiritûs* substituo, quæ hujusmodi difficultatibus prorsus liberatur.

2. Et huic primo quidem Responso ipse videris diffidere, dum ad alterum recurris, *Judæos* nempe ad evitandam hanc absurditatem in infinitum multiplicare Numerationes, singulas *Decades* in alias distribuendo *Decades* & has in *Decades* iterum & sic in infinitum, ut ne unicum quidem punctum, &c. At verò hic primò considerandum est, an non multiplex hæc Divisio Commento huic decem Emanationum aliarum alias orbiculariter involventium oscitanter excogitato, tanquam σοφὸν φάρμακον postmodùm sit adinventa, ut nos solemus in Scholis Falsitates semel factas Authenticas, multis mirisque distinctiunculis defendere. Deinde accuratè dispiciendum, an vel sic notata absurditas reverà possit evitari. Nam cum certo ordine hæc facienda sit Divisio, manifestum est, si vel in infinitum dividas, aliquod intervallum fore inter datam *Sephiram* & *Sapientiam*, ut si data *Sephirah* sit *Hod*, atque ista *Hod* dividatur in decem *Sephiroth*, ut sui partem habeat *Chochmah* sive *Sapientiam*, atque eadem *Sephirah Hod* in secunda Divisione iterum dividatur in decem *Sephiroth* & sic infinitum, necesse tamen erit semper ut *Hod* quatuor *Sephirothis* distet à *Chochmah* sive *Sapientia*, nec verum erit, quod ne unicum quidem punctum relinquatur Sapientiâ destitutum.

III.

III. Quantum ad terminationem Amplitudinis *Numerationum*, equidem non video, quî ista difficultas evitari possit, supponendo Trinitatem Christianam exhaurire totam Decadem *Aziluthicam*, cum necessariò tenendum sit tres primas summasve, esse interminatas, vel infinitas, utpote quæ tribus Hypostasibus, quæ sunt in Trinitate Christiana respondent; *Kether* quidem τῷ Θεῷ Johan. 1. *Chochmah* τῷ λόγῳ, & *Binah*, quæ in visione Ezechielis רוח החיה dicitur τῇ ζωῇ. Quæ vita dicitur τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Quod Prophetæ virique Sapientes Luce viventis hujus Spiritûs illuminentur atque actuentur. Atque hæc certè *Operatio Spiritûs*, quæ sola *Emanatio* est, quam ego admitti posse putem cum ratione, rectè dici potest terminari, cum sit tantum operatio Spiritus varia pro variis subjectis & circumstantiis in *Briah* descendens & in omnes omninò Creaturas Intellectuales ejusdem capaces, *Kether* verò *Chochmah* & *Binah* non sunt meræ operationes sed *Hypostases*, Æterna nempe Divinitas, infinita, immutabilis ac necessaria, qualis utique est, si nulla existeret Creatura. Neque quicquam nunc esse in rerum natura credibile est præter hanc æternam Divinitatem, Mundumque ab ipso creatum, & operationes ipsius Spiritûs in Mundi partes præsertim Intellectuales, Homines intelligo & Angelos, adeo ut nulla mihi videatur necessitas cur istiusmodi *Decas Aziluthica*, ad inveniretur, quæ celebratur apud *Cabbalistas*, nec satis perspicio cui usui inserviat. Sufficit *Operatio Spiritûs* magnum illud & inæstimable donum à *JEsu Nazareno* vero *Messia* omnibus in eum credentibus promissum. De *Sephiroth* verò *Aziluthicis* non solum apud *Christum* & *Apostolos*, sed & apud *Pythagoreos* & *Platonicos*, apud *Philonem*, *Plotinum* omnesque Philosophos altum est silentium.

IV. Circa Evacuationem *Or-Haensoph* sive *Infiniti*, notandum est *Cabbalistas* rem hanc sic exprimere, ac si ipsa substantia *Infiniti* comprimeretur, contraheretur, retraheretur ve à puncto quodam, ut ingens fiat vacuum concavum, in quo

Mun-

Mundi creari possint. Res sic describitur in Libro *Emek Hammelech* seu *Valle Regia. Dimensum scilicet esse* בעל הרצון *(Deum scilicet liberrimum illud Agens) intra substantiam suam, magnitudinem circuli cujusdam evacuandi, ubi foret statio Mundorum; Illamque Lucem, quæ erat intra Circulum hunc, compressisse, complicavisseque, quandam ejus partem, veluti cum quis colligit atque conduplicat vestem suam, nudando se, & Lucem eam elevasse in sublime, atque sic relictum esse locum prima Luce vacuum.* Quæ tamen Lux est *Or-Haensoph.* Et præterea compressio & complicatio quasi vestis, satis innuit *substantiam* saltem intelligi, si non *corpoream.* Et certè similitudo tua, quâ rem excusare velis, non minus sapit corporeitatem, dum gloriosissimam *Infiniti Luminis* copiam tantum minui contendis non in totam tolli, sicut cum evacuato vitro fragrantis olei pleno, non planè tollitur sed tantum diminuitur fragrantia. Et certè quantum ad interrogationes illas: Annon DEUS sicut mutavit modum præsentiæ suæ qua quondam fuit in rubo, in arca fœderis, in Monte *Sinai*, in loco transfigurationis Christi,&c. ita etiam diminuere potuit modum præsentiæ suæ intra hoc vacuum; respondeo fuisse ante ullum Mundum conditum, immutabilem quandam Divinitatis Lucem sive gloriam, quam nefas est existimare ulla ex parte minui posse, sed eandem prorsus ubique esse & ante & post Mundum conditum, nec ullam aliam fuisse ante Mundum conditum præter hanc essentialem. Mutabiles verò DEI præsentias tantùm fuisse post Mundum conditum & meras esse operationes ad extra. Quando verò nulla fuit externa Creatio, incredibile est Deum tunc ullas induisse mutabiles & variabiles glorias aut præsentias, cum nulla esset Creatura cui irradiaret, suaque Essentialis gloria abunde sibi sufficeret. Nec video denique quomodo hac Hypothesi, major minorve materia futura sit, quam sine illa, quippe infinita esse non potest, sicut demonstravi in *Enchiridio Metaphysico*, & certe si esset infinita, creationem imma-

immaterialem ista Hypothesis minimè angustaret. Mira igitur hæc *Haensoph*, sive *Infiniti* Evacuatio, nullo mihi videtur solido niti fundamento. Occasionem verò hujus Inventi hinc originem duxisse arbitror, nempe cum recentiores Cabbalistæ מקום inter Divina nomina apud Scriptores Judaicos antiquissimos recenseri animadvertissent, illi omnem veritatem modio *Aristotelico* metientes, naturamque loci in eo omninò consistere putantes ut rem locatam circumambiat, de interno loco ne somniantes quidem, aut cum suo *Aristotele* strenuè negantes, (cum è contra *Pythagorei*, & locum internum admittunt, & Spiritum esse planè definiunt uti videre est in *Enchiridio* meo *Metaphysico*) illi inquam, cum DEUM מקום locum esse ex Reliquiis antiquæ Cabbalæ edocti essent, statim rem ad sensum Philosophiæ *Aristotelicæ* intellexerunt, nec aliter DEUM Locum esse posse censuerunt, quàm ita se excavando, ut concavâ Divinitatis suæ, si fas sit ita loqui, superficie convexam Mundi superficiem circumcingeret. Hæc prima videtur basis argutæ hujus Theosophiæ, à recentioribus *Cabbalistis* post *Aristotelis* tempora inventæ, cum antiquiores Cabbalistæ, inter quos *Pythagorei* numerandi sunt, longè aliter de natura Loci censerent.

In Caput II.
Consideratio secunda.

I.

Difficultas de *Influxu Lineæ Lucidæ, sive Lux primaria sit, sive secundaria hic proponitur.*

1. Extremitas Orbis primi hic statuitur consistere ex lumine eum ambiente, quod suo modo est secundarium, &c. Ego verò quærebam, utrum ex ipsa *Luce directa* lineæ emissæ hi orbes fierent, an ex illa, quæ è latere lineæ circumcircà secundum Longitudinem lineæ eradiaret, quam *secundariam lucem* esse intelligebam. Tu verò, si rectè rem capio, *directum* Lu-

men ab *Haensoph* extremitatem primi Orbis constituere supponis, & *secundarium* Lumen suo modo esse contendis, sicut cum intra vitrum noctu detinetur candela Lumen externum *secundarium* est. Quæ si ita sint, necesse videtur, ut orbis primus non contingat modo Concavum *Haensoph*, sed arctissimè cum eo cohæreat, nec nisi notionaliter ab eo distinguatur.

2. Dum verò voluntariam statuis esse effigurationem Divinæ Influentiæ non Mechanicè necessariam, dispiciendum hic est quàm bene hoc conveniat cum prima Hypothesi, quâ docetur DEUM quasi essentiam suam compressisse & à puncto circumcircà retraxisse, quod fecisse nihil opus habuisset, si suas influentias pro libitu suo suspendere potuisset. Postremò, dum ais, non absurdum esse *Emanationes* istas, quamdiu durat *Aziluth*, DEUM ipsum esse, cum nec absurdum sit Filium atque Spiritum S. esse DEUM, discrimen ipse mihi offers dicendo, quamdiu durat *Aziluth*, quod subinsinuat eas posse cessare. Nihil autem quod cessare potest ab essendo potest esse DEUS. E quo genere neutiquam sunt Filius & Spiritus S.

II. Ad difficultatem in hac Sectione propositam idem fere affertur Responsum, quod proximè datum est. Unde idem regerendum, quod modo regessimus; frustrà utique DEUM substantiam suam subduxisse ex Circuitu Mundis condendis destinato, si liberè potest inhibere influentiam luminis sui, ne præter quàm quod Creaturis commodum sit, effluat. Ac proinde hic considerandum est, an non partes hujus *Cabbalisticæ* Hypotheseos inter se pugnent.

III. Breviter hic respondeo parem utrobique non esse rationem, nempe ubi DEUS dicitur factus Orbes, atque ubi dicitur idem DEUS Pater Filius & Spiritus S. nam hi tres concipiuntur ut unus æternus, necessarius & immutabilis DEUS, idem ante & post omnes Mundos conditos. Quod verò cum tempore incipit, nec æternum est, neutiquam potest esse Deus,

nec

nec quod ullâ terminatur figurâ, quod fit in his Orbibus. Unde satis ingens apparet discrimen inter DEUM factum Orbes, & DEUM, qui Pater & Filius & Spiritus S. dicitur, quippe qui unum æternum sunt, infinitum, omniscium, omnipotens & immutabile Numen. Quantum verò ad Repræsentationes Divinas, quatenus repræsentatur ut Homo, ut Ignis, ut Fumus, &c. non spectare videntur ad hunc locum, ubi de DEO ipso loquimur, non de ejus externis Repræsentationibus aut Operationibus.

In Caput II.
Consideratio tertia.

I.

RESponsum hoc tuum de conceptu τῶν Sephiroth ex Hypothesi Sphærarum *Aristotelicarum* genito, solidum perinde ac ingeniosum videri posset, si de antiquitate Inventi, & puritate Scholæ *Judaicæ* immunitateque à Paganicæ Philosophiæ corruptionibus satis constaret. Verùm Scholam *Judaicam* Philosophiâ *Aristotelicâ* etiam *Antiochi* temporibus corrumpi potuisse suprà subindicavi, & insigne illius rei exemplum in *Jonathane, Ben Uzziel* protuli. Addoque præterea in *Sepher Jezirah* (qui tamen liber omnium antiquissimus reputatur apud *Judæos*) Hypothesin *Aristotelicam* planè supponi, ut nugas Astrologicas ibi memoratas prætereaam. Nam non solùm Orbium signorumque cœlestium ibi fit mentio, *sed semita 31. vocari dicitur Intelligentia perpetua, eò quod ducit motum Solis ac Lunæ juxta constitutionem eorum, utrumque in Orbe sibi convenienti.* Ad quæ *R. Abraham; semita trigesima prima vocatur Intelligentia perpetua, Et illa ducit Solem & Lunam & reliquas stellas & figuras* (Planetas nempe reliquos & signa cœlestia) *unumquodque in Orbe suo.* Et in *Tykkunin Zoar.* Ibi planè asseritur Hypothesis *Aristotelica*, affirmando *Mundum Fabricæ, Mundum esse Sphærarum seu Orbium cœlestium, & omnia quæ in*

eo sunt, usque ad centrum Terræ. Vide *Rittangel.* Lib. *Jezirah* pag. 163. Denique in MS. *Emek Hammelech.* Hæc occurrunt, *Infimum autem Circuli & Sphæræ hujus splendoris est Asiah Spiritualis & Corporea, in cujus medio nos jam subsistimus nempe in terra hac quæ vocatur* חבל i.e. *Terra habitabilis.* Quæ certè mihi manifesta sunt indicia, Judæos *Physicæ* suæ *Cabbalæ* partem quidem potissimam jam olim perdidisse, & in illius locum Hypothesin *Aristotelicam* assumpsisse, Sphærasque decem *Aristotelicas*, suas *Sephiroth Asiathicas* esse, ratos, ad eam mensuram reliquas excogitasse. Quod verò addis, *Decadem* Numerationum *Asiathicam* non Sphæras denotare Materiales, sed radios Divinitatis illuc transmissos, id nihil obest, quo minùs Sphæras immateriales ad illud exemplum comminiscerentur, præsertim cum *Aristoteles* singulis Sphæris Intelligentiam præfecerit, affixeritque.

II. *De rationibus cur prima Numeratio* Kether *sive* Corona *appelletur.*

1. Agnosco sanè inter alias etiam ob hanc sic appellari posse, quod sit quasi Summitas Divinitatis, ut Corona quæ super caput eminet, & ob eam ipsam causam ζανὸς πύργος nuncupari apud *Pythagoreos.*

2. Secundam verò rationem ferè cum priori coincidere autumo, nisi quod splendoris notio addatur, qui τἀγαθοῦ Symbolum est apud *Platonicos*, nitoremque materiæ coronæ, gemmeæ putà aut aureæ respicit.

3. Cæterùm quomodo Non-adhærentia inter causas appellationis connumerari possit, non satis intelligo, quandoquidem, cum *Kether* causa sit causarum, reliquæque *Emanationes* ab ea dependere supponantur, necesse est, ut Corona cum capite arctissimè cohæreat.

4. Veram autem principalemque Occasionem hujus Denominationis à Visione *Ezechielitica* arcessendam puto, ubi ingens Iris, Halo seu Corona conspicitur in circuitu Hominis

Solio

Solio Saphirino insidentis, quemadmodum notavi in Explicatione illius visionis. Quod tamen nihil impedit, quo minus significationem præ se gerat Infinitatis. Immò verò hæc duo occ-runt, ni fallor apud R. *Simeonem Jochaidem*, in *Tykune Soar*, nempe *Menti summa non esse finem*, & *Sphæram*, quæ à natura coronæ non multum abludit, *ratione rotunditatis suæ, nec principium habere nec finem*, vide *Sepher Jezirah*, p. 59.

III. *Durum esse dictu, Coronam statui Sapientiâ carentem, hac scilicet ad secundum Orbem relegata, &c.* hujus Sectionis est Titulus. Ubi eadem ferè afferenda sunt, quæ supra attuli in Cap. II. Conf. I. Sect. II. 2. Quò Lectorem remitto, neque enim opus est, nova hîc Responsa comminisci.

IV. Cur *Chochmah*, *Tiphereth*, & *Malchuth* tribus Hypostasibus in Trinitate *Christiana & Platonica* respondere putes potius quàm *Kether*, *Chochmah* & *Binah* vel רוח החיה equidem nondum video. In parato vero sunt rationes & quasi ultrò se offerunt, cur quis credat contrarium. Nam præterquam quod *Malchuth* Cœtus sit personarum non persona singularis, manifestum est porrò cum *Kether* & *Binah* æque personæ sint atque *Chochmah*, & quinque illæ וו *Tiphereth* accensitæ æque personæ singulæ atque ipsa *Tiphereth*, quod eadem ferè absurditas in his occurrit atque in *Malchuth*. Unde meritò videatur dogma minus consentaneum. Error verò mihi hinc ortus videtur apud *Cabbalistas*, quòd cum Nomen Filii subjectum sit Numerationi *Tiphereth*, non intellexerint subindicatam esse Animam *Messiæ*, sive *Messiam*, cujus etiam gratiâ hæc nomina huic *Sephiræ* accensentur, videlicet *Sacerdos magnus, Maritus Ecclesiæ, Rex*, ille ipse Rex, cujus Regnum sit *Malchuth*, & tamen ex eo solo quod *Tiphereth* secundam Hypostasin statuerint, *Malchuth* statuerunt tertiam, ob nullas equidem rationes probabiles quas mihi hactenus licuit odorari.

V. Quod septem inferiores *Sephiræ*, tot quasi Prædicamenta sint *Cabbalistica* Locive communes, secundum quos

Quæstiones institui, Responsionesve formari perquàm commodè possint, ex *Cathechismo* nostro *Cabbalistico* facilè intelliges. Quòd tamen nòn tam aptè quadrat tribusprioribus. Cæterùm utingenuè fatear quod sentio, ego Numeros *Pythagoricos* ac *Sephiroth* perinde aliquid esse existimo, nempe neutra res ullas externas esse quatenus *Numeri* sunt aut *Sephiroth*, sed modos tantum, rationesve secundum quas realia Entia & externa concipimus & consideramus, ac proinde esse ex genere *Notionum*, quas vocant, *secundarum*, quæ cum certas & determinatas Ideas habeant, possunt esse Symbola earum rerum quæ verè existunt, aut saltem nuda *Repositoria* ordinalia, ut quando in prosequendo aliquo argumento, eoque dividendo, dicimus *Primò, Secundò, Tertiò*, &c. Atque huic usui inservire possunt meri *Numeri* meræve *Sephiroth*, atque sic aliquo modo Memoriæ fieri adminicula. Postquam verò communiora quædam Nomina singulis *Numeris* sive *Sephiroth* affixa essent, tum septem posteriores præsertim, nomina nempe ipsis affixa speciem induerunt tot *prædicamentorum*, nec magis Emanationes censenda sunt, quam decem *prædicamenta Logica*, quas decem *Divinas Emanationes* esse nemo quisquam, quod sciam, unquam hactenus somniavit: sed decem tantum generaliores rerum notiones, secundum quas de re qualibet accuratior institui possit disquisitio; Ad eum ferè modum qui adhibetur in *Catechismo* nostro *Cabbalistico*. Et certè hæc res digna videtur, quæ omni cum curâ ac diligentiâ omniq; seposito partium studio à *Cabbalistis* tum *Judaicis*, tum *Christianis*, seriò ac solicitè perpendatur, ne tam fundamentali errore admisso, tota disciplinæ *Cabbalisticæ* structura apud Homines nasutiores ridicula videatur ac ruinosa.

In

In Caput II.
Consideratio quarta.

I.

NE vana videatur illa *Decadum Multiplicatio*, quadruplex hîc, idque ingeniosum excogitasti Responsum.

1. Verùm, quantum ad primum, considerandum, an Multiplicatio hæc Decadum in infinitos Decadum numeros apud homines Philosophiæ gnaros ac Sapientes, majorem excitatura sit admirationem, quam pervulgata illa Quantitatis *Divisio* in infinitum, Quâ nihil magis tritum in Scholis.

2. Hic perpendendum est, an *Haensoph* sive *Infinitum*, quod Ens simplicissimum est, respondetque *Platonitorum* Hypostasi, quæ τὸ ἓν & τἀγαθὸν appellatur ullam intelligi possit habere conformitatem cum tam multiplici divisione variatorum modorum, ne tantam quidem, quantam Sol habet cum diversicolore Iride. Et *Malchuth* sanè cum sit ordinata rerum ac personarum congeries, quanto pluries multiplicatur tanto immanioribus intervallis recedit ab unitate.

3. Hic autem quærendum, an ipsi modi quatenus modi sunt, rectè dici possint de se invicem participare, Unitasve illa ipsorum, quæ hîc illustrari intenditur, usquam alibi inveniatur, quàm in *Causa* unde profluant, aut in *subjecto* in quod recipiantur. Unde Scopus hic tertius Multiplicationis videatur frustraneus, cum nulla sit modorum inter se participatio, & unitas, sed naturæ rationesve singularum distinctæ, *Unitas* autem quæ ipsis competit, aut sit in *Causa* aut in *Subjecto*.

4. Denique hîc etiam quærendum est, an non facilius esset intellectu DEUM ubique esse eundem omniaque ejus attributa ubique ipsi debere tribui, si ingens illud vacuum in se ipso nunquam fuisse supponeretur, nec essentiam suam æternamve suam gloriam ac lucem, quam habuit ante Orbes hos Emanatorios, è medio spatii illius puncto retraxisse, sed pro

re

re nata, post Creationem Mundi, emanare in Creaturas Intellectuales per præsentiam Spiritûs qui ubique est, & dona multiplicia pro occasionibus & temporibus, rectè prædispositis impertit. Quæ quidem vulgò dicitur *Operatio Spiritûs*. Ad quem sensum loquitur Servator. Johan. 5. 17. Pater meus usque adhuc operatur & ego operor. De Emanationibus autem decem, quales recentiores finxerunt *Cabbalistæ*, altum (quod & suprà innui) apud Servatorem & Apostolos silentium.

II. Equidem hic fateor me haud satis attento animo legisse Scriptum tuum, librum nempe *Druschim*. Quod autem in errorem me duxit, fuit, quod præter similitudinem Involucrorum Ceparum, de Orbibus cœlestibus facta sit mentio.

1. Hinc igitur erat, quòd singulos Orbes suos Epicyclos habere somniarem, & hos Epicyclos in decem Orbes iterum distribui, & sic in infinitum. Hunc autem sensum esse putabam, quod singulorum Orbium apud Astronomos in decem iterum Orbes, & singulorum istorum in decem alios, omnes utique concentricos nusquam inveniatur distributio. Adeo ut nihil opus videretur mentionem fecisse Astronomorum, cum ceparum tunicis, nisi Epicyclorum gratiâ.

2. Quantum verò ad ædificationem ab his Inventis expectandam, agnosco cum S. Paulo: πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθὸν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεόν. Rom. 8. 28. Et errores aliquando ad Pietatem aliquid conferre; nec tamen cuiquam scienti prudentique admittendos esse aut fovendos, præsertim si præsto sit veritas, quæ parem saltem si non majorem vim habet, ad promovendam Pietatem. Qualis illa mihi videtur, quæ supponit Deum quidem non retraxisse lucem suam è spatio Mundorum conditorum, sed eodem ubique modo se habere post Mundum conditum, atque antea, nec distare à nobis tot immensis Orbibus Intervallisque Emanatoriis, sed unicuique nostrûm essentialiter intus adesse, & per Spiritum Filii nos subinde urgere ad ea, quæ bona ac pulchra sunt, ac præsertim ad omnimodam

puri-

puritatem ac sanctitatem, nos commonefaciendo, corpora nostra Templa esse DEI viventis, ut cum omni reverentia ac timore coram eo versemur, illiusque templa nulla immunditie sinamus coinquinari, ut sic idonea fiant Divini Spiritus habitacula, nec Numinis adeo nobis præsentis ac domestici Majestatem, ulla levitate aut temeritate actionum nostrarum unquam audeamus lædere aut offendere.

Quantùm verò ad locos Scripturæ à te hîc citatos, plerique pro me faciunt, ut 2. Cor. 4.6. *Quoniam DEUS, qui dixit, ut è tenebris lux splendesceret, is est qui splenduit in cordibus nostris, ad præbendum lucem notitiæ gloriæ DEI in facie JEsu Christi.* Qui locus interpretandus est ex altero illo loco quem citas. 2. Cor. 3.18. *Nos autem omnes retectâ facie gloriam Domini quasi in speculo intuentes in eandem imaginem transformamur ex gloria in gloriam*, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος. Quæ loca planè innuunt faciem Christi sitam esse non quidem in orbibus istis Emanatoriis immane quantum à nobis dissitis, sed in cordibus nostris, illicque non per *decem Emanationes*, sed per *Spiritum Domini*, nempe *Spiritum Messiæ*, quem promisit verè credentibus, revelari. Id verò Ephes. 4, 13. intelligitur de Ecclesia Christi, quæ illius corpus est, nec ullum talem supponit *Adamum Cadmonem*, qualis à *Cabbalistis* describitur. Descriptionem verò τοῦ *Seir Anpin* & *Malchuth* uxoris illius depravationem quandam esse suspicor Mysterii ad quod respicit *Paulus*. Ephes. 5.32. Quædam verò loca Scripturæ etiam allegoricè intelligenda esse, quò respicere videtur Locus ille Pauli Gal. 4.24. lubens illi accedo sententiæ. Ex reliquis Scripturæ locis, quos affers, abundè constare fateor, satis opulentum esse Divinæ Sapientiæ in Christianitate reconditum Thesaurum, vel potius Thesaurum illum in Oeconomia *Mosaica* reconditum per Christianitatem esse revelatum, hoc est, per prædicationem Evangelii. Quâ cognoscitur *JEsum* esse *Messiam*, fideliterque suis adfore per *Spiritum suum* verè credentibus usque ad finem seculi.

Omneſque Prophetias & Myſteria *Moſaica* in ipſo impleri, veraque illius Eccleſiâ, quibus dedit τὸ πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, *Spiritum Sapientiæ* & *Revelationis*, roboriſque ac fortitudinis ad debellandum peccatum ac diabolum, & ad omne malignum ſemen funditùs extirpandum, ut Charitas magis magiſque nobis exundet, in iſta cognitione quæ oritur ex Divino quodam ſenſu ac experientia, ut rerum Excellentiſſimarum, quarum Summus apex eſt Divinus Amor, gnari ſimus, & inoffensâ innocentiâ & ſinceritate ambulemus uſque ad glorioſum adventum Domini noſtri JEſu Chriſti. Hæc & hujuſmodi ſunt opulentiſſima illa myſteria Sapientiæ Chriſtianæ, quæ in nobis ſunt revelanda. Quò quantum conferant remotæ illæ longéve petitæ ſpeculationes recentiorum *Cabbaliſtarum* de Orbibus *Sephirothicis* & humanis imaginibus in immenſas ferè membrorum laxitates diductis, aliis relinquo majori cum deliberatione diſpiciendum.

In Caput II.

Conſideratio quinta.

I.

DE conceptu Adami primi in ſua membra diviſi uterque egimus, in Cap. I. Conſ. 2. Sect. V.

II. Hic agitatur quæſtio de Applicatione Loci Geneſeos cap. 1. v. 26. ad *Adamum* primum, an ullo colore illud myſterium inde elici poſſit.

1. Nam *Recentioribus Cabbaliſtis* quamvis modus ſit accommodandi uſitatiſſimus, diſpiciendum tamen eſt, an ita ſit *antiquis*, nempe cum nulla ſint indicia vel notamenta aut in ipſo Textu aut aliunde deſumpta, quæ myſterium inſinuent aut confirment, ut vellent ſtupendum aliquod Myſterium ſuper fundamentum planè nullum extruere.

2. Agnoſco ſanè ſi abſurdas has Cabbaliſtarum accommodationes admitteremus, vel in iſtoc malo aliquem futurum

eſſe

esse usum ad obturandum ora Cavillatoribus *Judæis*, circa loca aliquot Prophetarum, quæ alio sensu atque olim impleta erant, ab Evangelistis ad Christum applicantur. Cæterum si res accuratius perpendatur, valde dispar inter eos videtur esse ratio. Nam Allegationes Evangelistarum suâ non carent concinnitate & analogia, aut impletiones Prophetiarum perfectiores sunt & quodammodo veriores eo sensu, quo ab Evangelistis applicantur, quam quo primùm impletæ sunt, quemadmodum de utrisque illis locis allegatis, non dubito, quin abunde evincere possem, nisi calamus ad alia properaret. *Cabbalistas* verò *observo* frequenter nulla alia de causa, quàm quod nomen *vel appellatio* illius rei, de qua agitur, in Textu occurrit, Textus *Scripturæ* allegare.

3. Si quis ad probandam vel illustrandam Hypothesin *Pythagoricam* de motu Terræ allegaret Gen. 1.16.19. nullis aliis indiciis vel notamentis aut ab ipso Textu aut aliunde desumptis instructus, næ ille homo esset ineptus admodum & inscitus. Sed si quis, pensitatis sex primorum numerorum & naturis & nominibus, Juramento per traditorem *Tetractyos* addito, quæ κλειδοῦχος τῆς φύσεως apud *Pythagoreos* appellatur, observaverit singulos numeros & quoad naturam & quoad nomen, singulorum dierum operibus convenire, errasse licet hic dici posset, non tamen temerè & sine ratione dici potest errare.

4. Agnosco quæ traduntur Mysterio Pietatis Lib. 7. Cap. 7. aliquo modo ad Cabbalistarum accommodationes trahi posse, ubi intra aliquos limites consistunt, nec Accommodationes suas sinunt omni carere Analogiâ, verùm cum sine omni rationis strictura, solo occursu appellationis rei quam tractant, contenti, textus citant, nulli ea ipsa, quæ nos in Mysterio Pietatis scripsimus, esse possunt suffugio.

In Caput II.
Consideratio sexta.

I.

HUjus Sectionis Titulus est, *videri per punctum vacui medium intelligi terram, unde augeatur suspicio de Hypothesi* ARISTOTELICA *huc allata*.

1. Considerandum est an non multò credibilius videatur Orbes *Aristotelicos* hic intelligi quam Vortices *Pythagoreos*, quia Orbes *Aristotelici* concentrici finguntur cum terra, punctove medio vacui excavati. Vortices verò omnes excentrici sunt, diversaque habent ac distincta Centra.

2. Præterea cum punctum medium vacui in *Or-Haensoph* dicatur *Mundus Materialis & corporeus perfecta corporeitate*, i. e. crassissima, videndum porro an non manifesto hoc sit indicio, terram intelligi, quæ elementum est crassissimum, ac proinde non posse esse *magnam* illam *Abyssum* in carcerem *omnibus* malignis Spiritibus destinatam. Sed unumquemque potius Vorticem, tanquam tot *Dinarchias*, ubi & quatenus opus sit suum proprium habere carcerem. Qui ante lapsum Spirituum fere nulli sunt, post lapsum verò inferior Regio versus Solem vorticis crassior evadit, donec tandem Sol abeat in *Astrum frigidum*, *Terrave* fiat. Ac proinde dispiciendum est, an non pars concava Terrarum singularum sive Planetarum, sit in singulis *Dinarchiis*, ubi sint lapsi Spiritus, formidabilis illa & tenebrosa Abyssus malignis Spiritibus destinata, præsertim si, (quod haud ita improbabile rem anquisitiùs perpendenti fortean videbitur) Mundus quasi alter sit intra terram, Terraque ipsa, quod innuit Psalmista, fundetur super aquas, tanquam ingens quædam Insula ipsis innatans. Unde יסוד *Fundamentum* quæ nona *Sephirah* est, Numerusve *Novenarius*, apud Græcos *Cabbalistas*, vocatur ὠκεανὸς. Cum verò nihil opus sit ut hæc aquarum fornix plus 30. aut 40. millia

sit

sit crassa, satis amplum spatium relinquitur, intra hanc Fornicem, quod malignis Spiritibus funestum ac caliginosum esse possit Habitaculum. Atque hic illud Plinii locum habebit, *Quid mirabilius aquis in cœlo pendentibus?* Nam ut aquæ in nostro cœlo pendent nullâ vi Mechanicâ suffultæ, ita hæc fornix aquarum subterranea; *Sandalphone* utrobiq; suas partes strenuè agente. Inter fornicem verò hanc aqueam corpusque Solis maxima ex parte jam in crassos fumos vaporesque conversum, extenditur satis ampla Regio caliginosi aëris admodum debili ac dubiâ luce illustrati, Sole non aliter lucente, quam Lucernæ tenui fuligine incorticatæ, (quemadmodum describunt & *Henricus Regius* & ipse *Cartesius* si rectè memini) *in sepulchris mortuorum*. Adeo ut verè hic locus videatur miserorum illorum Spirituum qui Sacris Scripturis appellantur *Rephaim* & *Methim*. Quod si contractus hic Sol subterraneus, in terrellam ipse tandem abeat, crassâ obvolutus opacitate firmiterque obduratus, hinc tandem illos oppriment extremæ illæ tenebræ, ubi fletus erit & stridor dentium. Sed *subterranei Solis* in terrellam conversi nullum exemplum externis nostris oculis in rerum natura expositum fateor, nisi id fortè fiat in *Saturno*, ubi curiosi Planetarum contemplatores, globellum quendam in medio illius, circulo quodam ad insignem distantiam circumcinctum, Telescopiorum beneficio intuentur. Qui *Globus* an *Terella* sit, *circulusque*, ex oppositis partibus multùm, seculorum antiquitate, exesa & demolita *fornix*, harum rerum curiosis magis anxiè soliciteque discutiendum relinquo. Quantum ad me, de eis equidem rebus quæ tam longè extra rationis experientiæq; nostræ ictum sitæ sint, parciùs modestiùsque philosophandum censeo.

II. Rectè quidem hic respondes *Epicyclicarum Decadum* Notione sublatâ, omnem de tot terrarum distantiis magnitudinibusque disproportionatis difficultatem cessare, nihilque periculi esse, ne multiplicando Decadas, terræ tandem in mi-

nutiſſima puncta contrahantur. Verùm enimverò videndum an non ſuppar abſurditas difficultasque etiamnum maneat, ex eo quod ſingulæ Decades concentricè cum medio puncto excavati vacui, in infinitum ferè in alias Decades dividantur. Quanquam enim iſtoc pacto fateor minimè eventurũ ut Terræ, mera demum puncta quaſi Mathematica fiant, futurum eſt tamen ut *Malchuth*, hoc eſt, *Regnum*, quod eſt rerum populorumque ordinata coagmentatio, tandem fiat papyraceum dicam, (ob tenuitatem,) an Mathematicè ſuperficiarium, nulliusque planè altitudinis aut craſſitiei, quod perinde abſonum videtur, ac Terra in punctum contracta. Nam dividatur *Tiphereth* putà in decem *Sephiroth*, quaſi in infinitum, *Malchuth* ſive Regnum omni tandem, ſi fieri poſſet, ſuperficie Mathematicâ tenuius fiet, & ab aliis Regnis aliquot Sephirotharum intervallo diſſitum. Quæ quidem una conſideratio, videndum eſt, an non meritò expergefacere debeat *Judæos*, & excitare ad ſeriam apud ſe ipſos diſquiſitionem, an non hæc infinita Decadum diviſio merum σοφὸν; quod dixi φαρμακὸν ſit, poſtquam majores eorum in errorem hunc decem *emanatoriorum orbium* incidiſſent, maximaque pars diſciplinæ *Cabbaliſticæ*, quæ nunc apud eos viget, nova non ſit ac ſuppoſititia. Quod & ipſi termini *Cabbaliſtici* ſubindicant, ut *Metatron*, *Gematria*, *Notaricon* & ſimilia, quæ à vocibus Latinis Græcisve deducuntur, תמורה verò cum vox Hebraica ſit majorem videtur mereri fidem, ut & propterea quod indicatio ſimplicior ſit & facilior, & quaſi Anagrammatiſmus quidam pleriſque Gentibus familiaris. Et quanquam גמטריא vox Græca ſit, & ſatis abſurdè à γεωμετρία deducta, cum operatio *Arithmetica* potiùs ſit quam *Geometrica*, fieri tamen poteſt ut ejuſmodi æqualitatis valorum Literarum in nominibus vocabulisq; contentarum obſervatæ exempla quædã antiquiſſima apud *Cabbaliſtas* extarent, propriâ illius operationis appellatione, propter longam interjectam earum rerum deſuetudinem, deperditâ. In uſu verò à primis

uſque

usque Cabbalistis fuisse, cum singulæ Literæ Hebraicæ numeralem etiam significationem habeant, haud ita veri est dissimile. נוטריקון vero, ut nomen ita rem novam esse, indicio est, quod illius ratio ita laxa sit & diluta, & tam nihil in se habere videatur aut concinnitatis aut roboris. Et certè quod ad duo priora genera attinet, quanquam non inficior in Sacris Mysteriis exponendis ea aliquando locum habere posse, eorum tamen usum in sacris paginis explicandis, ut & sensûs Allegorici, rariùs quidem occurrere, sed ut gemmas & metallorum fodinas in terra, parciùs hinc inde spargi; & ut virgâ Divinatoriâ in his investigandis, ita planè, in istis eruendis divino afflatu opus esse, ne in vanissimas nugacitates aberremus. Hæc verò obiter.

In Caput III.
Consideratio prima.
I.

Equidem habeo tibi gratias quod & hic tam copiosè & accuratè mihi enarraveris distinctiones inter *Nephesch*, *Ruach* & *Neschamah*, etiam *Chajah* & *Jechidah*, ipsumque Librum R. *Mosis Cordueri*, huc mittendum curaveris. Hic autem quædam perpendamus, quæ in hâc Sectione occurrunt. Quantum enim ad me, ego in homine unicam esse Animam firmiter statuo, eamque esse, quam omnibus hominibus *Cabbalistæ*, sub nomine *Nephesch* faciunt communem. Quod verò ad illud Jobi attinet c. 32. 8. ונשמת שדי Et Anima *Schaddai* intelligere faciet eos, Si sic vertatur; Anima *Schaddai* respondet ἡ θεία ψυχὴ apud *Platonicos*, idemque est qui Spiritus S. quem & præcedentibus verbis indigitari autumo. אכן רוח־היא באנוש *Profectò Spiritus ille est in homine.* Spiritus utique Sanctus, seu Divinus, ille transit per corda omnium mortalium & pro tempore & occasione in quibusdam mirificè operatur. Sed particularem aut Animam aut Spiritum præter *Nephesch* in homine esse,

esse, nec ex hoc loco, nec ex ullo alio evinci posse existimo. Verùm si נשמת שדי reddatur *Inspiratio Schaddai*, tum rectè *Neschamah*, i. e. Inspiratio dicitur emanare à *Binah*, quippe quam ego tertiam in Divinitate Hypostasin esse censeo. Cur verò *Ruach* attribuatur ת״ת *Tiphereth*, non video, nisi quod illa *Sephirah* sit *Filii* Repositorium propter Animam *Messiæ* cum *Logo* conjunctam, Principem Regni, & promissorem pariter & emissorem *Spiritûs S.* qui per errorem à Cabbalistis existimetur particularis in Homine Spiritus, ut & *Nephesch* è *Malchuth* emanare, quod *Malchuth* sive Regnum *Messiæ* ex immenso quasi numero *Nepheschim*, i. e. Animarum tum Humanarum tum Angelicarum coagmentetur. Nec sanè opus est hisce diu inhærere. Verbum sapienti sat est. Hic verò primus error paulo crassiorem mihi aggenerasse videtur, nempe tam realem inter has tres animas distinctionem ut diversis in locis post mortem habitare existimentur, *Nephesch* in Sepulchro, *Ruach* in Paradiso inferiore & *Neschamah* in Paradiso superiore. Ex quibus manifestò apparet singulas animas humanas, hominum saltem bonorum, tres esse animas realiter distinctas, singulosque istiusmodi homines tres esse quodammodo homines, personasve tres realiter separabiles, quamvis uni in præsens culeo insutas. Unusquisque verò se unicam Personam Animamve quàm intimo sensu & experientia ex eo persentiscere potest, quod unicam se experiri possit habere facultatem animadversivam, nihilque ad essentialem integritatem suæ personæ pertinere nisi quod cum hoc communi Centro *Cataleptico* sive perceptivo inseparabiliter & essentialiter unum est, qualis est pars animæ *Plastica*. Quæ quamvis essentialiter & indiscerpibiliter unum quid sit cum parte animæ *perceptiva*, ipsaq; quoad essentiam semper eadem, variis tamen vehiculis indui potest, & pro varia vehiculorum puritate, variis nominibus appellari. Et ex hac vehiculorum distinctione, fortean nata est ipsarum animarum tanquam realiter distinguendarum apud *Cabbalistas*

balistas opinio, cum pro varia tamen puritate vehiculorum, varii tantùm gradus Divinarum operationum in unam eandemque Animam descenderent; Neque enim ipse, quantum video, *Chajah* & *Jachidah*, quartam quintamque animam constituis, sed vitales potius operationes Divinitus influentes. Idem statue de *Ruach* & *Neschamah*, Animaque humana, ut debet, manebit una.

Quantum verò ad sententiam quorundam Christianorum Doctorum, quasi opinioni de tribus in Homine Formis vel Animabus realiter distinctis faverent, equidem apud paucissimos, ni male memini, illud dogma obtinet. Ipse verò accommodatissimum argumentum elegisti, quo opinio ista stabiliri posse videatur, à contrarietate scilicet actionum Animæ simultanearum desumptum, à concupiscentia utique appetitûs sensitivi & repugnantia mentis. Urges enim harum Actionum Accidentia seu Potentias nudas, neutiquam esse posse principia. Quod postremò confirmas noto isto Axiomate, Actiones esse Suppositorum. Ubi ultrò videris agnoscere cum Cabbalistis, Tres illas Animas tria quasi esse supposita. Fateor satis speciosam ac ingeniosam esse argumentationem. Cæterum hîc provocandum est ad Experientiam. Plures unâ animas in bruto neminem credo affirmaturum, putà in Cane. Qui tamen in jusculo paulò calidiori, aliquando deprehenditur & lambere & quæritari simul, quod indicio est, & appetitum & aversationem circa jus in eo simul excitari. Idemque fieri potest in Anima humana circa objectum jucundum quidem sed minus honestum, quamvis una sit. Jucunditas appetitum movere potest eodem tempore quo turpitudo aversationem, cum una eademque Animā in homine utriusque sit conscia, ut Anima in cane, voluptatis & doloris. Præterea considerandum est, an quas actiones vocas, revera sint Actiones, non autem passiones potius & impressiones, appetitus intelligo sensitivos, qui virtute unionis partis plasticæ animæ cum hoc terre-

stri corpore ipsi vel in vitæ imprimantur, repugnante interim voluntate mentis lumine illustratâ. Postremò nihil absurdi est nudas potentias, modo δυνάμεις ποιητικαὶ sint, quemadmodum alicubi distinguit *Aristoteles*, pro contrarietate modificationum Objecti, contrariarum Actionum esse principia, nec Diversa hic requiri supposita. Hæc certè mihi maxime consentanea videntur, entiaque minimè multiplicanda esse sine necessitate.

In Caput III.
Consideratio secunda.

I.

PEr *Ruach* & *Nephesch* in superioribus ad *Spiritum Naturæ* non alludi, satis jam ex te intelligo librisque, quos huc pro singulari tua humanitate mittendos curasti. Credoque te facilè admissurum *Spiritum Naturæ* non tantùm in *Asia* sola commorari, sed per *Asiam* universam, cum per *Mundum Factionis* suprà intellexeris universos vortices Mundanos. An verò Spiritus hic, *Sandalphon* quatenus circa Regiones Mundi materialis crassiores versatur appellandus sit; *Metatron* verò quatenus Metator universalisque dispositor totius Materiæ Mundanæ Animarumque eâ contentarum, ulteriori disquisitone indiget. Suspicor enim ut non unas ita nec semper aptissimas notiones nominibus Cabbalisticis Cabbalistas recentiores accommodasse.

In Caput III.
Consideratio tertia.

I.

VAsa fieri non potuisse absente & evacuato DEO manifestissimū est, ac proinde rectè eum reponis in locum suum. Sed porrò disquirendum est, an non eodem plane præsentiæ adessentiæve modo reponendus sit, quo ante Creationem fuit, nem-

nempe sine omni diminutione essentialis æternæque lucis vel gloriæ; ita ut omnem eam quam ante creationem habuit, & absque creatione esset, semper fuisset habiturus, etiam post creationem haberet in omnibus Mundi locis Lucem atque gloriam, nullâ perfectione ipsi per Creationem demptâ aut diminutâ, sed superadditâ tantùm aut continuâ, aut intercisâ in Mundum partesque ejus pro datis occasionibus Influentiâ.

II. *De destructione vasorum per præsentiam Lucis Infinitæ, quasi Infinitum supponeretur igneum, &c.* Huic difficultati ingeniosè respondes. Idem tantùm innui ac si dicatur: *Præsentiam DEI naturalem in Arca Fœderis per præsentiam gratiosam esse immutatam, &c.* Sed enimverò diligenter hîc dispiciendum est an usq; adeò quadret præsenti causæ hæc comparatio. Status enim externus ac mutabilis Divini Numinis, hîc comparatur cum statu itidem externo & mutabili. Status verò Numinis ante Creationem status quidam internus erat æternusque, ac proinde immutabilis ac permanens in æternum. Hujusmodi planè erat illius Lux & gloria ante Mundum conditum, quæ propterea imminui aut mutari neutiquam poterat, ut sic locus parari posset Mundis condendis creandisve. Dignum profectò est hoc argumentum, ut alta mente ac tranquillâ cautè curioseque pensitetur, cum primum ponatur, præcipuumque hujus *Cabbalisticæ Metaphysices* Fundamentum.

In Caput IV.

I.

U*Trum Adamus primus DEUS sit an Creatura*; ad hanc quæstionem summâ quidem, quam res patitur, ἀκριβείᾳ respondes, affirmando esse *conceptum distinctum DEI, quatenus ut causa prima in actu causandi consideratur.* Sed curiosi hîc se abstinere non possunt, quin porro quærant, cur DEIIS ut prima causa humanâ formâ se indueret, quasi id quicquam contribueret ad faciliorem magisve scitam Mundorum condendo-

rum rationem, & quî factum, ut hujusmodi externo quasi modulo indigeret, cum Ideas rationesque rerum omnium ac specierum in mente ab æterno immutabiliter ac necessariò habuerit.

II. Et quantum quidem ad distantiam hujus *Adami primi* à Mundis à se creandis, videndum quàm ægre difficultas sublevari possit, aut supponendo radiorum propagationem, per quos præsens censeri possit, ut alia Objecta figurata in locis dissitis per species suas *intentionales* quodammodo adesse reputantur, aut reverà præsentem esse concedendo, quamvis aliis ob variatum præsentiæ modum nominibus expressum. Quippe intellectu difficile est quomodo istiusmodi radii *hominiformes* propagentur ab *Adamo primo*, cum non sit Lux corporea, nec sint reverà istiusmodi radii in Objectis corporeis, quos Philosophi veteres, *Aristotelici* prælertim, nimis temerè finxerunt, &, si essent sanè istiusmodi *species intentionales* ab *Adamo primo* promanantes, cum eædem hominiformes sint, difficile sit conceptu, quid ad Mundos variasque rerum species creandas, ab humana specie tam longè differentes, conferrent. Quam partem igitur Responsionis tanquam minùs validam ipse videris declinare, & adhærere potius alteri. Quæ aliàs profectò satis solida, hoc tamen non vacat incommodo, quòd omnem usum hujus *Adami primi* penitus videtur subvertere. Nam si DEUS revera præsens in eis spaciis ubi Mundi creantur, virtute suæ præsentiæ eos ibi creat, quid opus est hoc *Adamo primo* tam longinquè ab eis remoto?

III. Atque hinc certè videtur haud difficile dispicere, palamque deprehendere quantilli momenti vim habeant, hujusmodi Inventa *Cabbalistica*, ad fidem Creationis confirmandam, aut ad augendam Religionem, cum multò plus valeat Divini Numinis è propinquo circa nos, immò in nobis habitantis subinde recurrens tempestiva Recordatio, ad purificandos animos & gressus nostros cum timore ac reverentia ad do-

mestici

mestici hujus numinis nutum dirigendos, & ad agendum omnia tanquam in conspectu illius qui nostra omnium corda perscrutatur ac permeat, quàm immensæ cujusdam Imaginis humanæ in immanem membrorum laxitatem diductæ & immensis spatiis supra Mundum Materialem elevatæ ac remotæ incerta, & tantum non superstitiosa saltem, si non Idololatrica Contemplatio. Næ ille demum ad unionem cum prima causa, qui ex mero amore ac benignitate omnia creavit, efficaciter se parat, qui omnibus deletis externis Imaginibus propriâque extinctâ voluntate ac amore, ad liberum illum nihilque sibi quærentem Divinum Amorem quotidie anhelat, semper memor Dicti illius, dilectissimi discipuli Domini nostri JEsu Christi, *DEUS est Amor, & qui in Amore manet, in DEO manet & DEUS in eo.* 1. Johan. 4.

In Caput V.

I.

I*Nspirationes DEI non esse nugatorias & inutiles.* Etiam huic difficultati maximè appositum accommodasti Responsum. *Inspirationes tamen DEI, Angelos proponere ut Aquilas, Boves, Leones, DEUM ut Hominem, Ignem, Nubem, &c.* Verùm hîc observandum est, Ubi Divina Inspiratio *Angelos* proponit ut *Aquilas, Boves, Leones, &c.* proponere ut Symbola quædam ac Hieroglyphica quibus miranda Arcana repræsentantur, quemadmodum fieri in Visione *Ezechielis* in *Expositione* nostra fusè enarravimus, quando *Deum* ut *Hominem*, ut in eadem visione Mysterium unionis Animæ *Messiæ* cum æterno *Logo*, quo evadit verus DEI Filius, subindicari, quando ut *Antiquum Dierum*, cum *Filio Hominis*, ut apud *Danielem*, DEUM *Patrem* cum Incarnato *Filio* Hieroglyphicè indigitari. Ubi verò *Ignis consumens* dicitur aut *Nubes refrigerans*, vulgares esse Metaphoras manifestissimum est. Descriptio verò τῦ *Arich Anpin* & τῦ *Seir Anpin*, & *Adami primi*, qui & *Adam Cadmon* dicitur, ad

hunc censum nullo pacto referri potest, tum quod minimè probabile, doctrinas Cabbalisticas, veras & antiquas alias fuisse quam veritates quasdam Divinas, sublimes quidem & excelsas, sed nudas interim & apertas, Symbolicis Hieroglyphicisve Scripturæ Locis applicatas, non *nova* verò *Involucra* & *Ænigmata*, tum quod dictæ descriptiones nullas veritates Philosophicas ullius quidem momenti aut profunditatis repræsentent, sed animum potius in crassos de DEO conceptus, & rudem Anthropomorphitismum abjiciant, dum non figuratè sed propriè, quæ DEO in Scripturis, per ἀνθρωποπάθειαν attribuuntur, intelligenda insinuant. Quæ quidem cum ita se habeant, seriò tandem judicatoque determinandum est an non multò sit credibilius, posteriores *Cabbalistas* antiquis Cabbalæ Reliquiis malè intellectis, per styli Prophetici ignorationem, veræque Philosophiæ inscitiam, in adeo depravatas rerum Imagines pristinam Theosophiæ Judaicæ simplicitatem convertisse, quàm hujusmodi Inventa absona atque aliena genuinam θεσπεσίου illius Sapientiæ fuisse suppellectilem. Equidem fateor hanc *Cabbalisticam Metaphysicam* me paulo liberius iterum vellicasse quàm intenderam. Sed candorem tuum obtestor generosamque animi sinceritatem, ut hanc meam libertatem æquo animo feras, quippe qui eâ usus sum nulla alia de causa quam ex amore veritatis & non ficta erga ipsos *Judaos* benevolentia, quos hoc pacto exuscitari posse sperabam ad recognoscendum apud se ipsos, quomodo aruerint tanquam extra vineam abjecti palmites ex quo à vera vita JEsu Christo sunt abscissi, & quàm vani facti sint in ratiocinationibus suis, postquam æternum *Logon* incarnatum abnegaverint, ut resipiscant tandem, & ad veram in Christo fidem convertantur, promissumque Spiritum obtineant, eamque unctionem quæ ipsos edoctura sit omnia. Interea loci minimè tibi vitio vertendum censeo, quod harum qualiumcunque Cabbalistarum Speculationum

tam

tam strenuum te accommodasti patronum, quippe quem eo consilio fecisse sat scio, ut apud omnes ipsosque adeo *Judæos* clarius posset constare, quid solidi inter Cabbalæ *Judaicæ* reliquias, quidve secus supersit, ut *Judæus* & *Christianus*, quod apud alterutrum bonum est, alter ab altero mutuò accipiant, & quod secus est unanimiter excludant & abjiciant, & in unum corpus tandem coalescant, unamque *Malchuth*, Sponsamve unam illibatam vel uxorem non quidem fictitii eorum *Seir Anpin*, sed veri *Messiæ*, Dominique nostri JEsu Nazareni, quem per errorem ipsi crucifixerunt, quique in mediis doloribus Patrem oravit ut condonaret ipsis horrendum illud peccatum, quod certissimum est eum nec Hypocriticè nec inefficaciter fecisse, sed aliquando fore ut plenum effectum preces illius sortiantur, totusque Israël convertatur ad DEUM patrum suorum, quem, JEsum Nazarenum, verum Messiam repudiando, turpiter repudiarunt. Hunc pulcherrimum præclari tui Instituti scopum esse, præstantissime N. vel ex ultimis tuis verbis è *S. Paulo* mutuatis, quibus Responsionem concludis, omnibus potest constare. *Omnia probanda, quod bonum est, tenendum.* Cæterum cum nimium multa reprobasse, *Judæis* præsertim, videri possim atque abjecisse, ut hanc jacturam aliquo modo compensem, Dicti etiam memor Amicissimi tui, Domini *N. N. van N.* nec iniqui sane nec infaceti, *mihi* utique *fas non esse veteres calceos Judæorum pedibus detrahere, nisi ipsis pararem novos*, experiebar equidem, Christo cœptis aspirante, quid mea ars ea in re efficere possit, hoc est cum præsentis *Metaphysicæ* sive *Theosophiæ Cabbalisticæ* fundamenta videri possim penitus subvertisse, ut damnum hoc aliqua ex parte resarcirem, novam *Mercavæ Expositionem* instigante Domino *N.* meditatus sum, quam vera *Theosophiæ Judaicæ* fundamenta complecti apud omnes in confesso est. *Nova* verò an *antiqua* potius dicenda sit hæc nostra *Expositio*, si

quidem

quidem genuina sit ac vera, penes harum rerum intelligentes sit judicium. Sed utcunque cum ex pauxillis antiquæ Cabbalæ ruderibus noviter sit eruta, ea quidem ratione, *nova* perinde atque *antiqua* dici potest, ne novos *Judæis* juxta promissum Amicissimo tuo factum, non videar paravisse calceos. Quos tibi in manus eâ lege trado, ut *Judæorum* pedibus induendis, & quâ arte possis, adaptandis, sedulò des operam.

VISIONIS EZECHIELITICÆ
Sive
MERCAVÆ EXPOSITIO,

Ex Principiis Philoſophiæ Pythagoricæ Præcipuiſque Theoſophiæ Judaicæ Reliquiis concinnata,

Mirâque cum locis quibusdam S. Scripturæ hactenus obſcuris, ac lucutentâ congruitate conſolidata.

PRiusquam inſtitutam hanc Viſionis *Ezechielitica* Expoſitionem aggrediamur, ut meliori Methodo Majorique claritate ac firmitudine procedamus, Poſtulata quædam, aut antiquæ *Pythagoreorum* Philoſophiæ (à qua non multum abludit, quantum ad eas res, ad quas nos reſpicimus, Carteſiana) aut ſelectioribus Theoſophiæ *Judaorum* Reliquiis, aut denique inſignioribus quibusdam S. Scripturæ Locis ſatis conſentanea, primo in loco ſunt proponenda.

Poſtulatum I.

IN Cabbala *Mercavæ* ſumma contineri, quæ concipi poſſunt, & profundiſſima Myſteria, vulgarique Philoſopho vix credibilia.

Ad hunc ferè ſenſum paſſim occurrunt, ſi rectè memini apud R. *Moſem Ægyptium* in *More Nevochim* de profunditate Arcanorum *Legis* & *Operis Mercavæ* præſertim, luculenta Teſtimonia. Nec dubito quin ipſe, eruditiſſime N. cum in his ſtudiis verſatiſſimus ſis, quàm plurima alia *Cabbaliſtarum* ſuffragia huc adjicere poſſis, ſperoque neminem fore qui ſuper hac re ſit hæſitaturus.

Postulatum II.

OMnes Animas tum Angelicas tum Humanas Animamque adeo *Mesiæ* in principio cum ipso Mundo materiali creatas fuisse, omnesque ab eo usque tempore extitisse.

Nihil ferè apud *Cabbalistas*, ut præstantissimos tum Patrum Ecclesiæ, tum Philosophorum Ethnicorum, Pythagoreos & Platonicos præteream, magis in confesso est quàm *Animarum Praexistentia*, adeò ut hac de re minimè laborare debeamus.

Postulatum III.

TOtum Mundum Materialem in primævo suo statu aut diaphanum fuisse aut lucidum, hoc est, in Soles, transparentesque Cœlos, æthereosve Vortices fuisse distributum.

Hoc certè constare potest ex *Cabbala* nostra *Philosophica* in Interpretatione Operis quartæ Diei. Nec permittit brevitas ut eadem hîc repetamus. Res facile intelligitur è Philosophia *Cartesiana*. Hoc tantum obiter noto, cum & ipsius *Mercavæ* intellectio intellectioni operis quartæ Diei innitatur ab eave dependeat, minùs mirum videri debere, quod *Tetractys* tam sacrum esset apud *Pythagoreos* Juramentum.

Postulatum IV.

DUo quasi esse præcipua Mundi Materialis Elementa, *Naturale* alterum, alterum *Divinum*. Prius autem esse subjectum Operationum *Spiritûs Naturæ* quem *Cabbalistæ Sandalphonem* appellant, Posterius *Spiritûs S.* vehiculum, verumque illud Manna cœleste, quod Cibus Panisve sit Sanctarum Animarum ac Angelorum.

Spiritum Naturæ hîc *Sandalphonem* appello tuâ Autoritate adductus. Duo autem hîc statuo quasi Elementa Mundi Materialis, non quod totus Mundus Materialis ex istis, tanquam unum perfectè *Mixtum*, consisteret, ut corpus putà terrestre

ex

ex quatuor Elemẽtis, ſed quòd duo talia corpora ſpecificè diſtincta, unum *corruptibile* & mutabile, alterũ prorſus *incorruptibile*, in univerſo hoc rerũ Materialium complexu reperiantur, *Divinumq;* hoc *Elementũ* (ſic, quod corporeũ ſit appellatum) cœleſti præſertim Materiæ ſeu Æthereæ, tanquam Sanctiſſimum quoddam illius condimentum, paſſim ſit interſperſum. Atque cœlos equidem שמים duali numero, ob hæc duo Principia ſeu Elementa, *Naturale & Divinum*, perinde atque propter *globulos* & *Materiam ſubtiliſsimam* veriſimile eſt nuncupari. Quæ verò me ratio moverit, ut hæc duo Elementa ſtatuerem ex variis Locis Scripturæ ſatis fusè in Scholiis doceo. Quæ nimio tædio hîc eſſet repetere. *Elementum* autem hoc *Divinum* in Viſione *Ezechielis* ſive *Mercava*, ſubindicari, ſuo loco notabo.

Poſtulatum V.

SOlem in unoquoque vortice & *Medium* eſſe & *Imum* ſive *Infimum*. Partes verò à Sole remotiores *ſublimes* eſſe & *extremas*.

Hoc facilè admitti poteſt, ſi conſideremus, Motum à Circumferentia verſus Centrum, dici deſcenſum, à Centro verò ad Circumferentiam Aſcenſum.

Poſtulatum VI.

IN quatuor inæquales partes dividi poſſe *Vorticem*, quatuorque inde fingi *Mundos* ſive *Orbes*, eorumque ſupremum vocari *Aziluthicum*, alterum *Briathicum*, tertium *Jezirathicum*, & ultimum denique *Aſiathicum*.

Curioſitatis nimiæ forſan foret, præciſis limitibus hos quatuor Orbes ſeu Mundos circumſcribere, minusque conſultum nullis indicationibus ipſorum ſpatia determinare. Igitur ne nullam Intervallorum diſtinctionem feciſſe videar, plenioris Explicationis gratiâ, ſumpto noſtro vortice, puroque ſuppoſito & ſine Planetis, quorundam tamen interim no-

minibus Planetarum retentis, extendatur Orbis sive Mundus *Aziluthicus* à margine Vorticis ad Orbitam *Saturni*, *Briathicus* ab Orbita *Saturni* ad Orbitam *Martis*, *Jezirathicus* ab Orbita *Martis* ad Orbitam *Mercurii*, *Asiathicus* ab Orbita *Mercurii* ad corpus *Solis* jam frigescentis. Duplicem enim *Parmenides* posuit, & *calidum* & *frigidum* Solem, qui primò *Cometa* factus mox *Planeta* fit seu Terra. In duas verò Regiones dividi potest Orbis *Asiathicus* in superiorem & inferiorem. Superior à *Mercurio* ad *Atmospharam* extenditur. Inferior Atmosphæram, ipsumque corpus *Astri frigidi* complectitur.

Postulatum VII.

OMnes Animas etiam in Mundo *Aziluthico* corporeis aliquibus vehiculis indutas fuisse.

Hoc certè valdè consentaneum est, alioqui, si omni corporeitate caruissent haud videtur adeò verisimile, quòd status earum mutari potuisset. Præterea *Messias* Animarum omnium bonarum Pastor, eas dicitur salvaturus εἰς τὸ παντελὲς hoc est, modo quàm perfectissimo. Heb. 7. 25. Quæ tamen Salus consistit in recuperatione corporis *Spiritualis* & *glorificati*, vereque *Paradisiaci*, cujus locus est in Mundo *Aziluthico*, Superioris nempe præsertim Paradisi. Nulla igitur major fælicitas animæ competit, quoad speciem, quàm ut habeat vehiculum sive corpus cœleste, Spirituale & gloriosum. Huc postremò adjici potest Dictum illud *Cabbalisticum*: Nullam virtutem Divinam descendere sine Indumento.

Postulatum VIII.

ESse *Revolationem Animarum* humanarum per omnes Mundos *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum*, & *Asiathicum*, aut *suâ culpâ* aut *Divino Fato* profectam.

Hinc Animarum Revolutionem quadruplicem omninò esse constat. Singulasque Revolutiones esse certas quasdam in singulis illis Mundis ab introitu ad exitum moras. Hîc verò

rò notatu dignum est *Fatales* Revolutiones vitalesve Periodos ex essentiali charactere Animarum exortas immane quantum inter se differre. Quod præsertim intelligendum est de *Revolutione Aziluthica* & *Briathica*. Esse verò Animarum Revolutionem in confesso est apud *Cabbalistas*, qui & גלגול Animarum eam appellant.

Postulatum IX.

ANgelicarum Animarum *Revolutionem*, quanquam ad terrestrem Regionem propriè dictam haud pertingit, ad superiorem tamen partem Mundi *Asiathici* & Atmosphæram extendi.

Hoc enim videtur esse discriminis inter Animam *Angelicam* & *Humanam*, quod *Humana* carnem terrestrem induere possit, *Angelica* verò nequaquam. Cui fortasse affine est illud R. *Mosis Cordueri*: *Vehiculum Angeli melius esse humano, Animam verò hominis meliorem Angelicâ.* Quod certè si ponatur sensu paulò uberiori, nempe quod Anima humana ex sua natura Divinitati aliquanto addictior sit quam Angelica. Angelicam verò vehiculum aliquanto opulentius & quod ad suas delicias promptius alliciat Animam Angelicam, quam humanum humanam Animam ad suas, hinc causa deduci possit cur Angeli priùs lapsi sint quàm Animæ humanæ, priusque in Mundum *Jezirathicum* discesserint, quàm illæ. Nullum enim ferè apparebat discrimen inter *Angelos* & *Homines* in Mundo *Aziluthico* & *Briathico*, nec ullum erat peccatum in illis Mundis Statibusve reperiri, cum in utrisque retineretur immaculata Innocentia, quemadmodum in *Cabbala Philosophica* insinuavi. Aliqui verò ex Ordinibus Angelicis suâ *culpâ* non *Divino Fato* in Mundum *Jezirathicum* prorumpentes, tentarunt posteà Animas *Briathicas*; Quæ quidem hic latiùs deducendi non est locus. Nec tamen nisi parcius & compendiosius hisce de rebus egimus in *Cabbala Philosophica*; in Geneseos Cap. 2. & 3.

Postulatum X.

ANimas, quæ non *suâ* quidem *culpâ*, κατ' ἐρεύλα, laborant, sed *Divino* quodam *Fato*, in Mundum *Asiathicum* delabuntur, Divinâ quâdam vi munitas ac agitatas tutò certoque in Mundum *Aziluthicum* reverti.

Hæc enim Vasa sunt electa, quæ Divina virtute fideliter adjuta, nullæ illius Mundi aut res adversæ aut Illecebræ perfringere possunt aut emollire flectereve in vitium. *Agrippa* alicubi, ni malè memini, appellat *Heroas.*

Postulatum XI.

IN Mundo *Aziluthico* Animas tum *Humanas* tum *Angelicas* Divino Amori, Divinisque ac sublimibus speculationibus, neglectâ ferè ac vix perceptâ adhuc vitâ *naturalis vehiculi*, totas fuisse intentas.

Quem quidem Animarum statum in hoc Mundo ipsum nomen innuit. Nam & ipse agnoscis vocem אצילות alludere ad vocem אצל quæ denotat rem propinquam. Hîc igitur omnes Animas cum Davide dixisse, Ἀγαθὸν μοι προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ, *Bonum est mihi adhærere & quasi agglutinari DEO*, hoc est, arctissimam cum illo unitatem servare, spretis neglectisque rebus omnibus externis. Tanto amore erga DEUM solum incenduntur Divinamq; contemplationem Animæ in statu *Aziluthico*. Unde hic Locus Mundusve, ob amorem hunc igneum & *Seraphicum*, uti & ob igneam vivacissimamque naturam Cœlestis materiæ ibi locorum (quod & ex celeri Cometarum trajectione deprehenditur) haud ineptè cœlum *Empyreum*, (quæ suprema Beatorum sedes censetur) appellari potest. Compara hunc statum cum statu *Adami* ante *Evam*, è Costa ejus factum. *Cabb. Philosoph.* Cap. 2. v. 8. Ubi *Adamus* in Divinum Intellectum Solem illum Justitiæ (quemadmodum & ipse *Philo* eum appellat *Solem*) quasi Aquilinis oculis perpetuo obtutu defigitur.

Postu-

Postulatum XII.

IN Mundo autem *Briathico*, Animas intentissimum illud rerum Divinarum studium, internæque Contemplationis ardorem paululùm relaxasse & foras quasi prospexisse, nempe in *Mundum externum* Materialem, & attendisse aliquantulùm *vitæ* ac *motibus vehiculi naturalis*, Societatesque *Politicas* instituisse, & humanitatem interim, ac charitatem sinceramque Amicitiam inter se coluisse.

Atque hunc quidem Animarum statum vel ipsum nomen iterum denotat, quemadmodum & ipse innuis, quasi בריאה diceretur cum allusione ad ברא vel בר foris, extrà. Hîc enim notatum est *extra* prospectare animas in hoc statu Societates inire *Politicas* & de rebus agundis consilia capere, sed summa interim cum benignitate & innocentia. Compara hunc statum cum statu *Adami* post *Evam* è costa ejus factam, & ante lapsum, Cabb. Philos. Cap. 2. à v. 18. ad finem capitis. Non incommodè autem hîc accidit quod Mundus hic *Briathicus* cœlum occupet *Saturni* & *Jovis*, qui *Consilii* apud Astrologos, & *Benignitatis* sunt Judices. Interea loci non abs re fore censeo hîc monere, cùm huc res rediisset, tempus tunc fuisse, in quo DEUS transegit cum Anima *Messiæ* de Passione ejus & Redemptione Mundi. Nam proximè res tunc aberant à verò lapsu. Et memoratur præterea in *Pesikta* quod Deus è Throno gloriæ animam *Messiæ* proferens rogabat an vellet populum redimere & pro eis pati. Notum verò est apud Cabbalistas *Thronum* & *Briam* idem significare.

Postulatum XIII.

ANimam *Messiæ* in Mundo *Aziluthico* tantum profecisse & tam arcto amore ac unione cùm Divino Intellectu, sive æterno *Logo* coaluisse ut tandem summo planè gradu *Aziluthico* vel potiùs *Hyperaziluthico*, & si Scholasticè loqui liceat *Hypostatico*, cum eo unitus esset, adeo ut Anima *Messiæ* & Divinus

Logos

Logos una fieret פרצוף i. e. una persona (ut Anima & corpus unus Homo) quæ rectè appellanda esset *Filius DEI.*

Filium DEI nomen esse *Messiæ* notissimum est. Nec tamen pigebat huc ascribere quod occcurrit apud R. *Mosem Corduerum*, nempe: *In quantum homo appropinquat conditori suo in tantum ipsi affundi de Spiritu* [Ruach] *& prout magis se dignum præbet, sic* Neschamah *quoque ipsi affluere, & si ad ultimam* [illegible] *perducat cultum suum, derivari in eum Neschamah Aziluthicam*, ita ut appellari queat *Filius Sanctissimi.* Et in *Emek Hammelech* memini occurrere distinctionem inter *servum DEI*, & *Filium DEI*, ex hujusmodi rationibus. Sed hîc Anima *Messiæ* adhuc aliquid magis singulare habet quoad nexum suum cum æterno *Logo* summè *Aziluthicum*, vel ut rectiùs dicam, *Ineffabilem*, sicut dicitur in Apocalypsi c. 19. v. 12. *Nomen illi inscriptum esse quod nemo novit præter seipsum.* Interea tamen minimè prætereundum censui, cum *Judæi* decem Personas in Divinitate (quarum tamen septem fictitiæ sunt) agnoscant, frustrà adversus nos cavillari, qui tres profitemur, & cum illi hunc vel illum Patriarcham cum hac vel illa unitum asserant, unionem Animæ *Messiæ* cum Persona *Chochmah*, sive *æterno Logo*, inscitè ac immeritò negare.

Postulatum XIV.

ANimam *Messiæ* sic cum æterno *Logo* unitam, à DEO Patre Principem fuisse constitutum omnium Animarum in quocunque statu positarum, Regem utique factum esse quatuor Orbium seu Mundorum, *Aziluthici, Briathici, Jezirathici* & *Asiathici.*

Hoc decretum factum est, sub initium Regni Mundive *Briathici* ante pactionem de redimendo Populo per mortem suam. Atque hæc est insignis illa gloria quam obtinebat *Messias* ante jacta Mundi Fundamenta, & quæ ad illum spectabat quatenus erat *Messias.* Unde intelligendus est locus iste Johannis

hannis c. 17, 5. *Glorifica me tu Pater, eâ gloriâ quam apud te habui antequam hic mundus factus esset.* Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, hoc est, ante Mundum hunc *Asiathicum*. Nam ab istis usque temporibus agnitus est *Messias* Filius DEI unigenitus, quatuorque Mundorum Rex, cui omnis jam olim data est potestas in cœlo atque in terris, sed denuò manifestata & declarata post Resurrectionem. Hinc etiam loci illius obscurissimi, Philip. c. 2. v. 6. 7. 8. facilis est Explicatio. Hîc enim Anima *Messiæ* nexu summè Aziluthico vel si mavis Hypostatico cum æterno Logo unita & una פרצוף cum eo facta, adeoque unus verusque DEUS quatuorque Mundorum Princeps vel Rex, non Homo tamen solummodo fit, sed & servus. *Qui* cum esset in forma DEI non duxit rapinam, parem esse cum DEO, sed ipse se exinanivit, formâ servi acceptâ, similis hominibus factus, &c. De tam matura verò Inauguratione Animæ Messiæ in hunc gloriosum Principatum sive *Dinarchatum* quo totius sui vorticis factus sit Princeps, illud Psalm. 72. prout interpretati sunt *Septuaginta*, illustre videtur Testimonium v. 5. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης. Ubi *Hammondus* noster vir pius & doctus, Septuaginta ויארוך pro ייראוך legisse & rectè quidem opinor, conjectat. Unde sic optimè verti potuit, καὶ συμπαρέμεινε τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης. Et duravit nempe *Messias*, in *Dinarchatu* suo σὺν τῷ ἡλίῳ, donec *Sol* sui vorticis in *Astrum frigidum* esset conversus, & quanquam simul cum Sole condito non inceperit Regnum ejus, incepit tamen & duravit πρὸ τῆς σελήνης *ante Lunam*, tanquam *Mercurium* aliquem, circa Solem sui vorticis circumgyrantem, vel antequam conversa esset in corpus opacum ac frigidum. Quod indicio est à primis usque seculis regnum *Messiæ* incepisse. Et דור דורים retro numerando ferè attigisse, hoc est Seculum *Aziluthicum*. Atque hæc de Duratione Regni *Messiæ* à parte ante, de qua plura in *Catechismo Cabbalistico* dicentur, ut de duratione à parte post, in *Jesod*.

Postulatum XV.

ANimam *Messiæ*, statim atque Princeps quatuor Mundorum constitutus esset, pactumque Crucis pepigisset cum patre, potestatem habuisse confirmandi Animas etiam *Angelicas* perinde atque humanas in statu suo *Aziluthico* vel *Briathico*.

Eo usque scilicet ut nihil incommodi ipsis accideret præter *Naturam* præterque *Fatum*. Atque huc sanè spectare videtur insignis ille locus *Pauli ad Colossenses* Cap. 1. v. 19. *Quoniam libuit Patri ut omnis plenitudo in eo inhabitaret; & ut pace per sanguinem crucis ejus factâ, per eum reconciliaret omnia sibi, per eum inquam, tum quæ in terris, tum quæ in cælis.* Sed pergimus ad duos reliquos Mundos.

Postulatum XVI.

ANimas Angelicas in Mundum *Jezirathicum*, præ nimiâ *vehiculi naturalis* vivacitate ac lasciviâ primas prorupisse, nec Innocentiam amplius retinuisse, sed *Irascibili* & *Concupiscibili*, effræni modo indulsisse.

In Mundo quidem *Briathico* sive Cœlo *Saturni* & *Jovis* Animæ tum humanæ tum Angelicæ cautè & circumspectè, & senili quasi quodam cum consilio, at cum summo interim candore ac benignitate omnia peragebant. Lapsis verò Animabus Angelicis in Mundum *Jezirathicum*, τὸ λυπτῶδες καὶ θρεπτικὸν ut loquitur *Plotinus*, vel si malles, *Irascibile* & *Concupiscibile* mirum in modum exæstuabant, ac si major illarum ad solem appropinquatio naturalia vehicula fortius everberaret & irritaret, nec temerè hic Mundus *Martis* ac *Veneris* Cœlum appellaretur. Hîc enim Irascibili & Concupiscibili loca effusissimè relaxabant, malisque Cogitationibus & Inclinationibus nequiter indulgebant. Unde forte in nomine יצירה ad יצר הרע alluditur. Inter reliqua autem vitia enormis exorta est superbia & imperium militari virtute proferendi indomita libido, adeò

adeo ut si uspiam, hîc facta sit illa latè famigerata aut *Gigantum* aut *Luciferi* pugna ac Rebellio. Quam feliciter tandem compresserit DEI Filius. Vide *Baruc.* Cap. 3. v. 26. *Illic fuerant Gigantes illi nominati qui principio erant permagni, periti rei militaris, &c.* perpende locum, egregiè enim huc facit. *Illic fuerant Gigantes*, nempe in magna illa, altaque DEI domo, quæ est cœlum. *Adami* etiam Tentatio per *Ophoneum*, *Luciferi* Legatum seu Oratorem, huc forsan referenda est. Et opportunè hic est reminiscendum, per *Serpentem* stylo Prophetico, non unam singularem personam, sed corpus politicum, ut in *Apocalypsi*, intelligi posse. Confer statum Mundi hujus *Jezirathici* cum statu *Adami* consilio serpentis obsecuti. *Cabb. Philosoph.* Cap. 3. v. 1. & 6.

Postulatum XVII.

HUmanas etiam Animas tandem lapsorum Angelorum astu ac solicitatione circumventas in Mundum *Jezirathicum* itidem delapsas esse.

Hoc est אמת sive nuda declaratio lapsûs *Adami* in Paradiso cœlesti. Symbolicè & Ænigmaticè in litera descripti. Quippe quum Lapsus *Adami* in Paradiso terrestri Figura sit & Imago lapsûs in cœlesti. Ubi unus aliquis homo non intelligitur, nec unus Serpens vel Diabolus, sed per Prophethicam *Henopœiam* species humana, & corpus Diabolorum sive Angelorum lapsorum Politicum Serpente repræsentatum, sicut Serpens septiceps in *Apocalypsi* exponitur, *Politicè* nempe per *Henopœiam.* Ad quem sensum videtur locutus *Salomon.* Eccles. c. 7. 29. DEUM fecisse האדם *Adamum* sive *Hominem rectum*, והמה *& ipsos inquisivisse* חשבנות רבים. Ubi חשבנות videtur poni pro יצרים. Quod & magis Grammaticè sonat, & huic quidem statui Animarum vel potiùs lapsui, *Jezirathico*, consonantiùs.

Postulatum XVIII.

ANimas humanas pariter ac Angelicas effrænium suarum cupiditatum expletarum sordibus onustas quasi ac lassatas in Mundo isto *Jezirathico*, in Mundum *Asiathicum* porrò subsedisse, *Angelicas* quidem usque ad *Atmosphæram Astri frigescentis* aut jam frigidi, *Humanas* verò etiam in ipsum *Astri frigidi corpus*.

Commodè equidem hactenus accidit ut *Regiones* in quibus Mundi siti sunt, apta nomina æque ac *ipsi Mundi* sint sortitæ, cum Mundus *Aziluthicus* Cœlum, à me *Empyreum* vocatum, occupet, *Briathicus* Cœlum *Saturni* ac *Jovis*, *Jezirathicus*, *Martis* ac *Veneris*, ubique convenienter rebus ipsis significandis. Quod credo aliquo modo videri posse hîc contingere, nempe si notemus per *Asiah* מעשה *opus* vel *opificium* rectè alludi, *Mercurium* verò *Facturis*, *Technicis* & *Mechanicis* ab Astrologis Philologisque præfici; *Opificium* verò *Facturasque Mechanicas* materiam aliquam crassiorem requirere. Ne addam in superioribus Mundis *Divinâ* quadam *Magiâ* res ferè fieri. Virtutem verò *Magicam* etiam in superioribus partibus Mundi *Asiathici* multùm minui, in inferioribus verò extingui prorsus solamque vigere *Mechanicam*. Nec prætereundum duxi Mundum *Jezirah* ita fortè appellari non tantùm *morali sensu* ob perversas Cogitationes *figmentave interna*, sed ob *Figmenta* etiam *externa* distorta & absona planèque nova & inaudita, quæ *Rephaim* abusi virtute Magicâ in Mundo *Jezirathico* produxerint, sic dicto, inquam, ob inauditas rerum formationes *externas*, enormes, deformesque, & Divinæ pulchritudinis Legibus contrarias. Qua virtute Magica cum tam fœdè abusi essent, minùs mirandum est, tandem detrudendos fuisse in statum *Asiathicum*, ubi *Magia* minùs viget, sed illius loco tandem succedit Ars *Mechanica* & *Manufactura*. Hæc verò nominum Regionum congruitas mihi nihil tale expectanti, post distin-

distinctionem Mundorum istis limitibus factam, observata est. Quam certè negligere religio erat, cum *S. Johannes* tam præclaro mihi præivit exemplo, qui septem Intervalla Ecclesiæ septem Civitatum nominibus, ad statum singulorum Intervallorum significandum aptis pulchrè distinxit & illustravit.

Cæterùm quantum ad ipsum statum Mundi *Asiathici*, manifestum est Animas huc delapsas sordibusque anteactæ vitæ coinquinatas, magis impuris crassisque vestiri vehiculis. Nam Regionem inter *Mercurium* & *Solem*, etiam antequam Sol incrustetur Maculis non tam cœlestem esse quam aëream ipse agnoscit *Cartesius*. Quæ procul dubio crassescit magis Sole corticibus incrustato. Necesseque est Animas huc delapsas magis segnem ac laboriosam vitam agere quàm cum in superioribus magisque puris Cœli Regionibus spirabant, in terrestria verò tandem corpora detrusas cogi demum hærere quasi ac laborare in luto. Confer statum hunc *Asiathicum* cum statu *Adami* Lapsi. Cabb. Philos. cap.3. v.13.16.17.18.19. Ubi manifestum est, *Mosen* totum laborem *Asiathicum* & *Mechanicum* solâ fere Agriculturâ per *Diorismum* Propheticum exprimere.

Postulatum XIX.

Singulis Mundis Statibusve Mundos singulos statusve aliquo modo inesse *Aziluthico* Briathicum, Jezirathicum & Asiathicum, *Briathico* Jezirathicum, Asiathicum & Aziluthicum, *Jezirathico* Asiathicum, Aziluthicum & Briathicum, &c.

Hoc certè non magis mirum videri debet *Judæis*, quàm quod apud R. *Mosem Corduerum* occurrit. In *Aziluth* per se fieri אביע sive *Aziluth*, *Briah*, *Jezirah*, *Asiah*, quamvis omnia sint *Aziluth*. Quanquam & istud huic rei tam accuratè fortean non quadrat. Res ipsa nullam in se habet difficultatem. Satis enim consentaneum est, in singulis Mundis, quanquam unus certus status maxime valeat præ reliquis, reliquos tamen ibi

esse δυνάμει, si non ἐνεργείᾳ, aut ἐνεργείᾳ saltem remissiori, aut in aliquibus saltem animabus si non in omnibus.

Plura hîc *Postulata* forte præmisi quàm quibus opus sit in *Mercava* explicandà. Sed si quædam sint ad quæ in interpretanda ista Visione non sim recursurus, scias tamen non frustra interseri, cum ea ad quæ recursurus sum suffulciant. Spero autem hæc quæ præmisi adeò consona fore *Visioni*, ut, quemadmodum Lucem *Visioni* allatura sunt, ita robur ac firmitudinem sibi à visione sint reportatura, cæteraque in visione his ita cohæsura ut satis plena ac luculenta hinc emersura sit *Mercavæ* Explicatio.

Antequam verò *Explicationem* aggrediar præmonendum censui, me hoc in loco non quidem Expositionem *Mercavæ Ethico-Politicam*, qualem exhibui in *Divinis Dialogis*, meditari, sed magis *Metaphysicam* vel *Theosophicam*, nec ad ulla *circumstantialia* quæ Propheta obiter tangat, sed ad ea sola, quæ ad essentiam hujus Divinæ Theoriæ spectent, respecturum esse. Ea verò omnia, hisce ferè quæstionibus quinquaginta duabus, quas propositurus sum, contineri existimo. v.g.

1. Quodnam sit Divinæ hujus *Visionis subjectum* adæquatum. 2. Quid *Turbo*. 3. Quid *Spiritus movens Turbinem*. 4. Quid *Aquilo*, terminus à quo movetur. 5. Quid *magna Nubes*. 6. Quid *Ignis se involvens*. 7. Quid item *Splendor circumcirca*. 8. Et quid *Electrum* in medio Ignis. Atque hæc de corpore Turbinis. Quærendum porrò, 9. Quid sint *quatuor illa Animalia*. 10. Cur dicantur *habere in genere similitudinem Hominis*. 11. Cur *quatuor habere facies singula*. 12. Cur *quatuor Alas*. 13. Cur habere *pedes rectos*. 14. *Plantasque* pedum *vitulinas*. 15. Et cur addantur *Scintillæ quasi æris æris candentis*. 16. Cur *manus Hominis cuique sub alis*. 17. *Alæ Animalium* cur *junctæ alterius ad alterum*. 18. Cur *binæ sursum extensæ*, *binæque contegant corpus*. 19. Cur cum *unumquodque Animal quaternas habeat facies*, *quatuor* tamen *distincta* sint Animalium *corpora*

easdem

easdem facies habentia. Curve, cum singula, *singularia* Animalia sint, facies tamen habeat unumquodque *quaternas.* 20. Facies *Aquilæ*, Facies *Hominis*, Facies *Leonis*, & Facies *Bovis* quid significent. 21. Quid eorum *coram facie sua ambulatio.* 22. Quid gressus eò quò *impelleret Spiritus.* 23. Curque *non reverterentur* cum ambularent. 24. Aspectus Animalium quasi *Carbonum ignis ardentium* & *Lampadarum quid denotet.* 25. Cur istiusmodi *visio discurrens* in medio Animalium *Splendorque Ignis* & de *Igne fulgur* egrediens. 26. Et cur Animalia dicantur *ire & reverti* (cum antea dictum, non reverti) & in *similitudinem fulguris coruscantis.* 27. *Sonus alarum* quasi *aquarum multarum*, Tonitrui aut Castrorum, quid denotet. 28. *Submissio alarum* ad vocem super Firmamentum, quid innuat. Atque hæc fere sunt quæ quæri possint de *Animalibus.* Pergendum ad *Rotas.* 29. Quid sint *quatuor Rotæ.* 30. Quid *Rota* illa *una super Terram* cum quatuor faciebus. 31. Quid aspectus ipsarum tanquam *Tharsis.* 32. Et quare visa sit *Rota quasi in medio Rotæ.* 33. Quid sit per *quatuor suas partes* ire nec reverti. 34. *Unaque illis similitudo.* 35. *Horribilis canthorum* dorsorumve *altitudo* quid denotet. 36. Curque totum *corpus oculis plenum* appareat. 37. Cur dicantur Rotæ *ambulare pariter cum Animalibus*, cum *stantibus stare* & elevatis de terra Animalibus simul cum ipsis elevari. 38. Cur *quocunque ibat Spiritus Rotæ* dicantur sequi *Spiritusque vitæ* eis inesse. Atque hæc de Rotis. Quærendum porrò 39. Quid *similitudo Firmamenti* quasi aspectus *Crystalli* horribilis, Animalium capitibus imminens. 40. Quid intelligendum per *Thronum Saphirinum* super hoc Firmamentum. 41. Quid per *Hominem ipsi insidentem.* 42. Quid per *Electrum igne circumhabitante circumdatum*, à lumbis desuper, & usque deorsum splendente in circuitu. 43. Quid per *Arcum pluvium Iridemve* circumfulgentem. Atque hæc fere sunt Quærenda quæ occurrunt, Cap. 1. Ezechielis. In Capite vero 10. hæc pauca.

44.

44. Cur *quatuor Animalia* vocentur *Cherubim* in repetita Visione. 45. Cur dictus sit *Cherub* manum de medio *Cherubim* extendere ad ignem dareque in manus viri induti lineis. 46. Cur *corpus Rotarum terga* habere dicatur & *manus & alas.* 47. Cur ipsis Rotis inclamatum sit, הגלגל *O Rota.* 48. Cur singulæ Rotæ dicantur quatuor facies habere. 49. Curque in Enumeratione una tantum facies distincta singulis attribuatur. 50. Cur quatuor Animalia unum Animal appelletur Ezechiel c. 10. v. 20. (*Hoc est Animal quod videram sub DEO Israël in Flumine Chebar*) & cur Fluminis Chebar facta sit mentio. 51. Quis sit præcisè *DEUS Israël.* 52. Et quæ denique *illius Gloria.*

Hæ sunt quinquaginta istæ duæ Quæstiones essentiales (omissis circumstantialibus) & omnes ferè quæ ad plenam *Mercava* intellectionem sint necessariæ. Quibus qui apposité solidéque responderit, hoc est applicando veritates aptas, satisque profundas aut sublimes & quæ non facilè in captum vulgarem cadant, juxta *Postulatum* primum, næ is est qui plenam, perfectamque *Mercava* Expositionem dederit. Quid verò nostra tenuitas hac in re possit, DEO cæptis aspirante, jam tentabimus, respondendo singulis Quæstionibus, eo quò positæ sunt ordine.

Ad primam igitur respondeo, Quod Objectum adæquatum Divinæ Visionis apud *Ezechielem* cap. 1. & cap. 10. (omissis circumstantialibus) est Regnum *Messia* Spirituale cum *æterno Logo* Hypostaticè uniti, & ab omni ferè ævo, Animarum *Angelicarum* pariter atque *Humanarum* Principis à DEO Patre constituti. Per *Spirituale* autem *Regnum Messia* intelligo compagem *Divino-politicam* omnium Animarum sive Angelicarum sive Humanarum quocunque vehiculo, *cælesti, terrestrive* indutarum, quæ genuini sint illius subditi, eo sensu quo *S. Paulus* loquitur; *Si quis Christi Spiritum non habet non est ejus.* Rom. 8. 9. Nihil verò nobis hac in notione cum *Vasallis* & *Hypocritis.* Quanquam enim aliquo modo ad eos etiam extendatur

tur Regnum Chriſti, id tamen in hac Viſione non reſpicitur. Interim opportunè hìc moneo, hujus præſertim Viſionis gratiâ nomina illa notiſſima decem *Sephirotharum* decem illis Numeris *Cabbaliſticis* fuiſſe applicata. Hinc enim nomini primæ *Sephira Kether* Corona, & decimæ *Sephira Malchuth*, Regnum, prima data eſt occaſio. Cumque expectatio *Meſsia* ejusque Regni in terris non tam ad *Gentes* quam ad *Judæos* videretur pertinere, Judæi quidem nomen *Malchuth* retinuerunt. *Græci* verò *Cabbaliſtæ* facilè illud nomen paſſi ſunt intercidere, decimamque *Sephiram* ſive decimum Numerum, omiſſo nomine βασιλεία, nominibus αἰὼν & κόσμος, (quæ voces magis Philoſophicæ ſunt,) contenti ſunt celebrare. Solutionis hujus primi Problematis è *Poſtulato* decimo tertio & decimo quarto petenda eſt ratio. Interim omittere non poſſum quin hìc notem, Regnum hoc Spirituale ſive *Malchuth*, ipſiſſimam illam *Malchuth* eſſe quam *Cabbaliſtæ* Uxorem τοῦ *Seir Anpin* eſſe fingunt, quæque tam miris Ænigmatis oblarvata occurrit in *Idra Rabba*; Et *Seir Anpin* reverà eſſe Animam *Meſsiæ* cum *æterno Logo* conjunctam. Atque hoc (quod & ſuprà innui) in cauſa eſſe, cur quidam Cabbaliſtæ deſcriptionem & circumſcriptionem illius inchoent à *Chochmah*, alii verò à *Gedulah*, & utrique ſanè non ſine ratione. Nam qui veram illius *Divinitatem* videntur reſpicere incipiunt à *Chochmah* ſecunda Partzuph cum qua unitur; qui *animam* illius reſpiciunt, à *Gedulah*, cum illius Anima referatur ad *Tiphereth*. Quod obiter rurſus monere haud abs re fore cenſui, cum & Expoſitionem noſtram aliquo modo confirmet.

Ad ſecundam reſpondeo; Et congruenter quidem *Cabbalæ* meæ *Philoſophicæ naturali*, nimirùm, ſicuti Turbo Vortex quaſi quidam aëreus eſt, ita Vorticem Æthereum (qualem ſupponit *Cabbala* mea *Philoſophica*) Æthereum quaſi Turbinem rectè cenſeri. Ac proinde *Turbinem* aptiſſimè ſignificare *Vorticem Æthereum* non abſimilem eis à *Carteſio* deſcriptis. Do-

Hh ctrinam

ctrinam verò cœlestium vorticum partem fuisse Philosophiæ *Pythagoricæ* à Philosophia *Judaica* oriundæ, in *Cabbala* meæ *Philosophica Defensione* fusiùs doceo.

Ad tertiam, Spiritus movens Turbinem est Principium *Hylarchicum* (de quo in *Enchiridio* meo *Metaphysico*) sive *Spiritus Naturæ, æterni Spiritûs* Instrumentum. Vox est רוח, quam vulgò vertunt *Ventus*. Sed & *Spiritus* rectè etiam vertitur. Et septuaginta hoc ipso in loco reddunt πνεῦμα. *Spiritus* igitur *Naturæ* est motor hujus Turbinis, hoc est, ingentis alicujus molis *Monadum Physicarum* in *Abysso*, quo fiat Inchoatio Vorticis Ætherei.

Ad quartam, *Aquilo* verò qui Hebraicè hic צפון dicitur & occultum seu absconditum significat, quippe quod in partibus *Aquilonaribus* vix appareat Sol:

Αἰεὶ δ' σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσι

quemadmodum istæ Regiones à *Dionysio Afro* describuntur. Hic *Zaphon*, inquam, est status ingentis illius molis *Monadum Physicarum* in *Abysso*, antequam à *Spiritu Naturæ* contorqueantur in *vorticem*, incipiantque fieri *vortex cœlestis* seu *Æthereus*, cum *Igne in medio*, ut *Pythagorici* loquuntur. Qui status procul dubio est status profundissimæ absconsionis, Invisibilitatis & Tenebrarum. Quemadmodum etiam describi videtur in principio Geneseos. *Tenebræ erant super faciem Abyssi.* Hic igitur status *Zaphonicus* est Terminus à quo movetur hic inchoatus vortex sive Turbo. Supra quem statum exaltari incipit per πνεῦμα ἐξαίρον (quemadmodum vocant septuaginta Interpretes) in proximè sequenti parte descriptionis.

Ad quintam, Nubes magna est ingens moles hujus vorticis inchoati, & ad conditionem sive similitudinem Nubis cujusdam perducti propter obscuram quandam Lucis interspersæ apparentiam. Neque enim nubes perfectè opaca est nec omnimodo lumine destituta, ut nec vortex in hoc statu: Nec materia subtilissima adhuc sufficienti copiâ ad centrum

trum vorticis ablegata, corpus ve vorticis satis pellucidum factû.

Ad sextam, sed in proxima parte descriptionis id fit. Ibi enim occurrit *Ignis se involvens* אש מתלקחת *Ignis se captans*, ut habet Bibliorum *Anglicanorum* Margo. Quod *verticalem* motum planè innuit seu gyrum, ut cum lascivus Catulus caudam suam in gyrum se movendo captat. Sed & ipsa *Turbinis* vox innuit in gyrum moveri seu revolvi. Hic autem Ignis in gyrum motus quid aliud esse potest quàm *Sol vorticis*, quem *Pythagorei* πῦρ· i. e. Ignem simpliciter vocant. Solem autem *verticaliter* moveri ex motu macularum patet.

Ad septimam: *Splendor circacircum*, est corpus vorticis Ætherei *diaphanum* factum & lumine *Ignis* sive *Solis* ubique *perfusum*, juxta Postulatum tertium.

Ad octavam. *Electrum* verò in *medio Ignis* est *Elementum Divinum* cœlestis vorticis materiæ inclusum & interspersum, cujus præcipuum vehiculum est pars materiæ cœlestis maximè subtilis & ignea, ac proinde dicitur emanare מתוך האש è medio ignis, intelligiturque cum subtilissimis partibus Materiæ cœlestis, per omnes Regiones Ætherei vorticis aliquo modo diffundi, juxta Postulatum quartum. Hactenus igitur & vorticis cujusdam cum Sole in medio lucente, Descriptio compendiaria. Quæ doctrina vorticum, cum Cabbalæ *Bereschith* pars sit præcipua, maximèque genuina haud parvam fidem facit præsenti Interpretationi *Mercavæ* quæ præ manibus est, quemadmodum & suprà monui. Pergimus ad Quæstiones reliquas.

Ad nonam, Nullius fere rei celebratior mentio est apud *Cabbalistas* quàm quatuor Mundorum, *Aziluthici*, *Briathici*, *Jezirathici* & *Asiathici*, sive Mundi *Emanationis*, *Creationis*, *Formationis* & *Factionis*, arreptâ hujus quadripartitionis occasione, prout verisimillimum est, ex *quatuor Animalibus* hujus Visionis *quatuorve Rotis*, quæ, ut mox indicabimus, idem fere significant. Et certè satis patet apud *Cabbalistas* doctrinam

 qua-

quatuor Mundorum, partem esse *Cabbala Mercavaa*. Quam & ipse itaque feci *Expositionis* nostræ *Mercavaa* partem, sano sensu intellectam, & præsenti Hypothesi consentaneo. Dico igitur *quatuor Animalia* esse quatuor *Mundos* vel *Æonas* Animarum Angelicarum pariter atque Humanarum quatuor distinctas Regiones alicujus Ætherei vorticis, successu temporis occupantium, (nam quæ successivè contingunt sub uno intuitu simul repræsentantur in Visionibus Propheticis) juxta Postulatum sextum, octavum & nonum. Nec offendi debet quisquam quod *Mundos* appellem cum ipsas Animas intelligam, tum quod has Animas tanquam quatuor diversarum Regionum vel Orbium Ætherei vorticis Incolas considero, tum quod *Cabbalistæ Judaici* Mundum Creationis de ipsis Animabus humanis; Mundum Formationis verò de ipsis Angelis intelligunt. Quòd certè planè arguit quatuor hos Mundos adeò apud *Cabbalistas* celebratos de personis potiùs intelligendos quàm de locis: Quemadmodum & nos exposituri sumus, mentione locorum stationumve ubi commodum fuerit non neglectâ. *Quatuor* verò *Animalia quatuorve Rotas* Mundos hosce quatuor significare sensu supradicto ex mente ipsorum Cabbalistarum, tum ex Libro *Jezirah*, tum ex *Tractatu de Anima R. Mosis Cordueri*, Cap. 2. apertè constat. Ubi quatuor quasi species aut tres saltem animarum facit, nempe *Neschamah*, (quæ est vel *Aziluthica* vel *Briathica*) *Ruach* & *Nephesch*, tres verò posteriores realiter facit distinctas diversisque post mortem locis collocat, Hominemque ex istis tribus constare autumat. Verba hæc sunt: Congressi sunt *Ophan*, (*Rota*, i. e. Mundus *Asiah*, ob *Sandalphonem* qui dicitur *Ophan*) & *Angelus* (*Metatron*, seu Mundus *Jezirah*) & *Thronus*, seu *Mundus Briah*, atque dixerunt, *Faciamus Hominem. Nam ex compositione nostra*, Neschamah *ex* Throno, *&* Ruach *ex* Angelo, *&* Nephesch *ex* Ophan, &c. Et rursus per *Thronum* ait intelligi *Briah*, per Metatronem *Jezirah*. *Sandalphonem* verò esse *Rotam* & de illo dictum

dictum esse Ezech. 1. 15. *Et ecce Rota una erat in terra.* Et in eodem denique capite *Metatronem* vocat *Animal* illud *Ezechieliticum.* Ex quibus abunde patet per quatuor Animalia Rotasve, supra dictos quatuor Mundos apud *Cabbalistas* intelligi. Ego verò *R. Mosem Corduerum* aliosque *Cabbalistas* insignem errorem commisisse censeo, quod ex eo quod una eademque Anima quatuor statuum vices subire possit, juxta *Postulatum* octavum, Animam humanam ex quatuor tribusve Animabus realiter distinctis constare arbitrati sint. Quem errorem per hanc nostram *Expositionem* satis feliciter correctum fore spero. Quando dicunt vestem *Aziluth* esse *Briam*, & vestem *Bria Jeziram* & *Jezira Asiam*, si de variis subtilitate ac puritate differentibus vehiculis intelligeretur, ferendum esset. Sed cum *Nephesch* faciunt vehiculum τῦ *Ruach* & *Ruach* vehiculum *Neschama*, id certè intolerandum est, utpote quod innuat omnia esse corporea. Quæ nimis crassa profectò est philosophandi ratio.

Ad decimam. Præmoneri dico in genere similitudinem Hominis hisce quatuor Animalibus competere, ne quis ob capita *Aquilina, Leonina, Bovina*, alasque humeris additas, & ob ungulas Vitulinas quidvis potius ea existimet quàm humanarum Angelicarumve Animarum Symbola. Interim verò dum eadem hæc Animalia *Cherubini* dicuntur in Visione repetita cap. 10. non levis est subindicatio Animas humanas & Angelicas easdem fere esse & eâdem fere humanâ figurâ specieve gaudere & sub ea apparere. Et postremò manifestò hinc constare per *quatuor Animalia* nullos alios quatuor Mundos intelligi posse quàm qui ex Animabus humanis Angelicisve consistant; adeo ut Mundus Aziluthicus & Mundus Fabricæ qui dicitur, ex eo genere sit. Et certè non levis absurditas est apud Recentiores *Cabbalistas*, quod Mundus *Aziluth* & Mundus *Asiah* quatenus Mundus *Fabricæ* dicitur, à reliquis duobus Mundis toto genere differant. Quem quidem errorē hæc visio pulchrè corrigit.

Ad undecimam. Huic Quæstioni satisfaciendum est ex *Postulato* undevicesimo. Nec levis quidem momenti veritas hic subindicari potest nempe quatuor istos status δυνάμει radicali & essentiali semper Animæ cuique inesse, quanquam non semper ἐνεργείᾳ. Perpende etiam cætera quæ isti *Postulato* subnexa sunt, ut & ipsum *Postulatum* octavum.

Ad duodecimam. Cum quatuor Animalia quatuor *alas* habere dicantur, id nihil amplius innuit, quam alata esse Animalia. Cum verò Animalia Animarum Symbola sint, Animarum alatarum esse Symbola, hoc est, non πτερορρυήσας culpâ in Mundum *Jezirathicum*, *Asiathicumve* delapsas esse, sed *Divino* potiùs *Fato* juxta *Postulatum* octavum descendisse, quos *Heroas* alicubi appellat *Agrippa*, aut saltem ex eo genere esse, quæ serio resipuerint Divinaque itidem gratiâ alas recuperaverint. Meminisse enim oportet Objectum adæquatum hujus visionis esse *Regnum* Messiæ *Spirituale*, quemadmodum in solutione primæ Quæstionis explicavimus. *Alarum* verò mentio hîc optimè convenit cum illa Animarum appellatione apud R. *Mosem Corduerum*, ubi ait, *Aves* SANDALPHONIS *esse* NEPHESCHIN, *Aves* METATRONIS RUCHIM, *&* *Aves* THRONI NESCHMATHIN. Quod sano quidem sensu intelligi potest de triplici statu Animarum, quasi in Mundo *Briathico* appellari deberent *Neschmathin*, in Jezirathico *Ruchim*, & in Mundo *Asiathico* *Nepheschin*. *Thronum* enim ad Mundum *Briathicum*, *Metatronem* ad Mundum *Jezirathicum*, & *Sandalphonem* ad *Asiathicum* pertinere supra est notatum. Interim cum Anima quatenus in corpore terrestri *Nephesch* appellanda sit, i. e. ψυχὴ, & quatenus in vehiculo *Jezirathico Ruach*, i. e. πνεῦμα videndum an non aptè hinc explicari possint verba illa Pauli 1. Cor. 15. Ἔστι σῶμα ψυχικὸν καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Esse utique corpus quod animæ congruat quatenus in statu *Nephesch*, esse quatenus in statu *Ruach*, nec corpus, quanquam idem numero, eodem modo se habens, vel similiter modificatum, utrique statui posse competere.

petere. Sed hisce cùm minùs huc pertineant, non est immorandum.

Ad decimam tertiam. Habere verò dicuntur *pedes rectos*, partim ut plenius innuatur, staturam habere humanam, partim ut rectitudo ambulationis incessûsve eorum significetur, adde & Affectûs. Nam pedes affectus significant apud *Pythagoreos*. Ac proinde רגל ישרה dici potest eo sensu quo ישרון Esai. 44. 2.

Ad decimam quartam. *Septuaginta* pro plantis pedum *vitulinis* ponunt πόδες πτερωτοί, i.e. *Pedes alati.* Unde constat eos nihil humile de pedibus horum Animalium sensisse. Nec humile certè quicquam sonat quòd plantas *vitulinas* habere dicuntur. Nam perinde est ac si dixisset *Angelicas*, hoc est, *Cherubicas*. Nam *Cherub* Vitulus est vel Bos. Faciesque *Cherub* in decimo capite *Ezechielis* respondet faciei *Bovis* in primo, ipsumque nomen *Cherub* est à כרב *arare*. Plantæ igitur *vitulinæ* seu *Cherubicæ* magnam illam affinitatem innuunt & cognationem inter naturam Animarum *Angelicarum* & *Humanarum*. Ex aliis enim indiciis *Humanas* Animas esse innuitur, ex hoc *Angelicas* vel *Cherubicas*. Ac proinde in repetita visione ubi *Cherubini* tam apertè dicuntur plantarum *Vitulinarum* nulla fit mentio quippe supervacanea futura.

Ad decimam quintam. Et digna sanè pedibus his *Cherubicis* subsequens est descriptio, quod nempe *scintillæ* addantur *quasi æris politi vel candentis.* Quum enim pedes affectum significent, Æs politum & candens puritatem & firmitatem affectuum, scintillæ verò exilientes, ad occursum rerum difficiliorum ejaculationes cœlestes denotant.

Ad decimam sextam. *Manus hominis* sub *alis* cuique est, partim ut humana forma ad has Animas reverà pertinere expressiùs intelligatur, partim ut subindicetur, Alas versus Deum sursum extensas nihil valere nisi præstò sint manus, id est, opera & conatus fidelisque executio earum rerum, quæ ad vota obti-

obtinenda contribuant. Legemque hanc esse Adamantinam per omnes Mundos *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum*, & *Asiathicum*. Otiosam verò & inertem speculationem in *Regno* Messiæ *Spirituali* ubique exulare.

Ad decimam septimam. *Alæ* verò *Animalium* in extensione sua sursùm junctæ sunt alterius ad alterum ut intelligatur unio animorum ac votorum omnium Mundorum in Regno *Messiæ* Spirituali, ardentissimumque ac promptissimum pro bono publico desiderium ac studium. Nam manus subest alis unicuique, ut supra notatum est.

Ad decimam octavam. Quod *binæ* autem *sursùm extensæ binæque* dicantur *contegere corpus*, commodissimè sic intelligitur. Nempe si meminerimus binas illas extensas eas alas esse quæ suprà dictæ sunt conjungi cum alis alterius Animalis, quo intelligitur omnium Mundorum partiumque singulorum, votorum, studiorumque pro communi bono unio ac societas. Dum verò hæ sic extensæ ac unitæ sunt, alteræ rectè observantur *contegere corpus*, hoc est, *demitti*. Alæ enim demissæ contegunt corpus avium. Quibus innuitur singulorum bonum privatum communi bono oportere ac solere submitti ac subordinari, & tamen etiam hac alarum demissione singulorum Animalium corpus tegi, hoc est, submittendo & subordinando privatum bonum bono publico, privatum cujusque bonum ac securitatem re ipsâ procurari. Atque hoc id ipsum est quod egregius ille Philosophus ac Princeps *M. Antoninus* in *Meditationibus suis* toties inculcat, de malis privatis ferendis, nempe, *quod in bonum cedant Universi*.

Ad decimam nonam. Solutio hujus Quæstionis facilè elici potest ex solutione Quæstionis nonæ & undecimæ. Respondeo igitur quanquam unumquodque Animal quaternas habet facies, hoc tamen nihil impedire, quo minus quatuor distincta sint Animalia, nempe distincta Animalium corpora quaternas facies habentia, quippe quæ quatuor distinctos Mun-

Mundos suprà memoratos repræsentant, qui ex eo præsertim distinguuntur, quod singuli unum peculiarem statum habent longè præ reliquis tribus prædominantem, unoque aliquo ex quatuor istis Animalibus, distinctè repræsentabilem. *Aquilâ* nempe, *Homine*, *Leone* vel *Bove*, ita ut unus Mundus sit *Aquila*, alter *Hominis*, tertius *Leonis*, quartus *Bovis*. Hinc quatuor distincta corpora Animalium sunt, non unum solummodo corpus quatuor faciebus præditum. Cum verò quatuor isti Mundi non solùm unum quempiam statum in eminenti gradu habeant, sed tres etiam reliquos, gradu aliquo magis minusve suppresso, hinc distincta ista quatuor corpora, non unica facie contenta sunt singula, sed quaternis faciebus gaudent, unâ præ reliquis eminenti, & à qua Corpus Animalve specialiter nominari possit *Aquila, Homo, Leo* vel *Bos*, quemadmodum fit in Apocalypsi cap. 4.7. Quodque porro confirmari potest ex Ezechiel cap. 10. v. 14. Postremò quantum ad ordinem Nominationis Animalium fit certè prout res tulerit. Quemadmodum videre est Ezech. c. 1. v. 10. Ubi numeratio incipit à facie Hominis, Capite verò 10. v. 14. Numeratio incipit à Cherub, id est, à Bove. In Apocalypsi verò incipit à Leone. Cap. 4. v. 7.

Ad vicesimam. Quid ni igitur nobis liceat ab ea facie vel Animante incipere quod præsenti Argumento maximè conveniat, & quid singula significent breviter ex præmissis *Postulatis* indicare. Dico igitur ex *Postulato* undecimo per *Aquilam* Mundum Animarum *Aziluthicum* denotari. Animal enim aliquod singulare per *Propheticam Henopæiam* multitudinem personarum quantamcunque significare posse notissimum est. Vide *Synopsin meam Propheticam*. Lib. 1. cap. 3. Cum verò sedes Mundi *Aziluthici* sit *Cœlum Empyreum* ab *Imo* vel *Infimo* vorticis maximè remotum, ac proinde Regio maximè sublimis per *Postulatum* quintum, cumque status Animarum *Aziluthicus* sit status fixissimæ contemplationis in *Solem Mundi Intellectualis* (quam ipsam ob causam status primus *Adami* describitur

Ii tan-

tanquam hortum *Eden* inhabitantis versus *Kedem*, nempe quod eximio quodam modo radiis החכמה הקדומה *Sapientiæ Primordialis*, uti appellatur in *Sepher Jezirah*, semitâ 20, illustraretur; Et R. *Abraham* F. D. omnes plantas Sapientiæ acceptas asserit, scilicet *Intellectuali*, & plantatas fuisse in עדן מקדם *ab Oriente*, Sapientiæ) hinc inquam manifestum est, sive *altum Aquilæ volatum* sive *visûs aciem*, quam in ipsum Solem, illæso oculo potest defigere, consideres, hoc Animal aptissimum Symbolum esse Mundi Animarum *Aziluthici*. Perpende quæ scripsimus ad *Postulatum* undecimum; Mirabilem deprehendes rerum congruitatem, & quàm consentaneum sit Mundum statumve Animarum *Aziluthicum* primum earum statum fuisse, & per *Aquilam* in hâc Visione significari.

Jam verò per *Hominem* statum Mundumve *Briathicum* indigitari ex *Postulato* duodecimo ejusque explicatione manifestissimum est. Quòd hic Mundus secundus sit ordine ex ipsius descriptione abunde patet. Nec verò per *Bovem* aut *Leonem* rectè repræsentari potest. Restat igitur ut repræsentetur per *Hominem*. Quin imò ex charactere *humano* res satis confirmari potest, cujus est Politicas Societates inire, pacem colere & justitiam, de rebus agundis consilium capere & similia, qui planè est Mundi *Briathici* character. Perpende *Postulatum* duodecimum & quæ sub illo innuimus. Mundus denique *Briathicus* est status quidam *Paradisiacus*, quomodo igitur aut cum labore ac lassitudine *Bovis*, aut cum *ferocitate Leonis* convenire potest? Relinquitur igitur ut repræsentetur per *Hominem*.

Porrò ex ipsa descriptione Mundi *Jezirathici*, eum planè constat per *Leonem* significari, nempe quod in eo statu τὸ λεοντῶδες καὶ θηριῶδες in Animabus Angelicis præter modum excitatum sit, & ambitioni & superbiæ contentionique bellicæ lora laxata, adeo ut Regnum sive Regionem *Briathicam* ex qua lapsa erant vi & armis tandem invaserint, ingentesque tumultus fecerint, quos Sapientia sua ac fortitudine tandem compressit

sit *Anima Messiæ* qui Princeps Mundorum erat constitutus, juxta *Postulatum* decimum tertium & decimum quartum. Atque huc forsan rectè trahi possunt ea R. *Simeonis Jochaidæ* quæ occurrunt apud *Rittangelium* in librum *Jezirah*. Ubi mentio fit *Serpentis occidendi*, & *Filiæ super Turrem positæ* in Aëre, factæque Proclamationis singulis diebus *in Cælo*, quicunque interfecerit *Serpentem* illi datum iri in uxorem *Filiam Regis* cum *indumento aureo*. Quod aurum *sex dies Creationis* significare innuit idem *Simeon Jochaides*. Sex dierum verò opera peregisse *Messiam*, literaliter intellecta in *Apologia mea* apertè moneo. Estque hic ipse *Messias*, nempe *Schiloh*, cum multi bellatores virique clypeati nihil valuerint, quem *R. Simeon Jochaides* dicit interfecisse *serpentem* & *exercitum ejus* in *Mari* & in *Arida* & in *Cælo*, quasi eadem Anima *Messiæ* Dux etiam esset *Israëlitarũ* in Deserto. Quàm rectè igitur *Leo* Mundo *Jezirathico* conveniat vel ex his constare potest. Sed & ex hoc etiam porrò conjectari: Nempe quod hæ Animæ Angelicæ propter vigorem vehicularem animique fortitudinem אלהים dictæ sint, à se ipsis saltem, qui vel audaciam suam ac temeritatem qua in statum hunc *Jezirathicum* ausi sint prorumpere, fortitudinem reputarent. Cum certè sibi cavere oportuisset à nimia appropinquatione versus Solem tanquam ab Inferno πυρὸς βυθὸν ἀιω ἰλύσπων, ne sicut infelices Tineæ nimis prope candelam volitantes alas tandem urerent. Hæ tamen Animæ istac occasione אלהים dictæ & sic apud se ipsas reputatæ, rerumque ferè omnium bonarum malarumque (propter calorem ac temulentiam in vehiculis excitatam) experientiâ ac notitiâ instructæ, de qua maximè gloriarentur, sunt illi *Elohim*, quorum mentionem facit serpens ad *Adamum*. Gen. 3. 5. *Eritis sicut* ELOHIM *scientes boni & mali*, hoc est, יצר טוב ויצר רע quemadmodum appellat R. *Moses Ægyptius* in *More Nevochim*, unde hic status *Elohim* (quem *Cabbalistæ* Mundum Angelorum appellant cum sit Mundus tantummodo Angelorum lapsorum) *Jezirah* sive

Mundus *Jezirathicus* rectè nominatur. Ut hîc præteream, יצרים החיצונים figmenta sive Formationes externas *perversâ Magiâ* per rebelles hos Spiritus noviter excitatas ulteriorem occasionem nomini *Jezirah* dare potuisse. Palam interim est præfervidam Animarum Angelicarum audaciam, rectè per *Leonem* significari. Postremò ex eo etiam res conficitur, quod *Bos* & *Aquila* maximè ex Diametro opponi videantur, ob segnitiem unius & velocitatem alterius. Ut *Aquila* igitur in sublimi volans Mundum *Aziluthicum* repræsentat, ita necesse est ut *Bos* Animal tardum & in terra segniter se movens mundum repræsentet *Asiathicum*, unde cum & *Briathicus Homini* assignatus sit, *Jezirathicus* necessariò relinquitur *Leoni*.

Denique ex Descriptione Mundi *Asiathici* ad *Postulatum* decimum octavum, manifestum est *Bovem* statum istum admodum aptè significare. Cum omnia tunc crassiora incipiant fieri ac segniora donec Animæ lapsæ in terreno tandem luto pedem figant tanquam lassus Bos. Cætera vide in Notis ad *Postulatum* decimum octavum; Ubi status *Adami* in terrestre corpus lapsi laboribus Agriculturæ illustratur. Quàm autem accommodum Agriculturæ Animal sit Bos, omnes norunt. Nec hîc præterire possum quàm apta solutio egregii quidem Problematis hoc in loco occurrat, nempe cur *Moses Bovinam* Figuram vel *Vitulinam* præ reliquis elegerit quam super Arcam Fœderis collocaret. Nam cum integram Quadrigam illîc collocâsse, opus futurum fuisset magis moliminosum, illud Animal elegit quod maximè erat proprium. *Bovem* scilicet Mundi *Asiathici* Insigne quò *Anima Mesiæ* jam descenderat Tentoriumque fixerat inter filios Israëlis.

Quàm ad vivum igitur Mundus *Aziluthicus*, *Briathicus*, *Jezirathicus* & *Asiathicus* in *Aquila*, *Homine*, *Leone* & *Bove* depicti sint vidimus. Animal autem quod *Aquila* appellandum est (& sic de reliquis tribus Animalibus) cum quaternis faciebus repræsentari, Arcanum est *Cabbalâ Mercavæâ* dignum, cum inde

inde moneantur Animæ in quocunque statu constitutæ sint radicem uniuscujusque Mundi in ipsis manere. Quod magnæ profectò animationi debet esse animabus in Mundos inferiores lapsis & excitationi ut animum habeant revertendi, cautioni verò eis qui in Mundis sint superioribus. Juxta Monitum illud Apostoli, *Itaque qui videtur stare videat ne cadat.*

Ad quæstionem vigesimam primam. Ambulatio Animalium coram facie sua אל עבר פניו nihil amplius significat quàm incessum directum, nec per ullam vim externam internamve pravitatem à via deflectentem. Quod Privilegium est quod solis subditis *Regni* Messiæ *Spiritualis* competat.

Ad quæstionem vicesimam secundam. *Regnum* verò *Messiæ Spirituale* per hanc Visionem *Ezechieliticam* significari ex præsenti Quæstione patere potest. Nam cum gressus Animalium eo ferantur quo impellit Spiritus, illud planè insinuat subditos *Regni* Messiæ *Spiritualis* impulsu instinctuve Divini Spiritûs sua omnia agere, nihil ex voluntate propria, quasi omninò essent θεοφορούμενοι, afflatuque Divino ad opera sua instigati. רוח igitur in hac Visione significat רוח הקדש *Spiritum Sanctum*, quem *Cabbalistæ* aliàs vocant בינה estque is ille אחד רוח אלהים חיים qui in *Sepher Jezirah* memoratur. Quem Spiritum *R. Aharon* eminentissimus *Cabbalista* intelligi vult Psal. 33. 6. *Verbo DEI facti sunt Cæli &* Spiritu *oris ejus omnis virtus eorum.* Cæterùm רוח שניה sive *Spiritum secundum* quem commemorat *R. Moseh Botril*, de Spiritu Deorum viventium procedentem, ego verissimè intelligendum existimem de *Spiritu Naturæ* Divini Spiritûs instrumento, Spiritum vero אלהים חיים DEI viventis unicum esse, nempe *Spiritum Sanctum*, firmiter esse tenendum. Qui est una ex *Divinis Hypostasibus* in hac Visione occurrentibus, eruemus duas reliquas suis locis.

Ad quæstionem vicesimam tertiam. Non reverti dicuntur cum ambularent eò quod nullâ vi externâ possint repelli. Neque enim ulla vis aut consilium est contra DEUM. Divino

vino verò Fato Afflatuque suprà notatum est hæc Animalia ferri.

Ad quæstionem vicesimam quartam. Aspectus verò Animalium quasi carbonum ignis ardentium & Lampadarum, Ignis quidem Zelum firmum & fervidum, lampades claram cognitionem illuminationemve significant, atque utraque tanquam dona Spiritûs Sancti, qui hic omnia movere intelligitur. De *Messia* enim dictum est ille baptizabit vos Spiritu S. atque Igne, sed magis Philosophicè fortean intelligi potest de Vehiculis cœlestibus seu Æthereis & σώματι αὐγοειδεῖ apud *Pythagoreos* celebrato; Quam tamen conditionem comitantur supra dictæ virtutes.

Ad quæstionem vicesimam quintam, *Discursio splendoris Ignis* & de igne fulguris egredientis inter Animalia, visa est frequens eruptio atq; emicantia virtutum *Spiritûs Sancti* in membris *Regni* Messiæ *Spiritualis*. Quæ res etiam significata est eximiè per linguas igneas tempore *Pentecostes* sedentes super unumquemque Apostolorum, juxta promissum veri *Messia JEsu Nazareni*, quo omnibus innotesceret hunc ipsum eum esse.

Ad quæstionem vicesimam sextam. Animalia quanquam ante dicta sunt non reverti, hîc tamen ire & reverti dicuntur, sed alio planè sensu. Priori enim sensu dicta sunt non reverti eò quod repelli non possint ullâ vi nec à semita recta deflecti. Hîc verò reverti dicuntur tanquam re feliciter ac celeriter gestâ. Unde itus reditusque eorum comparantur fulguri coruscanti. Vel adhuc magis Philosophicè, itus reditusque instar fulguris coruscantis, cum fulgur de cœlo sit, significare possunt descensus harum Animarum de cœlo certosque ad cœlum reditus, juxta *Postulatum* decimum. Reciprocatio enim coruscantis fulguris hunc itum reditumque non ineptè repræsentat. *R. Moses Ægyptius* in *More Nevochim* part. 3. cap. 2. de motu circulari cœlorum intelligit. Ego de circuitu sive Revolutione

tione Animarum potius intelligendum autumo. Quod ex *Rotarum* explicatione pleniùs confirmabitur.

Ad vicesimam septimam: *Sonus* verò *Alarum* quasi aquarum multarum, Tonitrui, aut Castrorum dicitur, quo intelligatur quatuor hæc Animalia non esse tot Animalia singularia sed significare totidem numerosas admodum multitudines personarum Animarumve Angelicarum & Humanarum secundum stylum Propheticum. Vid. *Synopsin Propheticam.* Lib. 1. c. 3.

Ad vicesimam octavam. *Submissio* denique *Alarum* ad vocem super Firmamentum ex Textu sic intelligenda est. Dicitur enim, *cum vox fieret super Firmamentum, quod erat super caput eorum, quod stabant & submittebant suas Alas.* Ubi vox procul dubio vox est Aurigæ hujus Quadrigæ Currusve *Cherubici.* Unde significatur motus eorum sisti perinde cœlesti aliquo signo aut instinctu atque cœlitus cieri, eaque penitus à Divino verbo Spirituque regi. *Nam in verbo est Spiritus.* Joh. 1. 4. Stare autem non solùm dicuntur sed submittere vel demittere alas suas, quod nulla vota nullasque proprias voluntates habeant, ac proinde jussu cœlestis Aurigæ non solùm motum externum corporis sistant sed internum appetitum & voluntatem atque sic alas submittant.

Ad vicesimam nonam. Pervenimus jam ad *Rotas*, quæ idem fere significant quod *Animalia*, quatuor nempe status Animarum, sed respiciendo præsertim ad *Revolutiones* earum ab uno statu ad alterum. Quam Cabbalistæ גלגול i.e. *Revolutionem Animarum* appellant. *Quatuor* verò *Rotas* & *quatuor Animalia* idem fere significare ex eo intelligitur quod annotavit etiam ipse R. *Moses Ægyptius* in *More Nevochim*, nempe quod & *ipsis Rotis* sunt caro & terga, & alæ & manus. Quæ certè res valde absona esset nisi *Rotæ* idem innuerent quod *quatuor Animalia*, nempe Animas in quatuor distinctis conditionibus constitutas, sed quatenus in *Rotatione* sive *Revolutione* (בגלגול) consideratas,

fideratas. His præmissis ad quæstionem vicesimam nonam respondeo. *Quatuor Rotas* significare quatuor illos status Animarum. *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum* & *Asiathicum*; quatenus sunt in Revolutione, juxta *Postulatum* octavum & nonum. Hoc dico præcipuè significari quanquam fortassis aliqua potest esse allusio ad quatuor Orbes *Postulato* sexto memoratos.

Ad tricesimam. *Una* illa *Rota* super terram cum quatuor faciebus est Mundus vel Orbis *Asiathicus*, hoc est, Animæ illius Mundi quoad *Revolutionem* suam spectatæ. Hæc *Rota* speciali sensu *Ophan* dicitur, & *Sandalphon* apud *R. Mosem Corduerum*. Habere verò dicitur quatuor facies ob nullas alias rationes quam ob quas *Bos* sive *Animal quartum*, quatuor facies habere dicitur, quas nihil opus est hîc repetere. Resolvuntur verò in *Postulatum* undevicesimum. Interim notandum etiam hac è re elucescere *Rotarum* & *Animalium Identitatatem*. *Asiathicum* verò Mundum per hanc *Rotam* notari inde constat, quod esse *super terram*, hoc est, ad terram usque sive *Astrum frigidum* (quæ pars est Orbis *Asiathici* infima dicatur pertingere. Qui unus locus opinionem *Jonathanis*, *Ben Uzziel* abunde confutat, qui Orbes cœlestes *Aristotelicos* per has *Rotas Ezechieliticas* vult intelligi, quemadmodum notavi in *Dialogis Divinis*.

Ad tricesimam primam. Aspectus verò *Rotarum* tanquam *Tharsis* dicitur cum allusione ad significationem vocis *Tharsis*, quæ quanquam lapidem pretiosum marini coloris significet, significat etiam simpliciter *Mare*, (atq; sic reddit versio vulgaris Latina) *Mare* autem stylo Prophetico *multitudinem* denotat. Atque hoc proinde respondet *sono Alarum Animalium* (in Quæstione vicesima septima) *tanquam Aquarum multarum*, quibus significabantur ingentes multitudines. Unde iterum innotescit *Animalium* & *Rotarum identitas*.

Ad tricesimam secundam. Visa est *Rota* quasi *in Medio*

Rota

Rotæ propter quatuor Orbes *Postulato* sexto descriptos. Hæc certè longè tolerabilior est Interpretatio quàm *Jonathanis Ben-Uzziel* qui Orbes *Aristotelicos* se mutuò involventes hic intelligendos existimat cum nec ipse numerus congruat. Neque ego certè quatuor illos Orbes principaliter hîc significari censeo sed obiter tantum perstringi. Præcipuum verò Visionis scopum hoc in loco esse subindicationem quatuor Periodorum *Revolutionumve* Animarum quæ majores sint aliæ aliis, sicque aliæ alias includant. Ut si v. g. Periodus fiat à summa parte ad imam partem (modo quodam *Epicyclari*) & ad summam rursus, Orbis *Aziluthici*, deinde à summa parte Orbis *Aziluthici* ad imam partem *Briathici*, *Jeziratbici*, vel *Asiathici* & ad summam à singulis rursus *Aziluthici*, manifestum est primam Periodum seu Revolutionem includi in secunda, secundam in tertia & tertiam in quarta tanquam omnium maxima. Et sic vice versâ ab ima parte *Asiathici*, &c. Rotam igitur visam esse quasi in medio Rotæ nihil amplius significat quàm Revolutiones Animarum alias aliis majores esse posse ac proinde alias ab aliis includi.

Ad tricesimam tertiam. Quòd autem dicuntur *Rotæ* per suas *quatuor partes* ire & non reverti, distinctionem quatuor Orbium suprà memoratorum innuit. Isti sunt illi ארבעה רבעים quatuor quartæ partes sive Regiones in quibus singulæ eunt. Non reverti verò dicuntur, non quidem eò quòd rectâ quasi lineâ pergant, hoc enim *Revolutioni* earum repugnaret, sed quod *Divino* quodam *fato* ac invincibili ferantur, quemadmodum monui de *Animalibus*.

Ad tricesimam quartam. Quòd verò *una Rotis sit similitudo* non contemnendum subinnuit Arcanum & *Mercaveâ Cabbalâ* non indignum, (hoc est,) Nihil fere habere Mundum inferiorem quod non habet aliquo modo superior. Quod certe aliqua ratione repræsentatum est in *quaternis faciebus singulorum Animalium*, nempe, consimiles ferè ubique esse negotiationes,

nes, consimiles ubique Animarum formas visibiles, Humanas putà, & secundum quosdam *Rabinos* in masculinam & fœmininam distinctas, plasticamque habere singulas, quæ pro singulis Mundis, omissis omittendis, vehicula in figuram humanam efformet. Nec opus est ut in re tam facili latiùs expatiemur.

Ad tricesimam quintam, *Horribilis Canthorum* dorsorumve *Rotarum altitudo* vastas illas denotat Animarum Revolutiones à Mundo *Aziluthico* usque ad *Astrum frigidum Asiathici* & hinc rursus ad Mundum *Aziluthicum* [Ἐξ ἑνὸς εἰς ἓν:] Quis non horreat & obstupescat ad tales rerum vicissitudines, ad tam immensos Animarum delapsus ascensusque. Ut ea Anima quæ modò in summo *Cælo Empyreo* sicut *Aquila* volitabat, succedentibus seculis tandem in *terra* reperiretur, & ut *Bos* lassus pedem figeret in *Luto*, juxta hanc Visionem *Ezechielis!*

Ad tricesimam sextam. Quod corpus Rotarum oculis plenum appareat, ex eo fit quod reverà *Rota* nihil aliud sint quam ipsæ Animæ rotatæ sive in גלגול constitutæ. Atque sic oculi pari ratione illis attribuuntur, atque terga, alæ ac manus. *Ezech.* c. 10. 12. Quibus planè significatur *Rotas* & *Animalia* eandem rem repræsentare, quemadmodum sæpe jam notavi.

Ad tricesimam septimam. Idemque in sequenti Quæstione innuitur. Illa enim admodum trivialis abjectaque foret observatio; *Rotas* nempe ambulare pariter cum *Animalibus*, cum stantibus stare & elevatis de terra Animalibus, simul cum ipsis elevari, nisi monitu hôc subinsinuaretur, unam eandemque rem significari (quamvis non sub eodem respectu) per Animalia & per Rotas ipsas (nempe in hac Philosophicâ Theosophicâve Interpretatione Visionis) & ut una eademque res semper movetur simul cum se ipsa, ita *Animalia* & *Rotas*, unam eandemque rem repræsentantes, ad instar unius rei, simul moveri aut simul quiescere.

Ad trigesimam octavam. Hoc verò porro confirmatur etiam

etiam ex hac quæſtione. Iterum enim dicitur de *Rotis* quod ſupra dictum eſt de *Animalibus. Quocunque ſcilicet iret Spiritus eas ſequi.* Quo innuitur eaſdem eſſe Animas θεοφορουμένας quæ per quatuor *Animalia* repræſentantur. Ac proinde membra omnes eſſe *Regni* Meſſiæ *Spiritualis*, quemadmodum ſuprà notavi. Veritatem verò hanc vehementiùs inculcari, addendo porrò, *Spiritum vitæ* fuiſſe in Rotis (quod & cap. 10. v. 17. repetitur) רוח החיה *Septuaginta* vertunt πνεῦμα ζωῆς. *Spiritus* autem *vitæ* Rotis non competit ſed animabus, quibus *Divina Nativitas* nondum perdita ſit, aut rurſus recuperata. Neque infrequens eſt apud Prophetas unam eandemque rem ſub diverſo reſpectu per res diverſas in eadem viſione repræſentare. Sic Apoc. c. 17. Imperium Romanum quatenus *latum* ac *populoſum* per *multas aquas* repræſentatur ſuper quas *meretrix* ſedet. v. 1. Et v. 3. quatenus in *corpus Politicum* redactum per *Beſtiam* figuratur, cui eadem mulier inſidet. Atque hæc de Rotis. Pergimus ad Aurigam & Thronum ejus, &c.

Ad triceſimam nonam. Per *ſimilitudinem Firmamenti* quaſi aſpectum *Cryſtalli horribilem*, cui Thronus eſt impoſitus, intelligitur ingens vorticis *Expanſum, diaphanum* ut *Cryſtallus*, propter verò immenſam extenſionem *horribile*, ita ut horrorem ſpectanti vel contemplanti incutiat, præſertim dum conſiderat Animarum גלגול per tam vaſta ſpatia rotari.

Ad quadrageſimam. Quantum ad *Thronum Saphirinum* non dubito quin aliqua alluſio eſſe poſſit ad lapidem *Saphirum. Cæleſtem* enim quandam ac æthercam naturam refert color ejus *cæruleus.* Tinctus verò ac coloratus eſt commodè in reliquo æthere Thronus, ut ſit Objectum ab immenſa mole Ætheris circumfuſa diſtinctum, quæ diaphana ſeu pellucida ut cryſtallus repræſentatur. *Durities Saphiri* durabilitatem Regni illius qui Throno inſidet, ſignificat. Huc ſpectat illud ad *Hebræos* cap. 1. (ex Poſtulato decimo tertio & decimo quarto) ℣. 8. *Thronus tuus DEUS in ſeculum ſeculi, virga recta, virga re-*

gni tui, dilexisti justitiam & odisti transgressionem, propterea, unxit te ô DEUS, DEUS tuus oleo exultationis ultra consortes tuos. De regno *Mesiæ* ejusque anima hîc agi manifestissimum est, cum de unctione facta sit mentio. De qua paulo post in hac visione. Altera *Saphiri* virtus est, ut *veneream impuritatem* non ferat, fœdasque libidines comprimat. Quæ purissima & immmaculatissima Virginitas statui summè *Azilut hico* maximè convenit. Et *redempti à terra* Apoc. 14. Agni utique asseclæ, *virgines vocantur ob puritatem affectuum.*

Verùm enimverò quanquam hæc non contemnenda sunt, magna tamen animo insidet suspicio majus adhuc quid per Thronum *Saphirinum* indigitari. In *Tykune Zoar*, Orationis *Eliahu* Interpres, de Numerationibus tandem agens apertè ait dictionem ספירות à voce ספיר [Exod. 24. 10. כמעשה לבנת הספיר] derivatam esse: quasi *Sephiroth* Numerationes non significaret, sed Emanationes flammantes & scintillantes, Splendoremque *Saphiri* imitantes. Cujus quidem sententiæ quanquam minimè accedo, ut qui decem *Sephiroth* decem Numeros tantum significare existimem, quemadmodum fit in *Denario Pythagorico*, tamen dissimulare non possum quin admodum verisimile credam Thronum hunc *Saphirinum* etiam ad *Sephiroth* per satis perspicuam nec minus usitatam *Paronomasian Prophethicam* alludere. Non quidem ad *Sephiroth* ipsas quæ non nisi meræ Numerationes sunt, sed ad eas res quarum sunt Repositoria, & ad ipsas sanè quatenus earum rerum Repositoria sunt, & ad tres primas præcipuè, quæ tres primariæ seu *Primordiales* Numerationes à *R. Schabthe* appellantur. Suntque *Corona Summa, Sapientia* & *Intelligentia.* Quas & *tres mentes* esse asserit (si satis fidus sit *Rittangelius* illius Interpres) quas inde necesse est *tres* esse *Personas*, quippe quæ sic habent *centra* sua *perceptiva* distincta singulæ. Ipseque asserit quamlibet earum esse mentem per se, & in æquali dignitate quasi summè unum quid constituere. Quæ quidem ad Fidem Christianam

ſtianam Catholicam & Orthodoxam quàm proximè videntur accedere.

Cæterùm illud ad quod nos hîc maximè ſpectamus, hoc eſt: Alluſionem ſcilicet hanc ad tres primarias Sephiroth, inſinuare ipſam *Divinitatem* hunc Thronum *Saphirinum* eſſe ad quem evecta ſit Anima *Meſsiæ* per *Poſtulatum* decimum tertium, ex unione illius Hypoſtatica cum Perſona *Chochmah*, ſive *æterno Logo*. Unde ipſa *Divinitas* quæ ſui ipſius Locus, Thronus ac Fulcrum eſt, facta eſt *Anima Meſsiæ* Thronus atque Fulcrum. Neque habet hæc locutio quicquam in ſe abſoni, cum DEUS & מקום & מעון & *Locus* & *Habitaculum* appelletur. Ut verò tres primæ *Sephiroth* triunam *Divinitatem* complectuntur, ita ſeptem reliquas creatorum Spirituum præſertim bonorum Univerſalitatem ſignificare in Annotatis ad ſecundam Tabulam *Cabbaliſticam* breviter indico. Ita ut Thronus *Saphirinus* ſimpliciter ad *decem Sephiroth* alludere poſſit, quibus omnibus aliqua ratione *Anima Meſsiæ* dici poſſit inſidere: ut & ipſi mali Genii ipſum ſcabellum fieri Throni illius, quos quaſi pede premat ſupprimatve, reliquos verò *Spiritu* regat ut ſupra notatum eſt.

Quin & *Ophan* ſive *Sandalphon*, quatenus *Spiritum Naturæ* etiam ſenſu magis extenſo ſignificare poteſt, inferioribus hujus Throni partibus meritò videtur poſſe accenſeri. Quid enim iſtuc mirum ſi is qui cum Divina Sapientia ſive *Chochmah*, quod *internum* eſt *æternumque DEI verbum*, tam mirificâ unione unitus ſit, abſolutiſſimum imperium habeat in *Verbum externum* qui *Spiritus* eſt *Naturæ*, adeò ut illum in quoscunque voluerit motus excitare poſſit & omnimoda miracula patrare, elementaque Mundi mutare ordinareque prout libuerit. Qui enim *Filiam Regis* habet *auream* etiam illius habet *tunicam*, quæ *ſex dies Creationis* ſignificat quemadmodum videre eſt in *Tykune Zoar*. Ingens verò hoc Privilegium ei conceſſum videtur ex fide pacta de *Redemptione Populi DEI* & de *occidendo*

cidendo Serpente in *Cœlo* in *Mari* & in *Aridâ*. Quô quædam non coactè respicere videntur quæ in eodem libro occurrunt, in *Sepher* nempe *Jezirah*. Ubi mentio fit Filiæ Regis in Turri conspicabilis, quæ in uxorem cessura sit illi qui *serpentem* occiderit puta in Cœlo *Jezirathico* perinde atque in Mari & in Aridâ. Ibi verò dicitur *Schiloh* fuisse qui hoc præclarum facinus patraverit, quemadmodum supra notavimus.

Quæ verò potest esse illa *Filia Regis* in Turri sublimi nisi *Chochmah* sive *Æterna DEI Sapientia*, quidve *nuptiæ* nisi unio *Hypostatica*, ut *Anima Messiæ* & *Sapientia DEI æterna* una fiant *Hypostasis*, sicut vir & fœmina unum corpus, quemadmodum innuit Apostolus. *Filiam* verò *Regiam* ac gloriosam in *turre*, idem esse quod *Chochmah* in *Kether*, illa appellatio unitatis *Pythagorica* ζανὸς πύργος persuadere potest. Ubi πύργος, id est, *Turris*, respondet τῷ *Kether*, Coronæ, & ζεὺς, per quem *Græci Cabbalistæ* τὸν νοῦν *Divinam mentem* intelligunt, respondet τῇ *Chochmah*. Sed Throno huic *Saphirino* explicando plus satis operæ impensum est, nisi quod hinc faciliùs satisfacturi simus Quæstioni sequenti.

Ad quadragesimam primam. Hominem igitur Throno *Saphirino* insidentem sine morâ respondeo *Animam* esse *Messiæ* cum *æterno Logo Hyperaziluthicè*, vel si Scholasticè mallemus loqui, *Hypostaticè* unitam, juxta *Postulatum* decimum tertium. Hic est ille λόγος τοῦ θεοῦ qui humanâ formâ equo insidens conspicitur, Apoc. 19. Idem nempe qui מימרא דיי *Verbum Jehovæ* (ὁ λόγος τοῦ θεοῦ) apud *Chaldæum* Paraphrasten toties dicitur, quemadmodum notat *Rittangelius* in *Sepher Jezirah*. Verbum autem hoc *Jehovæ* humanâ formâ Patriarchis apparuisse notissimum est. Quam igitur ob causam meliorem id factum putari potest, quàm quod *nudus Logos* non esset, sed λόγος ἐνανθρωπωθεὶς, quanquam nondum ἐνσαρκωθεὶς. *Logos* cum *Anima Messiæ* quamquam nondum cum *carne illius* unitus, ac proinde humanâ

nâ formâ, qualis est ferè Animarum separatarum Angelorumque, nisi fortè datâ operâ figuram mutent.

Atque profectò ipse *Calvinus* Hominem hunc Throno insidentem Christum esse enixè contendit, aptisque Sacræ Scripturæ locis confirmat. Nam sub hac forma repræsentatum esse in Visione *Danielis* secundamque Trinitatis personam ibi referre statuit, ut Antiquus Dierum primam, (quid autem in hac *Ezechielitica* Visione primam personam referat, mox notabimus.) Neque enim contentus patrum sententia *Calvinus*, qui dicunt in genere hoc præludium fuisse magni illius Mysterii apud Paulum memorati, *DEUS manifestatus est in carne*, meritoque illud *Hieronymi* execrans, qui verba ait fieri de Patre *ipso*, probat hîc Filium, secundam Personam, humanâ naturâ indutum, esse intelligendum ex Johan. 12.41. *Hæc dixit Esaias quando vidit gloriam ejus*, nempe Christi, *& locutus est de eo.* Et si Dominus solio insidens celso & elato, illîc Christus est, cum Logo æterno unitus, procul dubio idem Christus est in Visione hac *Ezechielitica*, cum *Apprehensio Ezechielis & Esaiæ in utraque visione eadem sit*, quemadmodum nos docet *R. Moses Ægyptius More Nevochim*, part. 3. cap. 6. & res ipsa demonstrat.

Concludimus igitur Hominem insidentem Solio *Logon* esse ἐνανθρωπήσαντα, cum nec DEUS Pater, nec Spiritus Sanctus humanam naturam sumpsisse dicantur. Et ut de tertia *Hypostasi* ex mentione *Spiritus* suprà constabat, sic de secunda ex humana Forma super Solium *Saphirinum* apparente hic satis constare censeo. Atque hinc fortean opportunè moneri possumus, cur in Incarnatione *Messiæ* nulla Animæ facta sit mentio. Ut Johan. 1. 14. *Et Logos caro factus est*, quasi nudus Logos cum carne unitus esset, nullâ animâ interveniente. Sed ratio est, quia unio *Animæ Messiæ* cum *Logo* infinitis fere ante seculis, facta intelligitur. Unde sat erat de *Logo* meminisse, cum *Logos* animam in se contineat.

Ad

Ad quadragesimam secundam, ut duabus proximè sequentibus Quæstionibus accuratiùs respondeatur, versum vicesimum septimum & vicesimum octavum quàm exquisitissimè possum, Latinè reddam. *Et vidi quasi speciem* CHASMAL, *tanquam aspectum Ignis domus illi circum, ab aspectu lumborum ejus & suprà, & ab aspectu lumborum ejus & infra; vidi tanquam aspectum ignis & splendorem ei circum; velut aspectum arcûs, cum fuerit in nube in die pluvia, sic aspectus splendoris circum. Chasmal* & vulgaris versio Latina, & septuaginta Interpretes & pleræque omnes Translationes reddunt *Electrum*, quod Medici vulgo *Succinum* vocant, quodque cordi imprimis amicum esse ajunt, ut taceam de Cerebro. Quod satis consentaneum est conspectui ejus circa medias partes. Nam *domus igni* est *circa Electrum.* Usus ejus in oleum redacti eximius est apud Medicos. Per *Electrum* verò hoc significari *Divinum Elementum* suprà ad quæstionem octavam notavi. *Aureamque Filiæ Regis Tunicam* huc referendam censeo, aurumque purum transparens ex quo Nova *Hierosolyma* facta est Apoc. 21. Nam *aurum transparens* procul dubio ad *Electri* speciem quàm proximè accederet. Sed mutata *Divini* hujus *Elementi* consistentia in speciem olei nostris rebus magis accommoda est, ut aptiùs conveniat cum illo loco suprà citato ad *Hebræos. Thronus tuus DEUS in seculum seculi, &c. Dilexisti justitiam & odisti transgressionem, propterea unxit te O DEUS, DEUS tuus oleo exultationis ultra consortes tuos.* Qui locus planè intelligendus est de *Messia.* Et *Messiam* itidem hac in visione intelligi debere etiam ex hac ipsa voce חשמל non obscurè insinuari videtur.

Nam חשמל per תמורה sive transpositionem literarum *Cabbalisticam* est למשח tanquam inscriptio esset hujus Figuræ humanæ super solium sedentis, quâ indicetur cujus esset figura vel Imago, quemadmodum inscribitur femori Herois *Apocalyptici* Equo albo insidentis. *Rex Regum & Dominus Dominantium.* Fateor deesse ' literam, sed admodum commodè. Nam sic

sic & nomen *Mesiæ*, quanquam non adeò plene, satis apertè subinnuit, quasi legendum esset למשיח & simul naturam illius rei, quæ *electri* speciem præ se fert. (Quod *Divinum* illud *Elementum* esse censeo in Postulato quarto memoratum) perquàm eximiè illustrat, nempe quod sit למשח *in oleum* vel *unctionem*. Quod quidem *oleum* sive *Divinum Elementum* est vehiculum *Spiritûs Sancti*. Estque hæc ipsissima illa unctio de qua *S. Johannes* monet fideles. 1. Johan. 2. *Unctio* utique quæ ipsos *doceat omnia & quam à Christo acceperint*. Universi enim hujus *Divini Elementi* penes ipsum est dispensatio, quatenus in unam personam cum *Divino Logo* coaluit, ut facile demonstrari potest, ex Johan. c. 6. Unde non temere per omnes Mundos diffundi suprà observavimus. Maximè proprius autem Effectus primusque hujus unctionis est in cor ipsum, quo à sui amore mundetur, ut Amoris verè Divini fiat capax. Servatorque *beatos mundos corde* prædicat *quia ipsi DEUM videbunt*. Et certe non incommodè accidit quòd per *Gematriam* Cabbalisticam חשמל unguentum hoc, & אור פניאל i. e. *Lux faciei DEI*, idem valeant. Qui valorum consensus notatus est ab ipsis *Cabbalistis* in *Emek Hammelech*, sive *Valle Regia*. Adduntque insuper מלבוש & חשמל per suam *Gematriam* idem esse. Et verum equidem est literas utriusque in unam summam collectas, utrobique eandem esse sive æqualem. Unde certè illi haud inscitè colligere possunt *Chasmal* hoc in Visione ad *vestimentum internum aureum Filiæ Regis* suprà memoratum rectissimè referri, esseque *vestem internam* ad quam *Renati* pro suo modulo suspirant, quemadmodum monet Apostolus. 2. Cor. 5. v. 2. 3. 4.

Quid sit igitur *Electrum* & quæ Mysteria esse possint in voce חשמל sufficiat pauca hæc breviter libasse. Quod verò domus Igni dicitur esse circa *Electrum* vel *Chasmal*, videtur innuere *Chasmal* sive *Divinum Elementum* in igneo sive Æthereo *Mesiæ* vehiculo includi, totum verò vehiculum ex eo non

componi, quamvis eo ungatur longè ultra conſortes. Cum verò domum ignis ab aſpectu lumborum & ſuprà & ab aſpectu lumborum & infra extendi ait, totum vehiculum *Animæ Meſ-ſiæ* igneum, quod dixi, vel æthereum eſſe notat, ipſumque *Electrum* pervadere, atque hoc omne eſſe *particulare corpus* glorioſum *Meſſiæ* diſtinctum ab alia gloria quam ſtatim proximis verbis deſcribit. Vidi tanquam *aſpectum Ignis & ſplendorem ei circùm, &c.* Quorſum enim iſta Repetitio niſi quod aliam igneam gloriam ſive Lucem velit deſcribere. Quæ qualis ſit in ſubſequenti Quæſtione dicemus.

Ad quadrageſimam tertiam. *Vidi*, inquit, *tanquam aſpectum Ignis & Splendorem ei circum, velut aſpectum Arcus cum fuerit in nube in die Pluviæ, ſic aſpectus ſplendoris circum.* Hæc eſt altera illa gloria à vehiculo *Meſſiæ* diſtincta. Deſcribitur autem per *Ignem*, & *Splendorem*, & *Arcum pluvium.* Eſt autem hîc *Attik Jomin*, ſecundum tuam Tabulam *Cabbaliſticam*, qui reſpondet *Antiquo Dierum* in Viſione *Danielis.* Et tria etiam hîc occurrunt ut illîc, nempe in tua Tabula, *Ignis*, *Splendor*, *Iris.* Quæ tria *cauſaliter* ſi fas ſit ita loqui, in Prima *Sephirah* vel *perſona* continentur. Ipſe enim *DEUS Pater* eſt αὐτογενὴς. & cauſaliter in ſe continet *Filium* ἀπαύγασμα τῆς δόξης αὐτοῦ, & ab eo cum Filio procedit *Spiritus Sanctus.* Cujus varia dona per colores *Iridis* repræſentantur. *Pater* eſt cauſa cauſarum etiam ſui ipſius & *ſimpliciſſima* quaſi *Lux*, unde & vocatur *Pater Luminum*, ut qui prima Lux ſit & ſimpliciſſima ſed ſub triplici ſpecie hîc repræſentata, *Ignis*, *Splendoris* & *Iridis* propter rationem ſuprà dictam *Ignis* eſt *caput imperceptibile*, *Splendor* vel *Lux* eſt *Caput Enſoph.* (Nam אין סוף & אור quemadmodum ipſe mones, per *Gematriam* idem valent) & *Arich Anpin* diffuſio *Spiritûs.* Sed hæc omnia *latenter* ac *cauſaliter*, niſi quod *Lux* ſit expreſſa appellatio hujus primæ perſonæ prout ipſe in Cognominibus & ſubordinatis mones. Hæc igitur in ultimo

loco

loco memorata *Lux* & *Gloria*, est *Gloria Patris* vel *Lux Paterna*, quam, cum nos, nisi per nebulam quasi, contemplari non possumus, rectè dicitur circundari *arcu cœlesti* seu *Iride*, vel si malles *Halone*, quæ etiam *Corona* dicitur: Nullusque dubito, quin prima *Sephirah* vel פרצוף *Kether*, i. e. Corona, ab hac visione *Ezechielis* dicatur, splendida quidem ut colores *Iridis*, sed cum integro circulo ut *Halo* sive *Corona* circa *Solem*. Rectè autem hæc prima *Sephirah Kether* seu *Corona* dicitur, quia *complectitur* omnia *causalitate*. Unde manifestum est *gloriam Patris* illâ indicari. Ex quibus concluditur, etiam de *prima Hypostasi* in hac Visione *Ezechielis* apertè constare perinde ac de *tertia* ac *secunda*, cum qua Anima *Messiæ* unita est, & super excelsum Thronum *Saphirinum* collocata, *paternâ* etiam *gloriâ* circumfulgens, quemadmodum habet illa Ecclesiæ nostræ doxologia ad Christum: *Tu enim solus sanctus, tu solus Dominus, tu solus ô Christe cum Spiritu S. altissimus es in gloria DEI Patris, Amen.* Atque hæc de primo capite *Ezechielis*. Pergimus ad Quærenda in Capite decimo.

Ad quæstionem quadragesimam quartam. In repetita visione quatuor Animalia dicuntur *Cherubin*, cum tamen in prima visione dicatur aspectus eorum esse tanquam *Hominis*, דמות אדם להנה *Similitudo hominis eis*, quo significabatur Animas esse *humanas*: Hinc, inquam, innuitur perinde esse sive Animæ *humanæ* sive *Angelicæ* censeantur, cum tanta inter eas intercedat naturæ similitudo, quemadmodum intelligi potest, ex *Postulato* decimo octavo. Quæ certè eximia clavis est ad retegendos errores aliquos immanes recentiorum quorundam *Cabbalistarum*, cum nomen *Adam* ad Angelos perinde pertineat atque ad genus humanum.

Ad quæstionem quadragesimam quintam. Per virum indutum lineis Sacerdotem aliquem intelligi existimo, vel Prophetam, cujus Zelus accendatur, operaque Functionis promo-

veantur ac dirigantur aſſiſtentiâ Spiritûs & miniſterio Angelorum.

Ad quæſtionem quadrageſimam ſextam. Rotæ carnem & terga habere dicuntur & manus & alas, immo addam & caput ℣. 11. (niſi forte nihil aliud ſignificet quàm primam partem) & oculos expreſſiſſimè; etiam Rotas ipſas aſſerit plenas eſſe oculis, non contentus dixiſſe carnem, terga, manus & alas ſic eſſe, quaſi totæ fere conſiſterent ex oculis. Hæc autem omnia tanta cum induſtria inculcantur, ut ſatis poſſimus intelligere, quatuor *Rotas* & quatuor *Animalia* idem eſſe uti ſupra monuimus. Animalibus enim non Rotis iſtiusmodi partes competunt. Cæterùm cum hæc Animarum Univerſitas in quatuor *Animalibus* plenè contineretur, nemo profectò cauſam facilè excogitare poteſt, cur hic iterùm in *Rotis* tanta arte tantoque opere depingerentur, niſi ut expreſſiſſimè inde deprehendere poſſimus *Revolutionem Animarum* per has Rotas indicari.

Ad quæſtionem quadrageſimam ſeptimam. Et ne *aures* ipſis deeſſe videantur, ipſis *Rotis* acclamatum eſt Propheta audiente. הגלגל *O Rota.* Et ſurdum profectò eſſe oportet qui hac voce experrectus non ſtatim agnoſcat ad *Cabbaliſticam* Animarum גלגול hîc alludi. Eſtq; mutatio vocabuli in hoc loco (nam hactenus *Ophannim* dixerat) quaſi clavis totius *Myſterii Rotarum*, apertaque indicatio, Revolutionem Animarum, tum Humanarum, tum Angelicarum hîc indigitari, earum præſertim quæ non tam *propriâ culpâ* quàm *Divino fato* deſcenderint, nullasque aſcendere poſſe niſi pars fiant *Rotarum Regiæ Quadrigæ* ſemper benedicti *Meſsiæ.* Ut verò Auriga *Rotas*, *præteritis Animalibus*, niſi *Rotæ* ipſa *Animalia* eſſent, inclamaret, videtur abſurdiſſimum. Acclamando verò הגלגל non unam aliquam Rotam, ſed omnes quatuor intelligit. Sic enim גלגל ſignificat. Ezech. 23. 24. & in hoc ipſo capite ℣. 6. Quo ſolo in loco occurrit vox גלגל, in aliis locis omnibus in utraque viſione

vox

vox אפן & אופנים usurpantur, præterquam hujus capitis versu 13. ubi acclamatur הגלגל. Videtur autem vox גלגל vers. 6. datà operâ usurpari, ut ubi acclamandum foret הגלגל ע. 13. de omnibus Rotis *Aziluthica, Briathica, Jezirathica* & *Asiathica* intelligi possit fausta hæc & alacris Acclamatio. Quippe quod Rotæ hæ quatuor, *Regnum* notant Messiæ *Spirituale* quacunque in Rotatione positum.

Ad quadragesimam octavam. Singulæ verò *Rotæ* quatuor facies habere dicuntur ob eandem causam ob quam singula *Animalia* dicta sunt quatuor habere facies, & præterea, quod toties inculcatum est, quod idem significent quod *Animalia*, nempe Animas quatuor Mundorum, Rotatione sive Revolutione tantum additâ.

Ad quadragesimam nonam. In enumeratione verò, una tantùm facies distincta singulis Rotis attribuitur, tum ut in hoc etiam Rotæ similes sint Animalibus, quorum singulis, quamvis quaterna haberent capita, unum præ cæteris peculiariter attribuebatur, *Aquilinum, Humanum, Leoninum* aut *Bovinum*, tum ut hâc enumeratione prior illa veritas pleniùs confirmaretur.

Ad quinquagesimam. Quatuor autem Animalia unum Animal appellantur vers. 20. quia in omnibus Mundis & Revolutionibus unæ eædemque sunt individuæ Animæ, sive sint in statu *Aziluthico*, sive *Briathico* seu denique *Jezirathico*, *Asiathicove*. Cumque nec Angelicæ profectò Animæ à nostris plena specificatione videantur distingui, hinc innumeræ hæ multitudines Animarum sive *Angelicæ* sive *Humanæ* sive in hoc statu, sive in illo per Propheticam *Henopæiam unum Animal* rectè dicuntur, præsertim cum sint *unum Regnum* & sub uno Principe, Anima nempe *Messia*. Facta verò hic mentio est Fluminis *Chebar* ut plane constare possit, eandem esse visionem quam prius viderat על נהר כבר ἐπὶ τῷ ποταμῷ χοβάρ. Quod bis il-

lic inculcatur quo probabilius fiat, aliquid ſubeſſe Myſterii. Et certè mihi tale videtur Myſterium ſubeſſe quod non parvi momenti ſit ad rectam Intellectionem Viſionis. Innuit igitur hæc circumſtantia loci, *ſubjectum viſionis* in genere non eſſe de rebus *purè immaterialibus* & æternis, ſive de tranquilla prorſus ſerenaque, de fixa immobilique Æternitate, ſed de rebus Immaterialibus, cum *fluxu temporis* ſeculorumque decurſu ob *unionem cum materia*, conjunctis. Hoc נהר כבר Flumen Chebar (ſive ad מים כבירים ad validum Aquarum fluxum, ſive ad ſignificationem כבר, quatenus temporis particula eſt ac fere præteriti, alludatur) ſignificat. Nam & *Heraclitus* olim omnia ferri dicebat ποταμοῦ δίκην, addebatque, ni male memini, nihil verè enunciari poſſe de re quapiam, quia res priùs effluxerit, quam de ea poſſit quid pronunciari. Sed hoc certe verum eſt, mutationes Mundi materialis eſſe quaſi in perpetua *præteritione*, ut omittam tres primos æonas hujus Viſionis, *Aziluthicum*, *Briathicum*, & *Jezirathicum* jam præteriiſſe, ut rectè hæc viſio ſuper fluvium *Chebar* conſpecta dicatur, juxta rationem nominis *Chebar*. Et ex quatuor Rotis manifeſtum eſt, omnia hîc eſſe in motu. Quæ quidem quanquam in principio notaſſe, magis methodicum fuiſſet, malui tamen hîc memorari quàm ſilentio prorſus præteriri, cum inſcitiam eorum *Cabbaliſtarum* opportunè prodat, qui quoſdam ex his Mundis *Mercavæis*, ad res purè materiales evehant, cum ne unum quidem Mundum pure immaterialem indicari mihi ſatis conſtare videatur.

Ad quinquageſimam primam. Ex prædictis ſatis clarè conſtat, DEUM Iſraëlis præciſè ſumptum, eſſe *Æternum Logon* cum *Anima Meſsiæ* unitum, quemadmodum rectè deduci poteſt ex ſexto capite Eſaiæ, & Johan. 12. verſ. 41. *Hæc dixit Eſaias quando vidit gloriam ejus* (nempe Chriſti) *& locutus eſt de eo.* Viſionem autem *Eſaiæ* & *Ezechielis* eandem fere

eſſe

esse supra notavimus ex *Maimonide.* Hunc fuisse *DEUM peculiarem* & quasi *Angelum custodem Populi Israëlis* multa Scripturæ loca naturaliter videntur indicare. Ut 1. Cor. 10,4. Ubi *Christus* dicitur cibasse & potum præbuisse *Israëlitis.* Et vers. 9. *Israëlitæ* dicuntur tentasse *Christum.* Christus verò nuda Divinitas non est sed Anima *Messiæ* cum *æterno Logo* unita. Et certè quod occurrit Heb. 13. vers. 8. ultra, haud incommodè, extendi potest quàm ad Nativitatem Christi in carne. *JEsus Christus heri & hodie idem & in secula.* Ille debellabat *serpentem* in cœlo, ille debellabat in Mari nempe *Pharaonem* in Mari Rubro, idemque debellabit *serpentem rufum septicipitem*, Imperium utique *Romanum* suisque tandem in manus tradet. Hoc autem dictum est ad *Hebræos* ut afflictiones pro Christo fortiter possent ferre. Vide Mysterium Pietatis lib. 1. cap. 8. Dedisse etiam Legem *Israëlitis* in Deserto (quanquam *Incognito*, quod dicitur) nec in forma Filii DEI sed custodis Angeli populi Israëlitici innuere videtur *Baruc*, cap. 3. 36. Is DEUS noster, non æstimatur alius cum ipso comparatus, *id est*, Vilescunt Dii gentium cum DEO Israëlis comparati, quia ipsi meri Angeli sunt DEUS verò Israëlis æterna Sapientia החכמה הקדומה cum Anima *Messiæ* unita, quemadmodum sequitur, Invenit omnem viam scientiæ (id est, tum *Legem*, tum *Cabbalam*) *quam dedit* JACOBO *filio suo &* ISRAELI *dilecto suo. Postea in terra visa est & inter homines conversata.* Nempe Sapientia hæc demum incarnata est, quem *JEsum Christum* vocamus. Sed expressissimus locus pro illius Incarnatione est. Johan. 1. vers. 14. *Et sermo caro factus est.* Hic est מימרא דיי (*Hebraice* diceretur אמרה fœminino genere, perinde ac חכמה) qui toties apparuit humana formâ Patriarchis, unde rectè colligi potest Animam *Messiæ* subfuisse, quippe qui fuerit quasi Angelus Custos Familiæ *Israëliticæ.* Quod planè hic innuitur apud Johannem vers. 11. *Ad sua venit* (id est,

est, ad proprium populum, quibus tam diu tanquam Angelus eorum custos præfuerat) *& sui eum non exceperunt*. Et certè nunc מלאך יהוה nunc יהוה dicitur. *Zachar.* 3,1.2. Nam de Angelo *Jehovæ* vers. 1. Magni Sacerdotis Patrono vers. 2. dicitur, quod dixit Jehovah, ad Satan, Increpet Jehovah *in* te Satan. Ipse igitur Angelus dicitur Jehovah. Quod nusquam tamen verum esse potest nisi in persona Christi, qui & Angelus fœderis, & Angelus custos Israëlis, & Jehovah simul erat. Hæc & similia loca mihi plane demonstrare videntur, Animam *Messiæ* cum æterno Logo ante Incarnationem fuisse unitam, atque hanc Hypostasin ex Animâ *Messiæ* & æterna Sapientia sive *Logo* coalescentem DEUM esse *Israëlis* præcisè sumptum.

Ad quæstionem ultimam. Quæ verò sit hujus DEI *Israëlis* gloria facilè intelligitur ex tota expositione hujus Visionis *Ezechielis*. Estque hæc ipsissima illa gloria Christi quam memorat Johan. 17. vers. 5. *Ego te glorificavi in terra, opus consummavi quod dedisti mihi ut facerem*, nempe firmiter statuit, sicut promiserat in Mundo putà *Briathico*, pro redemptione populi in hac terra, infima Regione immensæ illius Provinciæ sibi à Patre commissæ pati. In sequenti igitur versu orat, ut in eas postmodum Regiones superiores redire liceat, ubi *apud Patrem* vel in *gloria Patris* quemadmodum in Visione *Ezechielis* describitur, regnaverat, ante Mundi *Asiathici*, in quo tunc consistebat, jacta Fundamenta. Hic enim sensus videtur genuinus illius Orationis vers. 5. *Nunc igitur glorifica me tu Pater apud temet ipsum eâ gloriâ quam habui apud te priusquam Mundus esset*. Quod necessario de humana natura intelligendum est. Divina enim est immutabilis nec potest status illius minui. Et dicit eâ gloriâ quam *habui* ἣν εἶχον, quod nulla Grammatica permittit ut vertatur *Habiturus sum*; & si permitteret, frigida tamen profectò sic esset & diluta Interpretatio.

tatio. Argumentum enim nihil in se peculiare haberet, omnibusque nervis careret ac venustate.

Atque nunc spero me, pro modulo meo, quinquaginta hisce duabus quæstionibus circa visionem *Ezechielis* satisfecisse. Quæ procul dubio Veteris *Cabbalæ Metaphysicæ* pretiosissima est Fodina. Ex qua omnes veritates *Metaphysicæ* ullius momenti effodiendæ sunt, aut saltem commodè ad eam referendæ. Cujus rei eximium puto fuisse instrumentum decem Numeros, quos *Græci Cabbalistæ Denarium Pythagoricum*, *Hebræi* decem *Sephiroth* nominant. Nec tamen *Numeros* sed *Emanationes* esse, haud satis solido consilio, quantum ego quidem existimo, finxerunt. Sed penes harum rerum peritiores judicium esto. Ego interim usum horum decem Numerorum Nominumque in *Tabula Cabbalistica*, singulis affixorum, per modum brevis quasi *Catechismi Cabbastici* vel potiùs *Mercavæi*, aliquot propositis Quæstionibus illustrabo: ut clariùs pateat nihil opus esse ut istæ decem *Sephiroth* pro tot *Emanationibus* habeantur. Decem verò illa Nomina ad Visionem hanc *Ezechieliticam* spectare nullam puto apud emunctæ naris homines unquam fore controversiam.

CATECHISMUS CABBALISTICUS,

Sive

MERCAVÆUS,

Quo, in DIVINIS MYSTERIIS MERCAVÆ EZECHIELITICÆ

Explicandis & memoriâ retinendis

DECEM SEPHIROTHARUM Usus *egregiè illustratur.*

QUæst. I. Visionis *Ezechielitica* quodnam est subjectum proprium & adæquatum?

Resp. Subjectum proprium & adæquatum Visionis *Ezechielitica* est Regnum *Spirituale* DEI *Israëlis* quatenus DEI *Israëlis*.

Hîc autem notandum ex hac summaria quæstione rationem patere Nominis decimæ *Sephira* quæ vocatur *Malchuth*, id est, *Regnum*. Nomen verò decimæ sive ultimæ *Sephira* hoc esse, quoniam tametsi *Malchuth* prima sit *propositione*, illius tamen *cognitio* ultima est assecutione. Plena enim illius cognitio ante non obtinetur quàm satisfactum fuerit Quæstionibus de reliquis novem. Quod verò *Graci Cabbalista* hanc *Sephiram* βασιλείαν non vocant, sed tantum, αἰῶνα vel κόσμον, inde factum esse, quod vox βασιλεία non tam ad *gentes* quam ad *Israëlitas* sive *Judaeos* pertineret, supra insinuavi.

Quæst. II. Quisnam est hic DEUS *Israëlis* quatenus *Israëlis*?

Resp. Est Anima *Messia* in unam personam (*Hebræi* Cab-

Cabbalistæ פרצוף, *Græci* ὑπόστασιν vocant) cum ſecunda perſona *Divinitatis* coaleſcens.

Quæſt. III. Suntne igitur *Perſonæ* unâ plures in *Divinitate*?

Reſp. Sunt omninò tres.

Quæſt. IV. Quomodo appellatur prima?

Reſp. Prima vocatur *Kether*, כתר hoc eſt *Corona*. & *Attik Jomin*, Antiquus dierum. Sic appellatur à *Cabbaliſtis Hebræis*, eſtque planè Summitas *Divinitatis* omniumque ſupremus Pater atque Rex. A *Græcis* verò *Cabbaliſtis* vocatur τὸ ἓν τὸν μέγιστον. Item fortaſſe Κρόνος quaſi Ἀκρόνος præterito α (quod facile fit) ac ſi diceres τὸ ἄκρον τοῦ νοῦ. Per τὸν νοῦν verò illi intelligunt Δία, *Jovem*, Hæc & notatio & vis nominis occurrit alicubi apud *Macrobium*. Κρόνος verò qui & valdè ſenex depingitur, cujusque vel ipſum nomen ad temporis ſignificationem alludit, apte reſpondet nomini *Attik Jomin*, i. e. *Antiquo Dierum*. Sed & Ζανὸς πύργος hæc *Sephirah* appellatur a *Pythagoreis* qui *Græcorum Cabbaliſtarum* ſunt antiquiſſimi, τὸ ἄκρον verò τοῦ νοῦ & *Kether* ſive *Corona* optimè conveniunt cum πύργῳ *Turri*, quæ Acropolis eſt ſummitasve Civitatis. Ζὰν verò cum ſit *Mens Divina*, pulchrè convenit, ut τὸ ἄκρον τοῦ νοῦ, quod eſt μέγιστον, appelletur Ζανὸς πύργος, *Jovis Turris*. Sic autem appellatur Unitas in *Denario Pythagorico*. Atque hinc planè conſtat cur *Kether* primæ *Sephiræ* nomen dederit. *Kether* verò qua ratione è Viſione *Ezechielis* emicuerit ſupra notavimus.

Quæſt. V. Quomodo appellatur ſecunda Perſona?

Reſp. Secunda Perſona appellatur *Chochmah*, *Sapientia*. Secundamque *Sephiram* occupat. Denotatur etiam per *Regis* putà *Supremi Filiam in Turre*. Quod præclarè convenit cum *Pythagoreorum* Ζανὸς πύργῳ. Ubi πύργος τὸ ἄκρον τοῦ Ζανὸς ſignificat, idemque eſt quod ſupremus omnium Pater atque Rex, utque hæc *Sephirah*, *Chochmah* apud *Hebræos*, ita apud *Pythagoreos* Ἐπιστήμη vocatur. Hoc enim apud ipſos nomen eſt Binarii. *Platonici* vocant τὸν νοῦν. *S. Johannes* τὸν λόγον ad מימרא דיי alludendo

 quod

quod nomen eſt ſecundæ Perſonæ apud *Chaldæum Paraphraſten*, innuique ſuprà אמרה appellandam fuiſſe *Hebraicè*, nullumque ſexûs diſcrimen eſſe in Divinitate certiſſimum eſt. Quomodo verò hæc ſecunda Perſona è Viſione *Ezechielis* eluxerit, ſuprà monuimus.

Quæſt. VI. Quomodo vocatur Perſona tertia?

Reſp. Tertia Perſona vocatur *Binah, Prudentia*, tertiamque *Sephiram* occupat, & à *Pythagoreis* expreſsè vocatur φρόνησις, *Prudentia*. Apud *Johannem* verò c. 1. ℣. 4. ζωὴ, ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν. Unde *Pythagoreorum* ζωὴ ſic appellari forte poteſt (qui λόγῳ apud *Johannem* reſpondet) ὅτι ἐν αὐτῷ ζωὴ ἐστι. Tertia verò hæc Perſona occurrit in Viſione *Ezechielis* ſub nomine רוח ſed præſertim ſub nomine רוח החיה quæ pulchrè reſpondet τῇ ζωῇ apud *S. Johannem*. Cur verò veteres Cabbaliſtæ vocem רוח vel רוח החיה in בינה verterint nihil neceſſe eſt hîc inquirere. Satis eſt quod antiquæ *Cabbalæ* vox in Chriſtianâ Religione ſit reſtituta.

Interea loci abundè patet, quomodò primi tres *Numeri* ſive *Sephiroth*, nominũ *trium* Divinarum *Hypoſtaſium*, ſive *Perſonarũ* tã in Tabula *Sephirothica* quàm in *Denario Pythagorico* apta fiant Repoſitoria, horumq; trium *Numerorum* ſive *Sephirotharũ* hunc eſſe uſum genuinũ, neq; quicquam neceſſe eſſe *Judæis* rem ullã habere cum *Emanationibus*, non magis certè quàm *Pythagoreis* apud quos *Emanationum* nulla prorſus fit mentio. Nomina verò æternæ infinitæq; Divinitatis tribus hiſce Numeris concludi, teſtimonio eſſe poteſt, quod occurrit in *Idra Rabba* de diſtinctione *Arich Anpin*, & *Seir Anpin* qui ſeptem ſequentibus numeris clauditur. Et R. *Menachem Haraknati* apud *Rittangelium* in *Sepher Jezirah*, tres primas *Numerationes*, *primordiales* vocat (ut & R. *Schabthe*, *Mentes*) ſeptem verò reliquas appellat מדות. Quales verò reliquæ ſeptem revera ſint, pergendo in hoc *Catechiſmo* noſtro *Cabbaliſtico* mox ſatis intelligemus. Deprehendemus enim non eſſe niſi locos communes, juxta quos

Quæ-

Quæstiones porrò instituendæ sint ad pleniorem notitiam *Regni Messiæ* sive Dei *Israëlis.* Qui *Esaiæ* c. 6. vocatur *Rex Dominus exercituum, Rex Jehovah Zebaoth.* Nomen verò *Jehovah* secundæ *Personæ* competere, ut τὸ ὂν & οὐσία secundæ *Hypostasi Platonicæ* notissimum est. Est autem hic *Jehovah* Rex cum Anima *Messiæ* in unam personam unitus. De regno cujus Regis, postquam de Rege ipso jam constet, qui sedet in gloria Patris spiritumque suis distribuit, quærendum porro est, ex loco communi *Gedulah.*

Quæst. VII. Quæ sit Regni DEI Israëlis sive *Messiæ* magnitudo, amplitudo vel extensio?

Resp. Huic quæstioni non incommode responderi potest ex Propheta *Baruch. O Israël quàm magna est Domus DEI tui, quàm amplus locus possessionis ejus! &c.* Et certè vel unus Æthereus vortex moles ingens quædam est & quasi immensa. Et ad unum aliquem vorticem videtur respicere Propheta, Mundumque illius Orbem ve *Jezirathicum*, quoniam mox addit. *Illic fuerant Gigantes illi nominati* (רפאים usitatissimè, ob attentionem *Aziluthicam* prorsus remissam & ferè extinctam, sic dicti) *qui principio erant permagni, periti rei militaris,* quos tamen DEI filius debellavit & profligavit in confiniis Mundi *Briathici* & *Jezirathici.* Et addit porrò: *Non hos elegit DEUS, neque viam Scientiæ tradidit eis:* Neminem horum elegit DEUS Pater Rex supremus cui nuptum det filiam *Chochmah* cum vestimento aureo, sed elegit Animam *Messiæ*, prout suprà explicavimus. Hîc verò *Chochmah*, i.e. *Sapientia, Scientia* dicitur, sicut & vocatur à *Pythagoreis* Ἐπιστήμη. Iterumque dicitur Scientia. ℣. 37. De qua tamen ait: *Postea, in terra visa est & inter homines conversata.* Quod plane innuit æternam esse Sapientiam incarnatam. Quod verò *via Scientiæ* non simpliciter *Scientia* apud *Barucum* dicitur id optimè convenit cum verbis Christi. *Ego sum via, veritas ac vita.* Vulgaris versio è *Græco* habet: Postea in terra visus est, &c. respicien-

do ad ỿ. 36. Is DEUS noster est, &c. Sed eodem recidit quò Tralatio hæc *Tremelliana.* Tunc enim [coram Factore suo] ỿ. 35. intelligendum est de illa *Hypostasi* quam *Platonici* νοῦν δημιουργὸν vocant. Breviter igitur amplitudo *Regni Messiæ* universos quatuor Mundos *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum* & *Asiathicum* occupat, quemadmodum intelligere est ex nostra Expositione Visionis *Ezechielitica.* Utrum verò ob meritum Passionis pretiumque sanguinis effusi, cujus vel una guttula suffecerit ad infinitos Mundos redimendos ei datum sit imperium suum in omnes omninò Mundi vortices, ubicunque quicquam Animarum lapsarum sit, proferre, an verò aliis modis supremo Regi (cujus providentia & sapientia non solùm πολυμερὴς καὶ πολύτροπος, sed planè infinita est) visum sit cum lapsis animabus agere, gravissimis doctissimisq; Theologis ac Theosophis disputandum relinquo, penesque sapientiores sit judicium. Interim ex loco *Gebhurah* quærendum est.

Quæst. VIII. Quibus viribus virtutibusque instructa sint genuina *Spiritualis* Regni *Messiæ* membra?

Resp. Hîc respondeat *Paulus* pro omnibus, Philip. 4. 13. Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ. *Omnia possum per eum qui me corroborat Christum*, nempe per Spiritum omnibus credentibus promissum. Quemadmodum precatur Ephes. 3. 16. *Ut det vobis pro divite sua gloria, ut fortiter corroboremini per Spiritum suum in interiore homine.* Et Coloss. 1. 14. *Omni potentiâ potentes facti secundum gloriosum robur ipsius ad omnem tolerantiam & animi lenitatem cum gaudio, gratias agentes Patri, qui idoneos nos fecit ad participandam sortem Sanctorum in luce; qui eripuit nos ex potestate tenebrarum & transtulit in Regnum Filii sui dilecti*, nempe in Regnum *Messiæ Spirituale.* Infinita loca sunt Sacræ Scripturæ quæ huc congeri possint. Inter cætera verò præsertim Psalmus duodevicesimus mysticè intellectus. Egregie inde illustratur *Gebhurah* moralis. Cæterùm רוח החיה in *Rotis* alios etiam præclaros edit fructus. 1. Cor. 12. 1. in usum

Regni

Regni Chriſti. *Diſtinctiones donorum ſunt, ſed idem Spiritus. Nam huic quidem per Spiritum datur* λόγος τῆς σοφίας, profundiſſimæ Sapientiæ, etiam Cabbaliſticæ, ratio, *alii verò* λόγος γνώσεως, *per eundem Spiritum;* Antiquitatem utique, Hiſtoriam, humanam reliquam literaturam, ipſamque adeò Scripturam rectè adhibendi explicandique ratio ac peritia. *Alteri verò fides per eundem Spiritum,* Fides nempe omnibus veris Chriſtianis communis, quæ tamen eſt donum Spiritûs. *Alii verò donum ſanationum, alii operatio miraculorum, alii Prophetia, &c. Gebhurah* igitur ſive vis virtusque *Spiritualis Regni Meſsiæ* eſt Spiritus ejus ſuis omnibus membris infuſus, quo omnes malas cupiditates perfectè ſubjugant & extinguunt ſolique Chriſto vivunt, præclaraque alii alia aliisque locis & temporibus, prout res tulerit, virtutum vocantis eos in mirabilem ſuam Lucem edunt ſpecimina. Nam cùm *Chaſmal* unctionem, *aureamve Tunicam,* pro ſuo modulo quisque, cum Principe, Capiteve Summoque Sacerdote participant, illi ſanè in Mundis omnibus, virtute hujus *Divinæ Magiæ* elementis externis imperant, ut Chriſtus olim ventis fluctibusque marinis. Et *Elias* in Veteri Teſtamento, hoc חשמל inſtructus vel potius מלבוש (per *Gematriam*) togâ, dicitur Fluvium *Jordanem* diviſiſſe, Spiritumque *Eliæ* in *Eliſham* deſcendiſſe cum *Toga;* quaſi ad hunc מלבוש alluderetur.

Hæc eſt pars *Togæ aureæ Filiæ Regis,* quæ Poteſtas eſt, Animæ *Meſsiæ* data, ordinandi ſex dies Creationis, ut ſuprà monui, jubendique *ut fiat Lux,* & ex benedictione ſua ut *volucres in cœlo piſcesque in Mari multiplicentur.* Unde minimè profectò mirum videri debet, quod Anima hæc incarnata, poſt gratiarum actionem duos piſciculos & quinque panes in cibum quinque millibus hominum ſufficientem multiplicaret. Immenſum eſſet *Moſis* ac *Prophetarum, Chriſtique* ac *Apoſtolorum* miracula, quibus *Gebhurah,* vis, ſive virtus *Spiritualis Regni Meſſiæ* in membris ejus etiam terreſtri corpore oneratis, illuſtretur,

tur, hîc commemorare. Talia autem cum fiant in infima Regione Mundi *Asiathici* quid non facturæ sunt Animæ in Mundis superioribus. Et si *Divini Elementi* virtute externis Elementis imperant, quid non poterunt in propria sua vehicula, pulcherrimè ea vestiendo luceq; perfundendo mirabili. Quid non in suis vehiculis defendendis thorace hoc *Chasmalino* indutæ, (cum descendunt in inferiores Regiones Mundi *Asiathici*) contra vaporum contagia, ut naturale *Electrum* dicitur valere contra omnes pestes ac venena. Sed nimium diu hîc hæsimus. Pergamus ad Locum *Tiphereth*, ex quo porrò quærendum est.

Quæst. IX. Quæ sit εὐταξία Politica, pulchra ve Ordinis Politici atque Legum in Regno *Messiæ*, constitutio?

Resp. Omissis quæ apud *Dionysium Areopagitam* occurrunt de Angelorum *Hierarchia*, breviter & appositè ex S. *Paulo* hic responderi potest & ex *Ezechiele*. Quod summum visibile caput Hierarchiæ Regni Christi sit ipse Messias, humanâ formâ in Visione *Ezechielis* exhibitus, & sic descriptus apud *Paulum* Coloss. 1, 14. Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου. *Qui est imago DEI invisibilis*, πρωτότοκος πάσης κτίσεως. Quòd certè non incommodè exponi potest, *Princeps totius Hierarchiæ* vel *Princeps totius Ordinationis* vel *Creationis* politicè sumptæ. Nam κτίσις sic significat 1. Pet. 2. 13. ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε ἡγεμόσιν, &c. Estque nihil magis tritum apud Latinos quàm phrasis creandi Magistratus. Rectè autem dicitur Princeps Creationis Politicæ tum quod ipse sit πρωτότοκος respectu DEI Patris qui hoc Regnum huic primùm commisit, omne illi dans judicium ac potestatem in cœlo atque in terra, tum quod ille posteà omnes sub se Magistratus creaverit. *Nam per eum creata vel ordinata sunt omnia, quæ in cœlis sunt & quæ in terra, visibilia & invisibilia, sive Throni, sive Dominia, sive Imperia, sive Potestates, &c.* Quippe secundum *Ezechielem* ille quatuor Mundorum Dominus est atque Rex. Tantum addo sextam

hanc

hanc *Sephiram* apud *Pythagoreos* appellari κόσμον, non quidem illa ſignificatione qua *Ariſtoteles* dicitur ſcripſiſſe περὶ τοῦ κόσμου, ſed ſignificatione *Politicâ*, quatenus κόσμος ſignificat non tantum ornatū ordinatumve in genere, ſed ipſum ordinem Politicum. Et quidam certè Magiſtratus apud *Lacedæmonios*, expreſsè κόσμοι dicebantur. Pulchrè igitur nomen ſexti Numeri *Pythagorici* κόσμος cum *Tiphereth* nomine ſextæ *Sephiræ* convenit. Quantum ad leges verò Regni, una fere ſumma ac principalis Lex eſt. *Quicquid juſſerit Amor verè Divinus*, quo nemo quæ ſua ſunt quærit ſed quæ ſunt *Chriſti* ſive *Meſſiæ* Principis, quemadmodum innuit Apoſtolus conquerendo de contrario. Philip. 2. 21. Atque hæc eſt vera *Pythagoreorum* θέμις. Nam illi triplicem Legem finxerunt θέμιν, quæ eſt Superûm, Mundi puta *Aziluthici* præſertim ac *Briathici*. Νόμον qui eſt Hominum, & δίκην, quæ eſt *Inferorum*. Sed hiſce non eſt immorandum. Septimus locus eſt *Nezach*, ex quo quærendum.

Quæſt. X. Quæ prælia ſint quæque Victoriæ Regni Meſſiæ?

Reſp. Heîc igitur veriſimile eſt Monumenta quædam recitata fuiſſe antiquiſſimorum præliorum ac Victoriarum Animæ *Meſſiæ* in Confiniis Mundi *Jezirathici*, ubi *Serpentem* profligaverit, uti ſupra notatum eſt ex *Tykune Soar*, vel *Gigantes* ſive *Rephaim* debellaverit, juxta Prophetiam *Baruchi*. Etiam quomodo *Serpentem* in *Mari* occiderit, nempe *Pharaonem* in Mari Rubro, quomodoque occiſurus eſſet aliquando *rufum Serpentem Septicipitem* in *Apocalypſi* deſcriptum, qui ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος ibi dicitur, tanquam idem ille quem in confiniis Mundi *Jezirathici* olim debellaverit, poſteà ex ſuperioribus Regionibus Mundi *Aſiathici* dejiciendus in terram, ibique poſtremò confringendus & incarcerandus per mille annos & in exitu ultimæ Tubæ in ſtagnum Ignis & Sulphuris in finali conflagratione cum omnibus impiis Animabus & obduratis conjiciendus. Et ut verbo dicam, ſeptima hæc *Sephirah* locus commu-

nis erat Hiſtoriarum de rebus præclarè geſtis Animæ *Meſsiæ* ejusque exercituum, multasque Prophetias complectebatur de eis rebus, quæ à ſe ſuisque adhuc gerendæ eſſent, nempe ab ipſo *Meſsia* ejusque ſervis ac Prophetis Sanctisque Martyribus. Cujus Propheticæ partis *Cabbala Mercavaæ* (quæ in manibus Angelorum à primis uſque ſeculis cuſtodita eſt, & cum antiquis Prophetis magis parcè & obſcurè ſubinde communicata) *Apocalypſis*, quantum quidem ad tempora à Nativitate *Meſsiæ* in carne ad finalem Terræ conflagrationem, plenior videtur Reſtitutio. Eſtque Apotheoſeos Meſſiæ præclarum Argumentum ſicut alias moneo, hæc Apocalypſis, quam à DEO ipſi primùm revelatam, per Angelum ſuum ſervo *Johanni* miſſam ſignificavit. Ad נצח *Meſsiæ* qui per ſuam mortem vim mortis ſubvertit referendum eſt illud Pauli. 1. Cor. 15. Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Illudque ad נצח particularium Chriſtianorum, Rom. 8. 37. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν. Atque pauca hæc raptim ac feſtinanter de *Sephirah Nezach* notaſſe ſit ſatis. Pergimus ad הוד ex quo loco communi quærendum.

Quæſt. XI. Quæ Pompæ, qui Triumphi ſint Regni Meſſiæ?

Reſp. Per הוד *Sephiram*, cum proximè præceſſerit נצח Victoria, palam eſt ſignificari, quicquid gloriam ac Majeſtatem Perſonarum rerumque ab eis præclara virtute geſtarum exprimere poſſit vel amplificare. Hujus verò Sephiræ הוד haud minima quidem pars videtur conſiſtere in laudibus per Cantica Inſtrumentaque Muſica celebrandis. Ut poſt egregiam illam victoriam contra *Pharaonem* & exercitum ejus in Mari rubro partam, ſtatim *Moſes* incipit cum filiis *Iſraël*, *Cantabo Jehovæ eò quod admodum excelluit, &c.* Mox verò *Miriam* Propheti ſſa ſoror *Aaronis* cum Tympano in manu ſua, quam ſequebantur omnes fœminæ cum tympanis ac fiſtulis reſpondet, *Cantate Jehovæ, eò quod admodum excelluit, equum & ſeſſorem ejus dejecit in mare, &c.* Exod. 15. Et Apoc. 15. Reportantes victoriam

riam ex Bestia citharas Dei in manibus habere dicuntur & cantare canticum Mosis servi DEI & Canticum Agni dicentes: *Magna & mirabilia sunt opera tua, Domine DEUS omnipotens, justa ac vera sunt via tua Rex Sanctorum, &c.* Hoc quidem genus exprimendi gloriam ac magnificentiam Personarum rerumque ab eis gestarum frequenter occurrit in Apocalypsi. Estque mos omninò frequentissimus in laudibus victorum celebrandis, Cantilenis Instrumentisque Musicis uti. Unde minimè mirandum est hanc octavam Sephiram à *Pythagoreis* vocari ἁρμονίαν, eoque magis, quod quum studiis Mathematicis deditiessent διαπασῶν observaverint octo tonos continere, quemadmodū ex eo quod Quaternarium primum corpus constituere notaverint, quartam *Sephiram* σῶμα appellare maluerunt quàm [illegible]. Adeo usq; indulserunt isti rebus *Mathematicis*. Sed pergimus, Hymnodias verò & Instrumentorū Musicorum concentus etiam in superioribus Mundis, *Aziluthico* & *Briathico* usurpari Chororum Angelicorum concentus in Nativitate Servatoris satis luculento argumento esse potest; quos Pastores noctu audiverunt. Et si occiso *Serpente* & exercitu ejus ad mare rubrum ductu Animæ *Messiæ*, *Israëlitæ* ad eum modum ovabant cantabantque, non est certe credibile *serpente* exercituque ejus in cœlo *Jezirathico* profligatis, cœlestes *Israëlitas* siluisse. Nec pompam Triumphalem solis hymnis & canticis illic locorum celebrari autumo, quibus aures demulceantur, sed esse spectacula quæ oculos etiam pascant. Nam Christus devictâ morte per Crucem, non resurrexit solùm, sed in conspectu discipulorum ascendit gloriosâ nube vectus in cœlum. Ubi procul dubiò innumeris Angelorum turmis ei obviàm euntibus & de victoria ejus triumphantibus receptus est in gloriam quam apud Patrem habuit antequam Mundus hic *Asiathicus* conditus esset. Ad hanc etiam *Sephiræ* partem referri potest Historia *Eliæ* qui post multos labores exantlatos pro vero cultu *Jehovæ*

contra populum Idololatricum visus est ab *Elisha* curru igneo Triumphali equisque igneis in cœlum subvehi. Et ne non satis magna copia turmarum Angelicarum in cœlestibus Regionibus ad instruendas maximas pompas ac Triumphos videri possit, recordemur quid acciderit puero *Elisha* post apertos oculos. Qui ecce heic in terris totum montem vidit plenum equis & curribus igneis circa unum *Elisham.*

Sunt igitur procul dubiò, ut octavæ hujus Sephiræ הוד illustrationem tandē finiam Pompæ Triumphales Processionesve in Cœlestibus Regionibus omni pompâ terrestri sive civili, sive Religiosâ infinito splendidiores ac frequentiores, spectaculaq; impendio lætiora & mirabiliora propter magnificum paratum, ornatumque, ut taceam ipsas Personas visibiles Animarum Angelorumve tam venustè splendideque vestitas (nam personas esse visibiles quis dubitare potest formâque humanâ præditas, quum & sic esse testentur Scripturæ aliæ, præter Visionem *Ezechieliticam* ut & candidis vestibus indui) gratissima sibi invicem esse spectacula. Nec id ulla sana abnuet Philosophia. Plasticam enim, Plasticam inquam, habet unaquæque Anima sive Humana sive Angelica, essentiaque ejus in merè arida cogitatione neutiquam potest consistere, ac proinde necessariò, nisi sit in statu silentii, visibilem in aliqua Regione induit Personam, pro interna pulchritudine pulchram, venustam aut magnificam. Quibus de rebus cum satis dictum sit in *Tractatu de Animæ Immortalitate*, plura hic effundere supersedeo. Obiter hic tantum moneo. Quæ hactenus dicta sunt, ad Sephiram הוד, quatenus publicæ magnificentiæ, gloriæ ac triumphi locus est, referri. Sed & rationes privatas posse huc etiam spectare. Hinc igitur explicari potest quod occurrit. Apoc. 3. ℣. 5. *Qui vicerit amicietur vestimentis albis.* Et Ecclesiast. 8. 1. *Sapientia hominis Lucere faciet faciem ejus.* Vide Enchirid. Ethic. lib. 2. Octava Sephirah הוד quæ de pompis ac triumphis Regni *Messiæ* post partas victorias quærit, satis illustrata est. Pergimus

gimus ad *Sephiram* nonam יסוד, qui locus communis est de *stabilitate* ac *durabilitate Regni Messiæ*, secundum quem igitur quærendum est.

Quæst. XII. Quæ sit stabilitas, quæque duratio fuerit & futura sit Regni Messiæ?

Resp. Et satis appositè quidem responderi potest de *stabilitate* Regni *Messiæ* ex Psalmo 45. Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Nec certè mirum cum Thronus *Messiæ Saphirinus* sit ipsa *Divinitas*; quemadmodum suprà explicavimus. Quæque duratio fuerit perinde ac futura sit non obscurè insinuari videtur in Psalmo 72. ℣. 5. 6. 7. Ubi συμπαραμονὴ sive permanentia Regni Messiæ tam à parte ante quam à parte post egregiè describitur à Septuaginta Interpretibus, si consensus tot Interpretum suffecerit. ℣. 5. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ. Ab initio rem repetit Spiritus Prophetiæ & tanquam in principio Regni *Messiæ* se collocans, quando totum Universum aut *Soles* erant aut transparentes *vortices*, juxta Postulatum tertium, asserit Regnum *Messiæ* συμπαραμενεῖν τῷ ἡλίῳ, permansurum esse cum Sole suprà descripti vorticis. Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν; hoc est, & mansisse sanè antequam Luna volveretur circa Solem vorticis *Messiæ*, ut *Mercurius* jam volvitur circa *Solem* nostri vorticis. Id quod suprà diximus de Animâ *Messiæ*, eum nempe in ipso Mundo *Aziluthico* factum esse *Messiam* juxta *Postulatum* decimum tertium, antequàm ulla rudimenta Mundi *Asiathici* apparuissent Lunave circa solem vorticis *Messiatici* circumvolveretur, quem & nunc comitatur etiam *Astrum frigidum* factum. Regnum igitur *Messiæ* innuit cœpisse fere à Mundo condito, in statu illius pellucido sive diaphano ante ullius Mundi *Asiathici* jacta fundamenta; tunc ille primùm unctus est *Messias*. Exprimit autem per γενεὰς γενεῶν, quoniam res *Messiæ* continentur fluxu temporis, seculorumve decursu, quemadmodum innuit Visio *Ezechielis* super Fluvium *Chebar* visa, sicut suprà monui. Et versio quidem vulgaris Latina hunc versum

sic

ſic reddit: *Et permanebit cum Sole & ante Lunam*, ut Septuaginta, πρὸ τῆς σελήνης, tempus non ſitum ſignificando. Eſtque nota Grammatica apud Buxtorfium פנים cum ל ab initio temporis eſſe. Et Textus Hebraicus habet לפני ירח. Quod ἐνώπιον τῆς σελήνης Græcè, vel *coram Luna* aut in *conſpectu Luna*, Latinè tranſtuliſſe, ſenſus futurus fuiſſet admodum abſurdus, inſipidus ac dilutus, planèque ἀπροσδιόνυσος, quaſi de tempore non ageretur ſed de ſitu, Lunæque Majeſtas ac conſpectus auguſtius quid eſſet quam ipſius Solis. Ut nihil dicam de redundantia τοῦ ו hoc in ſenſu. Adeò ut hac in parte omnia ſint ſarta tecta.

Quod ſi cui forte durius videatur, ut *Spiritus Prophetiæ* intelligatur ſe in antiquiſſima Mundi ſecula retraxiſſe, ut præterita tanquam futura poſſet enunciare, reminiſcendum eſt Propheticam hanc deſcriptionem durationis Regni *Salomonis*, imaginem etiam eſſe durationis *Regni Meſsiæ*, ac proinde per totam illius durationem extendi, ac propterea Spiritum Prophetiæ per rectam ac debitam analogiam prope prima illa ſecula ſe ſiſtere voluiſſe, ut eodem halitu durationem Typi Regni *Meſsiæ* ipſiusque Regni prædicat ac deſcribat. Atque ſic perinde verum erit Regnum *Salomonis* manſiſſe πρὸ σελήνης atque duraturum fuiſſe σὺν ἡλίῳ, neutra revera competunt *Salomoni*, ſed *Meſsiæ*. Vide Myſter. Piet. lib. 7. cap. 7. ſect. 4. Si quis verò hæc ſubtilius dicta exiſtimet hic ſcrupulus facilè eximitur reddendo ויאריך (quam lectionem procul dubio ſecuti ſunt Septuaginta) non quidem τῷ συμπαραμενεῖ, ſed τῷ συμπαρέμενεν quemadmodum monuimus ad Poſtulatum decimum quartum. Quippe ſic Pſalmi verſus quintus ſecula Regni Meſsiæ præterita revera indigitabit & ante Mundum Aſiathicum utique conditum.

Pergit verò Propheta & deſcribit durationem Regni Meſſiæ etiam poſtquam Mundus *Aſiathicus* ſit conditus, ℣. 6. Quæ planè prædictio eſt illius *Incarnationis* & deſcenſus ad Aſtrum

fri-

frigidum. Καταβήσεται, (de *Meſsia* loquitur) ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα, ἐπὶ τὴν γῆν. *Deſcendet ut Pluvia in vellus, ut gutta ſtillans, in terram.* Deſcendet ut Pluvia in *vellus*, ſic enim ſignificat πόκος. Nec puto *vellus* ita intelligendum eſſe ac ſi *lana* eſſet ſine *pelle*, (neque enim celebratiſſimum illud *vellus aureum* ſic intelligitur aut depingitur) ſed *pellem lanoſam* innui. Quâ & ad iſtos χιτῶνας δερματίνους, apud *Græcos Cabbaliſtas* ſatis notos, *in genere*, & *ſpeciatim* ad agninum Chriſti corpus, tum quoad temperamentum innocuum & immaculatum, tum quoad uſum illius deſtinatum, cum *Agnus* futurus eſſet *Paſchalis*, alludi poſſit. *Ut gutta ſtillans deſcendet in terram.* Anima nempe *Meſsiæ* in terrenum corpus. Et certè *Syneſius* Hymno 3. Animam in corpus terreſtre delapſam, οὐρανίαν λιβάδα vocat, (quemadmodum hîc σταγὼν appellatur) *cæleſtem ſtillam* vel *guttam*, κεχυμένην κατὰ γῆς, *quæ in terram ſit fuſa.* Hoc ille de anima ſua, quod potiori jure Animæ *Meſsiæ* competit. In verſu verò ſeptimo, ulteriorem durationem Regni Meſsiæ etiam in Mundo hoc *Aſiathico* & ſpeciatim beatum *Millennium* videtur deſcribere: Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη. Reſurrectio quaſi erit Juſtitiæ (quæ miſerè occiſa erat & oppreſſa ſub regno Beſtiæ ſepticipitis & Pſeudoprophetæ) in diebus illius, putà poſterioribus, præſertim intra Tubam ultimam, in ipſo utique Millennio. Textus Hebraicus habet יפרח צדיק florebit vel reſtoreſcet juſtus (quod eodem recidit) in diebus ejus, putà in Millennio. καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. *Et abundantia pacis uſque dum ex adverſo* (Nam Luna apud *Pythagoreos* ἀντίχθων vocatur notante *Ariſtotele*) *auferatur Luna.* Quod per *Hypallagen* Propheticam ſignificat, donec nos ablati fuerimus è Regionibus his ſublunaribus & in Mundum *Aziluthicum* Cœlumve *Empyreum* rurſus tranſlati, ubi Luna amplius à nobis non conſpicietur tanquam ex adverſo poſita, ſed omninò è conſpectu noſtro evaneſcet. Et propter diuturnam hanc pacem tam firmiter ſtabilitam & durantem per tot ſecula, in Regno *Meſsiæ* etiam hîc

hîc in terris, verisimile est, nonam *Sephiram* יסוד à *Pythagoreis* dictam esse Ἁρμονίαν.

Atque huc usque duratio Regni *Messiæ* propriè sic dicti, an verò illa Ἁρμονία, post devictam mortem, qui ultimus hostis dicitur 1. Cor. 15. qui per Christum sive *Messiam* abolendus sit, regno *Messiæ* sit accensenda equidem subdubito. Mentio enim fit Regni Patris post Terræ conflagrationem futuri. Matt. 13. v. 42. 43. uti & cap. 26. v. 29. Ubi Christus dicit se ex fructu vitis non bibiturum usque ad diem illum quum ipsum bibat cum discipulis novum in Regno Patris sui, in Mundo putà *Aziluthico.* Et Paulus expressim ait 1. Cor. 15. 24. Tum demum *fore finem cum Christus tradiderit Regnum DEO ac Patri*, cum omne Imperium ac Potestatem ipsamque adeo mortem aboleverit conjiciendo in stagnum Ignis atque Sulphuris. Postquàm verò Christo filio subjecta fuerint omnia tunc & ipsum Filium subjectum iri Patri, qui subjecit ei omnia ut DEUS sit omnia omnibus, qui est supremus ille omnium Pater atque Rex.

Messias verò qui Esai. 6. dicitur *Rex ille Jehovah exercituum*, prout supra notavimus, erat quasi Imperator universarum copiarum à summo omnium Rege atque Patre constitutus. Debellatis igitur omnibus hostibus, ne ipsâ Morte, nedum peccato exceptis, rebusque ad perfectã ἁρμονίαν pacemve universalem firmissimam permanentissimamque reductis, Regnum sic fide suâ ac fortitudine pacificatum, post ineffabilem Pompam ac Triumphum in summis Cœlis post universalem Resurrectionem, Terra adhuc conflagrante, celebratum, (quod ad *Sephiram* הוד referri debet) quasi officio Imperatorio jam defunctus, Regnum, inquam, tradet Patri in *æterna Pace* stabilitum. Quod igitur referri debet ad יסוד (ad quam hîc etiam ἁρμονία *Pythagoreorum* fortean extendi potest.) Nec Regnum *Christi* sive *Messiæ* hic tam finiri videri quam consummari ac perfici, ex eo nempe quod Regnum evaserit supremi omnium Regis atque Patris DEI. Quemadmodum loquitur Apostolus.

Atque

Atque ſic novem primis *Sephiroth* peragratis ad decimam rurſus devenimus, quaſi facto circulo, ſcilicet ad *Sephiram Malchuth*, hoc eſt, ad *Regnum* DEI Iſraëlis ſeu *Meſsiæ Spirituale*. Quod quatenus Subjectum univerſale eſt totius Viſionis *Ezechielitica* ſive *Mercava*, rectè ad illud collineavit prima Quæſtio: Cum verò plenior hujus Regni cognitio prius obtineri nequeat, quàm ſatisfactum ſit eis quæſtionibus quæ referuntur ad reliquas novem, *Sephirah Malchuth* meritò ac naturali ſanè Methodo *Synthetica* ultimum in *Tabula Cabbaliſtica* locum occupat, quemadmodum in principio monuimus.

Interea loci, per brevem hunc *Catechiſmum Mercavæum* ſive *Ezechieliticum* ſatis eluxit genuinus uſus decem communium Nominum *Sephirotharum*, ſatisque conſtat decem *Sephiroth* tantum eſſe decem capſulas ſive Repoſitoria ubi maxima *Mercava* Myſteria recondantur, indeque prout res tulerit, depromantur, quippe quæ inventa ſint ad memoriæ ſubſidium vel adminiculum in conſervanda tradendaque Cabbala *Mercavæ*, eâ fere ratione quæ ex brevi hoc noſtro *Catechiſmo Cabbaliſtico* innoteſcit.

Nam propoſitâ ſemel Quæſtione de ſubjecto Viſionis *Ezechielitica* occurrit *Malchuth*. Ex ipſo verò *Reſponſo*, quod ad *Malchuth* pertinet, & ad notitiam Trinitatis perſonarum ſive פרצופים in Divinitate deducit, occurrunt tres primæ *Sephiroth*, *Kether*, *Chochmah*, & רוח החיה πνεῦμα ζωῆς, quæ aliàs dicitur *Binah*, ſenſu magis Philoſophico, & quo *Platonici* ψυχὴν hanc Hypoſtaſin vocant Mundique conditricem faciunt. Quas tres Perſonas in Viſione *Ezechielis* ſatis ſubindicari ſupra notatum eſt. Propoſita verò quæſtione de Amplitudine Regni *Meſsiæ* occurrit *Gedulah*, quâ quatuor Mundi Rotæque quatuor, Animarumque גלגול continetur. De viribus verò virtutibusque *Gebhurah*. Ubi Dona ac virtutes רוח החיה τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, in Rotis, explicantur. De ordine Politico ac *Militari*, quod ſupra additum oportebat, cum *Meſsias* Princeps ſit idemque *Je-*

hovah Zebaoth. Esai. 6. (quæ eadem fere visio est cum hac Ezechielis) & Jos. 6. *Princeps militiæ Jehovæ* dicatur & perquàm magnificè describatur in Epinikio *Deboræ* & *Barac,* sub nomine *Jehovæ Dei* Israelis. Jud. c. 5. v. 4. 5. Quæstione, inquam, factâ de ordine Politico ac *Militari* occurrit *Tiphereth.* Et certè quodammodo eminet *militaris.* Cujus Princeps est Anima *Messiæ* cum *Chochmah* seu *æterno Logo* conjuncta. Unde rectè dicitur *Jehovah Zebaoth* & *Princeps militiæ Jehovæ* Patris. Et ipse certè, in Clavi tua sublimioris *Cabbalæ* inter nomina secundæ *Sephiræ*, non solum *Jesch, Ens, Essentia* sed & *Verbum* & *Bellum* & *Judicium* & *Amen* numeras. Quod optimè quidem convenit cum Visione illa Apoc. 19. Ubi *Verbum,* i.e. *Logos,* insigni ordine militari incedens introducitur. *Deinde vidi cœlum apertum, & ecce equus albus, & qui insidebat ei vocabatur fidelis & verax.* En tibi tuum *Amen*, & *qui justè judicat & pugnat.* En *bellum* & *Judicium,* & ℣. 13. *Vocaturque Nomen ejus* ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, *En verbum. Exercitus autem qui sunt in cœlo sequebantur eum equis albis, &c.* En *Tiphereth,* i.e. *Ordinem militarem.* De præliis igitur ac victoriis congruenter propositâ Quæstione, occurrit *Nezach,* victoria. Quæ subindicatur in Visione *Ezechielitica* per cursum pervicacem Animalium ac Rotarum, quæ dicuntur nunquam reverti, hoc est, *nulla vi reprimi posse.* Unde innuitur tandem ex sua parte staturam esse victoriam. De Pompâ ac Triumpho post partam victoriam occurrit *Hod.* Et certe tota *Mercava* videtur currus *Messiæ* triumphalis, ut nihil dicam de fulgurationibus, quæ tot esse possunt post partas victorias, triumphalis gloriæ rutilationes. De durabilitate & stabilitate Regni occurrit *Jesod.* Quæ Sephirah ad Thronum *Saphirinum* refertur. Notitia verò τῆς Malchuth ex his omnibus elucescit.

Vides tandem, dilectissime N. qualem, Christo cœptis nostris aspirante, eruerimus *Mercavæ* Explicationem. Talem profectò, quæ, ut *Judæis* grata esse debet, utpote quæ ex Principiis

cipiis ipsorum *Cabbalisticis* magna ex parte conflata est, ita spero, quod nec ingrata futura sit *Christianis*, sed utrisque potiùs gratissima. Quippe quæ gloriam Majestatemque *Messiæ*, etiam quantum ad humanam illius naturam, tam eximiè illustrat. Nec tamen interim ex ullis istiusmodi dogmatis concinnata est, quæ antiquæ, Catholicæ vereque Apostolicæ Fidei repugnent, sed quæ interim obscurissima aliquot Sacræ Scripturæ loca mirificâ claritate explanent.

Et certè quod *Judæos* attinet, immensa profectò *Israëlitici* populi gloriæ censenda est accessio; quod *Messias* non solùm ex eorum stirpe oriundus esset, sed à primis usque temporibus factus sit Gentis eorum quasi *Angelus custos*, conversatus sit cum antiquis *Patriarchis*, *Serpentem* occiderit in *Mari rubro*, populumque per desertum deduxerit in *Terram Promissionis*, & ut verbo dicam, cum Anima *Messiæ* à primis usque seculis cum *Chochmah* sive *æterno Logo* unita esset, Filius DEI maximè eximio sensu sic factus verusque *Jehovah* sive DEUS, quòd peculiaris tamen populi Israëlitici DEUS constitutus esset, juxta illud quod occurrit Deut. 32,8. *Cum possessionem distribueret Excelsus gentibus, cum disparet filios* ADAMI, *statuit terminos populorum* κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεῦ. (sic Septuaginta.) *Pars verò Jehovæ populus ejus* (populus nempe *Israëliticus*) *Jacob funiculus Possessionis ejus*, i.e. Cum Excelsus, supremus ille omnium Pater atque Rex cæteris gentibus Angelos Præsides præfecerit, populo tamen *Israëlitico* suum proprium præfecit *Jehovam* Filium. Quo quidem Privilegio quodnam esse potest majus aut augustius? Quisve Amor & Condescensio magis stupenda, quàm ut hæc *Chochmah* quam & *Barucus* viam Scientiæ vocat (uti & ipse Christus se viam, veritatem ac vitam appellat) ut hæc *Chochmah* cum Anima *Messiæ* ἐνανθρωπωθεῖσα, carnem tandem de Gente *Judaica* sumeret, ut adhuc familiariùs cum suis versari posset, juxta Vaticinium *Baruchi*.

Quod nos Christiani, in *JEsu Christo*, quem ut DEUM ve-

rumque *Messiam* colimus, ante annos plus mille sexcentos, impletum affirmatissimè contendimus. Ipseque certè argumentis inexpugnabilibus, in *Mysterio Pietatis*, lib. 7. hunc Jesum eum ipsum esse luculentè demonstravi. Quibus spero, aut similibus argumentis motos tandem fore *Judaos* ut recognoscant horrendum Patrum suorum errorem adeoque suum, dum in eadem infidelitate persistunt (qui Gentis suæ antiquum Tutorem ac Patronum Angelumve Custodem peculiaremque DEUM apud ipsos incarnatum suosque in carne invisentem, turpiter injusteque crucifixerunt, clavis manus pedesque ligno affigentes) & ingenuo pudore ob tam horrendum facinus confusos, sinceram de infidelitate pœnitentiam acturos, oculisque Fidei apud ipsos apertis, visuros eum quem crucifixerunt, illudque demum in eis impletum iri quod prædixit *Zacharias* Propheta. *Effundam super domum Davidis & super habitatores Hierosolymæ spiritum gratiæ & deprecationum, respicientque ad me* (antiquum suum Tutorem ac Servatorem DEUM) *quem crucifixerunt, plangentque super hoc tanquam planctu de Unigenito & amarè plangent de eo ut amarè quis plangit de primogenito. Die illo magnus erit planctus Hierosolymis, ut planctus Hadadrimmon in convalle Megiddon.* Tam plenè sincerèque illis temporibus *Judaos* pœnitebit de tam indignis modis apud ipsos tractato proprio *Israëlis* Custode ac Servatore DEO. Quæ tempora ut DEUS dignetur accelerare, eorumque studiis favere, quæ huc aspirant, tuisque præ cæteris, qui tantopere huic negotio insudasti, & etiamnum insudas, animitùs precatur

Dat. Ragleiæ, Jul. 16,
A. D. 1675.

Tibi addictissimus

HENR. MORUS.

FUNDAMENTA PHILOSOPHIÆ

sive

CABBALÆ AËTO-PÆDO-MELISSÆÆ,

Quæ omnem Creationem propriè dictam negat, Essentiamque supponit Divinam quasi Corporeo-Spiritualem, Mundumq; Materialem aliquo modo Spiritum.

Cum brevi ac luculenta prædictorum FUNDAMENTORUM Confutatione.

Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε.

Fundamentum 1.

EX nihilo nihil posse creari.

2. Ac proinde nec Materiam creari posse.

3. Nec ob vilitatem naturæ suæ à se existere. Cujus Consectarium, aut Fundamentum potius sit, Nullam rem vilem à se existere posse.

4. Nullam igitur Materiam esse in rerum natura.

5. Quicquid verò est, Spiritum esse.

6. Spiritum autem hunc increatum esse, & æternum intellectualem, sensibilem, vitalem, per se moventem, infinitum amplitudine & à se necessariò existentem.

7. Ac proinde Spiritum hunc revera esse Essentiam Divinam.

8. Nec ullam Essentiam præter Divinam à se existere posse.

9. Cum verò nulla omnino sit essentia præter hanc in-

rerum Universitate per Axiom. 1. 2. 3. 8. & manifestum sit aliquam ex Essentia hac unica, actu dividi, palam esse, Essentiam Divinam dividi posse.

10. Cum verò Essentia Divina sit, singulas particulas infinitas esse, & in orbes infinitæ virtutis & amplitudinis posse extendi expandive.

11. Et verò cum singulæ arenulæ, lapidumve granula particulæque Aëris, Ætheris, &c. sint partes hujus Divinæ Essentiæ, æquè manifestum esse, quod in minutissimas has partes possint contrahi & constringi.

12. Ex contractis his partibus constare Mundum, qui vocatur, *Materialem*, cum reverà adhuc *Spiritualis* sit, constans utiq; ex divisis Spiritibus, particulisve Divinæ Essentiæ, in *Monadas Punctave Physica* contractis & constipatis.

13. Contractionem hanc esse *statum Somni* seu Soporis, Divinis his particulis, Expansionem verò *statum Evigilationis*.

14. *Evigilationis* verò gradus esse vario, videlicet in Vitã *Vegetativam*, *Sensitivam*, *Rationalem*, & in *Neschamam*, *Chajah*, & *Jachidah*; immò tandem *Evigilationem* fieri & expansionem in infinitum ferè amplitudinis & virtutis Orbem, adeò ut hæc Divina particula Spiritusve particularis Mundum sibi fabricare possit ex terra, aqua, aëre, cœlo, cæterisque partibus consistentem.

15. Ac proinde particularem hunc Spiritum è pulvisculo putà marmoris fieri posse Plantam, è Planta brutum, è bruto Hominem, ex Homine Angelum, ex Angelo denique novæ Terræ, Cœlique Creatorem DEUM.

16. Idemq; dici posse de singulis Divinæ Essentiæ particulis, quas necesse est aut actu separatas esse aut separabiles, nempe omnes aut esse, aut esse posse DEOS Terrarum Cœlorumq; Creatores. Quod id ipsum est quod Puer per insomnium mox in Scholiis narrandum innuebat, à me rogatus an unum DEUM crederet. Qui subridens respondebat se plures credere esse DEOS alios ab aliis seorsim distinctos. Præ-

Prædictorum Fundamentorum Confutatio,

Ad Axioma sive Fundamentum primum Responsio.

I.

QUamvis quibusdam quidem nihil durius aut absurdius videatur quam Creatio alicujus substantiæ ex nihilo, considerandum tamen esse, an quicquam magis absurdum esse possit, *quàm* primi hujus Axiomatis Consectaria; Nam ex hoc fonte virtute Axiomatis tertii hæc immanissima absurda profluunt. 1. Divinam Essentiam in partes posse dividi sive discerpi. Quod est Axioma nonum. 2. Divinas particulas Monadasve Divinas quanquam in infinitum extensibiles in punctum tamen Physicum posse contrahi vel constringi. Quod est Axioma undecimum. 3. Pulvisculum marmoris evadere posse, in Terræ Cœlique Creatorem DEUM, quod est Axioma decimum quintum. 4. Denique plures esse DEOS æternos, increatos, alios ab aliis separatos, terrarum cœlorumque Creatores, quod est Axioma decimum sextum. An non horum singula multo absurdiora sunt, quàm ut Ens summè perfectum, quale verus est DEUS, aliquam substantiam creet ex nihilo, hoc est, faciat ut aliqua substantia existat, quæ ante non extiterat. Quandoquidem Ens perfectum omnia possit quæ nullam implicant Contradictionem.

2. Facilius intelligi posse aliquid ex nihilo creari per Ens summè perfectum quàm Ens imperfectum à se posse existere per Consectarium Axiomatis tertii, & per Axioma octavum. In Ente enim imperfecto (si humanæ mentis facultates consulamus) nulla est causa cur à se existat, in Ente verò summè perfecto est causa, cur & à seipso existat, & substantias alias, quæ ante non extiterant existere faciat, utpote quod omnia potest, quæ

quæ non implicant contradictionem, uti dixi. Ut verò quid, quod jam omnino non existit, postea existat, nullam implicat contradictionem. Ut omnes norunt qui Logicam vel primoribus labiis attigerint. Vide Enchirid. Metaphys. c. 2. sect. 6. & c. 5. sect. 1. 2.

Ad Axioma Secundum.

UNde manifestum est, Materiam creari posse, quanquam non possit à seipsa existere, nec necesse esse ut quicquid est, sit Spiritus, contra Axioma quintum.

Ad Axioma Septimum.

VIdetur sanè Spiritus hic Divina Essentia ex ipsius descriptione Axiomate sexto contenta. At verò si consideremus alias illius conditiones, quod discerpi possit in partes per Axioma nonum. In statum soporis sive stuporis redigi, & in punctum Physicum hoc stupore constringi per Axioma duodecimum & decimum tertium, manifestum est talem non posse esse Divinam Essentiam. Divina enim Essentia rationem in se debet continere suæ existentiæ, quod non possit non esse à se: Quæ proprietas soli Enti summè perfecto competit. Hunc verò Spiritum Ens esse imperfectum palam est, quod præ stupore in puncta Physica possit constringi. Quid autem vilius est puncto Physico stupore constricto, omnique vita sensuque destituto? Spiritus igitur hic non potest esse Ens à se existens per Consectarium Axiomatis tertii, ac propterea nec esse Divina Essentia per Axioma octavum. Cùm à se existere Divinæ Essentiæ sit proprietas.

Quibus addas aliam Essentiam demonstrari posse necessariò à se existentem à Spiritu hoc mobili ac mutabili distinctam. Quæ verus Cabbalistarum מקום est; verusque adeò DEUS. Quod iterum ostendit Spiritum hunc non esse Divinam Essentiam, sed merum Figmentum, מקום verò verum esse DEUM ex eo patet, quod à se necessariò existat. Quod nulli rei competit

petit præterquam Essentiæ Divinæ per Axioma octavum. Cum igitur, inquam, מקום sit DEUS Spiritus hic non potest esse DEUS.

Ad Axioma Decimum & Undecimum.

PLurima hinc emergunt Absurda. 1. Divinas has Monadas in infinitum extensas tot esse DEOS, cum à se invicem realiter sint separabiles, ac proinde infinitum esse DEORUM numerum. 2. Monades hæ Divinæ cum singulæ infinitæ sint amplitudinis, mirum videri in puncta Physica posse constringi, nec Antitypas ante fieri atque duras, cum tandem sic fiant, alioqui se invicem penetrarent. 3. Cum singulæ Monades infinitæ sint extensionis, fore, quando omnes in statu extensionis sive Evigilationis sunt, ut tota Divinæ Essentiæ Universitas dura fiat sive Antitypa, propter Essentiæ spissitudinem, quæ æqualis est spissitudini singularum Monadum contractarum. 4. Necessariò fieri, ut ingens pars Divinarum Monadum sigillatim contrahantur, ut reliquæ à spissitudine hac liberentur. Quæ igitur immanis quædam ac necessaria imperfectio est hujus Divinæ Essentiæ.

Ad Axioma Duodecimum.

DOctrinam Præexistentiæ Animarum hac Hypothesi deturpari & conspurcari, dum supponuntur Animæ ortum ducere è Mundo Materiali, lapidesque aut stercus ante fuisse quam Animæ essent humana corpora organizantes, rursusque in lapides ac stercus, ni sibi rectè caveant, mutari posse.

Ad Axioma Decimum tertium.

CUm omnis Materia congeries sit Animarum consopitarum, considerandum esse, quantos dolores ipsis creaturæ sint Asciæ, Serræ, Limæ, &c. Partem verò DEI in hunc stuporem & dolorem delabi posse, quàm ridiculum aut horridum!

Ad Axioma Decimum quartum.

DEUM fieri Lapidem, Stercus, Pediculum, Bufonem, Diabolum, &c. immane quantùm absonum esse, neminem non videre.

Ad Axioma Decimum quintum.

ET ex his rursus novarum terrarum, cœlorumque Creatorem. Quod tamen fieri non potest, nisi immensa ferè moles Divinarum Monadum sint in statu soporis sive stuporis. Unde sequitur nullum unum DEUM esse qui suâ solius virtute creare potest Cœlum atque terram reliquasque Mundi partes.

Ad Axioma Ultimum.

POlytheismum hunc Atheismum plane inferre, cum unusquisque DEUS singularis infinito imperfectior sit cunctis simul quippe qui sunt numero infiniti, quemadmodum suprà notavi ad Axioma Decimum & Undecimum. Verus autem Deus nulla perfectione destitui potest, nedum infinitâ.

Et quantum ad Polytheismum, si quis responderet, unius Mundi unicum esse Deum, ex prædictis tamen constat Deum istum unum nullum esse propter infinitam suam Imperfectionem; Nec vel unum Mundum condi sine infinito fere Divinæ Essentiæ dispendio, cum infinitus ferè numerus Monadum Divinarum stupore contractarum ad unum Mundum condendum requiratur.

SCHOLIA.

UT plenius intelligatur natura hujus Cabbalæ Aëto-Pædo-Melissææ ejusque confutatio, primò occasionem narrabo Tituli ipsius Cabbalæ, deinde pauca de duplici Philosophandi ratione subjungam. Anno Domini 1675. circa finem mensis Aprilis, sub lucis ortum, tempus veris insomniis opportunissimum, mirabile hoc mihi contigit Insomnium. Videbar mihi in inferiori quodam esse Conclavi satis amplo in quo fenestra

erat ad Orientem. Spectanti verò mihi illam versus, videbatur Avis quædam grandis ad aliquam distantiam, volare versus fenestram, magnitudine ac figurâ Aquilæ, postquàm verò ad fenestram propius accessisset, paulo minor videbatur, & meditari introitum. Quod cum observassem, fenestram aperui, per quam statim volavit in conclave, & ne rursus evolaret subito fenestram clausi. Magno enim studio tenebar capiendi eam. Et feci sanè facili negotio, cum illa capi perinde gestire videretur atque ego eam capere. Seque adeò cicurem & familiarem præstitit ut ultro manui insideret instar Accipitris. Ad quem modum mihi videbar sedere cum ea sub arbore, conclavi subitò in apertum hortum mutato. Videbatur autem admodum levis pugno insidens, cumque dorsum alasque manu altera demulcerem corpusque palpando curiosius contrectarem, nullum fere corpus partesve musculosas habere videbatur, sed ossa tantum arida, pennasque ac plumas colore accipitrem, Aquilamve referentes, Rostrum verò nec accipitrem referebat nec Aquilam, quippe quod planum omnino erat, multo quidem planius quam rostrum Anatis, sed in angulum desinens, nec rectum, nec obtusum, nec valde quidem acutum. Hoc verò rostro, ad quod obstupui, loqui incepit, adeo ut statim suspicarer, Avem non esse, sed Genium aliquem, vel Spiritum, & allocutus amicum quendam, qui adesse videbatur, jussi, excutere se & evigilare, ut certus sit nos somno non teneri, nec illud; insomniis. Ille verò, quæ est illius prudentia ac cautela, quasi Spiritum autumans, videbatur se subducere: cæterum simul atque abiisset; Avis hæc statim conversa est in puerum pusillâ staturâ, capillitium habentem in floccos cæruleos albosque distinctum haud absimile verriculo (quo areas conclavium tabulatas aquâ madefacto verrere ac emundare solent) ex istiusmodi floccis discoloribus concinnato. Erant autem colores capillitii, ut in istiusmodi verriculis, sordibus quasi obfuscati & conspurcati, tunicamque gestabat eisdem coloribus, sed sordi-

dis pariter & obfuscatis. Puer verò atque Ego colloquium continuavimus. Cujus, partis quidem prioris nihil omnino memini. Perfectè verò memini me rogasse, unde veniret, eumque respondisse à Sione. Sed pergens in sermocinatione, certusque, ut videbatur, me cum Spiritu Geniove aliquo loqui, nesciusque, bonusne esset Spiritus an malus, statim decrevi puerum quæstione una & altera explorare. Rogabam igitur, crederetne in JEsum Christum, ille respondebat, Non. Unde rursus statim rogabam, unum ne crederet DEUM: Ad quod subridenti vultu respondebat, se multos credere DEOS esse (One by One) sic ille Anglicè respondebat) *alios ab aliis separatos*, vel *alios aliis succedentes*. Ad quod dictum vehementi indignatione commotus, jussi facessere Satanam, crebrisque calcitrationibus puerum impetivi. Quod fecit ut statim se in Apem converteret, segniterque volaret, bombilans circa medias tibias, nec in hanc formam conversum strenuis etiam calcitrationibus impetere destiti, sed in medio hoc animi æstu ac tumultu è somno excitatus sum, haud parum demirans, unde mihi acciderit tale insomnium. Neque enim in memoriam revocare poteram quicquam, quod occasionem daret istiusmodi Insomnio. Ac proinde suspicans nihil triviale ei subesse, nec casu sed providentiâ mihi contigisse; cumque ἐνύπνιον, (ut loquitur Aristoteles) non esset, sed ὄνειρος αἰνιγματώδης, seriò apud me ipsum meditabar cujusnam tandem rei Hieroglyphicum esset. Quamobrem, cum hoc Insomnium eo tempore mihi accideret, quo in legendis MSS. quibusdam Cabbalisticis maximopere versabar, ut in Emek Hammelech, sive Valle Regia aliisque, suspicari quidem incepi eò visionem sive Insomnium spectare posse, & Repræsentationem esse Cabbalæ cujuspiam Judaicæ, cujus Fundamenta in tam horridam delirationem tandem desinerent. Quod præcipue me ad istam Interpretationem movebat, hoc est, nempe quod Puer rogatus unde venerit, responderet, se venisse à *Sione*. Quod verò primùm in

forma

forma *Aquilina* apparuerit, sublimem aliquam speculationem *Judaicam* esse significabat, quam igitur *Cabbalam* esse conjectabam. Quodque *Aquila* per Fenestram *Orientalem* intraret in Conclave, *Orientalem* esse *Philosophiam*, qualis est *Cabbala Judaica*. Quod verò *Aquila* major appareret à longinquo, quàm cum propinqua esset tandemque ab *Aquila* in *Apem* abiret, prope humum bombilantem, satis apertè innuebat *Judaicam Cabbalam* multo majora ac sublimiora primo aspectu promittere, quam reverà præstat in exitu. Quò spectare etiam videtur color plumarum Avis *Aquilinus*, & pennæ ossaque *arida omni* carne musculosâ destituta. Sed meminisse etiam oportet, quamvis musculosa caro defluxerit, manere tamen ossa quantumvis arida, nec veterem *Cabbalam Judaicam* funditus periisse. Duosque illos colores Capillitii ac Tunicæ Pueri, *candidum* ac *cæruleum*, Divinos quasi esse ac cœlestes, quamvis, heu, nimium quantum sordidatos ac obfuscatos, ut madidum verriculum è floccis concinnatum, sordidæque areæ affrictum. Et certè Cabbalistica illa Theoremata, de *Divina Nemesi*, Animarumque *praexistentia*, satis olim pura ac sublimia, ut nunc quidem sunt pulverem cœnumque verrunt. Et ut, nec rostrum Avis omittam, quo loquebatur, planum quidem, sed nec in rectum, nec obtusum, nec in valde acutum desinens angulum, quid profectò significet nescio, nisi quod, *Cabbala* hæc, quanquam loquelâ & argutiâ quadam non caret, caret tamen *rectitudine* ac *firmitate*. Neque enim fingi potest rostrum magis infirmâ ac ineptâ figurâ, quàm quod hæc avis habere videbatur. Quod verò Puer subridens dixit, se plures credere esse Deos alios ab aliis separatos confidentiam innuit istiusmodi Cabbalistarum, qui tam crassè philosophantur, aliorumque ex hac confidentia contemptum. Ita enim usu venire solet ut quanto cujusque conceptus crassiores sunt, & Imaginationi corporeæ magis innixi, tanto vehementius animum moveant, fortiusque captivent Assensum. Interea loci ex hisce indiciis

quanquam ordine ſatis tumultuario notatis, credo ſatis patere, *Cabbalæ Judaicæ* genus ſaltem aliquod & ſubindicari per hoc Inſomnium & perſtringi, quod fit tum per Symbola illa magis ænigmatica, tum per apertam illam & execrandam doctrinam de pluribus Diis. Cui peſſimæ Concluſioni haud ita arduum erat, conſentanea adinvenire Fundamenta, quæ ſupra recitavimus. Et certè talem eſſe apud *Judæos Cabbalam* ex iſtiusmodi *Fundamentis* conſiſtentem poſteà certò intellexi, tum conſulendo amicum quendam rerum *Judaicarum* ſatis gnarum, qui libere & ingenuè faſſus eſt, hanc unam eſſe Philoſophandi methodum apud Cabbaliſtas, ex negatione Creationis propriè dictæ, ulliusque rei exiſtentiæ à ſe ipſa, præter Divinam Eſſentiam, ex quibus neceſſario profluit abſurda illa Deorum plurium opinio; tum notando loca non pauca in *Emek Hammelech*, quæ planè innuunt ex DEO omnia fieri tanquam ex cauſa eorum *materiali*, perinde ac tanquam à Cauſa *Efficienti*. Ex quibus omnibus ſatis innoteſcit, cur Philoſophia ſuprà à me deſcripta, & *Cabbala* appellanda ſit, utpote quæ *Judaicæ Philoſophiæ* genus quoddam eſt, & *Aëto-pædo-meliſſæa*, nempe propter Inſomnium hoc de *Aquila*, *Puero* ac *Ape*, quibus illius natura & detecta eſt & perſtricta. Atque hæc de ratione Tituli hujus *Cabbalæ*. Ut natura autem illius accuratius intelligatur, pauca de duplici Philoſophandi via ſubnectemus, ut quâ tandem inſtiterit hæc Cabbala *Aëto-pædo-meliſſæa*, clarius deprehendamus.

Ut breviter igitur dicam. Duplex illa Philoſophandi ratio hæc eſt. Una quidem ex *ſenſu quodam* ac *ſagacitate Intellectuali*, altera verò ex *craſſa Imaginatione*, *ſenſuque corporeo*. Philoſophatio verò ex his duobus Principiis, nihil aliud eſt niſi quædam circa deducendas ex utrolibet concluſiones communis Rationis Exercitatio. Ad priorem fontem referendæ ſunt omnes *innatæ* Intellectus humani *Ideæ*, notionesve rerum accuratæ, quales nullus externus ſenſus percipere poteſt, ut trianguli

guli, circuli, Tetrahedri, Entis ſummè perfecti & ſimilium. Etiam Axiomata *Noematicè* ſive *immediatè* vera, *Logica*, *Ethica*, *Mathematica*, ut quod alicui rei convenit quatenus talis, id nequaquam convenire poteſt ſuo contrario: Quod tibi fieri non vis alteri ne feceris. Quæ æqualia ſunt uni tertio, æqualia ſunt inter ſe. Quam veritatem non ſolum in quantitate corporea, ſed in omnibus omnino rebus Mentis humanæ ſagacitas intellectualis primo intuitu deprehendit. Item, Quicquid eſt, finitum eſt aut infinitum. Neceſſe eſt aut Materiam æternam eſſe, aut æternum eſſe DEUM. Hæc mens humana certò percipit vera eſſe, ſuâ ſolius innixa ſagacitate, non beneficio Imaginationis corporeæ, ſenſuumve externorum, qui nec *æternitatem*, nec *neceſſitatem*, nec *Infinitatem* poſſunt percipere, nec *notionem* denique *DEI*. Hiſce etiam accenſenda ſunt duo præclara illa Axiomata, Ens ſummè & abſolutè perfectum tale eſſe cui omnis omnino perfectio aut formaliter aut effectivè inſit. Et, Extenſum quoddam immobile dari, à mobili materia diſtinctum. Huc ſenſus Intellectualis neceſſariò penetrat, Senſus externus non item, nec corporea Imaginatio. Hæc & infinita fere hoc genus alia ſunt inſita humanæ mentis ſupellex, non ab externis ſenſibus mutuata, hauſtave, ſed ipſi mentis humanæ Eſſentiæ intexta. Vide Antidot. adverſus Atheiſmum. lib. 1. cap. 5. 6. & 7.

Ad alterum fontem reducenda ſunt iſta. Subſtantiam & corpus æquè latè patere. Omne extenſum eſſe corporeum (cum ſuo conſectario, Spiritus nuſquam eſſe.) Nihil fieri poſſe niſi ex præjacenti materia, vel quod idem eſt, Nihil poſſe creari. Omne corpus motum ab alio corpore moveri. Omnia Mundi Phœnomena rationibus purè Mechanicis poſſe explicari. Cohærentiam corporum, atomorum hamatarum unione contineri, & id genus alia ferè infinita præſertim apud *Democriti* & *Epicuri* Sectatores, apud *Lucretium* præ cæteris, quem cum admodum adoleſcens evolverem, putabam profectò ſubinde

inde me Satyrum quempiam Simiumve ſenem è ſylvis Philoſophantem audire, adeo omnia ex ſolo ſenſu externo craſſaque Imaginatione deducebantur. Quod genus Philoſophos innumeros è luſtris locisque deſertis credibile eſt jam dudum confluxuros fuiſſe, ſi DEUS ac Natura brutis Animalibus *loquendi*, ſcribendique facultatem conceſſiſſent. Ipſa enim facile potuiſſent prolixas craſſarum Imaginationum concatenationes ſive carmine, ſive ſoluta oratione ornatè & copiosè deducere & enarrare. Hoc verò propriè philoſophari non eſt, ſed materialia αἰσθήματα καὶ φαντάσματα inani operâ recenſere.

Ex hiſce paucis ſatis ſpero intelligi, quodnam ſit inter has duas philoſophandi Methodos diſcrimen, quas cum ſimplices eſſe planè conſtet, ſi quis ex utroque fonte rationes ſuas contexat, mixtum quoddam genus fore, minime difficile eſt ſtatuere. Ex quo genere *Cabbalam* hanc *Aeto-pado-meliſſaam* eſſe jam breviter ſubindicabimus. Primum enim Fundamentum: *Ex nihilo nil poſſe creari* è ſecunda philoſophandi ratione hauſtum eſſe manifeſtiſſimum eſt, nempe ex *Imaginatione craſſa, ſenſuque corporeo.* Quippe, quod cum Anima Artifices omnes, ipſamque adeo Naturam ſua omnia opera ſemper ex aliqua præjacenti materia efficere obſervaverit, hiſce, ſenſuum externorum corporeæque Imaginationis præjudiciis prægravata nihil niſi ex aliqua præjacenti materia fieri poſſe confidenter apud ſeipſam concludit, vel quod idem eſt. *Ex nihilo nil poſſe creari.* Quaſi verò nihil fieri poſſit, niſi quod externus ſenſus factum deprehenderit craſſave Imaginatio, quæ externorum ſenſuum filia eſt, poſſit concipere. Suppoſito verò hoc primo principio, rectè philoſophatur, hoc eſt, ratione ſuâ utitur hæc Philoſophia *Aëto-pado-meliſſaa* in ſecundo, quod neceſſarium eſt primi Fundamenti conſectarium. Tertium verò Fundamentum firmiſſimum eſt & è priora philoſophandi methodo petitum, nempe *Materiam ob vilitatem naturæ ſuæ à ſe exiſtere non poſſe.* Hoc externus ſenſus corporeave

Ima-

Imaginatio non dictat, sed sensus intellectualis, innataque ipsius Mentis sagacitas, inter cujus notiones communes axiomatave *Noëmatica* sive *immediatè* vera, supra numeratum est: *Quod alicui rei convenit, quatenus talis, id nequaquam convenire potest suo contrario.* Quam ob rem, cum manifestum sit, à se existere, Enti summè perfecto competere, quatenus tale, æquè profectò manifestum est, Enti cuilibet vili ac imperfecto, (qualis est præ cæteris omnibus Materia,) idem competere non posse, ac proinde materiam à se non posse existere. Quod est, quod dixi, Fundamentum tertium. Unde porro patet, Cabbalam hanc *Aëto-pædo-melissæam*, nec à primo Fonte, nec à secundo ortam esse, sed Philosophiæ genus quoddam esse ex utroque genere mixtum.

Jam verò suppositis duobus illis heterogeneis Fundamentis, primo nempe & tertio, recta est illa in quarto quintoque Philosophatio, communisve Rationis deductio, nempe *nullam esse in rerum Universitate materiam*, sed *quicquid est, Spiritum esse.* Item in sexto, septimo & octavo. Quæ planè innuunt Spiritum hunc revera esse Deum, vel Divinam Essentiam, nullamque esse Essentiam in rerum Natura præter ipsam, juxta dictum illud Paganicum:

Jupiter est, quodcunque vides, quocunque moveris.

Quæ noni explicata est satisque firma Philosophatio ex Axiom. 1.2.3.8. ut & de Divisibilitate Divinæ essentiæ, externorum sensuum adminiculo. Quorum usus ac testimonium in hujusmodi causis solidum est ac legitimum, nempe, an id quod videmus tangimusque in partes dividatur, nec ne. Hoc enim sensus externus rectè circumstantiatus, certò ac fideliter deprehendit. Immane hoc absurdum ex male positis Principiis, fidem facientibus *de facto* externis sensibus, necessariò infert communis Ratio. Nec temerè ex hac Divinæ Essentiæ Divisibilitate in Fundamento decimo concluditur: Singulas particulas in quas solvi potest Divina Essentia, si in ullas particulas

possit solvi, infinitæ esse virtutis & amplitudinis, quoniam nisi hoc esset, sed finitæ essent amplitudinis & virtutis, singulis illis particulis infinita deesset perfectio, ac proinde Entia essent modis infinitis imperfecta, nec magis à se existere possent quàm *Monades materiales*, per Fundamentum tertium. Tam firmiter, positis supra dictis principiis, immanissima hæc absurditas concluditur, & majores adhuc inde absurditates concluduntur, in reliquis Fundamentis, donec res tandem eò erumpat, ut plures concludatur esse DEOS, terrarum cœlorumque Creatores. Videmus igitur quàm plena periculi res sit, contra illa *Mosaica* præcepta peccare. *Ne conserito vineam tuam duobus generibus*, & *Ne arato Bove & Asino simul.* Nam ex conjunctione duorũ illorum malè cohærentium Principiorum: *Ex nihilo nil posse creari, & Materiam propter vilitatem naturæ suæ à se non posse existere*, (quorum alterum ex *sensu corporeo crassaque Imaginatione*, alterum ex *intellectuali sensu* ac *sagacitate* originem ducit) omnes istæ stupendæ absurditates necessariò profluxerunt. Quamobrem manifesto cogimur alterutrum ablegare, ut monstra illa Philosophiæ evitemus. Posterius verò ablegare minime fas est, cùm insitis illis & inviolabilibus humanæ mentis notionibus adeo sit consentaneum. Materia enim cum adeò vilis recula sit, impossibile plane est, ut, à se existere ipsi competat, quippe cum id Enti perfectissimo quatenus tale, competere necessariò intelligatur. Quod autem Enti alicui quatenus tale convenit, illud nequaquam convenire potest suo contrario. Prius igitur illud amandari oportet (utpote quod *corporeo* tantum *sensui crassaque imaginationi* innititur) nempe, *Ex nihilo nil posse creari.* Illud enim intimæ intellectualis Animæ naturæ nequaquam insitum est, sed *externa* tantum illius *crusta* sive *Larva*, quam amoveri oportet & avelli ut veris animi oculis res contemplemur, recteque sic philosophemur. Et ob hoc, inquam, primum hoc Fundamentum rejiciendum est, tum quod *externis* tantum *sensuum im-*

pressionibus, corporeæque Imaginationi omnem suam probabilitatem acceptam referat, quæ nullum omnino pondus habent in rebus extra suam Sphæram sitis, ipsasque Mentis, ni summopere sibi caveat, operationes vitiant atque depravant, tum quod ipsarum ingratiis, Anima intellectualis, propriis viribus, Fundamentum primo isti Fundamento contrarium ex seipsa eruerit & detexerit, nempe Ideam Entis summè perfecti sive DEI: *Ens utique summè & absolutè perfectum tale esse cui omnis omnino perfectio aut formaliter aut effectivè insit*, quemadmodum suprà notavimus. Quod tamen verum esse non potest, nisi admittatur proprie dicta Creatio.

Sed de his excursum est ultrà quàm putabam. Ex dictis abundè constat, quæ sit ratio nominis hujus Cabbalæ *Aëto-pado-melissææ*, qualisque illius natura, quodque non ex uno simplici philosophandi genere orta sit, sed mixtum quoddam sit genus, partim ex *sensu corporeo crassaque Imaginatione*, partim ex *intellectuali sensu* ac *sagacitate* derivatum. Nec mirari quidem debemus Philosophiam ex tam male cohærentibus principiis tam infelicem habere exitum.

Ad Fundamenta Cabbalæ Aëto-Pædo-Melissææ Dialogus.

Compilator. Cabbalista Catechumenus.

Comp.

APpropinquantibus Nundinis non omnia ex te quærere possum, quæ constitueram: jam saltem paucis dicas, suntne hæc Fundamenta Cabbalæ tuæ, quæ in Somnio Aëto-Pædomelissæo proponuntur?

Cabb. Neutiquam. Sed quid respondebo properanti; nisi concedis ut,quæ ad *Ulteriorem disquisitionem*; *Mercavæ* Expositionem, & *Catechismum* uberiùs reponenda sunt, ad aliud tempus differam?

Comp. Fiant hæc. Nunc primò hoc tantum quæro; nunquid Tu, *omnem Creationem propriè dictam negas?* quid ergo *Creatio* est in hypothesi tua?

Cabb. Paradoxis paradoxa reponam; & quia omnia ad Rationis trutinam tam accuratè examinari video,quæ in sublimioribus his plerumque cæcutit; problematicè respondebo, ut judicare queatis, annon termini nostri Cabbalistici aliam quoque secundùm rationis dictamen admittant interpretationem, quàm quæ absurditatis vitio laborare dici queat. Ipsam autem hypothesin nostram alio tempore diducam latius. Ut autem ad quæstionem tuam respondeam, novi quendam è nostratibus, qui *Creationem propriè dictam* definit *Effectionem Efficientis infiniti, qua constituitur ens separabile.* Hæc definitio *Creationis activa* facilè applicari potest ad *Creationem etiam passivam*; & *relativam*, seu respectum, quem creator habet ad creaturam, vel contra: Item ad mediatam quoque, sive ratione efficientis talem; sive ratione effecti. Quid hîc absurdi?

Comp. Cur autem omittis id, quod nos formalem rationem dicimus Creationis, nempe quod sit *ex nihilo?*

Cabb.

Cabb. Quia particula *Ex* tantum eſt characteriſtica *materiæ*; nec propriè ad ſpiritum pertinet; qui tamen potiſſimum eſt creationis propriè dictæ ſubjectum: deque hoc nullatenus dici poteſt, quid ſit vel non ſit *ex* aliquo, ſed tantùm quod *ab* aliquo: ſicut nec dicimus ideam fieri ex anima, vel mente, ſed ab illa: vel ſpiritus creati radios fieri ex centro (niſi fortè localiter) ſed à centro: vel manus aliave angeli apparentis membra formalia fieri ex angelo, ſed ab illo.

Comp. Sic tamen videris excludere materiá à Creatione.

Cabb. Non niſi ab *immediatâ*. Ponamus enim ſic: 1. Creatoré conſtituere in eſſe naturam ſpiritualé. 2. idq; vel arbitrariè vel ſemper prout ſemper intelligit, generat, &c. 3. horú ſpirituum aliquos ob cauſam aliquam è ſtatu cognoſcendi, & penetrandi, ſeu movendi deſcendiſſe in ſtatum impenetrationis. 4. has monadas inertes variis modis coaleſcere. 5. iſtam coalitionem quam diu talis eſt, dici *Materiam*. 6. ex hac conſtare materiata omnia aliquando ad ſtatum ſolutiorem regreſſura. Hæc omnia nullam involverent contradictionem. Unde Creator, etiam Materiatorum dicendus eſſet efficiens, quamvis non immediatus.

Comp. Sic autem creatura eſſet Deo coæterna; & coëxiſtens.

Cabb. Non aliter ac Soli coëxiſtere dicitur radius & lux; Menti idea; Enti modus; Dependens, ei à quo dependet: Effectum Efficienti in actu poſito: vel ſimiliter. Sic enim ſemper in Deo melius concipi poterit *Unitas*, quia ſemper oppoſita habebit *plura*: *Bonitas*, ob inceſſantem communicationem; *Actus*, quia ſemper actuabit aliqua; *Principium* & *Cauſa*, quia ſemper influet cauſaliter; *Subjectum*, quia ſemper habebit *adjuncta*; *Menſura*, quia ſemper menſurabit quædam; *Prioritas*, quia ſemper habebit poſteriora: *Subſtantia*, quia ſemper ſubſtabit quibuſdam: *Corona*, quia ſemper ambiet quædam; & ſic Numerationum cæterarum, adeoque & *Regni* notio, quia ſemper habebit ſubditos.

Comp. Sic ſequetur Deum creare per intrinſecam neceſſitatem.

Cabb. Nihil in eo abſurdi, ſi creatio intelligatur ratione ſubjecti immediata: adeoque non niſi naturæ ſpiritualis, quæ certò reſpectu eſt immanens, ut motio ab Igne, cogitatio ab Anima, volitio à Deo procedens: unde & à conſervatione parum differt, juxta noſtrates. Sed in mediatâ, quæ eſt tranſiens ad extra, agit liberè, ita ut alia die, v.g. ex chao creet cœlum, alia terram, alia ſidera.

Comp. Quomodo autem hoc modo effectus erit poſterior ſuâ causâ?

Cabb. Ordine naturæ; licet non temporis.

Comp. Sed hoc modo naturæ ſpirituales ab Ipſo creatore parum diſcrepabunt, & quia ſupponeretur ex illis obtorpuiſſe materiam, ſequeretur Eſſentiam divinam eſſe quaſi corporeo-ſpiritualem.

Cabb. Prius quidem aliqui ex antiquis ſtatuiſſe videntur, qui *Animam divinæ particulam auræ* aſſeruerunt, & *hominem Dei genus* vocarunt (Act. 17, 28) Id tamen ſano ſenſu accipiendum; ut *aura Dei* ab ipſo *Deo* ad minimum differat tanquam principiatum à principio; & *genericè* convenire non ſit convenire eſſentialiter. Unde etiam Eſſentiam divinam corporeo-ſpiritualem eſſe, à nemine aſſeretur niſi ab iis, qui omnem ſpiritus naturam negant. Quamvis forte potiori jure aliqua in Deo reperiri poſſet, ut ita dicam, *κινησπάθεια*, quam in ſpiritibus *ὑλοπάθεια*. Ex iſtâ autem hypotheſi natura Dei multo ſtatuitur ſpiritualior, quam ex vulgari, quia per illam, *Materia*, qua talis, ne quidem ſubſtantia eſſe dicitur, ſed potius ſubſtantiæ ſaltem ſpiritualis extrinſeca & accidentalis quædam modificatio, à quâ quàm longiſſimè diſtat Deus; quippe qui intelligentiſſimus & omnium maximè motor eſt.

Comp. Sed mundus tamen materialis aliquo modo ſtatuetur eſſe ſpiritus.

Cabb. Materia, quâ talis non eſt ſpiritus; ſed illa ipſa tantum ſubſtantia, quæ ſub formâ materiæ apparet, in cæcitate nimirum & quiete illa, atq; privatione prioris felicitatis, aliquando ſpiritus fuiſſe, & adhuc fundamentaliter & radicaliter talis eſſe, & talis aliquando iterũ fore formaliter, diceretur. (Rom 8, 19. 20, 21, 22, 23. Eph. 1, 10. 1. Cor. 15, 28.) Exempla eſſe poſſent, homo vivus & homo mortuus, vapor tenuis & glacies, &c.

Comp. Ergone ſtatuis, ex nihilo nihil poſſe creari?

Cabb. Dum materiam *factam* ſtatuerem è coalitione monadum ſpiritualium torpentium, quia hæc coalitio creatio appellatur, materiam è nihilo factam eſſe parum *ἀκριβῶς* dicerem. Spiritum autem nec productum eſſe ex nihilo, nec ex aliquo aſſererem; quia τὸ ex ad cauſam materialem ſpectat, quæ in ſpiritibus exulat. Conſectaria autem ad Ax. 1. cumulata, hypotheſin meam non tangerent. Sed abſurda & incongrua ex vulgari opinione, quod nempe *materia à Deo creata ſit ex nihilo,*

pro-

profluentia, hæc essent: 1. quod ab Ente summè perfecto, summè intelligente, summè libero, motum per se habente in summo gradu, summè penetrante, summè immutabili, summè positivo, summè vivo, &c. produci immediatè diceretur ens summè imperfectum; omni scientiâ, intellectu, & cognitione in summo gradu carens; summè necessarium, coactum, & ad leges motus passivi in summo gradu obligatum, adeoque omni omninò libertate & volitione destitutum; motu per se in extremis gradibus carens, sed non nisi motibus alienis & impressis subjectum, adeoque per se in summo gradu quiescens & immobile; Omni penetratione tam activa, quam passivâ inter se carens; summè mutabile; summè privativum omnique beatitudine & bonorum realium positione orbatum; adeoque summè mortuum & torpidum: & per consequens nihil omninò eorum habens, quæ in causa continentur; unde etiam natura Deo planè contraria à pluribus dicta est: Cum tamen causa efficiens sicut non producere potest aliquid sibi planè simile, ita nec aliquid planè dissimile. 2. Et hoc tamen subjectum tam vile atque inane, quod minimam partem universi occupare meritò à nobis dicitur, in eâdem hypothesi vulgari, statuitur Deo coëxtensum, imò coëxistens, atque coordinatum, adeoque in tantam extollitur existimationem, ut in tota Philosophia gentili omnis doctrina hoc solo subjecto exhauriatur, quæ etiam mensura statuitur theorematum de Spiritu & Deo; (quod à posteriori demonstrare appellant,) unde maledictus ille materialismus & per consequens Atheismus. 3. Sicut contradictionem implicant, non esse & esse; ita contradictionis hujus consequens est *Ex* non esse, esse, si accuratè & ad leges characterum causalium loquendum est. 4. Eodem modo Deus dici deberet creasse mortem, peccatum, umbram, monstra, malum, &c. quæ privationes sunt, ut materia privatio est naturæ spiritualis, quippe cujus definitionem ne unicus quidem terminus positivus jure meritò ingredi debet; quia nec discerpibilitas Eidem competit in abstracto & in atomo consideratæ. 5. Creatio materiæ ex nihilo Sapientiæ Dei è diametro repugnat; quippe quæ tali in casu cum, quod optimum fuisset, potuisset omnem creaturam facere spiritum, aliquam tamen & tantundem fecisset non spiritum, & non optimum. 6. Contra Bonitatem ejus est, quia creasset aliquid citra communicationem plerorumque bonorum suorum. 7. Contra pulchritudinem ejus; quia materia à primo pulchro è diametro distat. Imò 8 ab uno extremo statueretur processus dari ad alterum immediatus. Unde 9. absurdum esset ad evitandas absurditates incertas & non necessariò ex hypothesi fluentes, absurditates admittere alias plures, naturæ animæ, & regni Messiani insigniter nocivas, mentemque barathris materialibus cænosis sic immergentes, ut præ naturæ spiritualis obliteratione tandem quasi planè materialescat, quod Deus avertat!

Comp. Ergone dicis materiam creari non posse?

Cabb. Non immediatè; Sed postquam immediatè creatus Spiritus ob causas dabiles & alibi memorandas in istum jam mortis statum descendit, ut materiæ qualitates & nomen admittat, monas physica & atomus existens; ex his deinceps creatio ulterior mediata fieri potest & facta est; sicut ex peccatore mortuo nova creatura per Messiam. Ad axioma igitur 3. & 4. & 5. Materia quâ talis, seu formaliter considerata non tantum non existit ex se, sed ne existit quidem positivè, sed privativè, sicut umbra; quies, &c. Et quicquid est, spiritus est, sive fundamentaliter tantum, sicut homo mortuus, homo, sive etiam realiter & formaliter, ut Anima, Angelus, Deus.

Comp. Quid ergò ad reliqua reponis?

Cabb.

Cabb. Sequentia per se corruunt. Non enim omnis Spiritus est Essentia Divina, (quod Axiom. 6. & 7. præ se ferunt,) identitate numericâ, sed tantùm specificâ vel genericâ. Hinc à nobis expressè statuitur עולם הפרוד Systema separatorum; quod comprehendit Briathicum, Jezirathicum & Asiathicum. Et hæc, in quantum producta, (non excludunt enim ipsam quoque concurrentem divinitatem,) non à se existunt, sed ab Autore Emanationum; qui solus à se existit; juxta Ax. 8. Essentiam autem divinam, (quod vult Ax. 9.) dividi posse, non admittimus, sed unitatem in eâ quam maximè veneramur. Sicut ex. gr. cum in fonte quodam limpidissimo occultæ latent particulæ aliquæ terrestres & petrosæ, & illæ deinceps separantur & concrescunt, nemo dicit fontem dividi in lapillos, sed lapillos separari; ita Creator primò quidem produxit infinitas spirituum myriades, cum ipso in summo felicissimæ perfectionis gradu unitas, (in quo adhuc mansit Messias,) ita ut Deus esset omnia in omnibus: deinde autem ob varios adhibiti arbitrii proprii gradus, horum facta est secretio, tot graduum, quot sunt cognitionis; ad extremum usque, qui est istius privatio; adeoque mors illa, aliquando iterum absorbenda Jesch. 25, 8. Quamvis autem (juxta Ax. 10) singulæ particulæ non sint infinitæ; Spiritus tamen in se consideratus, quoad nos indefinitus est, ejusque amplitudo sive extensio tanta est, quantam admittit gradus cognitionis, & unionis ejus. Non ergò constringitur ipsa (ex Ax 11.) divina essentia, sed illud quod eidem analogum fuit, spiritus nempe creatus; & hæ particulæ, è quibus mundus materialis constat, non possunt dici, *esse Divina Essentia*, sed illius naturæ, quæ à divinâ Essentiâ effecta, constituta, producta, facta, creata, extra posita fuit. Potestque constrictio hæc vocari somnus, juxta Ax. 13. vel mors, &c. Et evigilatio, de qua Ax. 14. 15. 16. quæ à nobis vocatur *Secretio scintillarum*, tot habet gradus ascensûs, quot statui possunt descensûs; quorum extrema tamen non sunt alia, quam ultima Deo contrapositio in statu mortis, & summa cum Deo unio, (licet non unitas:) & ita quidem, ut etiam vis creandi (non primaria, quæ est בריאה producere spiritus sed) secundaria, quæ est (non ex nihilo negativo, sed ex præexistente inhabili subjecto, seu nihilo privativo, de quo 2. Macc. 7, 28.) formare vel facere, v. g. per יצירה vehicula angelorum, &c. per עשיה naturas crassiores, eidem communicari queat; quod de Messia non negamus ex Jesch. 65, 17. 18. In Scholiis autem ad Ax. 12. non rectè nobis imputatur, Animæ derivatio è mundo materiali; quia non omnis spiritus ad imum hunc gradum delapsus est, sed plurimi in gradibus quibusdam intermediis substiterunt; inter quos & animæ. Nec dolores particulis his (juxta Schol. ad Ax. 13.) ascribimus, quia dicimus illas cognitione etiam sensuali carere: simile tamen quid & analogum etiam scripta vestra illis ascribunt Rom. 8. 22. Cætera prætermitto, & ad ipsos Vestrates, Philosophiam vulgarem refutantes, si sano sensu intelligantur, provoco.

Comp. Metuo, ne nimium festinando cœcos parias catulos.

Cabb. Academicè hæc & tentaminis gratia propono, nec ab ullo hominum assensum requiro. Hypothesin autem Cabbalisticam propriis terminis debito tempore latius explicabo.

Comp. Sit saltem Gloria DEI nostri & Christi ejus omnium scriptorum nostrorum

FINIS.